

В.А.Р.

II
195800

ОПИСАНІЕ
ГРЕЧЕСКИХЪ РУКОПИСЕЙ

МОНАСТЫРЯ
СВЯТОЙ ЕКАТЕРИНЫ
НА СИНАѢ.

Томъ III, вып. 1.

Рукописи 1224—2150.

Издано Императорской Академія Наукъ.
исполненное на завѣщаннія ея еп. Порфириемъ средства,

подъ редакціей

В. Н. Бенешевича.

— ❦ —
ПЕТРОГРАДЪ.

1917.

Цена 3 рубля.

CATALOGUS
CODICUM MANUSCRIPTORUM GRAECORUM

QUI IN MONASTERIO

SANCTAE CATHARINAE

IN MONTE SINA ASSERVANTUR.

Tomi III pars I.

Codices numeris 1224—2150 signati.

Auctoritate Academiae Scientiarum Imperialis Petropolitanae

sumptibus legati Porphyriani

edidit

V. Benesevic.

PETROPOLI

1917.

Предисловіе къ 1-му выпуску III тома.

Для завершения уже изданнаго въ I томѣ настоящаго «Описанія» труда † епископа Порфирія (Успенскаго) пришлось предпринять громадную дополнительную работу потому, что изъ 569 упомянутыхъ или описанныхъ еп. Порфиріемъ рукописей большая половина (дѣльныхъ 348, а именно №№ 3, 7, 9, 12, 17—27, 29—32, 35—59, 62, 72, 73, 79—84, 86, 90—94, 98—104, 113, 115—124, 126—131, 133—139, 144—158, 160—214, 216, 218, 219, 223—226, 228—252, 255, 257—270, 276, 279, 280, 283—288, 290, 292—306, 313—315, 324—328, 330, 332, 334, 336—340, 342, 343, 345—347, 350, 351, 357, 362—371, 385, 388, 389, 396, 400, 403, 407—410, 412, 413, 415, 417—421, 428—434, 442, 444, 446, 448—452, 459, 463—474, 478—481, 484—495, 500, 505, 506, 509—512, 515, 516, 518, 543, 545, 549, 550, 555, 559—561, 568) не поддается отождествленію съ тѣми, описание которыхъ извѣстно въ печати или которыхъ найдены мною; а между тѣмъ и эти 348 рукописей показались (за очень рѣдкими исключеніями) еп. Порфирію «замѣчательными» и, судя по его краткимъ свѣдѣніямъ о нихъ, дѣйствительно заслуживаютъ вниманія отчасти по своему содержанію, отчасти по своей древности, отчасти по той и другой причинѣ одновременно. Не было другого способа отыскать и ихъ среди имѣющихся въ библиотекѣ Сидайскаго монастыря кодексовъ, какъ только описать весь его фондъ греческихъ рукописей. Но развѣ это сдѣлано, нѣтъ основаній и возможности ограничивать свое вниманіе только 348 рукописями, такъ какъ давно извѣстно, что сдѣланное Гардтгаузенемъ печатное описаніе №№ 1—1223 крайне неудовлетворительно, а №№ 1224—2150 представляются «замѣчательными», какъ до сихъ поръ въ печати не

извѣстныя. Сопоставленіе указаній еп. Порфирія съ давнымъ полнымъ описаніемъ всѣхъ рукописей лишь въ очень рѣдкихъ случаяхъ позволить гадательно опредѣлить, какія рукописи изъ числа 348 онъ имѣлъ въ виду, но зато ясно обнаружитъ намъ тотъ фактъ, что или еще не всѣ греческія рукописи вышли на свѣтъ изъ укромныхъ мѣстъ храненія, или же процессъ расхищенія рукописей изъ монастыря принялъ гораздо болѣе значительные размѣры, чѣмъ это установлено уже въ I томѣ.

Продолжать работу, начатую еп. Порфиріемъ, не съ начала, т. е. съ № 1—1223, а со второй половины, т. е. № 1224—2150, побудило меня прежде всего, конечно, желаніе поскорѣе опубликовать нѣчто новое и интересное для науки. Но я и не могъ поступить иначе потому, что очень тщательныя описанія житійныхъ рукописей №№ 493—496, 498, 499, 501—511, 513—515, 518—521, 523—530 отдалы мною въ пользованіе берлинскому профессору Карлу Шмидту, прѣзжавшему весной 1914 г. по порученію Берлинской Академіи Наукъ (главнымъ образомъ Ад. Гарнака) для совѣщанія со мною относительно устройства большой экспедиціи на Синай; экспедиція дѣйствительно отправилась туда, но на обратномъ пути была застигнута войною и, говорятъ, оставила свой багажъ въ Суэцѣ или въ Портъ-Саидѣ. Во всякомъ случаѣ, о судьбѣ своей работы я пока свѣдѣній не имѣю. Наконецъ, можно даже сказать, что существуетъ настоятельная необходимость поторопиться съ опубликованіемъ описанія неизвѣстныхъ еще наукъ рукописей: вѣдь, ничего не извѣстно о судьбѣ самого Синайскаго монастыря, а между тѣмъ въ одномъ изъ антикварныхъ дѣлалоговъ Мюнхена лицо, побывавшее за границей дѣломъ 1916 г., уже видѣло списокъ ряда греческихъ, арабскихъ и египетскихъ рукописей съ указаніемъ (безъ всякихъ стѣсненій!) на синайское ихъ происхожденіе. Дѣйствительно, въ Deutsche Literaturzeitung, 1915, на столб. 1438 есть замѣтка: «In einer orientalischen Handschriftensammlung, die kürzlich Ludwig Rosenthals Antiquariat in München erworben hat, befinden sich unter anderen ägyptische und arabische Pergamenthandschriften vom Berge Sinai aus dem 9. Jahrh., Predigten in arabischer Spra-

che aus dem 10. Jahrh., ein syrisches Evangelium aus dem 12. Jahrh., ein Werk des Cyrillus von Jerusalem in kufischer Schrift». Возникает естественно вопрос, не разделяют ли и все греческия рукописи судьбу прочих?

Въ мои первоначальные изданы не входило печатать описание рукописей №№ 1224—2150 въ томъ видѣ, какъ оно теперь появляется въ свѣтъ. Необходимо еще разъ внимательно разсмотрѣть все рукописи, потому что въ предыдущія повѣдки пришлось сильно утруждать братію монастыря работой надъ рукописями и оставить многое недоделаннымъ; особенно неприятно впечатлѣніе производить хаотичность расположенія рукописей, и мени прямо угнетаетъ сознание ненадежности ихъ нумераціи: ярлыки приклеивались плохо, помѣтки на самой рукописи дѣлались неаккуратно и не всегда осторожно, и даже во время самой работы происходила иной разъ самовольная переклейка номеровъ, такъ какъ обнаружилось отсутствіе на мѣстахъ нѣкоторыхъ рукописей, зафиксированныхъ описаніемъ Гардтгаузена. Ко всему этому добавлю еще, что не дасть покоя увѣренность въ существованіи греческихъ рукописей помимо описанныхъ мною.

Выпуская теперь I выпускъ III тома, я имѣю въ виду всякаго рода дополненія и поправки къ даннымъ здѣсь описаніямъ помѣстить во II выпускѣ, который поэтому выйдетъ только тогда, когда мнѣ или удастся еще разъ разсмотрѣть все синайскія рукописи, или придется убѣдиться въ томъ, что онѣ, какъ нѣчто цѣлое, перестали существовать. Предварительно долженъ будетъ, конечно, выйти въ свѣтъ и томъ II, въ зависяности прежде всего отъ того, когда мнѣ будетъ возвращена изъ Берлина моя работа, взятая проф. К. Шмидтомъ; отчетъ его о повѣдкѣ на Синай появился въ Sitzungsberichte Берлинской Академіи Наукъ за 1915 г. стр. 122—125, но мнѣ не доступенъ пока.

Указанный II выпускъ III тома будетъ содержать также рядъ указателей, облегчающихъ пользование всеми тремя томами «Описанія».

Описанія, данныя въ I томѣ, конечно, не повторяются: стоящая въ скобкахъ при жирной цифрѣ библиотечнаго но-

мера цифра обозначает, подъ какимъ № соответственное описание помѣщено въ I томѣ.

Въ заключеніе считаю долгомъ благоговѣнно помянуть незабвеннаго Петра Васильевича Никитина, принимавшаго живѣйшее участіе во всѣхъ фазисахъ работы надъ описаніемъ синаяскихъ рукописей, и принести глубочайшую благодарность академику Василію Васильевичу Латышеву за неизмѣнно энергичное и существенно полезное содѣяствіе въ выполненіи настоящаго выпуска.

Петроградъ, 31 декабря 1916 г.

Б. В.

№ 1224.

Прежняя шифра: στιχηράριον σβ'; бум., XIII вѣка. [лл. 257 А.] (272×178; 203×130) по 21 строкъ. Содержить съ л. 1^а (заст.) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ στιχηραρίου. Стихирарь, обрывающійся на

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τὰ κατ' ἔχους ψαλλόμενα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις. . . πεπτωκότα τὸν Ἀδάμ. παγ

№ 1225.

Бум., XIV вѣка. [лл. 232 А.] (247×165; 187×235) по 18 строкъ. Содержить

съ л. 1^а (заст.) Στιχηράριον σὺν θεῷ εὐφρων, ἀρχόμενον ἀπ' ἀρχῆς τῆς μ' ἄχρι τῶν ἁγίων πάντων.

стихирарь безъ конца: на последнемъ мѣстѣ

ἀρχὴ τοῦ πλαγίου [δ'] β'.

Οὐ φέρω καθορᾶν σε ἐπὶ βύλου ἀνηρτημένον. . . θερμῶν τῶν θαυρῶν (обрыв.).

№ 1226.

Прежняя шифра: στιχηράριον σνβ'; бум., XV вѣка, съ до-полненіями недостающаго рукоѣ XVII вѣка, [лл. 270 А.] (280×192; 215×110) по 19 строкъ.

Стихирарь, въ концѣ котораго есть на 3 лл.:

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ια' εὐδινῶν. ποίημα κυροῦ Σωφρο-νίου τοῦ πατριάρχου τῆς ἁγίας Θεουπόλεως καὶ κυροῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ.

[Обрывается на словахъ изъ утренней стихиры 7-го гласа: . . . τοῖς ὀδονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ τὴν ἀνάστασιν. А.]

№ 1227 (281).

№ 1228.

Бум., XV вѣка, [л. 288 А.] (237×195; 196×145)
по 20 строкъ.

Стихирарь безъ начала, со словъ стихирь св. Симео-
ну Столпнику 1 септѣбря:

ἰάματα καὶ ἡ ἁγία σου ψυχὴ ἡ ἄγγελοις συνοῦσα ἀγά-
λιστα: [Ἰωαννὸν πρὸς κύριον ὄσπε παρρησίαν καὶ μετὰ
τῶν ἀσωμάτων χορεύων. . .

обрывается на словахъ:

. . . τοῦ παραδείσου ζήτην τῶν ἡθονῶν.

№ 1229 (277).

№ 1230 (310).

№ 1231 (274).

№ 1232.

Бум., XIV вѣка, тетради α'—με' + 2 л., а всего [л. 361
А.] (193×137; 121×75) по 13—14 строкъ. Содержитъ
стихирарь

св. л. 1^а (заст.) Ἀρχὴ σὸν θεῶ τοῦ ἀγιωτάτου σπι-
χηραρίου.

Въ концѣ тетради με' запись:

+ μνήσθητι κύριε τὸν θόλων σου ἁμαρτων

κῶ ἀβραάμ τοῦ ἀναγνώστου

οἰός νικολάου ὁ θεός ἐλέησον

με ἀμήν ἀμήν: + + +

Вновьварная запись на 2-мъ листѣ recto:

Θεοφάνη γράψαντος με-

μνηστω τέκνον

Νικηφόρε οἰέ

χυροῦ Σολο-
μών
τοῦ

№ 1233.

Бум., XVI вѣка, тетради α'—λ', а всего [л. 238 А.] (152×103; 90×63) по 9 строкъ.

Стихирарь полный, начинающийся со стихирь 1 сентября (Ἐπέστη εἴσοδος . . .), а кончающийся самогласными 26 октября.

Есть только запись владыльца:

τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐμοῦ Μακαρίου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός καὶ ὁποῖος τὸ πᾶρτι νὰ ἔχει τὰς ἀράς τῶν τιμῶν θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

№ 1234.

Бум., XV—XVI вѣка, лл. (238×170; 155×105) по 17 строкъ. Лл. 1—4 пустые. Содержится

съ л. 5^а (заст.) Ἀρχὴ τῶν στιχηρῶν τοῦ ὅλου ἐκκευτοῦ. стихирарь, гдѣ вѣ началѣ стоятъ στιχηρὸν τῆς ἰνδίκτου ποιήμα τοῦ Βασιλικοῦ.

Запись о владыцѣхъ:

+ ἐτοῦτο τὸ στιχηράριον ἀφαιρῶσα ὁ ἐν μακαρία τῇ μνημὶ ὁ ὁσιώτατος Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς πατὴρ, ἀφαιρῶσα ἐν αὐτῷ εἰς τὸ ἅγιον καὶ θεοβλάτιστον ὄρος τὸ Σίνεον καὶ ἦτις κ τ. д. (обычныя заклѣтія).

Здѣсь есть помѣтки оуѣ отдельныхъ пѣснотворцахъ и о судьбѣ ихъ произведеній.

№ 1235.

Бум., XVI вѣка, 49 тетрадей (220×165; 155) по 16 строкъ.

Съ л. 1^а (заст.) Ἀρχὴ τῶν θεῶν ἀγίῳ τοῦ καλοφώνου ππ-

χρηρῆριον περιέχοντες τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἔλου ἐνιαυτοῦ συντεθεῖσαν εἰς νέον καλλωπισμὸν παρὰ τοῦ πρωτοψάλτου κυροῦ Χρυσάφου τοῦ νέου.

Запись о владѣльцѣ:

Τὸ παρὸν στιχηρῆριον τῆς μουσικῆς ὑπῆρχε τοῦ μακαρίτου πρωτοσυγκέλλου κὺρ Γρηγορίου νῦν δὲ ἔμεινε κτῆμα τῆς ἱεραῆς μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ . . . Ὁ Σινᾶ ὄρους Νικηφόρος.

№ 1236.

Бум., 1669 года, лл. (200×195; 91×82) по 12 строкъ.

Стихирарь [безъ тріоди и пентикостарія, оканчивающіица 31 августа А.].

Запись пивца:

+ ἡ παροῦσα ἀνθολογία ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου, Νεοφύτου ἱερομονάχου, ἐκ πόλεως Γόλου, ἐκ χώρας Μακρινήτζας, καὶ τὴν ἀφιέρωσα τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ καὶ ἐπροσκύνησα καὶ τοὺς ἁγίους τόπους τούτους, ἔτος 1699 κατὰ μῆνα ἰούλιον 24. καὶ οἱ σφαλμάτων πέφυκα συγγνώμην παπαρέχζτέ μοι:

съ помѣткой о принадлежности монастырю (подпись: 1699
Σινᾶ ὄρους Ἰωαννίκιος.)

№ 1237.

Бум., XVII [XV А] вѣка, тетради а'—л' (173×115; 113×65) по 13 строкъ.

Стиχηρῆριον σὺν θεῷ ἁγίῳ.

[оканчивается стихирами на Рождество Христово А]

Съ помѣткой:

1750 ἰουλίου ἡ παροῦσα ψαλτικὴ εἶνε τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, ἦλθεν ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ μακαρίτου πάπα Κυρίλλου Διμνέου. . .

№ 1238.

Бум., XVII—XVIII вѣка, тетради α'—ν' (317×213; 240×145) по 30 строкъ.

Στιχηράριον σὺν θεῷ περιέχων πάντων τῶν στιχηρῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἐποίηθην δὲ καὶ καλλωπισθῆν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου κῆρ Χρυσάφου καὶ νέου τοῦ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἕτερα δοξαστικά ποιήθην ὑπὸ Νέων Πατέρων Γερμανοῦ ἀρχιερέως.

Съ записью владѣльца:

+ στιχηράριον τοῦ Χρυσάφου μεμιγμένον μετὰ τοῦ Νέων Πατρῶν πλουσιώτατον μετὰ κανόνων, καθισμάτων τε καὶ ἐξασπαστελλαρίων τονισμένων, ἀφιερωθὲν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ παρὰ τῆς ἐμῆς ταπεινότητος, ὃ δὲ τολμήσας ἀποξενῶσαι τῆς ὑπὸ δεσμῶν τοῦ ἀφορισμοῦ, ἀψλδ' μηνὶ αὐγούστῳ, Σινᾶ ὄρους Νικηφόρος.

№ 1239.

Бум., XVII вѣка, лл. (237×174; 126×80) по 12 строкъ.

Стихирарь подъ заглавіемъ:

'Αρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ νέου στιχηραρίου.

[содержитъ стихиры праздникоῦ всего года, тріода и негтискогарія, а начинается стихирой 'Εκ ῥίζης ἀγαθῆς... A].

№ 1240.

Бум., XVI [XV A] вѣка, лл. (145×98; 82×65) по 9 строкъ; на корешкѣ заглавіе: Ψαλτικῆς ἀνθολογία στιχηραρίου.

Стихирарь [начинается со стихиры на Рождество Богородицы Σήμερον ὃ τοῖς νοσοῖς θρόνοις . . ., а оканчивается 11 полбръ A].

Записи владѣльца:

α) ἀψλγ' σεπτεμβρίου ιδ'.

+ ἐμίσευσα ἀπὸ τὸ κάστρον τῆς Κρήτης διὰ τὸ μοναστήριον ὄρος Σιναιον καὶ ἦλθα εἰς τὸ Κάερος εἰς τὰς

γ' τοῦ ὀκτωβρίου, καὶ εἰς τὰς ιε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐμίσευσεν διὰ τὸ μοναστήριον καὶ ἦλθεν εἰς τὰς κδ' μέσα εἰς τὸ μοναστήριον καὶ εἰς τὰς κς' τοῦ αὐτοῦ τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Δημητρίου. ἐκαλοῦσε μὲν μικροσχημοί· μὰ ἤφορον πρότερα τὸ σαμίλαυχον χρόνον ἕνα εἰς τὸ κάστρο τῆς Κρήτης.

б) ἀφ' ἡ' νοεμβρίου εἰς, ἔλαβον ἀπὸ τὸν θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον κύριον Λαυρέντιον τοῦ ἁγίου θεοβαδίστου ὄρου Σινᾶ τὸ χάρισμα τῆς ἱεροσύνης ἡμέρα κυριακῆ, Μακάριος ἱερομόναχος.

№ 1241.

Пергам., XI—XII вѣка. лл. (257×192; 175×125)
по 16 строкъ.

Стихирарь безъ начала, со словъ стихирь сырнаго по-недѣльника:

ραμένουσιν· τοῖς διὰ νηστείας ἡμῶν κεκαθαρμένοις:—
τῆ β' ἑσπέρα ἤχος πλαγίου δ'.

Διὰ νηστείας καθαρθῆμα: σπεύσωμεν. . .

содержитъ стихирь тріоди и пентикостарія, воскресныя и антифоны А].

№ 1242.

Пергам., XII вѣка, 1 л. + тетради γ'—κη' + еще нѣсколько лл. (225×110; 150×96) по 12 строкъ.

Тріодъ безъ начала (потому что вся тетр. α' и лл. 1—7 тетради β' пропали) со словъ вечерняго самогласна среды первой седмицы Великаго поста:

σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς γενέσθαι σπεύσωμεν. διὰ νηστείας καθαρὰς οἰκτιρωμέν. . .

и обрывается на словахъ:

. . . καὶ ἐν τῷ τάφῳ.

Въ тетради λα' запись внизу по 2 страницамъ:

+ τὰ ἀμφοτέρα τὰς μετέγραψε ὁ ταπεινὸς Θεοφύ-

λακτος καὶ ὁ θεὸς συγχωρήσαι αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως. ἀμήν.

№ 1243

Пергам., XI—XII вѣка, тетради κδ'—μβ' + 2 лл. (249 ×
182; 170 × 150) по 17 строкъ.

Триѳъ безъ начала, со словъ:

φοιπεράσαντες ἄγιοι γενόμεθα τῆς τοῦ σταυροῦ προσ-
κυνήσεως τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παγέντος...

и безъ конца, до словъ:

... βομφαία διελεύσεται ἀλληλ[неразборчиво].

№ 1244.

Бум., XIII вѣка, тетради α'—λθ' (174 × 123; 118 × 82)
по 12 строкъ; на корешкѣ: Триώδιον.

Στιχηρὰ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ τελώνου
καὶ τοῦ φαρισαίου μέχρι ἕως τῶν ἁγίων πάντων.

ἤχος α'. Μὴ προσεξώμεθα φαρισαϊκῶς...

№ 1245.

Бум., XIV—XV вѣка, лл. (214 × 150; 198 × 100) по
17 строкъ.

+ Στιχεράριον σὺν θεῷ ἁγίῳ ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς κυρια-
κῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου μέχρι καὶ τῶν ἁγίων πάντων.

Въ концѣ помѣтка позднѣйшая:

ἁμαρτωλὸς Μ: χαῖλ ὁ Φωκεὺς

ἦλθεν εἰς τὸ ἅγιον μοναστήριον Σινᾶ

κα' Σεπτεμβρίου (?) μί αβ' (?) αὐπέ'.

№ 1246.

Бум., 1691 года, лл. (198 × 146; 128 × 80) по
12 строкъ.

1) Триώδιον σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῷ
ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς: κυριακὴ πρώτη τοῦ τελώ-
νου καὶ φαρισαίου στιχηρὰ ἰδιόμελλα ψαλλόμενα εἰς ἤχον α'.

Μή προσευζόμεθα . . .

2) Ζακννς:

ἐγραύθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νεκταρίου ἱερομοναχοῦ
Σιναΐτου ἐκ νήσου Κύπρου ἐκ Φινίου καὶ Ἀρσόης ἀμα-
θούς τε ὑπὲρ πάντας ἰ ψάλλοντες εὐχεσθε. αὐχὶ

3) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ καὶ τοῦ πεντηκοσταρίου περιέχων
τὴν πρόπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν τῶν ἰδιωμένων τροπα-
ρίων, κυριακῆ τοῦ ἁγίου πάσχα τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ ἰδι-
όμελλα ἤχος α'.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων . . .

4) Προσόμια κατ' ἤχον κεκαλωπισμένα παρὰ κύρ Χρυσά-
φου τοῦ νέου. ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων . . .

5) Ἀρχὴ τῶν ὧρῶν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης παρασκευῆς.

№ 1247.

Бум., XVII—XVIII вѣка.

Триодь, начин. съ недѣли мытаря и фарисея (Μή προσ-
ευζόμεθα φαρισαϊκῶς . . .) и оканч. страстної недѣлей.

№ 1248.

Бум. XVII вѣка. лл. (154×100; 108×58) по
12 строкѣ.

Триодιον σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχων τὴν πρόπουσαν αὐτῷ ἀκο-
λουθίαν τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς.

Начинается съ недѣли мытаря и фарисея и оканчивается
недѣлей всѣхъ святыхъ.

При переплетѣ помѣтка 1724 г. о томъ, что р-сь дана
въ м-рь Синайскій и притомъ

ἐξ ἁγίου ὄρους τοῦ Ἄθω ἐκ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ
Διονυσίου ἐπὶ τὸ ἀψιδῶν κατὰ τὸν μῆνα μᾶιον.

№ 1249.

Бум., XVI вѣка, тетради α'—νε' (206×152; 134×85)
по 12 строкѣ.

Σβ λ. 1^α Σεπτεμβρίου ἢ τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς. . .

Стахиарь (съ нотами) и для другихъ праздниковъ, кончалъ днемъ памяти свв. Константина и Елены, словами: . . . αγρευθεῖς ὡς κάλλιπτον (обрыв.).

№ 1250.

Бум., XV вѣка, лл. (214×160; 123×90) по 14 строкъ; на корешкѣ: ψαλτικῆς μαθηματάριον.

1) Начинается рядомъ отдѣльныхъ отрывковъ изъ похвалы (Τῶν σῶν βασιλεα . . .) и великаго четверга:

2) на тетрадахъ α'—δ' находится стихирарь.

Ἄρχῃ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν στιχηρῶν τοῦ ὅλου ἐκαστοῦ ποιηθέντα παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.

3) Съ тетради ε' начин. предисловіе:

τοῦτο τὸ προγραφέν στιχηράριον ἐποιήθη πρὸ τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως· καὶ μετὰ ταῦτα ζητήσας τοῦτο οὐχ εἶδρον, καὶ μὴ ἐνθυμούμενον τοῦτου γράφειν ἕτερον τὸ ἐμπροσθεν, ὕστερον δὲ εὐρών τὸ πρῶτον ἐγραψα καὶ τὰ δύο.

послѣ котораго доказателствъ πλαγ. β'.

4) Черезъ много страницъ опять

Ἄρχῃ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ στιχηραρίου: μὴν Σεπτέμβριος εἰς τὴν πρώτην. ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου. . .

Кончается днемъ 24 септ. (первомуч. Θεκλύ) словами:

. . . σοφῶς ὑποκρύψασα ἔλαθες τοῦ Βελίαρ τὰ ἐνεδρα ἀγγελικῶς ἀποβιώσασα.

№ 1251 (289).

№ 1252 (291).

№ 1253.

Бум., XVII вѣка, тетради α'—λς', in 4°, по 14 строкъ; на корешкѣ: Ψαλτικῆς μαθηματάριον.

Стихирарь, начинающийся со стихирь св. Симеону Богопріимцу и кончающийся 31 июля.

№ 1254.

Бум., XVI вѣка, in 12°, по 11 строкъ; на корешкѣ:
Ψαλτικῆς μαθηματάριου ἀνθολόγιον.

Начинается стихирой на Рожд. Бог. (Ὁὐκ ἔτι γυναῖκες . . .)
и оканчивается великой вечерней.

№ 1255.

Бум., XV—XVI вѣка, in 4°, тетради α'—?; на корешкѣ:
Ψαλτικῆς μαθηματάριον.

№ 1256 (308).

№ 1257.

Бум., XIII вѣка, тетради α'—κγ' (246×168; 180×
132) по 13 строкъ

Съ л. 1^a (заст.) Εἰρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ ἔχων τὴν ἀκο-
λουθίαν τοῦ χρόνου.

безъ конца.

№ 1258.

Бум., XIV вѣка, лл. (135×96; 98×65) по 12
строкъ. Прологий безъ начала, со словъ:

λαοὶ καὶ ὑπερψόθε αὐτῶν . .

№ 1259.

Бум., XVI вѣка, лл. (148×106) по 11 строкъ.

† Εἰρμολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχων πάντα τοὺς εἰρμούς
τῆς οὐτωήλου καὶ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ
ἄλλου τοῦ ἔτους.

№ 1260.

Бум., XVI вѣка, лл. (153×100) по 9 строку.

Ἄρχῃ σὺν θεῷ ἁγίῳ εἰρμολόγιον καθὰ ψάλλεται ἐν τῇ
Κωνσταντινουπόλει καλλωπισθεῖσα (!) παρὰ κυροῦ Μπαλασίου
ιερέως καὶ νομοφύλακος (!).

№ 1261.

Бум., 1839 года, лл. (195×135) по 15 строку.

Εἰρμολόγιον σύντομον Πέτρου πρωτοφάλτου τοῦ Βουζαν-
τίου.

№ 1262 (278).

№ 1263.

Бум., XVIII вѣка, лл. (360×250) по 20 строку.

Съ замѣткою позаднѣишею:

+ Τριώδιον καὶ πεντηκοστάριον τοῦ Χρυσάφου μεμιγ-
μένον μετὰ τοῦ Νέων Πατρῶν, μετὰ κανόνων τῶν ἑορ-
τῶν, καθισμάτων, ἐξαποστειλαρίων καὶ καταβασίων τοῦ
Νέων Πατρῶν, τονισμένων καὶ ἄλλων ἀναγκαιῶν ἀφιε-
ρωθὲν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ παρὰ
τοῦ πανερωτάτου ἀρχιεπισκόπου κύρ Νικηφόρου, ὁ
δὲ τολμήσας ἀποξενῶσαι ἔστω ὑπὸ τὸν αἴλιον δεσφόν
τοῦ ἀφορισμοῦ, ἀφλδ'. μηνι αὐγούστῳ ὁ Σινᾶ ὄρους
Νικηφόρος.

№ 1264.

Бум., XVI вѣка, лл. (160×105) по 12 строку. На
корешикѣ: Ἀναστασιματάριον.

Съ помѣткою рукою писана на л. 5^b:

+ ἐτούτη ἡ ψαλτικὴ εἶναι τοῦ υἱοῦ Τελεχάνα ἐκ
Τρίπολις.

Съ л. 6^a Ἄρχῃ τῶν ἀναστασίμων καθὼς ψάλλονται ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐσπέρας.

№ 1265.

Бум., XVI—XVII вѣка, лл. (150×100)

1) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν κεκραγαρίων ὁμοῦ καὶ τὰ ἀναστασίμια καλλωπισθέντα δὲ παρὰ κυροῦ Χρυσάφου καὶ πρωτοψάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

вѣ концѣ съ помѣткою: τέλος τῶν ἀναστασίμων.

2) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἑνδεκα ἑωθινῶν, οἱ μὲν λόγοι Λέοντος τοῦ σοφοῦ βασιλέως, τὸ δὲ μέλος κὺρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως.

и рядъ отдѣльныхъ произведений:

3) ποίημα Μπαλασίου ἱερέως.

4) τὸ παρὸν ἐποιήθη παρὰ κὺρ Μπερικέτη, Γζελεπή.

5) Καλλίστου ἀρχιμανδρίτου Νικαίας ἐκ χώρας Μολδοβίας.

6) Μελετίου Σιναΐτου.

7) Δαμιανοῦ ἱερομονάχου.

8) ποίημα κὺρ Πέτρου Βύζαντος.

9) κὺρ Παναγιώτου πρωτοψάλτου.

10) κὺρ Χρυσάφου καὶ πρωτοψάλτου.

№ 1266.

Бум., 1743 года, лл. (145×103). Содержитъ

1) на тетрадахъ 1—11:

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν κατ' ἤχων ἰχισμάτων καὶ νεανισμάτων.

2) тетр. 12—21:

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν κεκραγαρίων σὺν τῶν ἀναστασίμων.

3) тетради 22—26:

Τὰ ἑνδεκα ἑωθινά, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως.

4) Записъ:

Τέλος των ἑωθόνων

ὕμνον καὶ τῷ θεῷ

χάρου:—τὰ ἄνο

θεν ἔωθονά

ἔγραψαν

παρ' ἐμοῦ

τοῦ εὐτελοῦς

Νικηφόρου

ἱερομονά

χου καὶ

δικαίου Σιναΐτου Χίου ἔσωθεν τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου

Ἰωάννου ἀνα ἐν ἔτος ἀψμγ'

ἀβροῦστου: — καὶ ὁ ἀνα

γνωσκόντες εὐχεσθε

μου δια τῶν κύριων: —

Загѣнь отдѣльныя произведенія:

6) κατὰ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου ἦτοι τοῦ Περικέτη.

7) [Μπαλασίου ἱερέως] καὶ νομοφύλακος.

8) κὺρ Χρυσάφου τοῦ νέου.

9) κίονικων ποίημα Μανουὴλ Χρυσάφου.

№ 1267.

Бум., XVIII вѣка, лл. (172×122) по 10 строкѣ.

Ἀναστασιματάριον συντεθέν κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου Πελοποννησίου δι' αἰτήσεως ἁγίου Προύσης κὺρ Μελετίου ἐπ' ὠφελεία τῶν χριστιανῶν, διὰ φοχικῶν τοῦ μηνιῶσουον.

№ 1268.

Бум., XVIII вѣка, лл. (164×112) по 11 строкѣ.

Ἀναστασιματάριον σὺν θεῷ ἁγίῳ κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου νῦν δὲ ἐτονίσθη κατὰ τὴν νέαν γραμμὴν τῆς κοινῆς τοῦ γένους σχολῆς.

№ 1269.

Бум., XVII вѣка, лл. (100×70) по 8 строку; на корешкѣ:
Ψαλτικὰ κεκραγάρια μετὰ στιχολογίας. Содержитъ
Ἄρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν κεκραγαρίων.

№ 1270.

Бум., XVIII вѣка, лл. (198×144) по 12 строку.
1) Ἄρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν μεγάλων κεκραγαρίων.
2) Ἄρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἑνδεκα ἑωθινῶν. τὰ μὲν λόγια
κὸρ Λέοντος τοῦ σοφοῦ μέλος δὲ Ἰωάννου τοῦ Γλυ-
κέως.

и другая произведения.

№ 1271.

Бум., XIX вѣка, лл. (212×155) по 16 строку.
Πέτρου πρωτοψάλτου.

№ 1273.

Бум., XIV вѣка, лл. по 16 строку.
1) Ἄρχὴ σὺν θεῷ ὁ πολυέλεος.
2) Ἄρχὴ σὺν θεῷ. τὰ ἰδιόμελα στιχηρὰ τῆς ἁγίας μ' ἀρ-
χόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου μέχρι
τῶν ἁγίων πάντων.

№ 1272.

Бум., XVII вѣка, 8^о.
1) Εὐχαὶ τοῦ ἐσπερινῶ.
2) Веѣ три литургия.

№ 1274.

Бум., 1682 года, лл. (194×142).
1) Ἄρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ. τῶν παρόντων ἀναστασίμων μετὰ
τῶν κεκραγαρίων, ἅτινα ἐκαλλωπίσθησαν παρὰ κὸρ Χρυσάφου
τοῦ νέου.

2) Записи:

τέλος δόξα θεῷ.—

1682 ἐν μηνὶ ἀγούστῳ.

ὁ γραφεὺς Ἄρσένιος Θεοφάν-
τινου ὁ Λιμνέος:—

№ 1275.

Бум., XIII вѣка, лл. (200×136: 159×80) по 14 строкѣ,
безъ начала и безъ конца.

1) Τριαδικοί κανόνες τῆς κυριακῆς με τὰ κοντάκια.

2) Κοντάκια παρακλητικά εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον κατ'
ἔχρον.

3) Κοντάκια ἀναστάσιμα κατ' ἔχρον.

4) Τροπάρια τῶν ἀναβαθμῶν τῶν ἡ' ἔχρον.

5) Κανὼν διαλαμβάνων ἐντὸς τοῦς ἁγίους πάντας τοῦ ὅλου
τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ποίημα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἀγκυτοῦ
φέρων ἄκρος τήνδε: Ἄσω φάλαγγα πᾶσαν τὴν τῶν ἁγίων Σά-
ββας μοναχὸς τυφλὸς Μανουλιμητής. Ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίαις.
Ὁ Καλαθᾶς.6) Κανὼν διαλαμβάνων ἐντὸς τοῦς ἁγίους πάντας τοῦ ὅλου
τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ποίημα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μιχαήλ τοῦ
μεγάλου ἀσκητοῦ, φέρων ἄκρος τήνδε: Ἁγίους ὁμῶν τοῦ πολυ-
κύκλου χρόνου Μιχαήλ ταπεινὸς μοναχὸς ἀνάξις.

№ 1277.

Бум., XVIII вѣка, лл. (208×156), по 12 строкѣ.

Ἄρχῃ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ποιηθέντος
παρὰ διαφόρων ποιητῶν.

№ 1278.

Бум., XVIII вѣка, лл. (150×100) по 9 строкѣ.

1) Ἄρχῃ σὺν θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν ἐνδεκα ἑωθιῶν ποιηθέν-
των παρὰ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως.2) Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ σωτηριωδῶν παθῶν τοῦ κυ-
ρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3) Δοξολογίαι σύντομοι ποιηθεῖσαι παρὰ Μπαλασίου
ἱερέως.

№ 1279.

Бум., XVIII вѣка, лл. (202×124).

Τὰ ἔνδεκα ἑωθινὰ ἄπερ συνεπτήθησαν ἐκ τῶν παλαιῶν μετὰ
καλλωπισμοῦ παρὰ τοῦ μακαρίτου Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς
τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

№ 1280.

Бум., XIV вѣка.

Кондакаръ съ записью:

τέλος ἤ

ληφεν ἡ παρθσα βίβλος γραφεῖσα

διὰ χειρὸς Μιχαήλ μονάχου καὶ δομestικου τῆς ὑπερ
αγίας καὶ μεγάλης Δομestικῆσης + +

№ 1281.

Бум., XV вѣка, лл. (211×142) по 16 строкъ.

Ἀκαθίστος νέα ποιηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου τοῦ Ααμπα-
δαρίου.

№ 1282.

Бум., 1687 года, лл. (165×112), по 9 строкъ.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου ποιηθέντος παρὰ κύρ
Ἰωάννου Ααμπαδαρίου. (сверху: τοῦ Κλαδά).

съ записью:

Οἱ παρόντες οἴκοι ἐγράφησαν παρ'

ἐμοῦ Ἀθανασίου μητροπολίτου Τορνόβου

Μαργουονίου τοῦ Κρητός ὄντος μου εἰς φυλα-
κὴν ἀπὸ ἐθελoκακίας τοῦ πατριάρχου Διονουσίου
σὲρ ὀγλάν. 1687 ἰουνίου α'.

Приписка позднѣйшей рукой:

ὡν ὑπάρχει: Σινά ἄρους Ν: κηφόρου.

№ 1283.

Бум., XVII вѣка, лл. (198×148), по 13 строкъ.

Ἄρχὴ πόν θεῶ ἀγίω καὶ τῶν συλλειτουργημάτων τῶν θείων καὶ ἱερῶν λειτουργιῶν.

Іоанна Златоуста, Василя Вел. и преждеосвящ. даровъ.

№ 1284.

Бум., XVII вѣка, (204×150). Литургия Вас. Вел., Іоанна Златоуста и преждеосв. даровъ.

№ 1285.

Бум., XVI вѣка, (97×70). Литургия Вас. Вел., Іоанна Златоуста и преждеосв. даровъ.

№ 1286.

Бум., XVIII вѣка, (164×120), по 10 строкъ.

Καταβάσαι πόν θεῶ ἀγίω τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν συντεθεῖσαι κατὰ τὸ ὄφος τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας παρὰ κῆρ Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου.

№ 1287.

Бум., XVIII вѣка, in 16°, по 11 строкъ. Содержится то же, что въ № 1286.

№ 1288.

Бум., XVIII вѣка, in 16°, по 18 строкъ. Κεκραγάριον.

№ 1289.

Бум., XVIII вѣка, in 12°, по 11 строкъ. Καταβάσαι.

№ 1290.

Бум., XVIII вѣка, in 16°, по 9 строкъ. Χερουβικά μετὰ χορωονικῶν.

№ 1291.

Бум., XVIII вѣка. Χερουβικά, съ помѣткою позднѣвнейшей: *ἐτούτη ἡ ψαλτικὴ εἶναι καλὴ διὰ τὰ βάλει τινὰς σαρδέλλας.*

№ 1292.

Бум., XVIII вѣка. Χερουβικά, съ дополненіями.

Приписки:

а) «Све либрo називасемо миѣ поклонника Ιωαννα Χατζη Χристича подыписасе въ лѣто 1796. юнія 21-н».

б) «Questo libro il proprietario il Gioianni Simonich nell anno 1796 giuglio 24».

№ 1293.

Бум., XIV вѣка, лл. (226 × 145), по 15 строкъ; надпись на корешкѣ: *Ψαλτικῆς παπαδικῆς παλαιᾶ.*

Заглавіе:

Ἀρχὴ τῶν θεῶ ἀγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ποιηθέντος παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων.

№ 1294.

Бум., XV вѣка, (прежняя шпифра: *Ψαλτικὸν σμε΄*), по 15 строкъ. Надпись на корешкѣ: *Ψαλτικῆς Ἀνθολογία παπαδικῆς. [Μετὰ προτεταγμένης γενικῆς θεωρίας τῆς μουσικῆς ὑπὸ Ἰωάννου Γλυκέως, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἀνοίξανταρίων καὶ λήγουσα εἰς τὸ εἰς ὁσίους ψαλλόμενον στιχηρόν. Α.]*

№ 1295.

Бум., XVIII вѣка, in 4°, по 12 строкъ. Надпись на корешкѣ: *ἀνθολογία παπαδικῆ. [Ἄνευ προθεωρίας, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἀνοίξανταρίων. Α.]*

№ 1296.

Бум., XIII вѣка лл. (172 × 130; 126 × 85), по 16 строкъ.

Ὁρολογιῶν.

начин.: ἤχος: Σώσον Κύρια τὸν λαόν σου.

Часословъ, безграмотно писанный потому, вѣроятно, что писецъ лучше зналъ арабскій языкъ; онъ сдѣлалъ приписки на арабск. языкъ, а также и нумерацію.

№ 1297.

Бум., 1665 года, in 4°. по 18 строкъ; есть помѣтки отъ янв. 1770 г. и отъ 1778 г. сивайскаго протосингела Іоаннѣма о томъ, что онъ подарилъ книгу іерод. Хрисану съ Санторина, а потомъ въ Сии. м-рь.

Ψαλτικὴ τέχνη съ миниатюрой, изображающей Іоанна Кувузелѣя и трехъ святыхъ; надписи: сти іѳа змѣста, сти пасиліе и сти григоріе διάλογη πᾶ ρισκύν.

Запись псалма:

Ἡ παρῶσα λεγομένη παπαδικὴ μουσικὴ πάνη τεχνικὴ καὶ ὀρεὰ ἐγγραφή καὶ ἐκαλοπῆται με ἐπιμελίας καὶ διορθώσεως, εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ εὐσεβεστάτου αὐθεντοῦ κυρ Ἰωάννου Κονστανδίνου βεβδόδα πάσης Οὐγγροβλαχίας, ἀρχιερατέβοντος τοῦ πανερωτάτου μητροπολίτου κυρ Στεφάνου, ὑπερτήμου καὶ ἐξάρχου Πλαγίνου, διὰ χιρὸς καὶ πάσης ἐπιμελίας εὐγενεστάτου Δημητρίου Ἰωάννου, καὶ νέος ἐν μουσικῆς ἐπιστήμῆς ἐν ἔτει χλνϛ'.

Есть и румынская приписка отъ 1778 года. Переплетъ очень хорошии.

№ 1298.

Бум., XVII вѣка, (204—152), по 13 строкъ. Надпись на корешкѣ: Παπαδικὴς τόμος α'.

Приписка владѣльца:

1682. ἐκ τῶν τοῦ Μελετίου τοῦ ἐκ Βερροίας καὶ Σιναΐτου.

№ 1299.

Бум., 1715 года, in 4°, по 16 строкъ.

Παπαδική сь записью:

Ἡ παρούσα βίβλος ἢ ἐπωνομαζομένη παπαδική ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς Ἀθανασίου ἱερομοναχοῦ τοῦ ἐκ Μουντάνων, διὰ δαπάνης τοῦ ἐν ἱεροδικαίνοις Γερασίου, τοῦ ἐκ τῆς περιφημοῦ νήσου Κύπρου, κατὰ τὸ αἴσι' ἔτος μηνὶ αὐγούστου κ'.

№ 1300.

Бум., XVII вѣка, in 4° min., по 15 строкъ. Ψαλτική [μετὰ συντόμου προθεωρίας καὶ πινάκων Κουκουζέλη. Α.]

№ 1301.

Бум., XVI—XVII вѣка, in 4° min., по 12 строкъ.

[Μουσική τέχνη μετὰ προθεωρίας καὶ ἑνὸς πίνακος ἀρχομένη ἀπὸ τῶν κεκραγαρίων. Α.]

№ 1302.

Бум., XVI вѣка, in 16°, по 12 строкъ. Ψαλτική [μετὰ προθεωρίας. Α.]

№ 1303.

Бум., XVI вѣка, in 16°, по 8 строкъ. Ψαλτική [μετὰ προθεωρίας, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν κεκραγαρίων. Α.]

№ 1304.

Бум., XVI вѣка, in 32°, по 10 строкъ. Ψαλτική [παρῳμοίος, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἀναστασιματαρίου. Α.]

№ 1305.

Бум., XVIII вѣка. Ψαλτική.

№ 1306.

Бум., XVIII вѣка. Ψαλτική.

№ 1307.

Бум., 1768 года, in 16°, по 12 строкъ. Ψαλτική [μετὰ προθεωρίας καὶ δύο πινάκων ἀρχομένη ἀπὸ τῶν κεκραγαρίων. Α.] сь записью:

αἴθετ' αὐγούστῳ μηνὶ εἴληφε τέλος·
μὲνησθε τοῦ γραφέως ἐλαχίστου
Μιχαήλ Δράκου τοῦ ἐκ Ἀδριανουπόλεως.

№ 1308.

Бум., XVIII вѣка. Ψαλτική.

№ 1309.

Бум., XVIII вѣка. Ψαλτική.

№ 1310.

Бум., XVII вѣка. Ψαλτική.

№ 1311.

Бум., XV вѣка. Ψαλτική.

№ 1312.

Бум., XV вѣка; надпись на корешкѣ: Ψαλτική παπαδική.

№ 1313.

Бум., XVI вѣка; надпись на корешкѣ: Ψαλτική μαθηματάριον.

№ 1314.

Бум., XV вѣка. Ψαλτική.

№ 1315.

Бум., XVII вѣка. Ψαλτική.

XIX вѣка.	№ 1316.
XVIII вѣка.	№ 1317.
XVII вѣка.	№ 1318.
XVII вѣка.	№ 1319.
XIX вѣка.	№ 1320.
XVI вѣка.	№ 1321.
XVI вѣка.	№ 1322.
XV вѣка.	№ 1323.
XVI вѣка.	№ 1324.
XVII вѣка.	№ 1325.
XII вѣка.	№ 1326.
XV вѣка.	№ 1327.

У а л т и к а і т ѣ х о с і р а з н о г о с о с т а в а , в с ѣ п а б у м а г ѣ .

XVII βῆκα.

№ 1328.

1700 года.

Σὺς записио:

τέλος τῶν ἀναστασίμων καὶ τῷ θεῷ
δοῦσα 1700. μαρτίῳ 22.

№ 1329.

№ 1330.

XVII βῆκα.

№ 1331.

XVII βῆκα.

№ 1332.

XVI βῆκα.

№ 1333.

Бум., 1495 года, (205×145; 132×90), по 20 строкъ.
Надпись на корешкѣ: Ὀκτώηχος καὶ ἐβδομαδάριον. Παρακλητικὴ
καὶ ἕτερα.

Октоихъ безъ начала, обвѣденный молю.

Запись:

+ ἐγράφη ἐν Σινά τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ
αυτῆς. καὶ ἡ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ
εὐχεσθαι μοι διὰ τὸν κύριον ὡς ἀμαθῆ
καὶ ξένον τλήμων καὶ ἀμόναχος τὰ(χα) καὶ ἱερεὺς
Ματθαῖος ἐγὼ ὁ τάλας: Ῥοδαῖος.
μηνὶ ἰουλίῳ θ'.
+ τέλος τέλος +.

№ 1334.

Бум., 1566 года, тетради α'—λδ' = лл. 272 (215×150;
160×80), по 19 строкъ.

Ῥολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ:—Ἀπὸ τοῦ τυπικοῦ παραδεδομέ-

всё на
разное славян,
бумагъ.

νου καὶ λίαν ἠκριβωμένου, ἀρχομένου συνήθως ἀπὸ τοῦ μεσο-
νυκτικοῦ:

Съ записью.

τὸ παρὸν ὁρολόγιον ἐγράφη σὺν
θεῷ ἀγίῳ διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁ-
μαρτωλοῦ Μακαρίου ἱερομονάχου,
τοῦ Κρητὸς Ἀβραμίου, τοῦ Σιναΐτου,
Ἰσοῦ Ἰνδικτιῶνος ἰ' μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἑσ'
ἡμέρᾳ δ', ὄξα σοι ὁ θεός:

Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαι καὶ μὴ κα-
ταράσθαι διὰ τὸν κύριον, ὅτι ἁμαθὴς
εἰμί.

№ 1335.

Бум., 1543 года, съ надписью на корешкѣ: Μηρολόγιον
ἔτοι πανθέκτη, ἐν ἧ τριῶδιον, πεντηκостаρίον καὶ ὠρολόγιον.
Текстъ начинается съ 25 декабрія.

Запись пнеца:

ὄξα τῷ θεῷ τῷ δεῖξαντι ἀρχὴν καὶ τέλος:—

Ἐξεστι τὸ θέλοντα ὀμνεῖν ὡς θέμις,
τὸ θεῖον εἰς τήνδε φρονεῖν βίβλον μέγα.
κλείει γὰρ ἄλις ἔνθον ποικίλων ὕμνων,
ἕκαστον αὐτῶν ἐγράφησαν ἧ χρεῶν:

ὥσπερ μέλισσα ἡρινὸν διέρχεται,
λειμῶνα δρέψαι λοιπθιον ἀνθους ὀρόσον
οὕτω δρέπεσθαι ἀνθεά τε πνεύματος
τὸν προθυμοῦντα εἰλίσεσθαι σὺν θεῷ·
ἀλλ' εἰ λέλειπται τῶν προῦργου τῆ πατέρες,
σύγγνωτε τῷ γράσαντι, οὐκ αἴτριος ἦν·
ἐβιάσατο γὰρ μάλα ὁ ἀναλῶν:—

Ἰωάννης ἁμαρτωλὸς Ναθαναήλ, ὁ γράψας.
ὁ ἀναλώσας Διονύσιος μοναχός· ὁ δὲ συνεργήσας
Ἰωάννης ὁ Μελίκιος· εὐχεσθε ἀμφοτέρων
καὶ μὴ καταράσθε τὸν γράσαντα ἕνεκα τῶν πολλῶν
σφαλμάτων διὰ τὸν κύριον:— αὐμγ' νοεμβρίου κγ'.

№ 1336.

Бум., 1564 год. (176×120; 135×90), по 17 строкъ.
 Псалтырь полная, съ записью:

Ἡ θεία αὐτῆ καὶ θεὰ βιβλος
 τοῦ Δαυὶδ ἐταλειώθη, ἐν Ῥαῦθω,
 ἐν ἔρον Γερμανοῦ ἱερομονάχου
 τοῦ Κρητός, κατὰ κόσμον Κωνσταντίνου
 ἐπι ἀπο κρίσεως κόσμου, 1563.
 ἀπὸ Χριστοῦ δε γεννήσεως, ἀφ' ἑορῆς Ἰαννουαρίου, κβ'.
 ἀπὸ ἧ ἡμέρας εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

№ 1337.

Бум., XVI вѣка, около 20 тетрадей (205×150; 160×100), по 20 строкъ.

Житіе св. Саввы Освящ., на разговорномъ языкѣ,
 безъ начала, со словъ:

καὶ βασιλείαν ὅπου πάντα ἤλπιζε νὰ λάβῃ διὰ μέσου
 τῆς ἀρετῆς.

Καλὸν λοιπὸν καὶ προεβόμ[]ον πατέρα []
 ἤθελε εἶσω νὰ ἀρχίσωμεν νὰ διηγηθοῦμεν τὸν βίον
 τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ κατορθώματα ἐσούτου τοῦ μεγάλου
 καὶ θαυμαστοῦ κατὰ ἀλήθειαν ἀνδρός... τέτοιαις λόγοις
 διηγῆματα.

ἀρχὴ τῆς διηγήσεως.

Ἡ πατρίδα του λοιπὸν ἐσούτου τοῦ ἀγίου καὶ θεοφό-
 ρου πατρὸς ἦτον ἡ Καππαδοκία...

Обрывается на словахъ:...

ἐκήρυττον ἀκωλύτως ὡς εἶπαμεν τὴν πικρὰν αἴρεσιν τοῦ
 ὁμόφρονός των Ὁριγένους. ἐστράτευσαν δὲ καί.

№ 1338.

Бум., XIV вѣка, (213×140; 150×95), по 16 строкъ.
 Рукопись безъ начала: пропали тетради α'—ε'.

Словарь арабско-греческій, начинающийся на

λ. 1^a περί γ καὶ ε Γέγηθεν· χαῖραι + γεγαῶτας γεγενημέ-
 νους. ὑπάρχωντας + γεγαυωμένη. λελαμπρυσμένη +
 В концѣ тетради немного перемѣшаны, такъ какъ въ
 среднѣу попалa тетрадь, гдѣ вопросы и отвѣты на ½ л.:
 πόσαι προσοδίαί· δέκα. τί ἐστίν... (сѣ переводомъ на
 арабскій)

и затѣмъ на 5/2 л.

κανὼν τῆς μεγάλης ε'. ἤχος πλ. β' φθῆ α'.

Τμηθεῖση τμήται πόντος ἐρυθρός...

... Οἱ ἀπόστολοι παρείποντο τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες
 καὶ συνημμένοι· ᾧ οὐ κενωρίσ (οὄρυβ.)

№ 1339 (551).

№ 1340.

Бум., XV вѣка, лл. 119, (220×160; 170×115), по
 24 строки.

Лл. 1^a—115^b (заст.). Ἐκδοσις ἀπλουστέρα καὶ συντομωτέρα
 τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων τῶν ἱερῶν καὶ σεπτῶν ἀποστόλων
 καὶ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ποιητῶν(!), τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενι-
 κῶν συνόδων, ἐκδοθεῖσα καὶ ἐκπονηθεῖσα παρ' ἐμοῦ ἐπτωχοῦ Στα-
 ματίου, ὀρισμῷ τοῦ πανιερωτάτου μοι αὐθέντος καὶ δεσπότης
 μητροπολίτου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως κυρίου
 Ἀρσενίου.

Запись на л. 115^b

+ θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Σταμαθίου +

№ 1341.

Бум., тремя (основной почеркъ XIV вѣка, два другіе XV
 и XVI в.) почерками, (290×213; 230×150), по 33 строки.

1) Указатель (безъ заглавія):

Περὶ διὰ φόβον ἀρнисαμένων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν καὶ
 ἀρнисαμένων ἐκουσίως καὶ ἀναγκασθέντων ἀρνήσασθαι
 φύλλα α' καὶ β' καὶ γ'.

Περὶ αἰρετικῶν φύλλον ι'.

не конченный.

2) λ.λ. 2^a—7^a Ἑρμηνεία Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
 & ἐξηγήθην καὶ ἐρμήνευσεν κύρ Γεώργιος ὁ γεωμέτρους ὁ
 ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἄκων χειροτονηθεὶς ὁ θεὸς Γρηγόριος ὁ ἱερεὺς
 . . . τήρησον γὰρ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ἵνα ᾧσαν
 ἐν.

3) λ.λ. 7^b—12^b Ἑρμηνεία τοῦ κυριακοῦ λόγου τοῦ πάσχα.
 κείμενον. Πρῶτον μὲν νοεῖ τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις,
 Ἑρμηνεία. Ὁ Νισαεὺς Γρηγόριος φησι ἐπὶ τῆς
 νοητῆς φύσεως προῦποστάσης. . .
 ἔρμ. Ὁ λόγος καὶ φῶς καὶ ζωὴ . . . ἀποπληροῖ τὸν
 λόγον.

4) λ.λ. 12^b—19^b Αἱ ἐρμηνεῖαι τῶν ἐγκαίνιων.
 πρόλογος. Τῆς πανηγυρικῆς ιδέας καὶ οὗτος ὁ λόγος
 ἐστὶν . . . καθέστηκεν.

κείμενον. Ἐγκαίνια τιμάσθαι παλαιὸς νόμος καὶ καλῶς
 ἔχων.

ἔρμ. Παλαιὸς φησὶν ἐστὶν ὁ νόμος . . .

κείμενον. Τούτων εἰς ἐστὶν καὶ ὁ ἐμὸς στεφανίτης . . .
 φθόνος.

ἔρμ. Τὸ εἰ μὴ καὶ παρ' ἐμοί . . . ἐν αὐτῷ ἑορτά-
 ζειν.

5) λ.λ. 15^b—16^b Οἱ ἐρμηνεῖαι (?) τῆς πεντηχοστῆς περὶ
 τοῦ ἁγίου πνεύματος.

νε'. κείμ. Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφῆσωμεν:

ἔρμ. Περὶ τῆς ἑορτῆς ὀλίγα καὶ μικρὰ . . .

κείμ. Τὸ μὲν πρόδηλον ὅτι ἐν ἑξ ἡμέραις ὁ θεὸς τὴν
 ὄλην.

ἔρμ. Πρόδηλον μὲν ὅτι ἐξ ἡμέραις . . . ἐνθα τὸ ἀνε-
 σπερον φῶς, ἀλλὰ (одрыв., хотя даѣе пол-
 странины свободно).

6) Сб λ. 17^a Σύνταγμα κατὰ τὸ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριει-
 λημμένων ἀπ' αὐτῶν (!) ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κτιστοῖς.

προθεωρία. Τὸ τῶν ἱερῶν καὶ θείων. . .

Святѣйша Властѣря съ дополи. обычными: Иоанна
Ποεττικα, Никиты Праκλ. Никифора, Иоанна Κιτρ.
10) вставкой въ качествѣ:

κ'. Τῶν τῆς ἐκκλ. ἀρχόντων ὡς ἡ παλαιὰ εἶχει παρά-
δοσις πρῶτος ἐστὶν α' . . .).

7) Περί τῆς συγγενείας βαδμῶν ἐκ τοῦ τρίτου βιβλίου των
ἰνστιτούτων. (съ таблицей)

8) Собрание правилъ Аши., сообр. всел. и помѣстн., п
отцовъ.

9) Τῶν μητροπολιτῶν οἱ θρόνοι. (110) π Οἱ ἀρχιεπίσκο-
ποι: (36).

10) На оборотѣ предпосл. листа механ. способъ по паль-
цамъ рукъ находить Пасху п т. д.

11) Рукой XV вѣка добавлено:

Κεφάλαιον καὶ ὄρος διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ, Ἰω-
άννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Εὐρομεν ἐν τισὶ τοπικοῖς ἐκκλησιαστικοῖς . . . καὶ πα-
νηγορίζωμεν ἐν αὐτῇ.

№ 1342.

Бум., конца XIII вѣка, тетради α'—ιγ' нумерованы, осталь-
ныхъ нумерація пропала, (372 × 275; 260 × 195), по 35 строкъ.

Четвероевангеліе съ посланіями всеми; обрывается на
словахъ посланія Іуды:

. . . ἐπιλωμένον χιτῶνα, τῷ δὲ δυναμένῳ.

Затѣмъ книги Маккавейскія со словъ III-й:

εἰς ὄνομα σοὶ τῶ τῶν ἀπάντων ἀπροσδεῖ . . .

до конца IV-й.

Запись громадная:

1 + ἀνακτες ρῆγες πρίγκιπες σατράπαις σατραπῶν
χιλίαρχοι.

ἱππηλασίαις χαίρουσι καὶ τοῖς κωνηγεσίοις

θηραβεῖν πῶκας καὶ νεβροὺς χλοῦνας ὄρεσιτρόφους:

ἱππους μυνητροκό[πον]] φάτναις ἀκοστατοῦντας

- πέρδικας γῆνας ὄρνυγας· ταῶνας καὶ γεράνους.
 κίρκους τανυσσιπέρυγας θείνοντας τὸν ἀέρα·
 ἀλλ' ἀντὶ τούτων τῶν αἰσχρῶν καὶ τῶν ἀχρήστων ἔργων
 τοῦ Σολομῶντος τοῦ σοφοῦ πλουτίσας τὴν σοφίαν
 10 τὴν ἀκακίαν τοῦ Ἰώβ τοῦ θεομαρτυρήτου
 καὶ πάντων ἄλλων ἀρετὰς ἀγίων ἀγαπήσας,
 τῆς παλαιᾶς τε καὶ καινῆς βίβλους τὰς θεοπνεύστους.
 περίβλεπτε, περίφημε χαριτοκοσμημένε,
 ἡδύτατε πραύτατε χρηστότατε χαρίζεαι.
- 15 δούλοπρεπούς ἦδη τανῶν τῇ σῆ μεγαλονοία,
 ὡς Εὐρουσθεὺς τῷ Ἡρακλεῖ τῷ πανακλιμωτάτῳ,
 ἔσπευσα τρόμφ καὶ γὰρ τὰ σά περικέπτα πράξει,
 τοῦ γράψαι τὰυτα γράμμασιν ἑλληνικοῖς στοιχείοις.
 προσάτω φέρω δίδωμι ἅς ἐγεγράψεν βίβλους.
- 20 Μωσέως τὴν Πεντάτευχον Ναβῆ τὴν στρατηγίαν
 Κριτὰς τὴν Ῥούθ Βασιλειῶν τεσσάρων διηγήσεις,
 τρισὰ Παραλειπούμενα, Ἑσθῆρα δισσὰ βιβλία,
 τοῦ Νεεμίου λόγους τε υἱοῦ τοῦ Ἀγαλία,
 τῶν Μακκαβαίων ἀθλησιν, τῆς Ἰουδῆθ ἀνδρείαν.
- 25 Ἑσθῆθ Ἰωβῆτ τὸν δίκαιον σὺν τῷ παιδί Ἰωβίᾳ.
 Δαβὶδ τὸν μελιτόεντα, ἐξακάδεκα προφήτας,
 ἀγῶνας καὶ παλαίσματα Ἰώβ τοῦ παναρέτου,
 τὰς Παραομίας τὰς σοφὰς, Σοφίαν Σολομῶντος,
 σὺν τούτοις Ἐκκλησιαστήν Ἄσμα τε τῶν ἁσμάτων
- 30 τὴν σοφωτάτην Ἰησοῦ Σοφίαν Σιράχ γένους,
 ἐπιστολάς ἅς ἔγραψεν ὁ μέγας Παῦλος πᾶσι,
 σεπτὰς τε Πράξεις τῶν σοφῶν καὶ θείων ἀποστόλων
 ἅς συνεγράψατο Λουκᾶς ὁ πάνσοφος πανσόφως·
 Πέτρου τοῦ πρώτου μαθητοῦ καὶ πρωτοθρόνου Ῥώμης·
- 35 ἐπιστολάς καθολικὰς τοῦ θείου Ἰωάννου
 τοῦ ἐν τῷ στήθει τοῦ Χριστοῦ πεσόντος ἐν τῷ δεῖπνῳ
 καὶ πειδομένου κύριε τίς ὁ παραδιδούς σε,
 Ἰούδα τὴν ἐπιστολήν ἀλλ' οὐχὶ τοῦ προδότου,
 ὠσαύτως Ἰακώβου τε συγγόνου Ἰωάννου
- 40 τὴν θείαν Ἀποκάλυψιν καὶ παραδόξοτάτην.

καὶ περιόδους θαυμαστάς τὰς πατισσεύσεως.
 σὺν τούτοις εὐγενέστατε ῥιζῆς τιμίας ὄρεσι,
 ὑψίον χαριτώνουμ᾽ ἐχέφρων γενναϊόφρων
 ὑπὲρ διαδῆμα χρυσοῦν ὑπὲρ χρυστῆν κορώνην
 45 ἢ στέφος λιθοκόλλητον καὶ βύσσον καὶ πορφύραν
 ἢ μάρμαρον πολυτίμον ἢ λίθον τὸν λιχνίτην.
 Εὐαγγελίων γέγραφα τοὺς εὐαγγέλους λόγους.
 Ματθαίου Μαρκοῦ καὶ Λουκᾶ καὶ τοῦ ἡγαπημένου
 Χριστοῦ τῷ παντοκράτορι παρθένου Ἰωάννου
 50 τοῦ τρεῖς μητέρας ἔχοντος ὑπὲρ ἀνθρώπους πάντας
 Σαλώμην τε καὶ τὴν βροντιὴν καὶ τὴν Χριστοῦ μητέρα
 ἴδε καὶ γὰρ φησι Χριστὸς υἱὸς ὁ σὸς ὦ γόναί
 πρὸς τοῦτον δ' αὖ ἀντέφησεν, ἴδε σου τὴν μετέρα
 ὅτε σταυρῷ προσήλωτο ὑπὲρ ἡμῶν ἀδικῶς.
 55 θεὸς οὐκοῦν ὁ παντοῦργός καὶ κύριος τῶν πάντων
 πάρεσι χρόνους τῆς ζωῆς τῇ σῇ μεγαλονοίᾳ
 ἀναγινώσκειν σκέπτεσθαι ταύτας διερμηνεύειν.
 ἑλληνικῇ ῥωμαϊκῇ πανσόφῳ διαλέκτῳ.
 καὶ ὅσῳν ἀλλήν ὀώσει σοι μεγαλοτέραν ταύτης
 60 ἴδοις υἱοὺς τῶν σῶν υἱῶν ἐν βαθυτάτῳ γυρα
 ὡς τὰ τῶν σῶν νεόφυτα κύκλῳ τῆς σῆς τραπέζης
 χαρίσαιτό σοι κύριος τοὺς σοὺς σεπτοὺς συγγόνους
 εἰς ἡμερῶν περιδρομὰς εἰς χρόνους ἀπεράντους
 ἐν ἀξιόμασι λαμπροῖς ἐν ὄσῃσι πανεντίμοις
 65 γένοιτο ταῦτα γένοιτο γένοι καὶ πέρας λάβοι
 θεὲ θεῶν καὶ βασιλεῦ ἀπάντων βασιλείων.
 ἐμοὶ δὲ πάλιν πρόστατε τὰς σὰς τηρεῖν προστάξεις
 ὡς δούλῳ ὡς θεράποντι ὡς λάτρῃ ὡς οἰκέτῃ.
 Τῷ τρισμεγίστῳ τῆς τρισμεγίστου Κρήτης δουκὶ Μουρζίνῳ
 70 κυρίῳ Ἰωάννῃ θύτης εὐτελῆς Μιχαήλ ὁ Λουλουόθης
 καὶ πρωτοφάλης τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας ἐκ τῆς Ἐφέσου
 καταγόμενος πάλαι θεοῦ [] ἄρσει τάσδε γέγραφα βιβλίου.

№ 1343.

Бум., около 1464 года, (275×195; 185×120), по
 23 строки в 2-х столбца (на корешкѣ: Еὐαγγέλιον μεμβράνας.

другой рукой: Εὐαγγέλιον βομβόκινον. На дѣлѣ ни то ни другое).

Εὐαγγελίε-απρακότης, съ записью жертвователя:

- + τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον ὠνίσαστο ὁ κύριος οἰκονόμος Ἀθανάσιος τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Ἀϊκατερίνης· ἐκ Κρίτης· ὅστις δὲ βουληθῆται κλαπέσαι αὐτό· ἀπὸ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ, ἔχει τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ· καὶ τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου τῆς μονῆς τοῦ κυροῦ Ἰωακείμ, καὶ τῶν αὐτοῦ ἀναδόχων.
- + ἐν ἔτει ς'Προβ'
- + ἐν μηνί Ἰουλίῳ χγ'.

№ 1344.

Бум., XIV вѣка, лл. , (279 × 205; 200 × 135), по 26 строкъ.

Апостолъ и Евангеліе по праздникамъ и воскресеньямъ, начипая съ Пасхи, и на разные случаи.

Запись:

τέλος εἴληφεν ἡ τετρακτῆς ἡ θεία τῶν εὐαγγελιστῶν καὶ θείων ἀποστόλων. Ἰωάννου ἄμα τε καὶ Ματθαίου, Λουκᾶ τε καὶ Μάρκου τῶν σοφῶν θεηγόρων.

+ ὁ εὐτελής ἱερεὺς Θεόδωρος ὁ Καλλεικᾶς ὁ γράψας.

№ 1345 (553).

№ 1346.

Бум., XVШ—XIX вѣка, лл. (288 × 188).

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ὁμιλία θ' εἰς τὴν ἐξαήμερον.

Въ κοινῆς εστῆ:

Μετάφρασις τῆς φανέρωσης ὅπου ἐστάλη εἰς τὴν γαλιανή-
 τῆν ἄνασσαν τῆς Ῥωσίας καὶ εἰς τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ ὑψηλό-
 τητα τὸν μέγαν δοῦκα τῆς Ῥωσίας, παρά τινος ἐγκρίτου ενός τε
 τῶν προκαθημένων καὶ μέλους τῆς διοικήσεως τῆς χώρας Τζού-
 ριγγ, ἡ ὁποία φανέρωσις περιέχει μίαν θεραπείαν ἐξαιρέτων καὶ
 δεδοκιμασμένην κατὰ τοῦ θανατικοῦ καὶ ἀλλης λαρνόδους νόσου,
 ἐγράφη δὲ ἐν ἔτει ἀψμγ' ὀκτωβρίου κτ'. . .

№ 1347.

Бум., 1790 года, лл. (220×158).

Слова Григорія Богосл. съ толков. граммат.

Запись:

ἐτελειώθη ἐν ἔτει ἀψγ' ὀκτωβρίου λα'
 τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα, τῇ δὲ θεομήτορι κλέος.
 τοῦνομα τοῦ γράψαντος Βασίλης πέλει.

№ 1348.

Бум., XVIII вѣка, лл. (223×165).

Слова Василия Вел. и Григорія Богосл. съ грам-
 мат. толков.

№ 1349.

Бум., XV—XVI вѣка, (222×155; 145×85), по 20 строкъ.
 Ἀρχὴ συν θεῷ ἀγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων
 παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μανουήλ τοῦ Μο-
 σχοποδύλου.

Τί ἐστι προσωδία. . .

Съ записью:

+ Τῷ συντελεστῇ τῶν
 καλῶν θεῷ χάρις.
 τέλος
 ἀμήν.

№ 1350.

Бум. XVIII вѣка. Переводъ Духовнаго Регламента:

Τακτικὸν συναδικὸν τούτῳστι. . .

№ 1351.

Бум. XIX вѣка. Грамматика съ 2 образцами такого
тоговаго письма, что на маломъ клочкѣ умѣщается символъ
вѣры.

№ 1352.

Бум. XVI вѣка. лл. (150×102; 106×66).

1) Словарь безъ начала, со словъ:

[] βλέπω τὸ αὐτὸ βλέψιδημος κύριον. βλεσσὸς ὁ
στραβοπόδης καὶ τὰ λοιπά. πλήν τοῦ βλαισσοῦ εὖνος.

Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς βρε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ
τοῦ ἐ φιλοῦ γράφεται ὡς βρέφος. . .

Τὰ δὲ θειασμοῦ ὡς εἰ οἶ αὐ ἄν:†

0 предлогахъ: Ἡ ἐν πρόθεσις συντάσσεται. . .

2) Ἰδοῦ καὶ ἕτερον λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον περιέχον τὰ
πολυώνυμα τῶν ῥημάτων.

ἀρχὴ τοῦ α. Ἀγαπῶ, φιλῶ, ἀσπάζομαι, στέργω. . .

ἀρχὴ τοῦ ὦ μεγάλου. Ὁδίνως. . . βοηθῶν.

3) Ἡ ρωδιανοῦ περὶ διχρόνων.

Καθόλου τὰ τρία δίχρονα. . .

4) Περὶ διαλέκτων τῶν παρὰ Κορίνθου παρεχθηθεισῶν.

Ἰδοῦ σοι καὶ τὰς διαλέκτους. . .

№ 1353.

Бум., XV—XVI вѣка, лл. (215×144; 134×80).

1) Впереди есть еще 2 лл., гдѣ начало (особой рукою
XV вѣка) разсказа о чудѣ, бывшемъ ἐν Βηρυτῶ τῇ πόλει. а
окончание его на одномъ изъ послѣднихъ листовъ.

2) Ἀρχὴ σὺν θεῶ ἀγίῳ τῆς γραμματικῆς κυροῦ Μανου
ἡλ τοῦ Χρυσολουρα.

3) Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.
затѣмъ и литургиѣи Василия Вел. и Іоанна Злато-
уста.

4) Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νικολάου τοῦ
Καβασιλά ἐξήγησις εἰς τὴν θεϊὰν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

5) Κεφάλαια διαφόρων ἁγίων. всего 14.

6) (δρυγοῦ ρυκοῦ) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρο-
νίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων εἰς τὸν βίον τῆς ὁσίας Μα-
αριου τῆς Αἰγυπτίας.

Μυστήριον τοῦ βασιλέως. . .

7) Λόγος τοῦ ἁγίου Βασιλείου περὶ φθόνου.

Μὴ κολάκευε σου τὴν σάρκα. . .

№ 1354.

Бум., XIV вѣка, тетради а—к', лл. 208 (185×130).

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τρίτου σχεδίου. ὦ Χριστέ βοήθει μοι

Ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου. . .

въ тл' главахъ (дѣзь конца).

№ 1355.

Бум., XVIII—XIX вѣка. Грамматич. учебники, съ нѣко-
торыми дополненіями.

№ 1356.

Бум., XVIII—XIX вѣка. Грамматич. учебники, съ нѣко-
торыми дополненіями.

№ 1357.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 8°. На кор.: Κορυθαλέως περι-
ἐπιστολῶν.

Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως
τοῦ ὑστερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεοδοσί-
ου μετονομασθέντος ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων.

№ 1358.

Бум., XVIII вѣка. На перен.: Ἐξήγησις τῶν τοῦ Συνε-
σίου ἐπιστολῶν.

Записъ:

Ἡδὴ τέρμα ἔλαβον ἐπιστολαὶ Συνεσιόου
 φιλοσοφώτατου ἐπισκόπου [Κυρήνης],
 αἱ μέλιτος στάζουσαι τὸν ἐντογόντα ποτίζουσι,
 καὶ καλῶς μὲν γραφθεῖσαι διὰ χειρὸς Βασιλείου,
 ἀφιερωθεῖσαι δὲ Γερασίμῳ Κερκυραίῳ,
 καθηγητῇ μου καὶ πνευματικῷ ἄρα πατρί,
 καὶ σχολῆς μεγίστης καθηγεμόνι τε Σωμαίων
 ᾧ δωρηθεῖη θεοῦθεν εἶδος δὴ μακρόβιον +
 ἢ γράψασα χεὶρ τοῦ Βασιλείου πέλει
 καὶ συντάξασα ταῦτα. Σωμαῖος δ' ἐστὶ.

№ 1359.

Бум., XVIII вѣка, граммат. содержавія.

№ 1360.

Бум., XVIII вѣка, граммат. содержанія.

№ 1361.

Бум., XVI вѣка, лл. (218×160; 140×82) по 19 строкъ.

Ἐρωτήματα ἐκ τῶν πρὸ ἡμῶν συνοπτικῶς συνευρεμένα παρὰ
 Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ ἐκ Ῥοθεΐμνης.

Τί ἐστὶ προσωδία. . .

полная грамматика съ припиской:

τέλος σὺν θεῷ ἀγίῳ.

№ 1362.

Бум., XVIII вѣка. Гесиода «Труды и дни», граммат.
 обработанные.

№ 1363.

Бум., XVIII вѣка, граммат. содержанія.

№ 1364.

Бум., XVII вѣка, граммат. содержанія.

№ 1365.

Бум., XVIII вѣка.

1) Ἐρημολογήματα τῆς Κρήτης ὀλιβερὰ ποιηθέντα παρὰ τοῦ μακρυωτάτου καὶ σοφοτάτου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας κύρ Γερασίμου.

Ὡ πῶς ἀλλάσσουν τὰ πράγματα
 ἀν ποταμοῦ τὰ περάματα . . .
 σε τί κακὸν εἰσεβαίνομεν.

2) Грамматика.

№ 1366.

Бум., XVIII вѣка. Спнесія посланія съ грамMAT. разборомъ.

№ 1367.

Бум., XVI вѣка, (142×98; 115×65).

1) Γραμματικὴ Δασκάρεως τοῦ Βυζαντίου.

2) Подпись писца:

Παρθένιος μοναχὸς ὁ γράφας καὶ ὁ ἔχων.

№ 1368.

Бум., XVII вѣка, (143×100; 98×60).

Ἀρχὴ συν θεῶ ἀγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κύρ Μανουήλ τοῦ Μοσχοπούλου.

№ 1369.

Бум., XVI вѣка, (148×104; 104×66) по 18 строкъ.

Σύλλογὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων παλαιᾶς τε φημί γραφῆς καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δῆπου τῆς θύραθεν.

Ἀββας ὁ γέρων ὁ πατήρ. . .

№ 1370.

Бум., XVIII вѣка.

Γραμματ. разборы рѣчей и нѣкоторыя рѣчи еще не разобраныя: разными почерками.

№ 1371.

Бум., двумя почерками XVII вѣка, лл. (300×205).

1) (первой рукой) Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

всего 1η+λ'.

2) (второй рукой) μηνὶ δεκεμβρίῳ δ'. Βίος τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφῆς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς τετηρηκόσι . . . ἀμήν.

3) Запись:

εὐχασθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τοῦ γράψαντος καὶ μὴ μέμψασθε τῇ ἀμαθίᾳ ἐμοῦ. ὁ γράψας Ἰωακείμ ἀρχιερεὺς εἰ ἠψήθησαι μαθεῖν.

№ 1372.

Бум., XVII вѣка, лл. (148×102; 108×68), бибλιο-течная пади.: Ἀγιασματάριον.

Начинается съ Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.

Съ помѣткой рукой писца:

+ *αρχιμ* σεπτεμβρίου ιγ' τετράδι ἡμέρα προτίτερα τοῦ μεσημερίου μιᾷμισι ἐγένεν ἔκλιψις τοῦ ἡλίου ἕως ἀπὸ τρία μερδία τὸ ἕνα ἔλιψε ἀπὸ μέρος γρηγο λαβάνται καὶ ἐκράτησεν ὅς διοήμισυ ὄρες καὶ ἐκόκινιζεν ἡ γης φλέβες φλεβες.

№ 1373.

Бум., XVIII вѣка безъ начала.

Расписание пидиктовъ, круговъ солица и луны, дней на-вечерія праздниковъ, дней Пасхи до αψιδ' года, и рядъ по-ученій какихъ-то.

№ 1374.

Бум., XVII вѣка, лл. (155×107).

1) лл. 1^а—29^а (безъ начала: не хватаетъ впереди 1-го листа тетр. α')

№ 1377.

Вум., XVI вѣка.

- 1) Расписание праздуинокъ, милитовъ, крютвъ, солна и лъви и пръ. на хъвъ до прѣтъ голоръ.
- 2) Κατάστασις ψαλλομένη ἐν κορινθῶν τῶν Θωμᾶ, ποιητῆ καὶ ἱεροφάντου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
- 3) Προφήτια Μωυζοποροῦ.

№ 1378.

Вум., XVIII вѣка.

- 1) Βιβλίον εἰς τὸ εὐλογηθῆναι ὄρος τὸ Σίμων, ἑορτασθένον παρὰ τοῦ μακαριωτάτου καὶ σεφωτάτου κorp Γερασιμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.
- 2) Принятеиы три печатныя книги: Δοκασακία Ὑριστακίη (Венеции 1680); Δόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν ἱεροστόλον Μεγαν Κωνσταυτίνου, составленныи Стефаномъ Бранкованомъ и посвященный его отцу Иоанну Басарабѣ (Вухар. 1701) и того же слово εἰς τὴν εὐδοκίαν μεταστασι τῆς ἀειπαρθένου Βεηήτορος (Вухарестъ 1703).

№ 1379.

Вум., XVIII вѣка, стр. 358 (210×155; 156×120).

- 1) Κορινθῆ α' τῶν ἀγίων ἡρασιῶν ἔτσι τῆς ὀρθοδοξίας. Η ἐσααρχακοβήηερος ἀστη ἡρασιᾶ . . .
- 2) Κορινθῆ βκτη τῶν ἀγίων ἡρασιῶν λόγος εἰς τὰ βᾶτα. Ο μακάριος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστῆς Ἰωαννης ὁ εἰσατήριος. . .
- 3) Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη κορινθῆ τοῦ παύλου τοῦ Χακκίεβου λόγος εἰς τὴν ἀγίαν ἀκατασιαν.
- 4) Μηνὶ ἱαννουαριῶ ε'. λόγος εἰς τὰ ἀγία θεοφάνια τοῦ κυρίου ἡμων Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Η τὸν ἄγαθος καὶ εὐχάρωστων.

Εἶλον οὖτο κα ἐβλεπον τὸν ἀποβέζοντα κα τὸν ἀπο-
 λοβοντα . . . ἀπην.
 2) 11. 29^η η γαβλ. Ἀλοτ τῆς ἀγίας κορκοκῆς τῆς εὐδοκί-
 Χριστοῦ ἀναστασεως.

Ἀνορθωθεν τοῦ σωτηρος διορθωθεν δευτε . . . ἀπην.
 3) Βιος κα πολιτεία τοῦ σωτοῦ πατρος ἡμων Μακκαρίου
 τοῦ Ἰωηάνου τοῦ οἰκησαντος κληστον τοῦ παραδοστοῦ.

Εἶλω Θεοφιλος ποταχος . . . ἀπην.
 4) Βιος κα πολιτεία ἐν συντήρ τοῦ σωτοῦ πατρος ἡμων
 Εὐφοροῦ τοῦ παλαιοῦ.
 Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις . . . ἀπην.

5) Ἀγγλος παυω φέλιππος γεωργος τινος Μετροῦ κα-
 λουμένου.
 6) Ἀγγλος ζυεστος επισκοπος περὶ Εὐαγγελίου τι-
 νος φιλοσοφοῦ κα ἱεροστοῦ ἄλλων τριακοσίων.

7) Περὶ τῆς ἀνακομιθῆς τῆς τιμίας εὐαγγελιοῦ τῆς ὑπεραγίας
 θεοῦ.
 8) Περὶ τοῦ αἵου Κωνσταντινου.
 9) εἰσε η κρυπτη σκασανη.

10) Ζαννης.
 Διοκυστος ποταχος ὑπαρχει το παρον φυλακίον; κα
 ὁ γράψας τοῦτο Ζαββας ἱεροδρακονος.

№ 1375

Βυμ., XVI ββκα, часть XVII ββка, безъ начала и безъ
 Бонна.

Ἀκτινι сьв. Агексия человекъ Божий, Иоанна
 Каплевита и крѣпкихъ дѣлхъ (или оного?).

№ 1376

Βυμ., XVIII ββка,
 Περὶ τοῦ ἀντιγρηγοριου ὁς εἰσιν ὁ Μωσῆς καὶ ὁ παπας.

Πολυκαὶ γορὲς ἐκτενοντα τοῦς ἱεροδρακονος . . .

5) μηνί φευρουαρίω β'. Λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πᾶσα εὐοχή καὶ πανήγυρις δεσποτική. . .

6) стр. 85—256. Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου διάχαι· εἰς τὰς κυριακάς τῶν εὐαγγελίων τοῦ δλου ἐναυτοῦ ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ φαρσαίου.

сюда вставлено на стр. 140—147

Ἀπόδειξις περὶ τοῦ τερερέ Ἐμμανουὴλ ἱερέως τοῦ δεκάρχου καὶ Κρητὸς ταπεινοῦ κήρυκος τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ εὐαγγελίου παρακληθεὶς παρὰ τοῦ μουσικωτάτου Ἀνδρέου ἱερέως καὶ πρωτοψάλτου τῆς περιφήμου μητροπόλεως Κρήτης εἰς ἀπολογίαὶν τῶν ἀφρόνως καὶ ἀμαθῶς λεγόντων τὸν ῥερεσμὸν εἶναι χωρὶς τινος ἐνοίας, πρὸς τοὺς ὁποίους θέλομεν δῶσει τὴν ἀπολογίαὶν κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν θεοῦ βοηθοῦντος.

7) стр. 257—304. Τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Γερασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας 2 слова ego на Рожд. Богород.

8) стр. 305—358. Συνταγματίου Γερασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. . . безъ конца (оторваны 3 лл.).

№ 1380.

Бум., XVII вѣка. Τέχνη ῥητορική.

№ 1381.

Бум., 1741 года.

1) Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου ἐπιτομὴ λογικῆς.

2) Ἑρμηνεία τῶν ἀπορρήτων τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπῶν Νικήτα τοῦ καὶ Δαβίδ δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ φιλοσόφου.

3) Запись:

Τέλος τῆς γνωμολογίας τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τῶν ἀπορρήτων ἐπῶν πρᾶξις ιγ'. ἀντεγράφη δὲ ἐκ σεσαθρωμένης καὶ παλαιωτάτης βίβλου ἐν τῇ σχολῇ τῆς Πάτμου παρ' Ἰγνατίου Κρη-

τὸς τοῦ ἱεροδιακόνου οὗ καὶ μέμνησθε διὰ τὸν κύριον οἱ ἐντυγχάνοντες. ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ χίλιστοῦ ἑπτακοιστοῦ τεσσαρακοιστοῦ πρώτῳ κατὰ μῆνα ἰούλιον.

№ 1382.

Бум., XIX вѣка. Λογική.

№ 1383.

Бум., XVII—XVIII вѣка.

(впередι вязию: Ἀρχὴν τοῦ) Νόμιμον ἐκλελεγμένον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων εἰς πάντας ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὺς καὶ εἰς πάντα χριστιανὸν ὀρθόδοξον πολλῶν ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον καὶ πολὺν ἰσχυρῶς ἐπιβεβαιωμένον.

α'. Περὶ κριτοῦ. . . Πρέπει τὸν κριτὴν. . .

въ 291 главѣ съ дополненіями.

№ 1384.

Бум., 1705 вѣка, лл. 165.

- 1) Лл. 1^а—14^б. Πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου.
оглавление ссѣ главѣ (ссѣ два раза по ошибкѣ).
- 2) Лл. 17^а—164^а самыя эти главы цѣлкомъ 276.
- 3) Лл. 165^а запись:

Γραφεὺς [чернило размазалось отъ сырости]
τῶν κανόνων τῶν θείων ἀποστόλων
καὶ τῶν συνόδων τῶν θείων διδασκάλων
καὶ τῶν νεαρῶν θεοστέπτων ἀνάκτων
οὕτως ὁ νὰ νόμος εἶναι τοῖς ἀρχιερεῦσι
νεμειν ἐκάστου δίκαιον ὡς προστάτου.
γραφέν παρ' ἐμοὶ τῷ τάλαντι Χρίστο το ἐλαχίστο
γένημα καὶ θρέμα ὄν τῆς μητροπόλεως Πελαγονίας
ὑποκείμενοι δὲ τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν
χειρὸ μὲν γὰρ ἡ γράψασα σήπεται ἐν τάφῳ,
γραφῆ δε μένει πάσα εἰς τὸν αἰῶνα.
δοῦσα σοι Χριστέ τῷ σὺνεργησαντά μοι.

ἰδοῦ ἐτελιώθη ὁ νομοκάνονος ἐπὶ ἔτους αΨε'
 ἐν μηνὶ σεπτεμβρίῳ ιε',
 ἡμέρα ζ'.

№ 1385.

Бум., XVIII вѣка.

Γεοργία Παχιμερα περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰ-
 τιῶν.

№ 1386.

Бум., XVIII вѣка.

Ματαφυσικὴ Γενουενοσίου τοῦ ἐκλεκτικοῦ φιλοσόφου.

№ 1387.

Бум., XV вѣка, (на кор.: Ἴπποκράτους καὶ Γαλη-
 νοῦ πζ') двумя почерками (312 × 137; 155 × 85) по 24 стро-
 ки; безъ конца и въ срединѣ не хватаютъ листовъ.

- 1) Ἐκ τῶν τοῦ Ἴπποκράτους βιβλίων κεφάλαια χβ'.
- 2) Ἴπποκράτους περὶ ἀρρώστων.
- 3) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν τοῦ Ἴπποκράτους ἀφο-
 ρισμῶν.

4) Ἀντιβαλλόμενα ἱατροῦ Γαληνοῦ περὶ ἐκάστης βοτάνης,
 ἵνα ἀντὶ τῆς ἥς ζητῆς βοτάνης θήσεις ἑτέραν διὰ γὰρ τοῦτο
 ἐκλήθη ἀντιβαλλόμενα. εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον.

№ 1388.

Бум., XVIII—XIX вѣка, гдѣ интересна только печатная
 орешпора:

Τοῖς τιμιωτάτους καὶ θεοσεβεστάτοις πραγματευταῖς
 τοῖς ὑπὸ τὴν Γερμανικὴν ἐπικράτειαν διατελοῦσιν, εἰ-
 ρήνην ἀπὸ θεοῦ καὶ πάντα τὰ σωτηριώδη καταθύμια.
 Ἀνάμεσα εἰς ὅλα τὰ καλά. . . 1773, Νοεμβρίου 3.
 Ἱερεμίας Ἀρχιμανδρίτης Σιναΐτης.

№ 1389.

Бум., XVIII вѣка, съ надп. на кор.: Πατερικόν.

№ 1390.

Бум., XVI вѣка, лл. (245 × 175). Пасхалия.

№ 1391.

Бум., XVII—XVIII вѣка, безъ начала. На кор.: Συλλογή των ἐξηγήσεων ἐπιστολῶν καὶ περὶ οὐρανοῦ.

№ 1392.

Бум., XVIII вѣка, на кор.: Σπουδαίων μαθηματα.

1) Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Φιλῆ στίχοι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Μιχαήλ περὶ ζώων ἰδιότητος.

2) 1709 маΐου β' Γεωργίου τοῦ Παρουσίου πόνημα ἐκδοθὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἔρωσ μοι δαινὸς ἐξήφθη . . .

3) и другія мелочи

4) Запись:

1707 φλεβουαρίου 20 (?) ἡρξάμην τούτου ἐν τοῖς Ἰωαννίνοις.

№ 1393.

Бум., XVII—XVIII вѣка. Граμματικά.

№ 1394.

Бум., XVIII вѣка.

Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου ἐπιτομή τῆς λογικῆς.

№ 1395.

Бум., XVIII вѣка.

Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Κωνσταντινουπόλιτου Ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ Πολιτικῶν βιβλία δώδεκα.

Только томы I—IV, VI—VIII, X.

№ 1396.

Бум., XVIII вѣка. Слова Григорія Богослова и Синесія съ граммат. разборомъ.

№ 1397.

Бум., XVIII вѣка. Πιλάδα I—V.

№ 1398.

Бум., XVIII вѣка.

Θεῶνος σοφιστοῦ προγιμνάσματα.

(на кор. добавлено: καὶ ἄλλαι συλλογαί!).

№ 1399.

Бум., XVII вѣка.

Ψαλτήριον σὺν θεῷ μεταγλωττισθὲν εἰς κοινήν διάλεκτον
παρὰ Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου.

№ 1400.

Бум., XVI вѣка, лл. (198 × 154; 140 × 80) по 20 строфѣ.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν κανόνων τῆς μονῆς ἧως (?) τοῦ
προφήτου Μωσέως λεγόμενοι κατ' ἦχον.

ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται δοξάζατε.

Μωσὴν τὸν μέγαν τιμήσωμεν. . .

№ 1401.

Бум., XVII вѣка.

Μηνὶ δεκεμβρίῳ γ'. Τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν
Κρήτῃ ἢ ἀκολουθία.

№ 1402.

То же, что № 1401.

№ 1403.

Бум., конца XVII—XVIII вѣка, (219 × 165).

1) Γερασίου πατριάρχου περὶ τῆς κρίσεως τῶν παρα-
νόμων ἀρχιερέων (in m. ὥρα α').

Καθὼς ἕνας δυνατὸς γίγας μέγας. . .

2) Περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναβάσεως εἰς τὰ παλάτια τῶν
παρανόμων ἀρχιερέων (in m. ὥρα γ').

Ἦ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος. . .

3) Περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ηελιάτου κατὰ τοῦ Χριστοῦ.
(in m. ὦρα τ').

Δεν ἐδυνήθησαν . . .

4) Ἐγγήσις ὠραιοτάτη καὶ θαυμασία τοῦ ἄνω ἀπιγραφέν-
τος Νικοδήμου τοπάρχου Ῥωμαίων, παρ ἑμοῦ δὲ μεταγλωτ-
τισθεῖσα εἰς κοινὴν φράσιν εἰς πολλῶν ὠφέλειαν. πάτερ εὐλό-
γησον.

Κάποιος Ἰωσήφ ἄνθρωπος εὐγενής. . . ἀμήν.

5) Записи:

Τέλος, ὁ γράψας Ἀνανίας ἱεροδιάκονος.

6) Ὑπόθεσις περὶ τοῦ πιστοῦ ληστοῦ.

Εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. . . παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

№ 1404.

Бум., XV вѣка (190×140; 140×105) по 23 строки.

1) Чья-то грамматика (безъ начала и безъ конца).

2) Ἐρωτήματα συντεθέντα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογι-
ωτάτου κυροῦ Μανουήλ τοῦ Μοσχοπούλου.

№ 1405.

Бум., XIV вѣка (216×142; 158×100), по 29 строкъ.

Слова съ середины еѣ до начала вѣ. Начини. л. 1^а

δειπνος οὗτος ἐτοιμάζεται ὁ πνευματικὸς διὰ τοῦ ἁγίου
εὐαγγελίου. . .

Копчается р-сь:

. . . ἡ γὰρ τοῦ θεοῦ σοφία ὑποποιούσα πρόω-
θεν τοὺς Ἰουδαίους πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν
ἔδωκε μὲν ὕδωρ αὐτοῖς καθαῖρον μολυσμῶς, ἔδωκε δὲ
καὶ τὸ τῆς κολυμβήθρας ταύτης θαῦμα διὰ τὴν παρα-
δοχὴν (ὄβρις.).

№ 1406.

Бум., XVIII вѣка (220×160).

Καλαντάριον μεταγλωττισθὲν ἐξ οὐγκαρίας διαλέκτου εἰς πε-
ζὴν φράσιν ἔλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐφεξῆς ἐλευσομένων χρόνων

παρά τινος ἀκονόμου πρὸς χρῆσιν τῶν φιλοῦντων καὶ οἱ ἀναγι-
νώσκοντες ἐβρώσθηεν ἐν κυρίῳ.

№ 1407 (445).

№ 1408.

Бум., XVII вѣка, (340 × 343; 233 × 150), по 31 строѣ.
Ἰωάννα Ζλατοуста слова (толкованія) къ посланіямъ
Павла.

№ 1409.

Бум., XVIII вѣка.
Ἐπιγραφὴ τῆς Σιβύλλης, ἣτις οἱ ἀποκαλύψωσ ἐν ὀνόματι
τῶν ρ' κριτῶν τῆς μεγάλης πόλεως Ῥώμης εἶναι.

№ 1410.

Бум., XV вѣка, (148 × 103; 104 × 67), по 14 строѣ.
Πρὸς ἀρχαρίους μοναχοὺς παραίνεσις γ'.
Ἄγαπητέ, ἀποταξάμενος τοῦ βίου. . Σπουδάσωμεν οὖν,
ἀδελφοί, ἕως ἔσμεν ἐν τῷ σώματι, κλαίωμεν καὶ πλῆ-
νωμεν τὰ τῆς καρδίας κρυπτά (ὀβρυβ.).

№ 1411.

Бум., XVII вѣка.

- 1) Тропари въ честь Иліи пророка.
- 2) Разказы объ аввѣ Макаріи Египетскомъ.
- 3) Житіе св. великомуч. Екатерины (въ разговорн.
рѣчи):

Εἰς τοὺς τριάκοντα πέντε ὅπου ἐβασίλευσεν ὁ παράνο-
μος καὶ ἀσεβῆς Μαξέντιος. . .

безъ конца.

- 4) Запись писца:

Σοφρόνιος μοναχὸς γράφω
Συναίτης Κώτης· καὶ ὡς ἔχω
μὴ συγχώρησιν.

№ 1412.

Бум., XVIII вѣка.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποφάσεις τῶν πιστῶν καὶ πνευματικῶν μου
 πάλαι, ὅπου ἐξομολόγησα εἰς τὸν καιρὸν μου ἁμαρτωλὸς Χρι-
 στοφόρος ἱερομόναχος Σιναιτης.

Въ этой любознатной записной книжкѣ много болгар-
 сквихъ и вообще славянскихъ именъ.

№ 1413.

Бум., XV вѣка, (290×222: 178×125), по 22 строки.

Εὐαγγέλιε απρακὸς безъ начала и безъ конца.

Л. 1^а нач.:

ὦ οὐδὲν ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου.
 ταῦτα λαλῶ καὶ ὁ πέμψας με . . . ἐπίστευσαν εἰς
 αὐτόν.

[] δ' κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας πρὸς αὐτόν
 Ἰουδαίους ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ . . .

Последняго листа оборотъ:

. . . Σεπτεμβρίου ἡ'. Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβετ
 . . . ὑψίστου κληθήσεται καὶ ὀώσει αὐτῷ (обрыв.).

№ 1414.

Бум., XVIII вѣка, in 4°.

Γριгорία Богослова и Василя Вел. бесѣды съ
 грамматич. толкованіями.

№ 1415.

Бум., XV вѣка, (283×198).

1) Драмы Еврипида: Гекуба, Электра, Финикиянки, съ
 толкованіями.

2) Какаѣ-то хронолог. дата, ни къ чему не относя-
 щаяся:

εἴ ποτ' φαρμουθίωνος ἰ' ἐπὶ εἰκάδι.

№ 1416.

Бум., 1658 год, (140 × 102). На корешкѣ: ἀνθολογία στιχηροῦ.

Записи:

+ ἐτελειώθη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς Γερασίμου ἱερομονάχου Ἰαλινᾶ τοῦ Κρητός. ἀπερ' ὑπάρχη τοῦ αὐτοῦ. ἀχνη' κατὰ μῆνα ὀκτωβρίου.

№ 1417.

Бум., XVII вѣка, того же содержания съ помѣткою ἐκ τῶν τοῦ Γερασίμου ἱερομονάχου Ἰαλινᾶ Συναΐτου τοῦ Κρητός.

№ 1418.

Бум., XVII вѣка. На корешкѣ: Ἀναστασιματάριον ἀτελές μετὰ τῶν στιχηρῶν καὶ τοῦ κεκραγαρίου.

№ 1419.

Бум., XVII вѣка. Ψαλτική.

№ 1420.

Бум., XVII вѣка. Ψαλτική.

№ 1421.

Бум., XVIII вѣка. Писемовникъ, съ записью:

+ λζϠθ'ιδω. φηε' λαελω (т. е. ὁ γράψας, Τιμὸς θεός) σταχθῆσα ἐκ χειρὸς Νικηφόρου Χίου.
ὁ γρα (обрыв.).

№ 1422.

Бум., XVIII вѣка.

№ 1423.

Бум., XVIII вѣка.

№ 1424.

Бум., XVII вѣка.

№ 1425.

Бум., XVII—XVIII вѣка. На корешкѣ:
ἀνοίξαντάριον τῆς παπαδικῆς.

№ 1426.

Бум., XVIII вѣка.

№ 1427.

Бум., XVII вѣка.

№ 1428.

Бум., XVI вѣка, (210×142; 155×85), по 22 строки.
(на корешкѣ: Μηνὸς αὐγούστου)
Миня служебная за августъ.

№ 1429.

Бум., XVII вѣка. На корешкѣ: ἀναστασιματάριον πα-
λαιόν.

№ 1430.

Бум., XVII вѣка.

Ἄρχὴ συν θεῶ ἀγίω τοῦ εἰρμολογίου τοῦ καλλωπισθέντος
παρὰ τοῦ τιμιωτάτου νομοφύλακος ἐν ἱερεῦσαι κυρ Μπαλασίου.

№ 1431.

Бум., XVII вѣка. Καταβασίαι Πετρα Λαμπαδαρία.

№ 1432.

Бум., XVIII вѣка.

№ 1433.

Бум., XVIII вѣка.

Π Ο Τ Η Ν Α Ρ Υ Κ Ο Π Ο Ν Η Σ .

Π Ο Τ Η Ν Α Ρ Υ Κ Ο Π Ο Ν Η Σ .

№ 1434.

Бум., XVIII вѣка.

№ 1435.

Бум., XVIII—XIX вѣка.

№ 1436.

Бум., XVIII вѣка.

№ 1437.

Бум., XVIII вѣка.

№ 1438.

Бум., 1660 года. На кор.: Μαθηματάριον τῶν ἀγίων μετὰ
κρατήματος.

Запись:

ἔγγραφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς καμοῦ Γερασίου ιε-
ρομονάχου Ἰαλίνᾳ τοῦ Κρητός ἀχ΄.

№ 1439.

Бум., XVIII вѣка. Ἀναστασιματάριον.

№ 1440.

Бум., XVII вѣка. На корешкѣ: Ἀνθολογία τῆς παπαδικῆς
κατὰ τοὺς Κρήτας сь записью:

τὸ παρὸν ὑπάρχει καμοῦ Γερασίου ιερομονάχου
τοῦ Κρητός.

№ 1441.

Бум., 1802 года. Нотная рукопись, сь записью:

Στίχοι εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον.

Θεῖψ σθένει γέγραπται ἡ βίβλος νυνί,

Χειρὸς δὲ μόχθῳ πλειστάτῳ Δημητρίου,

Δώτου τ' πίκλην ἐκ Χίου ὀρωμένου,

Μουσίου γραφέντος καὶ ἄλλῃ ἐκκελευθέντος

*Ο: ἀπὸ μαιεύργου Σουρναίου κατασταθέν.

Ἐκ προσώπου τοῦ γραφέντος πρὸς τοὺς ἐκκελευθέντας
ἀρχοὺς Ἰερωτικοὺς ὑποσημασθέντες, ὧν ἡ ἀρραστήξις Δ η-
μῆτροις: Δ ὦτος ἔστι.

Δόξαν θεῷ τῷ πανάγαθῳ ὦν τε καὶ διὰ πάντα,
Ἡμῖν γάρ τήν τ' εἰς αὐτοῦ καὶ ἀναργεῖν τὰ πάντα.
Μηθεὶς καταχρῆσθαι ἐπιπέτῳ ἀλλὰ τριπλῆ δειῖα.

*Ποι: τῶν ἔργων διδωσκὼν ἐκφρασκὼν τῆς τελείαν.
Τοῖσιν κἀγὼ ἐλαχίστος ἤρταμα, ταύτην γράφει.
Ῥωνόμενος παρὰ θεοῦ εἰς τέλος ταύτην ἔβα.
Ἴσοῦ λοιπὸν τατέλεσται πανάλακτοῦ σθάνει.

*Ολη: μὲ ἐπιμελείαν πολλὴν ἐγγεγραμμένην.
Σὺ δ' ὡ φίλε ὅς ἂν ᾖ: ὅποτα ταύτης ταύτης
Αἴαν σου δέομαι: θερμῶς ἐν' ἔκτανῶς ἐπεύξῃ.

*Ω: τοῦ θεοῦ παντάνακτος τοῦ δοῦναι μοι ἄλλει,
Τὰ ἀγαθὰ σωτήρια δέεσθαι μὴ ἀμελεῖ.

*Οτι: δὲ σφάλμα εὐρεθῆ μὴ με κατηγορήσεις.
Σολομῶν γάρ ὡς φησὶν ἐπιστραφεῖς αἱ κρίσεις.
Εἰσὶ πολλάκις τῶν θνητῶν ἀνθρωπίνων τὸ πάθος.
Συγγνώμην δέ μοι παράξον χωρὶς καρδίας πάθος.

Τοιοῦτος φάνηθι ἐμοὶ ἴλαως εἰς τὴν δψιν,
Ἴνα θεοῦ τὴν δόξαν καὶ ἐσὺ ὡς ἐπιθυμῆς ἐπόψαι

*Ἐρωσθε ὑγαίνωντες, καὶ εὐδοκίμοι οὖντες Καλλιόπης μα-
θηταί

*Ἐν εἰσι σωτηρίῳ σωθ' κατὰ τὴν ἐξ' τοῦ νοεμβρίου.

Ἐν Σμύρνῃ 1802.

№ 1442.

Бум., XVIII вѣка. На кореникѣ: Ἀνθολογία τῆς παπα-
δικῆς.

№ 1443.

Бум., XVII вѣка.

Ἀνθολογία σὺν θεῷ ἀγίῳ περιέχων τὴν ἅπασαν ἀκολου-

θίαν τῶν ἐορταζομένων ἁγίων ποίημα κῆρ Χρυσάφη τοῦ Νέου.

№ 1444.

Содержаніе то же, что въ предыдущей р-си; есть и запись писца-владѣльца синайскаго іеродіак. Панаирета отъ 2 марта 1846 года.

№ 1445.

Бум., 1569 года. На корешкѣ: Ἀνθολογία τοῦ στιχηραρίου.

Запись:

ἐποιήθη τὸ παρὸν μέλος ἐν Κιδωνία παρὰ κῆρ Ἀντωνίου Ἐπισκοποπούλου καὶ πρωτοψάλτου αὐτῆς. αφεῖθ'. Ἰανουαρίῳ μηνί.

№ 1446.

Бум., XVII вѣка. Нотная рукопись, съ записью:

τέλος καὶ τῷ θεῷ δοῦσα τῷ δώσαντι δύναμιν τῇ ἐμῇ χειρὶ ταπεινῷ ἱερομονάχῳ Προχοπίῳ ἐξ Ἰωαννίνων.

№ 1447.

Бум., XVI вѣка, 8^о. На корешкѣ: ψαλτική.

Τριώδιον σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν.

Съ припискою владѣльца:

ἐκ τῶν τοῦ Γερασίου ἱερομονάχου Ἰαλουᾶ τοῦ Κρητὸς Σιναΐτου.

№ 1448.

Бум., XVIII вѣка, 16^о. На корешкѣ: Ἀνοξάνταριον τῆς παπαδικῆς.

№ 1449.

Бум., XVII вѣка, 16^о. То же содержаніе.

№ 1450.

Бум., XVIII—XIX вѣка, 16^о.

Εἰσαγωγή νέας μεθόδου συστηματικῆς εἰς τὸ θεωρητικὸν πρακτικὸν τῆς μουσικῆς ὡς ἡ γνώμη τῶν δύο διδασκάλων τῆς τοῦ γένους κοινῆς σχολῆς Γρηγορίου Λαμπαδαρίου καὶ Χουρμουζίου.

№ 1451.

Бум., 1658 года, in 16^о.

Запись:

+ ἔτελειώθη τὸ παρὸν ἐρωτολόγιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γερασίμου ἱερομονάχου Ἰαλίνᾳ Σιναιτου τοῦ Κρητός ἐν τῷ περιφραγμῷ τῆς πολήμαχος Κρήτης. ἔγραψα δὲ ἐν τῇ περιφρήμῳ μονῇ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Σιναιτῶν· καὶ οἱ φάλλοντες αὐτὸ εὐχεσθῆναι μοι διὰ τὸν κύριον, ὑπὸ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων.

αχνη' ἐν μηνί ὀκτωβρίῳ κβ'.

Ἰνδικτιῶνος ια'.

№ 1452.

Бум., 1661 года.

Запись:

+ Ἐτελειώθη τὸ παρὸν πεντηκοστάριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ εὐτελοῦς Γερασίμου ἱερομονάχου Ἰαλίνᾳ Κρητικοῦ ἐν τῷ περιφραγμῷ τῆς πολομάχου Κρήτης· εἰς τὴν περίφρημον μονὴν τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Σιναιτῶν. ἔγραψα δὲ αὐτὸ διὰ ἐδικῆ μου ὄφελεια, καὶ ἀποθανόντος μου ἦτις αὐτὸ κληρονομήσει· ἄς εὐχεταὶ ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν κύριον ὑπὲρ τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, ἀκόμη καὶ ὅσοι φάλλον ἐδῶ.

ἐν τῷ αχζα' ἐν μηνί Ἰανουαρίῳ κθ'

Ἰνδικτιῶνος ιδ', ἔρρωσθαι μοι.

№ 1453.

Бум., XIV вѣка, in 8^о majori.

Ἀρχὴ συνθεῶν ἁγίων τοῦ στιχεραρίου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

№ 1454.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1455.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 16°.

№ 1456.

Бум., 1694 года, in 8° majori.

Запись:

Ἐτελειώθη ὁ παροῦσα ασματομελουργη-
τόφθωγγκος βίβλος δια χειρὸς καμοῦ
τοῦ ταπεινοῦ καὶ αμαρτωλοῦ, τοῦ καὶ
αμετόχου πάσης ἐπιστήμης τοῦ καὶ
αναξίου δούλου τοῦ θεοῦ Θεωδοσίου
διὰ ἐξώδου τοῦ ἐντημωτάτου καὶ χρησι-
μωτάτου κυρίου κῆρ Κατακουζουνοῦ ἐκ
τοῦ νισῆ τῆς Λίμνου:— εἴληφε δὲ τέρμα
τρέχοντος τοῦ ἔτους Χριστοῦ ,αχζδ:
ἐν μηνῇ ἰουνίου κθ'. ἡμέρα παρασκευῆ
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμου
ἀποστόλων καὶ προτοκορυφείου Πέτρου
καὶ Παύλου:— ἔρρωσθαι δὲ καὶ εὐχε-
σθε οἱ τὴν μελουργητον καὶ πνευματογι-
νητον ἐμπνέοντες βίβλον καὶ εἴ τις ἐπι-
διορθώσεως ἄξιον εὐρήητε διορθω-
σατέ τω δια τὸν κύριον καὶ συγχωρίσατέ
μοι ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τὸ αμαρτά-
τανειν εἰ δὲ βουληθεῖ τις διὰ μεθην
ἀρπαγῆς ἄροι αὐτὴν εὐρη αὐτῶν ἢ θεί-
α δεῖκη ἀμήν.

№ 1457.

Бум., XVIII вѣка, 12°. Нотная рукопись.

№ 1458.

Бум. XVII—XVIII вѣка, 16°.

Запись владѣльца-писца:

Τὸ παρὼν ἔστι κυρ Ἀνθήμου ἀρχι-
ἐρέως καὶ Σινᾶ οἴτου, ἐν τῇ μονῇ τοῦ
Συναίου.

№ 1459.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 16°.

№ 1460.

Бум., XVII вѣка, 12°.

№ 1461.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1462.

Бум., XIV—XV вѣка, 8°. На корешкѣ: κρατήματα παπα-
δικῆς.

№ 1463.

Бум., XV вѣка, 8°. На корешкѣ: Ψαλτικὴ παπαδικὴ πα-
λαιά. сь записью, снабженной музык. знаками:

Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα παπαδικὴ διὰ χειρὸς ἐμοῦ
Θεοδώρου τοῦ Ῥοδακινοῦ καὶ υ φάλλοντες αὐ-
τὴν μέμνησθε καὶ εὐχεσθὲ μοι διὰ τὸν κύριον.

№ 1464.

Бум., 1223 года, (265×195). Стихирарь.

Запись:

+ ἐπληρώθη ἡ δέλτος αὕτη ἐπὶ ἔτους ρωλα' ἑνὸς ς'.
+ τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κεκτημένον τὸν καὶ
φάλλοντα, μετ' εὐλαβείας φύλαττε τοὺς τρεῖς ὡ τριάς
τρισολβία.

Πομπήκη βλαδύβινα 1700 года:

Τὸ παρὸν στιχηράριον ὑπάρχει ἐμοῦ Νικηφόρου ἱε-
ρομονάχου Κρητῶς τοῦ Μαρθάλῃ καὶ μετὰ πολλοῦ
κόπου ἐσυνέδησα αὐτῷ κατὰ τὴν ἀψ' ἔτος...

№ 1465.

Бум., XVII вѣка, 8°.

№ 1466.

Бум., XVIII вѣка, (338 × 230), съ за-
писями 1731 и 1745 г.

№ 467.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1468.

Бум., XVII вѣка, 8°.

Ἄρχῃ σὺν θεῷ ἀγίῳ στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶ-
σαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τά-
ξιν συνετέθησαν εἰς νέων καλλοπισμὸν παρὰ κῆρ Χρυσάφι τοῦ
Νέου καὶ πρωτοφάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

№ 1469 (312).

№ 1470.

Бум., 1708 года, 4°. Стяжурарь.

Запись:

1708 αὐγούστῳ 18.

Τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐμοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου
ἐκ Κηληκίας καὶ ἐγραψθη ἰδιοχείρως μου εἰς τὴν
βασιλεύουσαν τῶν πόλεων καὶ ἤχα ἀντίτυπον τῆς με-
γάλης ἐκκλησίας.

№ 1471.

Бум., XIV вѣка, 4°.

Ἐν θεῷ ἁγίῳ σπιχεράριον περιέχων ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ ἔλου ἑαυτοῦ].

Запись въ концѣ заключена, но, кажется, годъ не со-
держатъ.

№ 1472.

Бум., 1275 года, 4^о. Стихирарь.

Запись:

+ ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ [χριστός] [κάμοῦ Κω-
ρώνου] τοῦ Φιλίππου κατὰ μῆνα νοέμβριον ἡμέρα
ς [ινδ. δ'] ἔτους ρψπδ'. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες καὶ ψάλ-
λοντες ἐν αὐτῇ εὐχεσθε τῷ γράψαντι. μὴ καταρᾶσθαι].

№ 1473.

Бум., 1770 года, 4^о.

Запись:

Τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ
Γρηγορίου ἱερομονάχου Πελο-
ποννησίου ἐν ἔτει ρψσ'
μαρτίου κ'.
τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα ἀμήν.

№ 1474.

Бум., XVII вѣка, 32^о. На корешкѣ: Ἀν-
θολογία τῆς παπαδικῆς.

№ 1475.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

№ 1476.

Бум., XVIII вѣка, 16^о.

№ 1477.

Бум., XVII—XIX вѣка. Евронеѣск. музыка.

В
С
И
О
К
У
Р
Я
М
Я
Т
И
О
И

№ 1478.

Бум., 1690 года, 16°.

Ἀρχή σὺν θεῷ τοῦ τριφωδίου.

Запись:

εἰς τοὺς 1690.

χειρ ἁμαρτωλοῦ Κοσμά

εἰς τῶν Ἰβήρων.

№ 1479.

Бум., конца XVII вѣка, in 8° min.

Εἰρμολόγιον συντεθὲν παρὰ τοῦ Λαμπαδαρίου κυρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

№ 1480.

Бум., XVI вѣка, 8° min. На корешкѣ: ἀνθολογία τῆς παιδικῆς.

№ 1481.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1482.

Бум., XV вѣка, 8° min. Потная рукопись, дополненная, гдѣ пропали листы, самимъ владѣльцемъ, приписка котораго:

ἐκ τοῦ Γερασίμου Ὑαλινὰ Συναίτου τοῦ Κρητὸς
,αχξά'.

№ 1483.

Бум., 1712 года, 8°.

Εἰρμολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ πλουσιώτατον νεωστὶ τονισθὲν παρὰ κῆρ Μπαλασσίου ἱερέως.

Съ записью

ἐγράφη τὸ παρὸν εἰρμολόγιον 1712

αὐγούστῳ 12 διὰ χειρὸς ἐμοῦ

Μεθοδίου ἱερομονάχου Κυθωνιάτου τοῦ Κρητός
καὶ εἴ τις μελωδίασι αὐτῷ ἄς εὐξεται ὑπὲρ ἑμοῦ διὰ τὸν
κύριον.

№ 1484.

Бум., первой половины XIV вѣка (до 1324 года), 8^о.
Стихирарь.

Другой рукою замѣтка:

ἔτους ςωλγ' ἐν μηνί ὀκτωβρίῳ ἐγενήθη καὶ ἡ θυγά-
τηρ μου Μαρία ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει (ὀβρυβ.).

№ 1485.

Бум., XVIII вѣка, 16^о. Нотная рукопись.

№ 1486.

Бум., 1720 года, 4^о мај.

Ἀνθολόγιον καλόφωνον ποιηθέντων μὲν μερικῶν κατὰ Γερ-
μανοῦ Νέων Πατρῶν τὸ δὲ ἕτερον κύρ Χρυσάφου καὶ πρω-
τοφάλτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Запись:

εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα ασματοληρυτόφθογγος βίβλος
ἐν ἔτει ἀπὸ Ἄδ' αμ ςακθ' ἀπὸ τῆς ἐνσάρχου οἰκονο-
μίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ςακ' Ἰνδικτ. ἰδ'
δεκεμβρίου θ'. ἡμέρα σαββάτου. ἐγράφη δὲ παρ' ἑμοῦ
τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀμαθιοῦς Εὐαγγελينوῦ τοῦ Παν-
αγιώτη Βαηνόγλου ἐκ τῆς περιφήμου νήσου Σκο-
πέλου. ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν
ἐντυγχάνοντες τὴν βίβλον ταύτην μέμνησθαι καμοῦ τοῦ
ἀμαρτωλοῦ τοῦ γράψαντος διὰ τὸν κύριον ὅπως ἔξω-
μεν ἅμα τὸν μισθὸν ἐκ θεοῦ μυρισπλάσιον καὶ ἀξιω-
θῶμεν τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ παρου-
σίᾳ. ἀμήν. ἀμήν. ἀμήν.

№ 1487.

Бум., нач. XIV вѣка, 4^о мај.

№ 1488.

Бум., XVIII вѣка, 16^ο.

№ 1489.

Бум., XVII вѣка, 16^ο.

№ 1490.

Бум., XVIII вѣка, 16^ο. Съ записью вла-
дѣльца-писца:

ἐκ τῶν τοῦ Γερασίου ἱερομονάχου
Ἰαλινὰ τοῦ Κρητός.

№ 1491.

Бум., XVIII вѣка, 8^ο.

№ 1492.

Бум., XVIII вѣка, 8^ο.

Εἰρμολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ καλλωπισθὲν παρὰ Μπα-
λασίου ἱερέως νομοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας
καὶ συγγραφῆς παρὰ Γενναδίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς Μολ-
δαβίας καὶ καθηγουμένου τοῦ Ἀρτζέση.

№ 1493.

Бум., XV вѣка 8^ο. Тріодъ постная.

№ 1494.

Бум., XVII вѣка, 16^ο.

Εἰρμολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ πλουσιώτατον νεωστὶ τοισθὲν
παρὰ κῆρ Μπαλασίου ἱερέως καὶ ἡμετέρου διδασκάλου μετὰ
πλείστης ἐπιμελείας καθὼς τὰ νῦν ἐν Κωνσταντινουπόλει ψάλ-
λεται.

№ 1495.

Бум., XVIII вѣка, 8^ο. Прмологія.

№ 1496.

Бум., XVIII вѣка, 8°. Τριόδω.

№ 1497.

Бум., XVII вѣка, 12°.

Ἄρχη συν θεῷ ἀγίῳ τῆς μουσικῆς τέχνης.

№ 1498.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1499.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1500.

Бум., XVIII вѣка, 16°.

№ 1501.

Бум., XVII вѣка, 8°.

№ 1502.

Бум., 1730 года, 8°.

Κρατηματάριον συν θεῷ ἀγίῳ ἐκλελεγμένον πλοσιώτατον.

Съ записью:

1730 ἀπριλλίου 29 διὰ χειρὸς Ἀνθίμου ἱερομο-
νάχου.

№ 1503.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

№ 1504.

Бум., XVI вѣка, 8°.

№ 1505.

Бум., XVII вѣка, 8°.

Στιχηράριον συνοπτικὸν περιέχον τὰ στιχηρὰ τοῦ ὅλου ἐκ-

P
У
К
О
П
И
С
И
И
Н
О
Т
Н
Ы
ЯИ
н
о
т
н
ы
л
л
р
у
к
о
п
и
с
и

αυτοῦ. καλωπισθεῖς παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἀμαθούς Γερμανοῦ τάχα καὶ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν.

№ 1506.

Бум., XVI вѣка, 8°. На корешкѣ: Τριώδιον στιχημαρίου μουσικόν.

№ 1507.

Бум., XVII вѣка, 8°.

№ 1508.

Бум., XVIII вѣка, 16°.

№ 1509.

Бум., XVII вѣка, 16°.

Ἄρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ ἀνθολογίου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

№ 1510.

Бум., XVIII вѣка, 16°.

Ἄρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῆς ὀκτωῆχου.

№ 1511.

Бум., XIX вѣка, 16°. Съ записью:

Τέλος τῆς παραύσης ψαλτικῆς ἐλέφ θεοῦ Παρθένιος μοναχὸς καὶ Συναΐτης. μουσικόν ὄργανον.

№ 1512.

Бум., XVII вѣка, 16°.

Ἄρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ εἰρμολογίου.

№ 1513.

Бум., XVIII—XIX вѣка, 8°. Нотная рукопись.

№ 1514.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

№ 1515.

Бум., 1769 года, 4^о. Съ записью:

τελος και τῷ θεῷ ὄσια ἀμήν.

Το παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Πελοποννησίου ἐν ἔτει αψθ' αὐγούστου λ'.

№ 1516.

Бум., XVIII вѣка, 8^о. Съ припискою:

Ἐμοῦ ὄλωσε ἡ βίβλος Δωροθέου
δρου Σιναίου ἀρχιμαδρίτου πέλει.

№ 1517.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

№ 1518.

Бум., 1706 года. Прологій.

Съ записью:

- α) + Το παρὸν εἰρμολόγιον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Νικηφόρου ἱερομονάχου Σιναΐτου Κρητὸς τοῦ Γλυκῆ, καὶ οἱ κατὰ κερὸν μουσικίζοντες καὶ δοξάζοντες τὸν θεὸν εὐχεσθαι μοι διὰ τὸν κύριον ὅστις ὡς ἐλεήμων συγχωρήσῃ ἀμφοτέρων ἀμήν. 1706 νοεμβρίου 23. (приписка: πῶν δὲ ἀρχιεπισκόπου Σιναΐου).
- β) + ἐπαρεκάλεσα τὸν ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Νικόλαον ὅτι νὰ μεσιτεύσῃ εἰς θεὸν ἵνα μας ἐλεήσῃ ὁ κύριος καὶ νὰ μὴ ἀποθάνῃ τινὰς ἄλος, εἰς τὸ μοναστήρι εἰς Ῥίμνικι καὶ νὰ κάμω ἕνα στεφάνι ἀσιμένιον τῆς ἁγίας του εἰκόνης εἰς μνήμην τοῦ θαύματος, ὁμοίως καὶ ἕνα στεφάνι τῆς ἁγίας καὶ πανσόφου Δίκατερίνης καὶ μίαν κανόλια τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἔτζη παρακα-

λοῦμεν τὴν χάριτος νὰ μεσιτεύσωμεν εἰς τὸν πάντα
 δυναμένον θεὸν νὰ μεταβάλῃ τὴν εἰς ἡμᾶς δικαίαν
 αὐτοῦ ἀγαπάτην εἰς ἡμερότητα καὶ νὰ εἶμαι χροῖ-
 στες νὰ τὰ κἀνω εἰς μνήμην αἰώνιον.

в) приписка той же рукою:

ἐθανατοῦργησεν ἡ θεία τοῦς χάρις καὶ ἐτελείωσα καὶ
 ἐγὼ τὰ ἄνωθεν.

№ 1519.

Бум., XVIII—XIX вѣка, 16°.

Ἄρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ τριωδίου καὶ τοῦ πεντηκοσταρίου
 ἀρχομένου ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρασαίου.

№ 1520.

Бум., XVII вѣка, 16°. Ἀλληλουιάριον.

№ 1521.

Бум., 1709 года.

1) Εἴρμοι πανηγυρικοὶ διαφόρων ποιητῶν (НОТЫ).

2) Запись:

+ Τὸ παρὸν εἴρμολόγιον ἐγράυθη παρ' ἐμοῦ Νικηφό-
 ρου ἱερομονάχου Σιναΐτου Κρητὸς τοῦ Γλυκῆ καὶ
 οἱ κατὰ καιροῦ μουσικήζοντες καὶ δοξάζοντες τὸν θε-
 ὸν εὐχεσθᾶί μοι διὰ τὸν κύριον ὅστις ὡς ἐλεήμων συγ-
 χωρήσῃ ἀμφοτέρων ἀμῆν.

1706 νοεμβρίου 23 (νῦν δ' ἀρχιεπισκόπου Σι-
 ναίου дописано рукою Анастасія диаκ.).

№ 1522.

Бум., XVII вѣка, 8°.

№ 1523.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

№ 1524.

Бум., XIX вѣка. 16°.

№ 1525.

Бум., XVII вѣка, 16°.

Βιβλίον μουσικόν παπαδική θεωρητικόν περιέχων πάντα ταγμένα.

№ 1526.

Бум., XIX вѣка, 16°.

.Итургія Іоанна Златоуста (тексты).

№ 1527.

Бум., XVI вѣка, 12°. На корешкѣ: Ἀνοξάνταριον τῆς παπαδικῆς.

№ 1528.

Бум., XVII вѣка, 16° min. Потная рукопись.

№ 1529.

Бум., XVII вѣка, 8° min. На корешкѣ: Ἀνοξάνταριον τῆς παπαδικῆς.

№ 1530.

Бум., XVII вѣка, 16°. Потная рукопись.

№ 1531.

Бум., XVIII вѣка, 16°. На корешкѣ: Λειτουργικόν τῆς μουσικῆς.

№ 1532.

Бум., XVIII вѣка, 16°.

Εἰρηλόγιον καλοφωνικόν.

№ 1533.

Бум., XVIII вѣка, 12°. Потная рукопись.

№ 1534.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

№ 1535.

Бум., XVIII вѣка, 8^о тај. Стихирарь.

№ 1536.

Бум., XIX вѣка. 8^о.

№ 1537.

Бум., 1769 года, 8^о. Съ записью:

Τὸ παρὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου Ἱερομονά-
χου Πελοποννησίου, ἐν ἔτει ραψξϑ' ἀπριλλίῳ ε'.

№ 1538.

Бум., XV вѣка, 12^о. Запись замазана черниломъ. Нотная
рукопись.

№ 1539.

Бум., XVII вѣка, 16^о. На корешкѣ: Ἀνθολογία τοῦ στι-
χηραρίου.

№ 1540.

Бум., XVI вѣка, 12^о. Нотная рукопись.

Съ подписью владѣльца:

Ἐκ τῶν τοῦ Γερασίμου Ἱερομονάχου Ἰαλυνά τοῦ
Κρητὸς Σιναΐτου.

№ 1541.

Бум., XIX вѣка, 8^о. Нотная рукопись.

№ 1542.

Бум., XVII вѣка, 16^о. На корешкѣ: Ἀνθολογία στιχηρα-
ρίου τοῦ Χρυσάφη.

№ 1543.

Бум., XVII вѣка, 16°. Потная рукопись.

№ 1544.

Бум., XVII вѣка, 16°. На корешкѣ: Ἀναστασιμα-
τάριον.

№ 1545.

Бум., XV вѣка, 8°. На корешкѣ: Ἀνθολόγιον μουσικῶν τοῦ
στιχηραρίου.

№ 1546.

Бум., XVII вѣка, 16°. Τριῶδῃ.

№ 1547.

Бум., XV вѣка, 8°. На корешкѣ: Μαθηματάριον μετὰ κρα-
τήματος.

№ 1548.

Бум., XVII вѣка, 16°. Потная рукопись.

Есть помѣтка въ срединѣ:

Ποιήματα νέα τοῦ πατῆρος κυρ Βενεδί Ἐπισκοπο-
πούλου ἅπερ ἐτόνησεν αὐτός ἐν τῇ Χανδάνι εἰσι δὲ
τὸ πρῶτον σχεδίασμα ἐν τῷ ἀφγᾶ.

№ 1549.

Бум., XVII вѣка, 16°. На корешкѣ: Ἀνθολόγιον τοῦ στι-
χηραρίου παλαιόν.

№ 1550.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1551.

Бум., XVII вѣка, 8°.

№ 1552.

Бум., XV вѣка, 8°. Потная рукопись.

№ 1553.

Бум., XVI вѣка, 16°.

Ἄρχη τῶν θεῶ ἀγίω τῆς παπαδικῆς τέχνης.

№ 1554.

Бум., 1465 года, лл. (278×198; 201×130) въ два столбца. по 28 строкъ. Мпвня служебная за сентябрь.

Записи:

Εἰς αὐξή' ἐν μηνί μαρτίῳ εἰς τὸν κδ' ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γεωργίου τοῦ Γρηγοροπούλου, διὰ ἐξόδου τοῦ ὀσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ οἰκονόμου τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης κῆρ Ἀθανασίου μοναχοῦ.

Стъ припиской XV—XVI вѣка:

ὁ ξενώσας τὸ παρὸν μηνιαῖον ἀπὸ τὴν σεβασμίαν μονήν τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ ἔστω ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἱεροσούλων: Μακάριος ἱερομόναχος.

№ 1555.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1556.

Бум., XVIII вѣка, 12°.

№ 1557.

Бум., XVIII вѣка, 16°.

№ 1558.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1559.

Бум., XVI вѣка, 16°. На корешкѣ: Ἀνοξάνταριον τῆς παπαδικῆς παλατίου.

№ 1560.

Бум., XVIII вѣка, 16°.

№ 1561.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1562.

Бум., XVIII вѣка, 16°.

№ 1563.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1564.

Бум., XV вѣка, съ листами дописанными
въ XVII вѣкѣ, 8° мај.

№ 1565.

Бум., XVII вѣка, 8°.

№ 1566.

Бум., XV вѣка, 8°, съ приниской вла-
дѣльца: 1660 года.

Ἐκ τοῦ Γερασίου ιερομονάχου
Ἰαλινὰ Σουαίτου τοῦ Κρητός. αχ΄.

№ 1567.

Бум., XVII вѣка, 16°.

№ 1568.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

№ 1569.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

	№ 1570.	
Бум. XVIII вѣка, 8°.		П
	№ 1571.	
Бум., XVII вѣка, 8°.		С
	№ 1572.	
Бум., XVII вѣка, 12°.		Н
	№ 1573.	
Бум., XVII вѣка, 8° min.		О
	№ 1574.	
Бум., XVIII вѣка, 8°.		У
	№ 1575.	
Бум., XVIII вѣка, 8°.		Р
	№ 1576.	
Бум., XVIII вѣка, 8°.		Я
	№ 1577.	
Бум., XVIII вѣка, 8°.		М
	№ 1578.	
Бум., XVIII вѣка, 16°.		Н
	№ 1579.	
Бум., XVIII вѣка, 16°.		О
	№ 1580.	
Бум., 1720 года, 8°. Потная рукопись, съ записью: Εἶληψε τέλος τὸ οἰκεῖον καὶ κατάλληλον τέρμα ἦδε ἡ τῶν μουσουλῶν πάντερπιος καὶ κοσμοχαρμόσυτος βί- βλος ἡ ἀσματορρυτόφθογγη καὶ πανευρυθμοσύντακτη		П

καὶ ἐμμελέστατη φημι παπαδικὴ κατὰ τοὺς ἀψ' ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως. γέγραπται δὲ διὰ χειρὸς κάμοῦ Ἀνθίμου πρωτοσυγγέλου ἐκ τῆς ἀρτελεστάτου νίσου Θερμείων. ἀκροὶ δὲ χειρὸς γουσαμένου τῆς μελιχρᾶς τε καὶ λιγυρᾶς μουσικῆς. καὶ οἷον εἰπεῖν ἀκροθιγῶς καὶ ἐπὶ πόλεως ταύτης προσφωμένου. (Дальше обычные главные обращения къ поющимъ и читающимъ).

№ 1581.

Бум., XVIII вѣка. 1^о, съ той же динной записью 1731 года, что въ роскошномъ экземп. № (?).

№ 1582.

Бум., 1730 года, 1^о, съ записью:

Εἴληφε τέρμα βίβλος ἡ θεῶν ὕμνων
ἐκ χειρὸς κάμοῦ τοῦ τάλαντος Ἀνθίμου
σὺ δὲ παντάναξ ὁ δοὺς ἀρχὴν καὶ τέλος
συναύλισόν με ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρα
ὅπως ἀγαλόμενος διηνεκῶς τε
σὸν κράτος ὕμνω μετὰ τῶν σῶν ἀγίων·
ἡ παροῦσα ἀσματομελουρητόφθογος βίβλος τὸ λεγόμε-
νον μαθηματαρίων ἐγγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ
ἀμαρτωλοῦ τε ὑπὲρ πάντας Ἀνθίμου ἱερομονάχου
ἐκ νήσου Θερμίου. . . ἐτελειώθη δὲ κατὰ τὸ ἔτος
1730 ἰαννουαρίου 8 ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει.

№ 1583.

Бум., 1712 года, 8^о (со знакомъ Іоанна Кукү-
зеля).

Запись:

1712 μαρτίου 13 ἔδωκε τέρμα ἡ παροῦσα ἀσματο-
μελουρητόφθογος βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μεθασίου
ἱερομονάχου τοῦ Κρητὸς τοῦ Χανιάτι τὴν ὁποῖαν βί-
βλον ἔχω ἀφιερωμένην μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ἐκ τῆς

ἁγίαν μόνην» τῆς παρθένου καὶ πανσόφου Αἰκατερί-
νης τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ θεοβαδίστῳ ὄρει Σινῶ καὶ
σῶδεις ἀλλοτριῶσαι αὐτὴν ἐν βάρει ἀργίας καὶ ἀλύτου
ἀφορισμοῦ καὶ εἴ τις ἂν μελωδήσει αὐτὴν ἅς εὐξεται:
ὅπῃ ἐμοῦ διὰ τὸν κύριον. ἔχει φύλλα 840 ἔχει τε-
τραδία 210 σόα.

№ 1584 (311).

Есть помѣтка владѣльца:

Ἐκ τῶν τοῦ Γερασίουμου ἱερομονάχου Ἰαλυνά Σι-
ναΐτου τοῦ Κρής.

И другая помѣтка:

«14 февраля 1861 г. разсматривалъ А. Порфиріѣ».

№ 1585.

Бум., XIV вѣка, 8^о. Ногная рукопись.

№ 1586 (309).

№ 1587.

Бум., конца XVIII вѣка 8^о. Ствхирарь.

№ 1588.

Бум., XIV вѣка, 12^о. Тріодь.

№ 1589.

Бум., XIV—XV вѣка, (235×197; 188×130) по 24
строки, въ два столбца.

Евангеліе-апракосъ съ записью:

Θεοῦ τὸ δῶρον Δημητρίου πόνοσ. ἀναξίου θύτου
τε. καὶ εὐτελοῦσ τε.

№ 1590.

Бум., XIV—XV вѣка, (236×211; 175×130) въ два
столбца по 22 строки.

Εὐαγγέλιον-απρακοὺς ἐν χειρῶν:

Ἐκείνους ἐκείνους ἰσχυρῶς φέρονται, καὶ μὴ ἐκείνους ἐκείνους ἰσχυρῶς φέρονται.

№ 1591.

Бум., XV вѣка, (278×190; 172×100) по 26 строкъ.

- 1) Расписание евангельскихъ чтеній и Четвероевангеліе.
- 2) Записи:

εἶχον ὑπὲρ ἑμοῦ τιμώσατε δέσποτα τοῦ γράβαντος τὴν βίβλον ταύτην.

3) Εὐαγγελιστήριον ἀρχαῖον καὶ ἀψευδές: ἡ μέθοδος αὐτῆ ἀπεκαλύφθη δι' ἀγγέλου κυρίου τῷ προφήτῃ Χαλοῦθ τῶν ἐσχλημάτων καὶ προσφήτησεν τῷ ὄψ τὰ μέλλοντα.

4) Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας,

№ 1592.

Бум., 1563 года, тетради α'—μβ' (230×202; 176×125) въ два столбца, по 20 строкъ.

Εὐαγγέλιον-απρακοὺς ἐν χειρῶν:

+ ἐτελειώθη τὸ παρὸν κατὰ μήτρα ὀκτώβριον ἔπει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ἀφ' ἧ: + γραφὴν χειρὶ Ἰωάννου ἐτελοῦς ἱερέως τοῦ Δογαρά: + ἀναλώμασι δὲ τοῦ ἐν ἱερεῦσιν εὐλαβεστάτου κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βατάτζη. + Χριστὲ δίδου πονέον τι τὴν πολυόλβον ἀρρωγίην.

№ 1593.

Пергам., IX вѣка, унциальн., (180×115), безъ начала и безъ конца. Содержатся разные Στιχηρὰ ἀναστάσιμα.

№ 1594.

Бум., XV вѣка, 12^о.

Четвероевангеліе съ дѣянїями и посланїями апостольскими (при послѣднихъ есть схолии чѣп-то).

№ 1595.

Бум., 1695 года, (148 × 100).

1) Εἰχάει τοῦ Λαρχινοῦ.

1) Запись:

τὸ παρὸν ἐγρά(φη) εἰς Αἴγυπτον εἰς τοὺς ἀγ(η)ε' διὰ χειρὸς κάμοῦ εὐτελοῦς . ἁ . θ . ρ . σ' ου (τ. ε. 'Αθα-
νασίου) ἱερομονάχου τοῦ ἐκ χώρας Ναούσης.

№ 1596.

Бум., XVI вѣка, (300 × 210). Триодъ безъ начала, въ которой есть

Νίκηφόρου Καλλιόστου τοῦ Ξανθοπούλου, συναξάρια εἰς τὰς ἐπισήμους τοῦ τριωδίου ἑορτὰς μίαν ἐκάστην αὐτῶν αἰτιολογοῦντα πῶς πότε τὸ κατ' ἀρχὰς γέγονε καὶ δι' ἣν αἰτίαν ὡς νυνὶ ἔχουσι παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν ἐτάχθησαν μετὰ τινων ἐπιστάσεων μερικῶν ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου καὶ καταλήγοντα μέχρι τῶν ἁγίων πάντων. Ὁφείλει τοίνυν ἀναγινώσκεσθαι πρῶτον τοῦ μηναίου τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας μετέπειτα δὲ τοῦ τριωδίου.

№ 1597.

Бум., XVI вѣка, тетради α'—λβ' и α'—κ' (290 × 210) въ два столбца.

Служебная минея за январь и февраль.

№ 1598.

Пергам., IX—X вѣка, (210 × 162; 145 × 95) по 23 строки.

+ Κανονάριον συναξῶν καὶ ἑορτῶν καὶ μνημῶν τῶν ἁγίων ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἕως μηνὸς αὐγούστου ἔχων πῖσαν ἀκολουθίαν.

Сърывается на 6 августа словами:

Ἰχθὺς Δ'. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς ὁδοῦς . . . κύριε πορεύσομαι.

№ 1599.

Бум., XVI вѣка, 8^а, тетради α'—γ' (300×195). На корешкѣ: Ὁκτώηχος καὶ τριώδιον.

№ 1600.

Бум., XVI вѣка.

1) лл. α'—τοη' Евангеліе безъ нач. съ толкованіями и массою вставныхъ поученій,

2) лл. τπ' и слѣд. Лавсанкѣ Палладія неполный, обрывается въ разсказѣ περὶ τοῦ συνόντος μοι ἀδελφοῦ. на словахъ:

... οὗτος ἀνάκειται τῷ Χριστῷ τῷ ἀκούσαντι ὑπὸ τοῦ διαβόλου ταῦτα σοι πάντα δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυνήσεις μοι.

№ 1601.

Бум., XVI вѣка, (262×190).

1) Εὐαγγέλια τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης μ' κατὰ τὴν τάξιν τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας.

2) Πίναξ τῶν διδασκαλιῶν τῶν ἐρμηνευθέντων καὶ λεχθέντων παρ' ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ῥωμαίκοῦ στόλου εἰς τὴν ἑλληνίδα φωνὴν κατὰ τὸ δυνατὸν Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πλουσιαθηνοῦ. и самыя тексты:

Ἐν τῷ ὀνόματι τῆς ἁγίας τριάδος πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος τοῦ ἐνὸς ζῶντος καὶ ἀληθινοῦ θεοῦ ἐν τρισὶ προσώποις θεωρουμένου.

Ἀρχόμεθα τὰς διδασκαλίας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς...

№ 1602.

Бум., 1573 года, (395×266).

1) «Гѣтвица» Іоанна Синайскаго съ толкованіями.

2) Запись:

Τῷ δόντι τέρμα θεῷ χάρις.

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον κατὰ μῆνα φεβρουαρίου κρησ'

γραφέν χειρὶ Ἐμμανουήλ Κασομάτι. τέλος καὶ
τῷ θεῷ χάρις· τέλος.

3) Τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ
Σύρου.

ego ascetich. slova a'—vz'.

4) Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια ἑκατόν.

5) Запись:

Τέλος τῷ θεῷ δόξα ἀμήν. ἀφοῦ μὴνὶ μαίῳ. γραφέν
ὑπὸ ἱερέως Νικήτα Κορογόνα.

№ 1603.

Бум., XVII вѣка, лл. а'—слс' (358×248; 242×310)
по 29 строкъ.

1) Константинна Арменопула Шестивнижје.

2) Запись:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα.

+ Γνωσταίον ὅτι ὅποιος διαβάσει τὸ παρὼν βιβλίον καὶ
εὖρη τίποτες λάθος εἰς ταῖς λέξεις ἢ ἀντίστιχα, τὸν
πρῶτον γραφαία ἄς μέμφεται. ὅτι ἐγὼ καθὼς ἦτον τὸ
πρωτότυπον τὸ ἐμετάγραψα κατὰ πάντα ἀπαραλάττως.
πληρώσας εἶπον, Χριστὲ σοὶ δόξα πρέπει.

№ 1604 (476).

№ 1605 (531).

№ 1606 (349).

№ 1607.

Бум., 1431 года, (280×191; 209×132) по 32 строки.

1) л. 1^{а-в} Πίναξ ἄριστος τῆς παρουσίας κυριότητος.

2) лл. 2^а—9^в конца содержать 22 слова Иоанна Златоу-
стуса:

α) περὶ ἱερωσύνης 6 словъ.

β) κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα
Βαβύλαν.

- β) εἰς Θεόδωρον ἀκροάοντα 2 σλona.
 γ) πρὸς Δημήτριον μονάζοντα περὶ κατανύξεως.
 δ) πρὸς Σταλέχιον μονάζοντα περὶ κατανύξεως.
 ε) πρὸς Σταγείριον δαιμονῶντα, 3 σλona.
 ς) πρὸς τοὺς πολεμοῦντας τοῖς ἐπὶ τῷ μονάζειν εἰσάγουσιν.
 ζ) πρὸς ἄπιστον πατέρα,
 η) πρὸς πιστὸν πατέρα,
 θ) πρὸς νεωτέραν χηρεύσασαν.
 ι) περὶ μοναδρίας,
 κ) πρὸς τοὺς συνεισάκτους ἔχοντας,
 λ) πρὸς τὰς συνεισάκτους ἔχούσας,
 μ) πρὸς τοὺς ἀκανθάλισθέντας ἐπὶ ταῖς δυσημερίαις ταῖς γινομέναις καὶ τῇ τοῦ λαοῦ καὶ πολλῶν ἱερέων διώξει καὶ διαστραφῇ· καὶ περὶ προνοίας.
- 3) Запись:

+ Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Σωφρονίου πόνος +
 ἔτους ςϠϠλθ' Ἰνδικτιῶνος θ': μηνὶ Ἰουνίῳ κη': ἡμέρα ε'.

№ 1608.

Бум., XIV вѣка, (267×210; 212×160) по 42 строки, въ 2 столбца, безъ начала и безъ конца; на кор.: Геронти-
 кин χειρόγραφον.

Разсказы о старцахъ, встрѣчающіеся кажутся, и въ Лавсанкѣ и въ другихъ подобныхъ сборникахъ, въ перемежку съ Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνωμόμων. Любопытный составъ сборника.

№ 1609.

Бум. XV вѣка, лл. 649 (236×197; 195×135) по 30 строкъ, но лл. 1—5, 647—649 при переплетѣ пустые, позднѣйшіе.

1) лл. 6^a—9^b Περὶ μετανοίας καὶ ἐξαγορεύσεως ἐκ τῶν θεῶν γραφῶν.

Καλὸν ἐστὶν ἄρα τὸ ἐξομολογεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα πνευματικοῖς ἀνδράσι· Καλὸν καὶ πάντο ὠφέλιμον. . .

это рядъ выписокъ изъ разныхъ отцовъ и писателей перковныхъ о необходимости и пользѣ покаянiи.

2) λλ. 9^a—11^b Ἐξομολόγησις ὥρα εἰς τὰ ἄρθρα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὰς δέκα ἐντολάς τοῦ νόμου καὶ εἰς τὰς τέσσαρας γενικὰς ἀρετάς. ὁμοίως καὶ εἰς τὰς τρεῖς θεολογικὰς ἀρετάς. καὶ εὐχαὶ συγχωρητικάι, ἧτις ἐστὶν αὕτη πρώτη ἐξομολόγησις.

Ἐξομολογῶμαι τῷ κυρίῳ μου καὶ σοὶ πάτερ τὰς ῥαθυμίας μου. . .

кончается молитвой:

Τοῦ Χρυσοστόμου. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ συγχωρήσας διὰ Νάθαν τοῦ προφήτου τῷ θεοπάτορι Δαβὶδ . . . παρουσία κατάστησον.

3) λλ. 11^b—12^a (для заглавія оставлено мѣсто):

Μετανοία ἐστὶν ἀνάκλησις βαπτίσματος. μετανοία ἐστὶ διαλλαγή κυρίου. πολλὰ τὰ τῆς μετανοίας ἀγαθὰ καὶ ἄπειρα τὰ ἐγκώμια. . . εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ σὺν ἐξαγορίᾳ.

Τοῦτό ἐστιν ὃ ἐπαγγέλλεται ὁ τῆς μετανοίας καθηγητῆς Ἰωάννης ὁ καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τοὺς τρόπους χρυσοῦς . . . τό, ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔσται δεδεμένα τὰ ἔξῃς.

4) λλ. 12^{a-b}—13^a Στίχοι ἥρωικοὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ πάσης ἀνατολῆς Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν.

Ἀστéρες . . . περιθρηνεῖ.

5) 13^a—13^b Τοῦ ἀγίου Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας λόγος περὶ γονορυίας καὶ ὑγρότητος τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ ἄνευ λογισμοῦ καὶ ἡδονῆς ὑγρασίαν γενέσθαι . . . καὶ ὁ τοιοῦτος δὲ τῆς ἱερωσύνης κωλυθήσεται.

6) λλ. 14^a—167^b, 169^a (запет.) Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογωτάτου τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Ματθαίου τοῦ Βλασταρῆ ἐκθεσις συνοπτικὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν συνοδικῶν

κατόνων καὶ τῶν ἐπὶ ταῖς πολιτικῶν νόμων κατὰ ἀλφά-
βητον.

алфавитная Синтаγμα, кончая ω.

7) л. л. 169^b—170^b Οἰκτροῦ μοναστῶν πατρὶς Ματθαίου
θεοῦ. Τὰ ἐκκλησιαστικά ὄφφικια.

Τῆς ἐκκλησίας τὰς τιμὰς . . . προσδοκωμένης.

8) л. л. 160^b—168^a (для заглавія оставл. мѣсто): обыч-
ное расписание митрополіи и архіепископіи Льва Мудраго.

9) л. л. 168^b, 171^{a-b} Περί τῶν τῆς συγγένειας βιβλίῳ ἐκ
τοῦ γ' βιβλίου τῶν ἱνστιτούτων ἕτοι τῶν προϊσταμένων.

Ἡ συγγένεια γενικόν ἐστὶ ὄνομα . . .

съ обычной таблицей на л. 171^a.

л. 172^{a-a} пустої.

10) л. л. 173^a—174^b Σκόπει πίνακα βιβλίου τοῦ δευτέρου.
Этотъ указатель доведенъ первоначальной рукой только до
главы

λδ'. Τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ
τοῦ τίνα χρῆ βιβλία ἀναγινώσκεισθαι.

а на л. 174^{a-b} этотъ указатель продолженъ другою рукою для
всѣхъ входящихъ въ составъ р-си статей.

Лл. 175—197 вставочные, они не принадлежатъ къ
первоначальному составу книги и писаны другою рукою, позд-
нѣйшею, чѣмъ дополненія къ указателю, такъ что статьи,
здѣсь помѣщенные, не внесены и въ дополнительный указа-
тель.

11) л. л. 175^a—181^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάν-
νου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ διά-
φοροι διαφοραὶ καὶ διαθέσεις τῶν ἐξομολογουμένων κρύφια ἀμαρ-
τήματα καὶ περὶ τοῦ δεῖν εἶναι τοὺς τούτους ἀναδεχομένους ἀλη-
θεῖς καὶ ἀπταιστούς πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἀπὸ θεοῦ καὶ ἐκ θεοῦ
διακρίσεις γινώσκειν.

Ἔτι δεῖ τὸν ἐξομολογούμενον . . .

Ἔτι τὸν τὰς ἐξομολογήσεις ἀναδεχόμενον . . .

Ἔτι τὸ ταπεινόν . . .

Ὅτι δὲ τὸν ἐκχόμενον τὰς ἔξομολογήσεις . . . βαστάζει τὰ βέβη.

Περὶ τοῦ πῶς χρὴ ἔξομολογεῖσθαι.

Λαμβάνειν χρὴ . . . ὡς καὶ ἐν ταύτῃ γέγραπται.

Τοῦ αὐτοῦ κατήχησις πνευματικὴ λεγομένη ὑπὸ τῶν πνευματικῶν πατέρων πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐξαγορευθεῖσαι.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ μονογενὴς . . . καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐρεῦνης καὶ διαφορᾶς τῶν ἔξομολογουμένων καὶ πῶς δεῖ ἔξομολογεῖσθαι.

Αἱ δὲ ἐπιτιμήσεις καὶ διαφοραὶ τῶν ἐπιτιμήσεων. Αἱ δὲ ἐπιτιμήσεις καὶ διαφοραὶ τῶν ἐπιτιμήσεων εἰσὶν αὗται . . . καὶ προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς.

12) λλ. 181^b—190^b Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ διακόνου μαθητοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. οὐτινος ἢ ἐπωνυμία τέκνον ὑπακοῆς, κανονάριον διαγορευθὸν περὶ πάντων λεπτομερῶς τῶν παθῶν καὶ τῶν τούτοις προσφόρων ἐπιτιμιῶν, βρωμάτων τε καὶ πομάτων καὶ εὐχῶν λίαν συμπαθέστατον.

Τῆς θείας τοῦ παναγίου . . . ἵνα ἀποστῆ τῆς παρανόμου πράξεως.

13) λλ. 190^b—191^a Γίνωσκε δὲ καὶ τὰ ἐπιτίμια ἀπερ' οὐχ ἡμεῖς ἀλλ' ὁ μέγιστος ταῖς παραπιπτούσαις ἐξέθετο Βασίλειος (съ примѣн. in marg.: Δεῖ εἰδέναι ὡς ὁ Νηστευτῆς ἐκεῖνος Κωνσταντινουπόλεως πρόεδρος, ὁ ἐν ἀγίοις Ἰωάννης ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ τὰ ὅμοια κανόνισαντος Ἰωάννου τοῦ γενομένου μαθητοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τὰς ἀφορμὰς λαβὼν ἔγραφε, καθὼς περ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ ἰδίου διδασκάλου).

Ἡ προσβολή . . . καὶ μὴ κοινωνοῦσα.

14) λλ. 191^b—192^a Εἴρηνται τὰ τοῦ Νηστευτοῦ. τὰ δὲ καθημερινὰ ἐπιτίμια τοῦ ἀγίου Βασιλείου εἰσὶ ταῦτα.

Ἡ ὁμώσασα τὸ ὄνομα . . . καρποῦ τοῦ ἀπηγορευμένου.

15) λ. 192^a Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀθετοῦσι τὸ ἅγιον σῆμα.

16) λλ. 192^b—193^a Θεοδώρου τοῦ Στοδίτου σωτηρίας σύντομος διδασκαλία.

Ὁ χριστιανὸς μᾶλλον δὲ καὶ μοναχὸς εἶν ὀμνῶν τὸ ὄνομα . . . καὶ ἄλλως σωτηρία οὐκ ἔστι.

17) λ. 193^{a-b} Ἰστέον, ὅτι τέσσαρες τόποι ἀναπληροῖ ὁ ἐν ἐπιτιμίαις, τὸν τοῦ προσκλίνοντος . . . ἢ τῶν μυστηρίων μέλλει.

18) λλ. 193^b—194^a Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας.

Ἐρωτ. Πόσα μοιχεῖαι εἰσὶ σωματικά. Ἀπόκρ. Δύο ὁ μὲν γάρ . . .

Ἐρωτ. Πόσα εἶδη πορνείας εἰσὶν. Ἀπόκρ. Πολλὰ καὶ διάφορα . . . καὶ ἀγλεύαστον. ὅρα καὶ σὺ πνευματικῆ ὁ μέλλων τὰς τοιαύτας ἐξαγορίας δέχεσθαι.

только 2 эти вопроса.

13) λλ. 194^a—195^b Εὐχὴ ἐξομολογητικὴ λίαν ὠφέλιμος.

Ἐξομολογοῦμαι τῷ κυρίῳ μου καὶ σοὶ τῷ πνευματικῷ μου πατρὶ . . . καὶ εὐρω ἔλεος ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ἀμήν.

14) λλ. 195^b—197^a Διήγησις θαυμαστῆ διαλαμβάνουσα, ὅτι οὐ χρὴ ἄνευ προτροπῆς ἀρχιερέως ἀναδέχεσθαι τις λογισμὸς.

Μεγίστη τις ἡ περὶ τὸ ἡμέτερον γένος . . . ἀμήν.

15) λλ. 197^{a-b} Εὐλογίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας περὶ ψυχικῶν ἀρωστημάτων καὶ ἀσθενειῶν.

Ἀπὸ τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς ἐξορίας τοῦ παραδείσου . . . ὥσπερ οἱ ἄπιστοι τοῦ Χριστοῦ μένει.

Послѣ этой вставки идетъ основная р-сь; л. 198^a нисетоѣ.

16) λλ. 198^b—202^a α'. Κανονικὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ: ἤμειψε πρὸς σύνοψιν Ματθαίου ταῦτα.

17) λ. 202^a Περὶ τῆς θείας ἱερουργίας πῶς διὰ πέντε εὐλογιῶν τελεῖται.

Ἐδρωμεν ἐν τοῖς θείοις διδάγμασι τῶν θείων ἀποστόλων, ὅτι διὰ ἐ' εὐλογιῶν . . . θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης:

18) λ. 202^{a-b} β'. Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἡρα-

κλειάς Νικήτα ἀποκρίσεις πρὸς τινὰ Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη, κεφάλαια 10^α.

19) λ. 202^b—203^b γ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Νικήφωρου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συντάξεων καὶ τῶν τῶν αὐτῷ ἁγίων πατέρων, κεφάλαια 15^α.

20) λ. 203^b—205^a Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφόρων ὑποθέσεων.

21) λ. 205^a—208^b δ'. Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Κίτρους πρὸς τὸν ἱερωτάτον ἐπίσκοπον Δορραχίου τὸν Καβάσιλαν, κεφάλαια 13^α. Ματθαῖος ἐργὼ ταυτὶ συντεταχέναι.

Здѣсь кѣ 16-мѣ есть счѣлюи. Истѣно, ѡтѣ ѡ Θεѡφιλος... мѣрессин. п кѣ 17-мѣ счѣлюи. Ἀληθῶς λέγεις... δὲ αἰτίας τινας.

22) λ. 208^b—209^a (ε'). Τὰ κατὰ Νεστορίου γεγόμενα παρὰ τῆς τρίτης συνόδου κεφάλαια 13^α τοῦ ἁγίου Κυρίλλου.

23) λ. 209^a ζ'. Περὶ Σιλβανοῦ ἐπισκόπου Τρωάδος, ὅστις τοὺς φιλοῦντας τὸ δίκαιον ἐκάθιζε κριτὰς καὶ εἰρήνευσεν συντόμως τοὺς κρινομένους.

Σιλβανός... ἐκέκτητο.

24) λ. 209^a—216^b. Ἐρωτήσεις τινῶν μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκουμένων καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς γινόμεναι παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας συνόδου ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου κ̅ρ̅ Νικολάου βασιλεῦσαντος τοῦ αἰδίδιμου βασιλέως κ̅ρ̅ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

съ толкованіями Валѣсамона, причемъ въ видѣ приложенія кѣ толкованію на 3-ѣ отвѣтъ на л. 210^b—215^a находитя весь трактатъ Валѣсамона РП., IV, 565—579 (безъ особаго общаго заглавія).

Затѣмъ идутъ правила

25) л. 216^b—220^a ζ'. Апостоловъ.

26) л. 220^b—222^b η'. Ник. I соб.

27) л. 222^b—223^b θ'. Кп. I соб.

28) л. 223^b—224^b ι'. Ефесск. соб.

- 29) л. 224^a—227^a α'. Халк. соб.
 30) л. 227^b—239^b β'. Трулск. соб.
 31) л. 239^a—243^a γ'. Ник. II соб.
 32) л. 243^b—246^b δ'. КП. I—II.
 33) л. 246^a ε'. Соф.
 34) л. 247^a—249^a ζ'. Лук. (при 12-мъ есть толкова-
 ніе Вальсемона).
 35) л. 249^b—249^b ζ'. Неокее.
 36) л. 249^b—250^a η'. Гаугрек.
 37) л. 250^a—252^b θ'. Антиох.
 38) л. 252^b—254^a ι'. Лаод.
 39) л. 254^b—257^a κα'. Сард.
 40) л. 257^a—273^b χβ'. Каро.
 41) л. 273^b—275^a χγ'. Дюние. Алексе.
 42) л. 275^a—278^b χδ'. Нетра Алексе.
 43) л. 278^b—279^b χε'. Григ. Іудотв.
 44) л. 279^b—280^b χς'. Аванасія Алекс. къ Ам.
 45) л. 280^b—281^a χς'. Аванасія изъ 39 празди. посл.
 46) л. 281^a—281^b χη'. Аванасія къ Рүфин.
 47) л. 281^b—292^b χθ'. Вас. Вел. всѣ 91 прав.
 48) л. 292^b—296^a λ'. Григор. Цвск.
 49) л. 296^a—297^a λα'. Тимоѳея Алекс.
 50) л. 297^a—298^b λβ'. Теофила Алекс.
 51) л. 298^b—299^b λγ'. Кприлла Алекс.
 52) л. 299^b λδ'. Григ. Богосл. о книгахъ.
 53) л. 299^b—300^a λε'. Амфилохія о книгахъ.
 54) л. 300^a—301^a λς'. Геннадія КП. окр. посл.
 55) л. 301^b (λς'). Συνοδική διάγνωσις περί διαφόρων
 κεφαλαίων.

Τὰς ὑπὸ αἱρετικῶν ἐνθρονισθείσας... ἀπειν. (=РП,
 IV, 431^a подъ α'); дагѣ то, что у Pitra, II, 331 подъ
 λθ' и μ, РП, IV, 431^a подъ θ', ις', и послѣднее то,
 что у Pitra, II, 331 подъ μ'.

- 56) л. 301^b—304^a λθ' (λη' нѣтъ!) Тарасія.

57) λ. 304^a—305°. μ'. Περὶ τοῦ ἐξ αἵματος ἐβδόμου βαθμοῦ. κεφάλαια ς'.

α'. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου κῆρ Ἀλεξίου . . . (сб примѣч.: ἐγένετο ἡ συνοδική πράξις κατὰ τὸ ςσμς' ἔτος, ἐκράτησε δὲ ρλ' χρόνους ἕως τῶν ἡμερῶν δηλαδή τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου κῆρ Δουκᾶ) . . . καὶ διοριζόμενον ἐν μέρει ταῦτα.

β'. Χρυσόβουλλον τοῦ βασιλέως κῆρ Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ. Τοιγάρτοι . . . καὶ κρατοῦσι.

γ'. Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου. Γίνωσκε δὲ ὅτι . . . διευλοτώθησαν.

δ'. Περὶ τοῦ ἕκτου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας. Ἐπὶ δὲ τοῦ γάμου . . .

ε'. Τοῦ κῆρ Μιχαήλ τοῦ Ψελλοῦ στίχοι πρὸς τὸν βασιλέα κῆρ Μιχαήλ τὸν Δοῦκα. Διαεξαδέλφου παῖδα σῆς . . . ἡμέραις σταυρωσίμοις.

ς'. Ἀγχιστεία ἐστὶν ὡς τῶν ὁμοδοκεῖ οἰκειότης προσώπων . . . οὐδ' ἀπὸ τοῦ τόμου κεκώλυται.

58) λ. 305^a—305^b μα'. Χρυσόβουλλον τοῦ ἀοιδίου βασιλέως κῆρ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου περὶ τῶν γυναικῶν τῶν μελλόντων γίνεσθαι ἐπισκόπων. (in m. μηνὶ σεπτεμβρίῳ: остап-ное срѣзано).

Ἡ βασιλεία μου παραυτὰ διορίσατο . . . οὐκ ὀλίγοι.

59) λ. 305^b μβ'. Ἐπιστολή κανονικὴ πατριαρχικὴ περὶ παρθένων γυναικῶν συζευγνυμένων ἀνδράσι παρὰ γνώμην τῶν γονέων αὐτῶν.

Οὐ λανθάνει δὲ σοι τὴν πολυμάθειαν . . . παρασχεθῆναι.

60) λ. 205^b μγ'. Περὶ ἱερέων ἀπολεσάντων τοὺς ἄρτους.

Οἱ πταίσαντες ἱερεῖς . . . ἐκτελέσουσι.

61) λ. 306^a μδ'. Περὶ μεταθέσεως ἐπισκόπων.

Ἡ γοῦν μετριότης . . . βούλλαν.

62) λ. 306^{a-b} με'. Περὶ συμβολαίων προικὸς θαυμαστόν.

Δηλοῖ βιβλίον . . . ἀληθοῦς δεσπότης.

- 63) λ. 306^α μθ'. Συνοδική διάγνωσις περί μνηστείας.
Κόρη τις Ειρήνη η δόρις εισπίγεται.
- 64) λ. 306^α—307^α μθ'. Περί παραιτήσεως επισκόπων.
Ἡ μέντοι παραίτησις τοῦ Μάκρης . . . ἐναντιοῦται.
- 65) λ. 307^α μθ'. Περί επισκόπου καρέντος.
Τοῦ δὲ χρηματίσαντος επισκόπου Ἀμιταλείου κῆρ Νι-
κολάου τοῦ Μουζάλωνος . . . ἐθεραπεύθησαν.
- 66) λ. 307^α μθ'. Συνοδική διάγνωσις περί τοῦ ἐξ αἵματος
ἐξδόμου βαθμοῦ.
Προκαθημένου Ἀλεξίου . . . καὶ σύγγεγον.
- 67) λ. 307^{α-β} νθ'. Τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ
Πορφυρογεννήτου νεαρά περί τῶν ἀποστατούντων.
Ἡ κατὰ τὸν ἰούλιον μῆνα . . . ἀνάθεμα.
- 68) λ. 307^β—308^α νθ'. Συνοδική διάγνωσις περί τῶν ἀπο-
στατούντων.

Τοὺς οὖν συμπράξαντας τοῖς . . . τὸν βασιλέα θεῖον Ἀν-
δρόνικον.

- 69) λ. 308^α νθ'. Περί καταλύσεως ἱερῶν σκευῶν.
Τὰ ἱερά σκευή . . . ἐκποιεῖσθαι.
- 70) λ. 308^{α-β} νθ'. Περί συντέκνων.
Εἰ ὁ βαπτίσας . . . κῆρ Λέοντος τοῦ σοφοῦ.
- 71) λ. 308^β—309^α. Τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχεί-
ας κῆρ Θεοδώρου μελέτη χάριν τῆς εἰς τοὺς θεῖους ναοὺς
μετάκλησις διὰ σημαντηρίων τριῶν.
(=РП IV 520—522) съ примѣчаніемъ:

Γίνωσθε δέ, ὅτι σήμερον ἐν τοῖς μοναστηρίοις οὕτω
ποιοῦσιν· πρῶτον σημαίνεται τὸ μικρὸν, εἶτα τὸ μέγαν,
ἔπειτα τὰς καμπάνας, ἐν δὲ τῷ ὀρθρῷ μετὰ τοὺς ἀνα-
βαθμοὺς τὸ σιδηροῦν. ὁμοίως καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν
εἰς τὸ τρισάγιον.

- 72) λ. 309^β—310^β. Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τοῦ ἀγιωτάτου
πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κῆρ Μάρκου καὶ ἐκ τῶν ἀποκρίσεων
ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κῆρ Θεοδώ-
ρου τοῦ Βαλσαμών ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Ἀγ-

γέλου πατριαρχόντος Γεωργίου τοῦ ἀγιωτάτου οἰκουμενικοῦ ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, σσγ'.

με πεβ. α ημερη: 7, 8, 12, 20, 26, 37, 41, 51, 52.

73) J. 311^a—313^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου διδασκαλία χρονικὴ τῆς μονῆς τῶν Στουδίων. πολλὰ γὰρ κατηγγίσει εἰς τὸ Στουδίτου, ἀλλ' αὕτη λέγεται κατήγγις χρονικὴ.

Ἄδελφοί καὶ πατέρες· νῦν ἐπιχειρῶ . . . ἀμήν.

74) J. 313^a—316^b Ἐτέρα διδασκαλία χρονικὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου ἀρχιεπισκόπου Σινάδρου.

Ἀπὸ μὲν τῆς μεγάλης ἡμέρας . . . ἔτι πρωίας οὔσης. ἀμήν.

75) J. 313^b—314^b Γρηγορίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ διὰ στίχων ἱαμβικῶν πρὸς Θεόδωρον ἐπίσκοπον Μεσοποτανίας τῆς Συρίας διὰ τὸ λύειν αὐτὸς ὅλου τοῦ χρόνου τὰς ἑορτὰς τοῦ Χριστοῦ τῆς θεοτόκου καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τοῦ προδρόμου καὶ ἐσθίειν κρέας ἡνίκα ἐτύγγανον δ' ἢ σ' αὐτὰς ἑορταί· αὐταί· καὶ ὁ αὐτοῦ κληρὸς ἀνεκδιόστως, διὸ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐν συνόψει οὕτως.

Τεθαύμασμαι νῦν καὶ ξενίζομαι λίαν . . . ὡς ὁ κύριος θελεῖ.

76) J. 314^b—315^a Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου.

Ἔστω δὲ πᾶσι χριστιανοῖς ἑορτὴ καὶ πανήγυρις . . . ἕως οὗ καὶ τῆς κοιμήσεως ἡγῶν τῇ ιε'. Οὕτως οὖν ὀρίσας ὁ εἰρημένος πατὴρ τοῖς πᾶσι ἔρησε καὶ νενομόδηται οὕτως φυλάττεσθαι.

77) J. 315^a. Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου.

Δι' ὅλου μὲν τοῦ ἔτους ἡ νηστεία φυλάττεται . . . ἡμερῶν.

78) J. 315^{a-b} Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐρώτ. Χρὴ διαλύειν δ' καὶ σ' εἰς κρέας ἢ εἰς τυ-

ρον . . . Ἀπόκρ. Οὐ δεῖ τοῦτο γίνεσθαι . . . πίστεως ἀφανισμῶν.

79) λ. 315^b Ἐρώτησις πρὸς τὸν ἑσπεύτατον πατέρα ἡμῶν Ἀναστάσιον τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ διὰ τί τιμᾶται ἡ δ' καὶ ἡ σ'.

Προκαθεζομένου ποτὲ τοῦ τιμιωτάτου πατρὸς . . . χριστιανῶν πίστεως.

80) λ. 316^a—317^a Μάρκου. Περὶ τῶν ἑορτῶν ἐν οἷς φάλλεται θεὸς κύριος καὶ περὶ μεγάλων ἑορτῶν καὶ μετῶν καὶ μικρῶν.

Εἰδέναι χρὴ ὅτι εἰς τρεῖς τάξεις . . . πάλιν ἀπέχαιν.

81) λ. 317^a Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ αἵματος καὶ σώματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τοῦ κυριακοῦ σώματος . . . οὕτω πιστεύομεν.

82) λ. 317^b—324^b Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀνδιδῶν προθεωρία κεφαλαιώδης περὶ τῶν ἐν τῇ θείᾳ ἱεουργίᾳ γινομένων συμβόλων καὶ μυστηρίων, πονηθεῖσα ἐξ ἀξιώσεως τοῦ ἰσοφιλισταίου ἐπισκόπου Φυτείας.

Εἰδέναι πᾶς ὀφείλει πιστὸς . . . ἀμήν.

83) λ. 324^b—325^a Ὅτι τελειώτερον ταῖς κεκοιμημένοις ὁ ἁγιασμὸς γίνεται.

Ἐγούσι δέ τι πλέον εἰς ἁγιασμὸν τῶν ἐν σώματι ζώντων αἱ γυμναί σωμάτων ψυχῶν . . . ὅπως καὶ μεῖζον.

84) λ. 352^a Τὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων σύμβολον.

Πιστεύω . . . ἀμήν.

85) λ. 325^a—325^b Ὁμολογία τῆς ἁγίας χριστιανῶν πίστεως.

Ἐγὼ ὁ δεῖνα ἀπὸ συνειδήσεως ἀγαθῆς . . . ἀμήν.

86) λ. 326^a—326^b Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου πρὸς πεύσεις ἀποκρίσεις, τίνες ἀρεταὶ ψυχῆς.

Ἐρώτ. Τίνες ἀρεταὶ ψυχῆς καὶ τίνες σώματος;

Ἀπόκρ. Ἀρεταὶ ψυχῆς . . .

87) λ. 326^b—327^a. Τοῦτο ἐστὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἁγίου Διαδόχου.

Ὅσοι τῆς ἁγίας γνώσεως γινόμεθα μέτοχοι. . . ἀμήν.

88) 327^a—337^a продолжается длинный рядъ востр.-отв. вѣроятн, того же Діаδοха или Максима.

89) λ. 337^a—338^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου περὶ ἀναγκαιῶν ζητημάτων.

Ἐρώτησις. Περὶ τῶν χειροτονηθέντων πρεσβυτέρων ἐν Ῥώμῃ ἐν Νεαπόλει ἐν Λαγγιβαρδία. . .

90) λ. 338^b—339^b Ἔτερα κεφάλαια προτεθέντα παρὰ τινος ἱερέως.

Ἐρώτησις. Περὶ πρεσβυτέρου διακόνου τε καὶ ἀναγνώστου ἐσχηκότων φρόνημα ὀρθόν, τοῖς αἰρετικοῖς δὲ κοινωνησάντων. . .

91) λ. 339^b—340^a Ἐρωτήματα ἅπερ ἔλυσεν ὁ τιμιώτατος χαρτοφύλαξ κ̅ρ Πέτρος καὶ διάκονος τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐρώτ. Εἰς πόσον καιρὸν ὀφείλει. . .

92) λ. 340^b—341^b Τοῦ κ̅ρ Μεγαλήλ τοῦ Γλυκὸ ἐκλογῆ ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων ὅπως δεῖ τὸν ἔλαιον γίνεσθαι καὶ περὶ ἱερῶν τελετῶν.

Εἰ δὲ καὶ παντὶ τῷ αἰτοῦντι σε . . . κ̅ν ὑπὲρ μέτρον παρωργίσασμεν.

93) λ. 341^b—343^a Τοῦ αὐτοῦ εἰ χρῆ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι καὶ σήμερον οἱ ἀψάμενοι νεκροῦ ἀκάθαρτοί εἰσι καθὰ καὶ τὸ πρότερον, καὶ ὅτι θρηνεῖν ἀμέτρως ἐν τοῖς ἀποικοιμένοις οὐκ ἔξεστι.

Εἰ δὲ καὶ τοῦτο μαθεῖν ἀξιοῖς ᾧ ἱερὰ κεφαλῆ . . . ἁμαρτίας ἀναίρετης.

94) 343^a—344^b Τοῦ αὐτοῦ τί χρῆ καὶ λέγειν ἐπὶ ταῖς γινόμεναις εὐποΐαις τῶν ἀπελθόντων ἕνεκεν, εἰ παντελῶς ἀπαλάττειν αὐτὰ ἰσχύουσι τῶν ἁμαρτημάτων αὐτούς.

Ὅτι μὲν οὐ χρῆ κατὰ τι δικάζειν. . . ἀμήν.

95) λ. 345^a—346^b Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ὁποῖον ἀπαντᾷ

τέλος τῆς ψυχῆς χωριζόμεναί ἐκ τοῦ σώματος καὶ ὅπου περ
αὐταὶ ἀπέρχονται.

Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων τί χρὴ . . . μὴ οὖν ἐπὶ
πλέον ἀμφίβαλλε.

96) λ. 347^a—349^b Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου
τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος ψυχωφελῆς καὶ θαυμάσιος.

Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος . . . ἀναίτιον τῆς
ἀμαρτίας.

97) λ. 350^a—354^b Τί βούλεται ὁ ἐφθός σίτος ἐν τε τοῖς
μνημοσύνοις τῶν ἐν Χριστῷ κεκοιμημένων καὶ ἐν ταῖς τῶν ἁγίων
ἱεραῖς τελεταῖς. τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχῳ κῆρ Ματθαίου
τοῦ Βλαστάρη.

Ἡ θεοειδὴς τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας ἱεραρχία . . .
ἐμῆς οὐκ ἐλάττω δυνάμει.

98) λ. 354^b—355^a Ἡ παλαιὰ δεκάλογος ἐκ τοῦ λευί-
τικοῦ.

Ἐγὼ εἰμι ὁ θεός. . . καὶ ἔδωκέ μοι.

99) 355^a—357^b Πρόλογοι: ἐπιστολῶν πρὸς πᾶσα ἄνθρω-
πον κατὰ ἄξιαν ἐκάστου.

съ помѣткою: τέλος.

Дальше опять идетъ вставка той же рукою, что и выше
л. 175—197, содержащая:

100) л. 358^a—359^a Τὰ ἐν τῇ παρούσῃ πραγματεῖᾳ τῆς
ἐρμηνείας τῆς θείας λειτουργίας κατὰ τάξιν κεφάλαια.

и затѣмъ самыя тексты:

λ. 359^a—402^a Τοῦ σοφωτάτου καὶ μακαριωτάτου
κῆρ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα ἐρμηνεῖα κεφαλαϊώδης εἰς
τὴν θεϊαν ἱερουργίαν.

101) λ. 402^a—407^a Ἐκθεσις ἀπλουστέρα τε καὶ συντο-
μωτέρα περὶ κεκωλυμένων καὶ ἀκωλύτων γάμων, συντεθεῖσα παρὰ
Μανουὴλ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας
τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐκδοθεῖσα τῷ ὀρισμῷ τοῦ παν-
αγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰερεμίου. ἐγένετο δὲ κατὰ τοῦ-
τον τὸν τρόπον. ἐπειδὴ οἱ πρὸ ἡμῶν περὶ τῶν τοιοῦτων συγγε-
γραφοῦτες δια τὸ ἀμφίγνωμον αὐτῶν ἀσαφεῖ τὰ τοιαῦτα κατεστρω-

σαν. ποῦ μὲν ἀλλήλοις ποῦ δὲ ἑαυτοῖς ἀντιλέγοντες. διό οὐδὲ περι-
κλιότῃσι φράσεως ἀλλ' ἀπλότῃσι λέξεων αὐτὰ συντεθείκαμεν ὅθεν
καὶ λέγομεν.

Ἡ συγγένεια διαίρεῖται . . .

102) л. 406^a—410^b окончание того оглавления всех р-сн,
которое начато въ началѣ р-сн, и той же рукою.

Лл. 411^a—529^a писаны той же рукою, что текстъ съ
л. 358^a—407^a.

103) л. 411^a—420^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθα-
νασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα
περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς
περὶ πολλῶν ἀπορουμένων καὶ παρὰ πάντων χριστιανῶν γινώσκε-
σθαι ὀφειλομένων.

Ἐρώτ. α'. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες . . .

σα'. Ἐρώτ. Ἄρα πάντες οἱ αἱρετικοὶ εἰς μίαν κόλασιν
ἀπέρχονται; Ἀπόκρ. Διαφοραὶ εἰσὶν αἱρέσεων καὶ κρι-
μάτων . . . τῇ αἰωνίᾳ κολάσει παραδοθήσονται.

всего 71 вопр.-отв. (цумерація позднѣйшая)

104) л. 420^b Ἐξ ἑτέρας βίβλου.

Ἐρώτ. Πόθεν ἐπιγινώσκει ὁ ἄνθρωπος ὅτι ὄλως
ἐβαπτίσθη καὶ πνεῦμα ἅγιον ἔλαβεν. ὡς ἦν νήπιος ἐν
τῷ βαπτίσματι; Ἀπόκρ. Ὁ προφήτης Ἠσαΐας φησὶ
. . . βαπτισθεῖς.

Ἐρώτ. Ἄρα ἐνδέχεται ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πί-
στεως χωρὶς χειλέων ὁμολογεῖν καὶ πιστεύειν ἐν τῇ
καρδίᾳ μόνῃ; Ἀπόκρ. Οὐ περιώρισεν ὁ θεὸς . . . εἰς
σωτηρίαν.

только эти 2 вопр.-отв.

105) л. 421^a Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐρώτ. Τί γεγονός ἐσθ' ἃ ἔφαγον οἱ ἄγγελοι μετὰ
τοῦ Ἀβραάμ καὶ ἃ ἔφαγεν ὁ κύριος μετὰ τὴν ἀνά-
στασιν; Ἀπόκρ. Οἱ μὲν ἄγγελοι, ὡσπερ ὁ ἥλιος ἐκδα-
πανᾷ πᾶσαν . . . ψκείωσατο.

106) л. 421^a—423^b Ἐρωτήσεις μοναχῶν ἁγιορειτῶν πρὸς
τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Νικόλαον.

Ἐκ τῆς καθ' ἑμᾶς λαύρας. . . Ἀσίας. (Ὁὐχί, διὰ τὸ ἐν διαφόροις χωρίοις νοθευθῆναι.

107) 423^b—424^b Ἐρωτήματα ἅπερ ἔκρινεν ὁ τιμιώτατος χαρτοφύλαξ κῆρ Πέτρος καὶ διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν ἔτει ςχ'.

Εἰς πόσον καιρὸν ὀφείλει βαπτίζεσθαι. . .

108) J. 424^b—426^b Ζητήματα καὶ ἐρωτήσεις τοῦ εὐλαβεστάτου δεσπότης Σερβίας κῆρ Γεωργίου πρὸς τὸν παναγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην κῆρ Γεννάδιον τὸν Σχολάριον: Ἀποκρίσεις τοῦ πατριάρχου.

Ἐρώτησας περὶ τῆς ἐξηγήσεως Θεοφυλάκτου. . .

109) J. 426^b—430^b Ἐρωτήσεις τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς τοῦ φιλανθρώπου σωτήρος Χριστοῦ ἁγίας μονῆς κῆρ Εὐφημίου ἐπὶ τῆς συνόδου, ἧς προκαθεζόμενος ἦν ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης κῆρ Λουκάς σὺν τῷ ἁγιατάτῳ πατριάρχῃ Θεουπόλεως κῆρ Ἀθανασίῳ.

Ἐρώτ. Τεταλεύτηγεν ἀδελφός καὶ συνήθως αὐτὸν ἦσπασάμεθα πάντες.

110) J. 430^b—432^a Ἐρμηνεῖα ἀρίστη τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως πῶς ὀφείλει σημαίνειν, καὶ τί ἐστὶν ἐκκλησία καὶ πῶς δεῖ ἱερουργεῖν.

Περὶ τῆς ἁγίας λειτουργίας δεόν σημαίνειν. . .

111) J. 432^a—432^b Τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ περὶ τοῦ τίνος τύπου καὶ εἰκόνα ἐπέχει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.

Ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία τύπος ἐστὶ τοῦ τε νοητοῦ κόσμου. . . τὸ ἔργον ἐκείνου πληροῖ.

112) J. 432^b—458^b Ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ πρὸς τινα πρεσβύτερον κῆρ Γεώργιον περὶ τῶν θείων μυστηρίων.

Ἐντιμώτατε πρεσβύτερε . . . καὶ διεγείρει καθ' ἡμῶν τοὺς ἀθέους.

113) J. 458^a—458^b Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Κύπρου πρὸς τὸν ἱερωτάτον ἐπίσκοπον Δου-

ραχίου τὸν Καβάσιλαν κεφάλαιον ζ' περὶ τῶν ὑπηρετησάμενων ἐργαλειῶν εἰς ἀνακαινίσιν ἱερῶν σκευῶν.

Ἵπηρετούμενα ἐργαλεῖα . . . ἐργάσθαι χεῖρωσιν.

114) λ. 458^b—463^b Ἐπιστολὴ τοῦ παναγιωτάτου κῦρ Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Σχολαρίου πρὸς τὸν τιμιώτατον ἐν μοναχοῖς κῦρ Μάξιμον καὶ πρὸς τοὺς ἐν Σινᾷ ἱερομονάχους καὶ μοναχοὺς.

115) 463^b—464^b Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἱερομόναχον τοῦ ἁγίου τάφου.

Τιμιώτατε ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Ἰωακείμ. ἐπειδὴ ἔλαθεν ἡμᾶς. . .

116) 464^b—466^a Ἐπιστολὴ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῶν Στουδίων πρὸς Ναυκράτιον μοναχόν.

Θερμὸς εἶ . . . ὑπάρχοντες ὅτι μάλιστα.

117) λ. 466^a—467^b Διάταξις συνοδικὴ περὶ δευτερογάμων.

Τίμιον εἶναι τὸν γάμον . . . παρθενίας στεφάνου.

118) λ. 467^b Νικήτα τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας ἀπόκρισις πρὸς τινὰ Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ διγάμων.

Ἡ μὲν ἀκρίβεια . . . τῆς ἐν Νεοκαισαρίᾳ συνόδου.

119) λ. 467^b—470^b Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ καὶ δρουγαρίου τῆς βίβλης καὶ πρωτασηκρήτου.

Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειστῷ περὶ τοῦ τίς τε καὶ πόθεν ἢ κατὰ τὴν ἁγίαν Χριστοῦ γέννησιν τεσσαρακοστὴ καὶ διὰ τί μὴ σὺν τῷ τρίτῳ γάμῳ καὶ τέταρτος συγκεχώρηται.

Πολλοὶ μὲν οὖν καὶ πολλὰκις . . . τὰ δικαίως τεταγμένα ἡμῖν ἐκ (одрыв. и дальше часть л. 478^b в весь л. 471^a пустые).

120) λ. 471^b—472^b Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων περὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ περὶ νηστείας.

Τὰς ἡμέρας τῶν τοῦ κυρίου ἑορτῶν φυλάσσεσθε . . . ἀλλ' οὐχ ἑορτάζειν.

- 121) J. 472^b—473^a Διατάξεις Πέτρου καὶ Παύλου.
Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος διατάσσομεθα ἐργάζε-
σθαι τοὺς δούλους ἡμέρας πέντε . . . εἰς ἐργασίαν τῶν
τοῦ φωτός ἔργων.
- 122) J. 473^a Τῶν ἁγίων ἀποστόλων κανὼν 53'.
Εἰ τις κληρικός εὐρεθῆι τὴν κυριακὴν ἡμέραν νη-
στεύων ἢ τὸ σάββατον πλὴν τοῦ ἔτους καὶ μόνου καθ-
αρῆσθω.
- 123) J. 473^a—473^b Ἐκ τῶν συνταγμάτων τοῦ ἁγίου
Ἀθανασίου.
Μὴ παράβαινε νηστείαν κυρίου τούτεστι τετράδα καὶ
παρασκευὴν . . . τῶν δὲ συνάξεων μὴ ἀμέλει.
- 124) J. 473^b—474^a Ἐκ τῶν παναρίων τοῦ ἁγίου Ἐπι-
φανίου τοῦ περὶ πίστεως λόγου, περὶ νηστείας.
Συνάξεις δὲ ἐπιτελοῦμεν . . . ἀερίων πνευμάτων τῆς
πονηρίας.
- 125) J. 474^{a-b} Ἐκ τοῦ τόμου τοῦ ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ
ἀποκειμένου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρεχθληθέντος παρὰ τοῦ
ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης τοῦ Χούμνου: περὶ νη-
στείας.
Ἵτι ἐκ τούτου καταδήλον ἐστίν ὅτι ἡ τῶν τετραδο-
παρασκευῶν νηστεία . . . καὶ περὶ τοῦ δωδεκαημέρου
τούτου ὀρίζομεν.
- 126) J. 475^a Τοῦ ἁγίου Νικηφόρου πατριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως.
Ἐὰν φθῶσῃ ὁ εὐαγγελισμὸς τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ ἢ τῇ
μεγάλῃ παρασκευῇ, χρὴ μετασχεῖν οἴνου καὶ ἐλαίου
καὶ ἰχθίων.
Τοῦ αὐτοῦ κανὼν δ'.
Ἵτι δεῖ τὸν ἀσθενοῦντα μοναχὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρα-
κοστῇ ἐσθίειν ὀψάριον καὶ οἶνον. . .
- 127) J. 475^a—478^b Ἀναστασίου ἐπισκόπου Καισα-
ρείας τῆς Παλαιστίνης περὶ τῆς νηστείας τῆς ὑπεραγίας θεοτό-
κου καὶ ὅτι χρὴ ταύτην φυλάττειν ὡς ἔνθεσμον.

Ἐπεὶ περ ἢ εἰς ἐμέ σου αἰτήσεις . . . ταρασσάσθη
φυλάττοντες ἐν τῇ κοιμύσει αὐτῆς.

128) J. 475^b—477^b Ἄλλως περὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ ἁγίου Νίκωνος.

Ἡ πρό τῆς κοιμύσεως . . . καὶ αὐτὴ μὲν ἡ ἀκρίβεια
περὶ τῶν νηστειῶν.

129) J. 477^b—479^b Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Ἰωάννου τοῦ
Ζωναρά καὶ δρουγγαρίου τῆς βίγλης καὶ πρωτασικρήτου. Τῷ
τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλειστῷ περὶ τοῦ πῶς
ἢ μετὰστασις τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου γέγονε καὶ εἰ ἀληθῶς ἐκ
τοῦ τάφου ἐγήγερται κατὰ τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ κυρίου καὶ σωτή-
ρος ἡμῶν ἔγερσιν.

Περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων τῇ ἀειπαρθένῳ . . . ὡς περ
οὐδὲς μητρὶ ἐχαρίσατο.

130) J. 479^b—480^a Μιχαὴλ πατριάρχου Ἱεροσολύμων
ὅθεν ἔσχε τὴν ἀρχὴν ἡ παναγία γίνεσθαι καὶ ὀφθεῖσθαι.

Μετὰ τὴν τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φρικτὴν
ἀνάστασιν . . . μεταβέβηκε σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

131) J. 460^a Περὶ τοῦ εἶδους τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Τὸ εἶδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τὸ ἦθος . . .
κυρίου ἀναλήψεως.

132) J. 480^a Ἰππολύτου Θηβαίου.

Εὐρίσκομεν δὲ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἐν τῷ 15^ο χρόνῳ
τῆς ζωῆς αὐτῆς ἡ παναγία Θεοτόκος . . . ὁ δὲ τῆς
ζωῆς αὐτῆς ἅπας χρόνος ἔτη 34^α. ἐβίωσε δὲ Ἰω-
άννης ὁ θεολόγος μέχρι Δομετίου βασιλέως
Ῥωμαίων, ὡς εἶναι τοὺς ἅπαντας χρόνους τῆς ζωῆς
αὐτοῦ ἔτη ρί'.

133) J. 480^{a-b} Περὶ τῆς κατὰ σάρκα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν γεννήσεως.

Ἐγεννήθη κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
. . . ἰαννουρίῳ ς'. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐκήρυσεν . . .
Καπερναούμ.

134) λ. 480^a Ἡ δὲ τῆς γενεῆς αὐτοῦ ἡμέρεια τοιαύ-
 τε ἦν.

Τὸ μὲν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ μέγεθος τελείως ἀνὴρ . . .
 κατέβηκεν μάλιστα ἡμέρα ε΄.

135) λ. 480^b Περὶ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς καὶ πρόδρομος εἶχεν
 ἐστὶν κ' . . . ὡς φασὶ τινές.

136) λ. 480^b—481^a Μεγαλὴ πατριάρχου Ἱεροσολύμων
 περὶ τοῦ Σολομῶντος.

Ἀδελφός ἤρώτησε τὸν ἅγιον Νήφωνα λέγων· εἰ
 πάντα μὲν ὦ πάτερ ἐθεράπευσας . . . πάντο ἠψφράνθη
 ἡ καρδία αὐτοῦ πληροφορηθεῖσα.

137) λ. 481^b—483^b Ἐρωτοαποκρίσεις ἀναγκαῖαι καὶ λίαν
 φελέμααι.

Ἐρωτ. Πολὺς τῶν ἐπὶ γῆς καὶ φεβερὸς ὁ τοῦ
 κυρίου λόγος καθέστηκεν . . .

всего 6 вопр.-отв. и послѣдній отв. кончается:

. . . ὅς κατήργησε τὴν θυσίαν καὶ τὴν σπουδὴν τὴν
 νομικὴν, ἀλλ' οὐκ ἔχουσι δεῖξαι, τίς τοῦτο πεποιθήκειν
 εἰ μὴ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὃ πρέπει πάντα
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

138) λ. 484^a—484^b (ὄσες загл.):

Ἡ συγγένεια γενικὸν ἐστὶν ὄνομα . . . ἐκ τοῦ ἁγίου
 βαπτίσματος.

139) λ. 484^b—490^a Περὶ γάμου καὶ συναφείας νομίμου
 θαυμαστὴ τε καὶ σαφῆς ἔχθεις. Ἐνταῦθα ἀκριβῆς διαίρεσις τῶν
 κεκωλυμένων γάμων.

Ὁ Ῥαθηνὸς πατήρ . . . ἀναμφιβόλον τοῦ παρόντος ζη-
 τήματος.

140) λ. 490^a—495^b Σύνθεσις κῶρ Μανουὴλ Ξανθοῦ
 νοῦ καὶ μεγάλου ἐκκλησιαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ συγγένεια τρισσῶς νοεῖται . . . καὶ ὡς περισσὸν
 οὐκ ἐγράψαμεν αὐτὸ ἐνταῦθα.

141) λ. 495^b—498^b Ἐχθεις θαυμασία περὶ γάμων ἐν-
 δεχομένων γενέσθαι ἢ μὴ γενέσθαι.

Μιχαήλ καὶ Ἄννα ἀδελφοὶ ὄντες κεκώλυνται εἰς γάμου κοινωνίαν. . . γυνή Κοδομνηνοπούλου, Ἰβάνη καὶ τετραγένεια.

142) .l. 498^b—499^b Ἐτέρα παράδοσις Νικολάου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ συγγένεια γνωρίζεται τριχῶς . . . τριτοεξάδελφοι οἱ δὲ λοιποὶ μίσγονται.

143) .l. 499^b—500^b Ὅρος τῶν ἐξ ἐπιγαμίας.

Πατὴρ καὶ υἱὸς ἐνός ὄντες βαθμοῦ . . . ὅτι δύο ἀνδρῶν ἐγένετο γυνή.

144) .l. 500^b—501^b Πατριάρχου κῆρ Γερμανοῦ διατάξεις περὶ δευτερογαμίας.

Τίμιον εἶναι τὸν γάμον καὶ τὴν κοίτην . . . τριῶν ἐξαδέλφων ἵνα μὴ λύεται.

145) .l. 501^a. Ἡ δὲ ἐξ ἐπιγαμίας γνωριζομένη συγγένεια ἐστὶν αὕτη.

Ἐὰν γένηται γάμος . . . ὕπερ προσεκτέον τοῦτο λύεται.

146) .l. 501^b Περί τριγάμων.

Ὅτι περὶ τοῦ τριγάμου τόμος συνοδικὸς ἐκαλλιγραφήθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου . . . γάμον εἶναι συγχωρητέον.

147) .l. 501^b—503^a Περί τοῦ ἐξ αἵματος ἐβδόμου βαθμοῦ.

(α'). Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου Ἀλεξίου γέγονεν ἀμφιβολία . . . ἀπελυθὲν κατὰ μάϊον μῆνα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος καὶ διοριζόμενον ἐν μέρος ταῦτα.

β'. Χρυσόβουλλον τοῦ βασιλέως κῆρ Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ. Τοιγάρτοι . . . καὶ κρατοῦσι.

γ'. Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου. Γίνωσκε δὲ ὅτι κῆν ὁ τοιοῦτος . . . οὕτω διευλυτώθησαν.

δ'. Περί τοῦ ε' βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας. Ἐπὶ δὲ τοῦ γάμου . . . καθαιρέσει τελεία ὑποπεσεῖται.

(ε'). Τοῦ κῆρ Μιχαήλ τοῦ Παλλοῦ στίχοι πρὸς τὴν βασιλέα κῆρ Μιχαήλ τὸν Δεῦκα, Δισσετάλλου . . . σπυροσπυροσ.

(ς'). Ἀγχιστεία ἐστὶν ὡς τῷ νόμῳ δικάζει . . . ἀπὸ τοῦ νόμου κεκώλυται.

148) .l. 503^a—503^b Περί συμβολαίων προικῆς θαυμαστῶν. Ἀγαστὶ βιβλίον ε' τοῦ κωδίκος . . . ἀπὸ τελείου γάμου.

149) .l. 503^a—504^a Συνοδικὴ διάγνωσις περὶ μνηστίας. Κόρη τις Εὐρήνη καλουμένη . . . καὶ ἄλλοι συσφίγγεται.

150) .l. 504^a Ἐτέρα συνοδικὴ διάγνωσις περὶ τοῦ ἐξ αἵματος ε' βαθμοῦ.

Προκαθημένου Ἀλεξίου . . . Ἀθηῶν καὶ συγγέλου.

151) .l. 504^a—504^b Περί συντέκνων.

Εἰ ὁ βαπτιστὴς ἀπηγόρευται συναφθῆναι τῇ μητρὶ τοῦ πνευματικοῦ υἱοῦ αὐτοῦ . . . κῆρ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ.

152) .l. 504^b—505^a Κυροῦ πατριάρχου Σισινίου καὶ Ξεφιλίνου ἐκ τοῦ συνοδικοῦ τόμου αὐτῶν.

Οὐδὲ τὴν ἀδελφὴν τῆς μνηστῆς μου ἀποθανούσης . . . τριετίαν ὑποπεσόντες δεχέσθωσαν.

153) 505^a—505^a Τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κῆρ Σισινίου ἐκ τοῦ συνοδικοῦ τόμου διαλαμβάνοντος περὶ κεκωλυμένων συγγενικῶν προσώπων ἀδελφῶν, ἐξαδέλφων, ἐγγόνων, προεγγόνων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος ἐπιτρόπων τε καὶ θετῶν υἱῶν καὶ λοιπῶν.

Ἀπειρήσθω δύο ἀδελφοὺς . . . εἰς ἀδελφοὺς γὰρ εἰσὶν.

154) .l. 506^a—511^b Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων Ἰωάννου τοῦ Πεδιασίμου σύνταγμα περὶ γάμων κεκωλυμένων καὶ ἀκωλύτων.

Ἡ συγγένεια ἧ φύσει ἐστὶν ἧ θέσει . . . ἐπὶ δὲ τῶν ἐξω συγγενείας τὸ εὐπρεπές.

155) л. 511^b—512^a Ἔτερα συνοδική σημείωσις ἐν μηνί μαρτίῳ ἐπ' ἔτει ςφζ' ¹⁾ πέμπτῳ.

Προκαθήμενου... ἐκ παντὸς χρεῶν ἐξεφώνησαν.

156) л. 512^a—513^a Χρυσόβουλλον τοῦ μακαριστοῦ βασιλέως κοροῦ Νικηφόρου τοῦ Βατανειάτου ἐπικυροῦν τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις τὰς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων καὶ τῆς μησταίας γεγενημένης ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τοῦ Εἰφιλίνου· οὗ καὶ μετὰ θάνατον ἐπεβραβεύθη τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ ὑποτεταγμένος χρυσόβουλλος λόγος.

Τὸ ταῖς μεγίσταις... καὶ ἐν ἔτει ςφπγ' τῆς γ' ἰνδ. τοῦ Ἰαννουρίου μηνὸς ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς θεοπρόβλητον ὑπεσημήνατο κράτος.

157) л. 513^a—516^b «Томъ» патр. Спснїя.

Εἰς τὴν ἐπ' ὀλέθρῳ . . .

158) л. 516^b—519^a Ἴσον τῆς ἐκτεθείσης συνοδικῆς ψήφου ἐπὶ Μιχαήλ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου παρὰ Νικήτα τοῦ ἀγιωτάτου πρωτοσυγγέλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ ςφξ' ἔτος τῆς ε' ἰνδ.

Ἀνήνεγκας ὁ ἱερώτατος πρὸς τὴν ἡμετέραν . . . ἀναδείξει ὑπόθεσιν.

159) л. 519^a Πιττάκιον πατριαρχικὸν ἐκτεθὲν παρὰ Ἰωάννου χαρτοφύλακος τοῦ Ἰωνοπούλου περὶ τοῦ τῇ δισεξαδέλφῃ τῆς ἰδίας μητρὸς συναφθέντος καὶ τῶν ὀφειλόντων δοθῆναι αὐτῷ ἐπιτιμίων.

Δαμπούδιος οὗτος... ἐφ' ἐνὶ μέντοι καὶ μόνῳ ἐν-αυτῷ.

160) л. 519^{a-b}—520^a (безъ загл.).

Ἄτερος ᾧ τὸ ἐπώνυμον Βαμβουλᾶς ἀπὸ Ἑλλάδος ὀρμώμενος τέκνον ἐν κυρίῳ... νόμων περίληψιν.

161) л. 520^a—521^a Διάταξις συνοδική περὶ τῆς δευτερογαμίας.

Τίμιον εἶναι τὸν γάμον . . . παρθενίας στεφάνου.

¹⁾ Въ ς-св: ςφξ'.

162) л. 521^а Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἱερακλείας Νικητῆος ἀποκρίσεις πρὸς τὴν Κωνσταντινὸν ἐπισκοπὸν.

(Ἐρώτα. Τοῦς εἰς δευτέρου συνοικέσιον...

всего 4 вопр. отв.: конецъ послѣдняго отвѣта:

... ἵνα μὴ ὀπό ταύτης καὶ ἐπι ἕλκεται.

163) л. 521^б Τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τοῦ Ἐιφελίνου πρὸς Θεοφάνην Θεσσαλονίκης.

= прав. 1 патр. Алексѣя въ монахѣ Свѣд., 13.

164) л. 521^б—522^а Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν συνοδικῶν αὐτοῦ πράξεων.

Ἱερεῦς... μή.

= прав. 12 въ Свѣд., 14).

165) л. 522^а—523^б Περὶ γάμων ἐπιτετραμμένων καὶ κωλυμένων πρώτου καὶ δευτέρου, ἐγγράφου καὶ ἀγράφου.

Συνίσταται γάμος χριστιανῶν ... νέοις πατρικῶν αὐτοῖς πραγμάτων.

166) л. 524^а—524^б Ἡ γεγνηῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ...

167) л. 525^{а-б} Ἐλθεσις τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως κῦρ Ἀνδρονίκου τρίτου τῶν Παλαιολόγων τῷ ςκ' ἔτει.

168) л. 525^б—528^а

а) σχολία:

Ἰστέον, ὅτι ὅστις ἔχει ἀπὸ τῶν σφραγίδων τούτων δύναται εἰσελθεῖν εἰς οἶον ὀφφίκιον θέλει καὶ κληρικόν, οἶον ἀναγνώστης, ὑποδιάκων καὶ ἱεροδιάκων .. κατὰ τάξιν ἐν ἕκαστον τῆν αὐτοῦ ἐνεργεσιαν καὶ ὑπηρεσίαν.

б) Τὰ ὀφφίκια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν.

Ὁ μέγας οἰκονόμος ἐπικρατεῖ ... ἐκ τῶν ἱερωμένων ἀνδρῶν.

в) Ἄλλως περὶ τῶν ὀφφικίων καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Τῶν τῆς ἐκκλησίας ἀρχόντων ὡς παλαιὰ ἔχει παρά-
δοσις. . . καὶ ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ ἀρχιερέως.

169) J. 528^a—529^a Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἀγιωτάτων πα-
τριαρχῶν τῶν ἁρσιεσίων καὶ συναριθμησις τῶν ἀποστολικῶν
θρόνων.

Πρῶτος θρόνος τοῦ κορυφαίου. . . ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπι-
σκόπου χειροτονεῖσθαι.

Дальше оставлены 2½ лл. пустые и начинается дру-
гой — основной — очерк.

170) J. 532^a—533^a безъ начала, со словъ:

Ἐπαρχία τῆς Κύπρου τῆς νήσου ἔχουσα πόλεις δεκα-
τρεῖς ἦτις ὑπὸ κονσουλारीων . . . ἡ Αἰλία, ἡ Φαράν,
ἡ Ἐλεγούπολις. Τὸ Σινᾶ ὄρος: (друг. рук. добавл.:
ὁ καὶ ὑπὸ τῶν βασιλέων καὶ συνόδων ὡς ἀνακτορι-
κὸν ἐγεγόνει).

171) J. 533^{a-b} Σὺν θεῷ ἀγίῳ τακτικὸν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ
κωδικίου ἐπὶ Ἀναστασίου πατριάρχου Θεσυπόλεως μεγάλης
Ἀντιοχείας τὰ σκήπτρα Ῥωμαίων ἰθύνοντος τοῦ μεγάλου Ἰου-
στινιανοῦ, ὅτε τὰ Ἱερουσόλυμα ἐτιμήθη εἰς πατριαρχεῖον τοῦ
μὲν ἔτους συνελθόντων συνοδικῶς τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Ἀντιοχείας κατὰ μῆνα αὐγούστου ἰνδ. γ',
καὶ θεσπισάντων ἄρᾳ ὑποκαῖσθαι τὸν τολμήσαντα παραθραῦσαι ἢ
παρασαλεῦσαι τὸ τοιοῦτον θέσπισμα, καὶ δέδωκεν ὁ μὲν Ἀντιο-
χείας ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῷ ἑαυτοῦ θρόνῳ δύο
τὴν τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ τὴν Σκυθουπόλεως,
ἀπέσπασε δὲ καὶ ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Τόρου τὴν Πορφυρούπο-
λιν καὶ ἔθετο σύνορον τὸν ποταμὸν τὸν ἀναμέσον Ἡτολεμαΐδος καὶ
τοῦ Καρμηλίου ὄρους καὶ ἕως τοῦ ὄρους Ζαβουλῶν, ὡσαύτως
καὶ ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Βόστρας τῆς Ἀσσιτίδος ἐπισκοπὰς τέσ-
σαρας τὴν Γαδείρων, τὴν Καπετωλιάδος, τὴν Ἀβίλλης καὶ τὴν
Γάβα, καὶ ἀφιέρωσε πάντας εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ ἔθετο σύνορον
ἕως τῆς Ἀσσιτίδος χώρας, ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας ἔδωκε καὶ αὐτὸς
ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων αὐτοῦ μητροπόλεων τὴν Βόστραν τῆς Ἀρα-
βίας καὶ τὴν Πέτραν, τὴν Γάζης, τὴν Ἀσκάλωνος, τὴν Ἐλευθε-
ρούπολιν, τὴν Φαράν, τὴν Αἰλίαν καὶ τὸ Σινᾶ ὄρος, ἠσφαλίσαντο

δὲ τὸν θρόνον τοῦ Σινᾶ ὄρους, ἵνα μηδεὶς καθίσει ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐποίησαν σύνορον ἐως τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὃ δὲ τοῦ Σινᾶ ἀρχιεπίσκοπος οὗτος ἐστὶ καὶ ἡρώμενος καὶ ἀρχιεπίσκοπος, τὸ Κοράκι, τὸ Ἀδέλ, τὸ Οὐαζήλοῦν.

172) J. 533^b Αἱ ὑποκείμεναι ἐπισκοπαὶ τῷ θρόνῳ τῆς Βουλγαρίας.

Πρώτη ἡ Καστορία, τὰ Σκόπια, τὸ Βαλεβουσαῖον, ἡ Τρι-
αδίτσα, ἡ Μελέσοβα, τὰ Μιγλαίνα, ἡ Πελαγονία, τὰ
Πριζδρέινα, ἡ Σπρούμιτσα, ἡ Ὀνίσορ, ἡ Γλαβνιτσα,
ἡ Βραντζόβα, τὰ Βαλέγραδα, ἡ Βιδόνη, τὸ Λιπέβ, τὸ
Στρίαμον, τὸ Ράσορ, ἡ Δεάβολικ, ἡ Σθλάνιτσα, τὸ
Γρεβενόν, τὰ Κάνινα, αἱ Δέβραι, ἡ Βλάχων.

173) J. 533^b Τάξις προκαθεδρίας τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν (αργ. ρυκ. приδавли: καὶ τῶν παρομοίως ἀγιωτάτων καὶ καθολικῶν ἀρχιεπισκόπων).

Ῥώμη, Κωνσταντινούπολις, Ἀλεξάνδρεια, Ἀντιόχεια
Ἱερουσόλυμα (αργ. ρυκ. приδавли: καὶ μετ' αὐτῶν Ὀχρυ-
δῶν, Κύπρον, Σινᾶ ὄρους).

174) J. 533^b—534^a Χρισовулаъ Юстиніана Спм.
M-PIU.

175) J. 534^b—539^a Ἡ γενομένη ἐκθεσις τῶν ὑποκειμέ-
τῃ βασιλίδι Κωνσταντινούπολει μητροπόλεων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
αἰδιόμου βασιλέως κῆρ Ἀνδρονίκου τοῦ δευτέρου τῶν Πα-
λαιολόγων, τῷ ρωσῷ ἔτει:

СИДА ВХОДЯТЬ:

(J. 538^b) Τῷ Κυέβῳ τῆς Ῥωσίας ὑπόκεινται ἐπισκοπαὶ
αὗται.

Τὸ μέγα Νογοβόρδιον, Τζερνιχόβη, Σούσδαλις, Ῥοστό-
βη, ἡ μεγάλη Βλανδίμοιρις, ἡ Περιεσλάβη Ῥουσίαν,
τὸ Ἀσπρόκαστρον τὸ μέγα πλησίον τοῦ Κυέβου, ὁ ἀγι-
ος Γεώργιος εἰς τὸν Ῥῶσιν ποταμόν, Πολύλοτσα, Ῥα-
ζάνη, Τιφέρνη, τὸ Σαράιον.

Καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ῥωσίαν.

Γαλίτσα, Δουτζέσκα, Τοῦ ρόβη, καὶ ἡ Χόλμη, τὸ Σμο-
λένσκον.

176) λ. 540^a—567^b Τακτικὸν τῶν ὀφφικίων τῶν ἀρχόντων τοῦ παλατίου, περὶ τῆς τάξεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀφφικίων.

Τοῦ βασιλέως οἱ οἱ δεσπότης . . . μελανημονεῖν τινα ἐν τῷ παλατίῳ.

Дальше опять той же рукою XVI вѣка.

177) λ. 570^a—571^b Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὄρους τοῦ ἁγίου λόγος ψυχωφελῆς ἐπὶ αἰσχροῦν λογισμῶν καὶ ἀκαθάρτων.

Πόθεν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου πολλὰκις λαλεῖ . . . ἀμύν.

178) 571^b—587^a Περί αἱρέσεων ἐν συντομίᾳ ὅθεν ἤρξαντο καὶ πόθεν γέγοναν.

Πασῶν αἱρέσεων μητέρες καὶ πρωτότυποι εἰσὶν δ' εἴς ὧν αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀνεφύησαν:

α'. Βαρβαρισμός . . .

βη' Λαμπετιανός . . . Ἀρειανῶν λέγονται φρονεῖν.

Αὗται μέχρι τῶν Ἡρακλείου χρόνων, ἀπὸ δὲ Ἡρακλείου καὶ δεῦρο ἀνεφύησαν αἱ ὑποκείμεναι.

γθ'. Μονοθεληται . . .

ρ'. Αὐτοπροσοκόπται . . .

ρα'. Ἔστι δὲ καὶ ἡ μέχρι τοῦ νῦν κρατοῦσα λαοπλάνης θρησκεία τῶν Ἰσραηλιτῶν . . . αἰνοποσίαν παντελῶς ἀπηγόρευσεν.

ρβ'. Περί χριστιανοκατηγόρων. Χριστιανοκατήγοροι καὶ εἰσι καὶ λέγονται . . . ὁμότιμα τὴν ἀσέβειαν.

179) λ. 586^a—587^a Ἐπι περὶ αἱρέσεων καὶ αἱρεσιάρχῶν ἐκ τῶν συνοδικῶν Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ἀνάθεμα τοίνων εἰς αἰεὶ . . . καὶ θεήλατος αἵρεσις.

180) λ. 587^a—590^a Τιμοθεя, пресвит. КП., о способѣхъ прпнатиѣ въ церковь.

181) λ. 590^a—592^a Περί τοῦ γινώσκειν εἰς πόσα μέρηματα γέγονεν . . .

182) J. 592^a—595^b Περὶ τῶν σχισματικῶν τῶν καλουμένων διακκοσμένων.

183) J. 595^a—618^a Ἐρωτήσεις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδοῦρου τοῦ Βαλασαμῶν περὶ διαφόρων κεφαλαίων.

Ὁ μὲν θεοπάτωρ...

184) J. 618^b Οὐβὲ ἀποστ. Ἰακωβῆ (βεζβ. загл.):

Ὁ μέγας Ἰακωβὸς ἀδελφὸς θεοῦ ἀγνὸς ὑπῆρχεν
... ἀδίκως ἐκτείναν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι.

185) J. 618^b (βεζβ. загл.):

Ἄλλο ἐστὶν εὐχή καὶ ἄλλο προσευχή... εὐχασθαι καὶ
ἀθετησαι κατάκριτον.

186) J. 619^a—622^b Μεθ' οὐδίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως διατάξεις περὶ τῶν ἀρνησαμένων διαφόρων τρόπων καὶ ἡλικιᾶ ἐπιστρέφόντων.

Εἰ μὲν παιδίον... μονοφαγεῖτωσαν.

187) J. 622^b—623^a (III M. τοῦ Νηστευτοῦ περὶ ἀρνήσεως).

Ἦ γε μὴν ἐκκλησία τὸ τήμερον εἶναι κατὰ γε τὰ
τυπωθέντα καὶ διαγνωσθέντα τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῳ
Κωνσταντινουπόλεως Μεθ' οὐδίῳ... ὡς προδεδήλωται
καὶ ἐπ' αὐτῷ γινέσθω.

188) J. 624^a—626^a Πῶς δεῖ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ τῶν αἰρέσεων.

Ἀρειανὸς μὲν καὶ Μακεδονιανὸς ... πιστεύω καὶ
ὁμολογῶ.

189) J. 628^a—628^b Ἐκθίσεις ἀκριβῆς περὶ τοῦ πῶς δεῖ
δέχεσθαι τοὺς ἐξ Ἑβραίων τῆ τῶν χριστιανῶν πίστει προσερχο-
μένους.

Χρὴ πρῶτον ὁ ἐξαγορευὼν ἐξ Ἰουδαίων ... ἐν τῷ
βαπτίσματι νενομισμένα.

190) J. 629^a—631^b Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν...

191) λ. 631^a—633^b Περὶ τῆς αἵρέσεως τῶν Παυλιανῶν καὶ τῶν Χαλκιδαιῶν.

192) λ. 633^a—634^a Διαλέξεις Πόρου μονοελέτητος μετὰ τοῦ ἁγίου Μαξίμου.

193) 634^a—636^a Ἐξηγήσεις ὅθεν ἐφύη ἡ τῶν Μανιχαίων καὶ Παυλιανῶν αἵρεσις.

194) 636^a—637^a Τῶν θαυμασίων καὶ θαίων ἀνδρῶν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐπη ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Νῶε. продолжается до Моисея, судей, царей израильск., римскнх. (до отца Константина Великаго).

195) 637^a—640^b Νικηφόρου Καλλιέστου τοῦ Ξανθοπούλου. имена 7 царей визант. и патриарховъ КН., семь таинствъ, 7 смертныхъ грѣховъ, 7 даровъ Св. Духа, и другія подобныя перечисленія.

196) λ. 641^{a-b} грамота Германа, патр. Иерусал., Спн. м-рю отъ 15 июня 7065 (1557) года.

197) λ. 642^a—644^a грамота Иеремии патр. КН., Спнск. м-рю отъ июля 7083 (1575) года.

198) λ. 644^b—646^b грамота патриарховъ Спн. м-рю отъ 7107 (1599) года.

199) λ. 646^b помѣтка:

1692, Ιουλίου 30 ἐκοιμήθη ὁ πρῶτῃν Σινᾶ ὄρους κῆρ Ἀνανίας εἰς Αἴγυπτον, ὕστερον μετακομίσθη τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος Σίναιον.

200) λ. 595^b другая приписка:

+ νόμιμον ἀξιόλογον Ματθαῖος Βλαστάρης τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχαις καὶ ἐν πνευματικοῖς πατράσι κῆρ Ἰωαννικίου ἱερομονάχου Σινᾶ ὄρους ἐκ τῆς περιωνόμου νήσου Κρήτης ἐκ Ρεθέρμου οὗ τὸ ἐπίθετον Πισκοπόπουλος, καὶ ἐπροσήλωσεν αὐτὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ ἐκ τελείου θελήματος αὐτοῦ ὡς ἐξουσίαν ἔχει αὐτὸν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἤγρου εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τὸ Σίναιον. αὐτὸν λ[έγω] ἐπροσήλωσεν καθὼς ἄνωθεν διαλαμβάνει καὶ ἅπαντα τὰ ἱερά σκευή καὶ ἄλλα πλεῖστα βιβλία ἀναγιγνωσκόμενα καὶ μὴ

ἀποστολικήματα, καὶ ἐπιτομὴ πᾶσι ἀποστολικῶσι δι-
 βίοι καὶ φυλάξεσσι, καὶ ῥῆσιν κοινῶν ἀποστόλων, ἐν
 ἀγαθῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἁγίων τῶν ὅλων πράγματα, ἐπι-
 χροῦς καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πάντα πάντα ἐπροσέλωσεν
 ὁ ἄνωθεν εἰρημένος ἱερομόναχος Σινᾶ ἄγιος Ἰωαν-
 νίκτος, καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν εἰς τὸ κτίσι-
 ον τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου καὶ θεοφιλίστου ἁγίου Σινᾶ
 ἐδηλοῦντος καὶ ἀποπροσέτιος, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ
 νόμου ἐνοῦσαι καὶ τὰ ἄνωθεν ἅλλα πάντα ἡ κόψαι τοῦ-
 τον τὸ χαρτὴν ἢ βάλλει ἄλλιον τινα γὰρ τὸ κόψαι καὶ
 ἔστιν ἢ ἀφορμὴ χριστιανὸς ἢ ἀρχῶν ἢ ἀρχόμενος πα-
 τὸς τοῦ ἱερατικοῦ τοῦ μῆσαι καὶ συμβουλευτῆ τούτου
 γὰρ ἐνε ἀφορισμένος παρὰ θεοῦ παντοκράτορος, πατρός
 υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος καὶ παρὰ τῶν τῆν θεο-
 φόρων πατέρων καὶ τὸ ἀνάθημα καὶ γάχει ἀντίκτου
 ἐν ἡμέρα κρίσεως τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, τὴν ἀκα-
 τάφλεκτον βᾶτον καὶ τὸν προφήτην Μωϋσιν, καὶ
 ἀράς καὶ κατάρας πάντων τῶν ἁγίων πατέρων τῶν
 ἀσκησάντων ἀπὸ αἰῶνος ἕως τὴν σήμερον εἰς τὴν ἀγί-
 αν μονὴν ταύτην ἀμῆν, ἐκοιμήθη ὁ ἄνωθεν ἱερομόνα-
 χος ἔνδον τοῦ αὐτοῦ ἁγίου μοναστηρίου ἐν ἔτει 1238,
 Σεπτεμβρίῳ κδ', ἡμέρα κυριακῆ ὥρα ζ' ἑορτῆ τῆς ἀγί-
 ας Θέκλας εἰς ἀποστόλου ¹⁾ καὶ πρωτομάρτυρος.

№ 1610.

Бум., 1685 года, (280 × 195: 245 × 142) по 34 строки
 въ 2 столбца: листы сильно перемѣшаны.

1) Сборникъ алфавитный, очень богатый содержаниемъ
 и подробный, называемый: Βακτηρία τῶν ἀρχιερέων.

а) л. 1^а—14^а Πίναξ τοῦ θεοῦ νόμου.

б) л. 15^{а-б} другое оглавление.

л. 16 не на своемъ мѣстѣ.

в) л. 17^а вздетъ самый текстъ:

¹⁾ Вѣсто ἀποστόλου.

Ἄρχη τὸ Α στοιχεῖον. Περί πάντων τῶν εἴκοσι τριασάρων στοιχείων τοῦ ἀλφαβήτου διὰ πασῶν τῶν ὑποθέσεων.

Κεφ. α'. Περί τοῦ ἀρνησαμένου τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπιστραφῶσι πῶς νὰ οἰκονομηθοῦν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας.

Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Νύσσης περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, τοῦ λογικοῦ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ καὶ τοῦ θυμητικοῦ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ πρὸς Αλητίου ἐπίσκοπον καὶ ἐκ τῶν κανόνων αὐτοῦ.

Ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Νύσσης πλήρης. . .

2) Запись:

ἐν ετι ἄχπε' 1685.

τέλος καὶ τῷ θεῷ χάρις.

3) Загълъ другої рукої:

Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Σπαντωνῆ διασάφησις τῆς κατὰ τριμερίαν κληρονομικῆς ἐνόμου ὑποθέσεως.

Ὅταν ἀποθάνῃ θάτερον μέρος. . . νομικὰς διατάξεις.
αψις' ἀπριλλίου 8'.

5) Третьей рукої:

Ἐρωτήματα παρὰ τοῦ ἀγίου Δημητριάδος προβληθέντα περὶ τινων ὑποθέσεων τίνα εἰσὶ τὰ κατὰ νόμους ταύταις διωρισμένα. εἰσὶ δὲ τὰ ἐρωτώμενα καὶ προβαλλόμενα ταῦτα ὡς κατωτέρω δηλοποιεῖται: λυθέντα παρὰ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Σπαντωνῆ.

Ὅταν θάτερον μέρος. . . ὁ νόμος.

αψκγ' ἰουνίου α'.

№ 1611.

Бум., 1579 год, (312×210: 228×144).

1) 23 слова Иоанна Златоуста.

2) Запись:

— στίχοι *ἱερατικοὶ εἰς τὴνσε τὴν βίβλον*: (in m.: Γρηγορίου)

καλλίστου ὡς βίβλον ἀρίστην φίλος,
ταύτην γε μοχθήσαντα εἰ βούλει μάθειν
ἐσθλοῦ δ' Ἰωάννου τρόποις, γλῶτταν χρυσοῦ.
μονότροπος τις. Σεραφίμ λαχὼν κλίσην
διάκονος μᾶλλον δέ, παιδείας ξένος.
συγγνωμονεῖτο διό οὐ ὁ γράφας μέροψ,
σολικοβαρβαρισμόν, ευρηται δ' δε ἄν.
θεοῦ μόνου πέλει γε μὴ σφάλλειν ὄλωτ.

+ στίχοι *πολιτικοὶ σήλοῦντες τὸ ἔτος*.

τὴν περικαλὴν καὶ θεῖαν βίβλον ἄρας ὡ ξένη.
αὐτὴ γὰρ ἤδη γέγραπται ἀπὸ κτίσεως κόσμου,
ἑπταχίλις δεκάς ὁγδόης ἀπλῆ δ' εὐδόμη
εὐδόμη δ' αὖ γε τυγχάνοντος ἰνδικτιῶνος
ἰαννουαρίῳ δ' ὅμως γε πέλων ἀπλῆς ἐξάδος.

№ 1612.

Βυμ., 1844 τοια, 8^ο.

- 1) Συμειῶν Θεσσαλονίκης περὶ προσευχῆς.
- 2) Τοῦ ἁγίου Ἡσαΐου περὶ τηρήσεως νόου.
- 3) Ἀνωνόμου τινός περὶ τοῦ κύριε Ἰησοῦ Χριστέ.
- 4) Τοῦ μακαρίου Καλλίστου πατριάρχου περὶ προσευχῆς.
- 5) Ἄλλου Καλλίστου τοῦ Τηλικουδούς περὶ ἰησουαστικῆς τριβῆς.
- 6) Τῶν ἁγίων πατέρων ἐκλογή περὶ προσευχῆς καὶ προσοχῆς.
- 7) Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς Θεσσαλονίκης ἐκ τῆς κατὰ νοῦν σχολῆς.
- 8) Ἰωάννου Καρπαθίου κεφάλαια παραμυθητικὰ ρ'.
- 9) Τοῦ αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν συναποπληρῶν.
- 10) Ἡλία πρεσβυτέρῳ τῷ ἐκδίῳ γνωμικόν.
- 11) Τοῦ αὐτοῦ γνωστικά.
- 12) Τοῦ αὐτοῦ πρακτικὰ καὶ θεωρητικὰ.
- 13) Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ ἀγάπης.

- 14) Τοῦ ἀββᾶ Φιλήμονος λόγος πᾶν ὠφέλιμος.
 15) Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ θεολογίας.
 16) Εὐαγγελίου μοναχοῦ πῶς δεῖ ἀσκεῖν.
 17) Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Θεσσαλονίκης.
 18) Записи:

Ἡ χεὶρ ἡ γέγραφε τοὺς λόγους τούτους ἔσται κόνις οἱ λόγοι δὲ ἔσται ἐς αἰεὶ ἀλλ' οὐ κόνις. Ὡς τέρμα ἐπιγράφουσιν οἱ παρόντες λόγοι. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας δόξα πρέπει, αὐμὸν ἰακουαρίου ἐξ ἀπεπαταῶθι παρὰ Παϊσίου ἐλαχίστου ἅμα καὶ Σιναίτου ἐκ Πελοποννήσου.

№ 1613.

Бум., XIII вѣка, (380 × 255; 266 × 170) по 39 строкѣ.

1) Толкование Іоанна Златοуста на Евангеліа отъ Іоанна, Маттея, Марка и Луки.

2) Посторонняя приписка:

ἐτους ϚϞϚα' ἐκοιμήθη ὁ παπᾶς κύρ Μανουὴλ ὁ Πιθαρούλας εἰς τὴν Ϛ' τοῦ σепτεμβρίου μηνός.

№ 1614.

Бум., XV вѣка, (235 × 205; 204 × 138) въ два столбца, по 30 строкѣ.

Τριψίδιον σὺν θεῷ περιέχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου μετρί. τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ.

Столбець правый (сѣ записью?) отрѣзанъ у послѣдняго листа.

№ 1615.

Бум., XVII вѣка, 1^о.

Слова Іоанна Златοуста.

№ 1616.

Бум., XVIII вѣка, 1".

Номоканонъ въ 288 главѣ съ указателемъ впереди; нач.:

Κεφ. α'. Περὶ χριστοῦ τοῦ εἶναι. . .

№ 1617.

Бум., XVIII вѣка, 8".

1) Κοροὺ Θεολόγου τοῦ Πτωχοπροδρόμου τετρα-
στιχα ἱαμβεῖα καὶ ἕρῳα εἰς τὰ κεφαλαίωδῶς ρηθέντα ἐν τῇ πα-
λαιᾷ πάσῃ γραφῇ.

2) Χριστὸς πάσχων Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ
Θεολόγου τραγῳδία.

Все съ надстрочными примѣчаниями.

№ 1618.

Бум., XVI вѣка. (213×154; 142×91); на кор.: Πεντη-
κοστάριον.

№ 1619.

Бум., XV вѣка, (234×206; 210×140) по 30 строкъ.

Миния служебная за июнь.

№ 1620.

Бум., XVI вѣка, тетради α—μγ, (297×203; 205×
138). по 31 строкъ, въ два столбца.

1) Τοῦ Ἀνατολίου ἤχος α'.

Ὁ σταυρὸν ὁπουσίως. . .

и два еще.

2) Παρακλητικὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχων τὴν πρόπρῶσαν
αὐτῆς ἀκολουθίαν.

3) Τῆς ἑβδομάδος τὰ ἕξαποστειλάρια.

Сзади и впереди основного текста есть отрывки изъ раз-
ныхъ произведений на листахъ XVII вѣка.

№ 1621.

Бум., XVII вѣка, (256×189: 206×133), по 21 строфѣ.
 Νόμος βασιλικός και ἀρχιερατικός εἰς πάντας χρήσιμος και
 ὠφέλιμος.

α'. Περὶ κριτοῦ. . .

въ 373 главахъ съ указателемъ впереди.

№ 1622 (563).

№ 1623.

Бум., XVII—XVIII вѣка, (296×200); на кор.: Ἐκκλη-
 σιαστικὴ ἱστορία.

Произведение противъ латинянь съ изображеніями на
 1-мъ листѣ апостоловъ Петра и Іакова и съ предисло-
 віемъ:

Ὅσιώτατε και λογιώτατε μαίστωρ κύριε Πέτρε ὀγι-
 αίνων εἶης ἐν Χριστῷ μετὰ πάντων τῶν παρά σοι.

Αἰτησαμένου σου πολλάκις μεθ' ἡμῶν διαλεχθῆ-
 ναι (παρόντος ἡμῖν μάλιστα και τοῦ θεοφιλεστάτου
 ἱεροδιδασκάλου κῶρ Ἰλαρίωνος τοῦ τῆς ἀνατολικῆς
 ἐκκλησίας μεγάλου θεολόγου τε και ἐξάρχου ἐπαίοντος
 τε τῆς φωνῆς Ἑλλήνων τε και λατίνων. . .)

№ 1624.

Бум., XIX вѣка.

1) Ἀντίγραφον αὐτοκρατορικοῦ ὀρισμοῦ οὗ τὰ περιεχόμενα
 ἐκτελεσθήτω.

(отъ 9 рамазана 1274 г.)

2) Νόμος περὶ γαιῶν.

Ἄρθρ. 1. Προσίμιον. Αἰ ἐν τῇ Ὄθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ
 γαῖαι διαιροῦνται εἰς πέντε. . .

въ 132 §§ съ эпилогомъ.

№ 1625 (541).

№ 1626

Бум., XVIII вѣка, страницы 538 (276×200).

Ἐπιστολῶν συνάγματα διαφόροις ὑποκειμένοις ἀνήκοντα.
письма разныхъ патриарховъ; есть и къ русскимъ.

№ 1627 (319).

№ 1628.

Бум., 1693 года, (213×158).

1) Ἐκθέσεις συνοπτικὴ τῆς ὅλης λογικῆς πραγματείας ἐκδοθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Κορυδαλλίως.

2) Записки:

αχγγ' Ιουνίω ιβ'.

№ 1629.

Бум., XIV вѣка, (275×205), безъ начала и безъ конца; листы перебиты.

Собрание изречений старцевъ, отчасти въ алфавитномъ порядкѣ.

№ 1630.

Бум., XVI—XVII вѣка, лл. 364 (210×154; 135×85),
№ 18 строки.

1) л. 1^{а-б} Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου.

2) л. α^α Μετάνοια καὶ ἀνάκλησις πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν γενομένη παρὰ τινος οἰκονόμου ὀνόματι Θεοφίλου ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς χώρας τοῦνομα Ἄδανα.

3) л. ζ^α Μηνὶ Ἰαννουαρίω α'. Θαύματα τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου γ'.

4) л. κδ^α μηνὶ Σεπτεμβρίω ια'. Βίος τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

5) л. λζ^α μηνὶ αὐγούστῳ δ'. Μνήμη τῶν ἁγίων ἐπὶ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ. . .

6) л. μα^α Μεγάλου προτίκτορος διήγησις περὶ τῆς ἀναζητήσεως καὶ εὐρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. . .

7) .ι. γγ^b Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὑπα-
τίου ἀρχιεπισκόπου Γάγγρας.

8) .ι. σδ^a Τοῦ μακαρίου Ζωσίμου ἐξήγησις πρὸς τοὺς
μακάρους πῶς εἶδεν αὐτούς.

9) .ι. πε^b Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀν-
θρώπου τοῦ θεοῦ.

10) .ι. ςε^b Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Καλοῦ βί-
του τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ.

11) .ι. ρε^a Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰακώβου τοῦ
Πέρσου.

12) .ι. ρις^a Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχι-
επισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς
τὸν μάταιον βίον καὶ περὶ κατανύξεως.

"Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια. . .

13) .ι. ρκγ^a Μαρτύριον τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος
Αἰκατερίνης τῆς Βηρυλλίου καὶ Ῥήτορος.

14) .ι. ρε^b Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῇ τετράδι τῆς μεσονηστήμου
ἡγουν τῆς μέσης ἐβδομάδος τῶν ἁγίων νηστειῶν. διήγησις συνα-
ξαρισμένη περὶ τῆς ἁγίας σταυροπροσκυήσεως πῶς καὶ δι' τὴν
αἰτίαν ἐταξαν καὶ ὠρισαν οἱ ἅγιοι πατέρες. ἵνα ἐορτάζωμεν τὴν
προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ τοῦ κυρίου καὶ σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν παρελθούσαν γ' τῶν ἁγίων
νηστειῶν καὶ μέχρι τὴν σήμερον. πάτερ εὐλόγησον.

Πατέρες καὶ ἀδελφοί . .

15) .ι. ρεζ^a житіе св. Маріи Египетскої. состав-
ленное Софроніемъ, патр. Іерусал.

16) .ι. ση^a Ἰοαννα Ζλατοуста Λόγος εἰς τὴν μακκ-
ρίαν Σουσανῆν.

17) .ι. σκ^a Βίος καὶ πολιτεία τῆς δούλης τοῦ θεοῦ Εὐ-
φροσύνης.

18) .ι. σλς^b μαίου η'. Αἱ περίοδοι ἀποστολα Ἰοαννα,
написанные Прохоромъ.

19) Приписки:

α) о томъ что книга принадлежитъ Снн. м-рю:

β) Το παρὸν ἐδόθη ὑπ' ἐμοῦ τῷ μοναχῷ κτθ

Ἰωαννικίω καὶ σὺδατε ἐνοχλήτε πῶς το ἐκλεψε.
 Ζωντ' ἀπριλλίου κζ'. Σινά θρους Ἰωάσαφ.

β) Τὸ παρὸν βιβλίον ἀπάργει ἐμοῦ Ἰωαννι-
 κίου μοναχοῦ τοῦ Ἀναπλιότι, καὶ ἔδωκα τοῦ δεσπό-
 τι δύο χαρτῖα τὸ ἓνα μία λειτουργία ἔιγεται, καὶ τὸ
 ἄλλω ἓνα λεηγῶν, καὶ περνοῦντας τα δύο χαρτῖα μου
 το ἔδωσαν καὶ δὲν ἔχει κανεὶς νά κάμη πλέον.

N 1631 (1331).

N 1632 (1336).

N 1633.

Вум., XVI вѣка, (304×208; 201×122) по 27 строкѣ.

1) а. 1^а *Ἰαμβοὶ εἰς τὸ ψαλτήριον.*

Ἄκουε Δαβὶδ τοῦ παρ' ἡμῖν Ὀρφέως,

Φόρμιγγα κινεῖ μουσικῆς μελωδίας,

Σιγᾶν δὲ ποιεῖ τῶν παίδων τὰ θηρία.

Ὅταν σφαλεῖσα τοῦ πρέποντος ἡ φύσις,

Πρὸς θηριώδεις ἐκτραπῆ δυσφημίας,

Ὅσπερ τὸ πνεῦμα τὸν Σαούλ τὸ συμπίγον,

Δαβὶδ διώκει τῆ βοῇ τῆς κινύρας,

Οὕτως γε καὶ νῦν ἡ φάλαγξ τῶν δαιμόνων,

Τὸ ψαλμικὸν μέλπουσιν ἡμῖν πυκτίον·

Τῆ σῆ κελεύσει Χριστέ πόρρω φευγέτω·

Ἐδάϊς ἐν ὕμνοις ψαλμικοῖς τε καὶ κρότοις,

Σοὶ προσφέρομεν αἶνον ὡς θεῷ μόνω·

+ *οἵχοι ἕτεροι.*

Τοῦ πνεύματος τὰ θεῖα τόξα καὶ βέλη,

Τείνας ὁ Δαβὶδ ψαλμοκινήτω λύρα

Ἄπασαν ὄντως προσβολὴν ἐναντίαν,

Βάλλει τιπρώσκει καὶ διώκει καὶ τρέπει·

Πιστῶν δὲ πάντων πρὸς θεὸν πτεροῖ φρένα

Καὶ τῶν χαμερπῶν ἐξαιριστῶ φροντισδων.

Πρὸς τὴν ἐν ἔργοις ψυχικῆν σωτηρίαν.

2) Св. л. 2^а Ψαλτήριον συν θεῶ περιέχον τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ψαλμῶν ἅμα δὲ καὶ τῶν ψδῶν καὶ εὐχῶν σὺν ἀκριβεῖς πολλῆ κατὰ στίχον.

Толкованія Васплія Вел., Іоанна Злат., Діодора, Кирила, Виктора, Севира и другихъ, по вѣ большинствѣ случаевъ безъ обозначенія имени.

3) На послѣдней страницѣ запись отъ 7073 года 12 сентября о принадлежности Свн. м-рю.

№ 1634.

Бум., 1740 года, 4^о.

1) Слова на страстную недѣлю.

2) Запись:

Ἐτελεώθη ἡ παροῦσα φυλάδα ὑπὸ χειρὸς κάμου Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ Κρητὸς καὶ Σιναιτικοῦ ἐν ἔτει 1740 ἀπριλλίου 13'.

№ 1635.

Пергам., XII—XIII вѣка, (170 × 130).

Τροπάρια φαλλόμενα εἰς τὸν ἄωρον.

Здѣсь между прочимъ поминаніе:

ἀρχιεπισκόπων.

Ἵπὲρ μνήμης ἀνάσεως καὶ ἐν Χριστῷ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, Γρηγορίου, Ἰωάννου, Ἀβραμίου, Ἰωάννου, Ἀντωνίου, Συμεῶν, Γαβρίλ, Συμεῶν, Μακαρίου, Ἀθανασίου, Ἰωάννου, Πέτρου, Ἀρσενίου.

Главное содержаніе — поминальный синодикъ.

№ 1636.

Бум., XVI вѣка, (270 × 203; 197 × 150) по 27 строкъ.

Слова на вел. четырехдесятицу безъ обозначенія автора, на разговорномъ языкѣ. Начинается на л. 1^а

Τῆ παρασκευῆ τῆς ἀ εβδομάδος Ἰωαννου κεφαλίου β'.
 Ἐάν ἀγαπάτε με, τὰς ἐντολάς μου τηρήσατε.
 Προσίμιον. Εἶνα: μπορετον ἀδελφοί, νά ἀγαποῦμεν τόν
 Χριστόν διχως νά φυλάγωμεν...

№ 1637.

Бум. XIII—XIV вѣка, больше 500 лл. (246×165;
 180×116) по 29 строкъ. Пропаншее дописано рукою
 XVI вѣка.

Τὸς μακαριότητου καὶ λογιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἰαυρομα-
 νίας τῆς Σικελίας τοῦ ἐπίκλην Κεραμέα ὁμιλία: εἰς τὰς κω-
 ριακάς τοῦ ὄλου χρόνου.

№ 1638.

Бум., 1626 года, тетради а'—в' (214×151; 157×92).

1) 25 λόγοι: въ разныхъ отцовъ; впереди:

Λόγος α'. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αἰτήσαντα πεμφθῆναι αὐτῷ
 τοὺς εὐρεθέντας λόγους τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου.

Ἐπαινῶ σε τῆς προαιρέσεως, μακαρίζω τῆς ὑπερὶ τὸ
 ἀγαθόν...

2) Записи:

+ Ἐγράφη χειρὶ Λεουθερίου μοναχοῦ καὶ πρεσβυ-
 τέρου ἔτους αχχς' μηνὶ Ιουλίῳ.

3) Приписки:

а) Ἀνανίας ἱεροδιάκον ἦλθεν εἰς τὸ μετόχι
 τοῦ Μυσορίου ἔτος 1676 ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ.

б) καὶ ἐμισέυσαμεν διὰ τὸ ἅγιον μοναστήριον ἐν
 μηνὶ δεκεμβρίῳ.

в) [] γερωδιακος Γεώργιος εἰς τὸ μετόχιν τοῦ
 Σινᾶ ὅρους ἔτος αχχς'.

№ 1639.

Бум., XIV вѣка, (231×195; 203×150).

1) Слова Григорія Богослова съ толкованіями
 Никиты Пракѣйскаго.

2) Πριπισκί:

α) ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἰωαννουχὸς ὁ Ζαχαρίας ὁ διδασκαλὸς εἰς τὴν Χανδακὴν τῆς Κρήτης ἡμέραν εἰς ὃ ἕποιοι ἦσαν ἡ κρητικὴ τῶν μουσικῶν καὶ ἡ ὀρασιότης καὶ μέλος ἑταρμονικὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ὡςτε ἀνάγει ἀνταποδοτοῖς αὐτοῦ γενέσθαι εἰς τοὺς μέλλοντας γενεαίθαι.

β) ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ὁ μισέρ Τζαζάνης ὁ Δραγαγιότης.

γ) ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Τζαζάνης ὁ Δραγαγιτόπουλος τοῦ μισέρ Αὐγώνι ὁ υἱός.

δ) ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἰωαννουχὸς ὁ Ζαχαρίας ὁ διδασκαλὸς εἰς τὴν Χανδακὴν τῆς Κρήτης ἡμέραν εἰς ὃ ἕποιοι ἦσαν ἡ κρητικὴ τῶν μουσικῶν καὶ ἡ ὀρασιότης καὶ μέλος ἑταρμονικὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ὡςτε ἀνάγει ἀνταποδοτοῖς αὐτοῦ γενέσθαι εἰς τοὺς μέλλοντας γενεαίθαι.

ε) другія приписки о смерти разныхъ лицъ.

№ 1640.

Слова Герасима, патриарха Александрийскаго, т. III.
Сравн. № 1750.

№ 1641.

Бум., пис. разными руками въ XIII вѣкѣ; тетради перебиты иногда, листы тоже; лл. 322 (264 × 178).

На л. 314^а есть внизу имя писца:

+ νεπλοθλω ἁ λξθ'ωσ (т. е. Τιμόθεος μοναχὸς ο. ε. σ.).

На л. 318^б есть приписка XIII вѣка:

+ ἐδόθη τὸ παρὸν νομοκάνονον εἰς τὸν ναὸν τοῦ μεγάλου ἀρχιστρατήγου τῆς ἐπισκοπῆς τῶν Ἰωαννίνων,

κατὰ τὴν πραγματικότητάς τε καὶ ἐπιπέδων τῶν
 αὐτῶν ἀνακρίβειαν καὶ τὴν Μοῦσαιος ἀνακρίβειαν. Καὶ οὕτως
 εἶπεν καὶ τὸ Μικροβίβλιον ἀπὸ Νικηλαχίου
 καὶ αἱ ἀνακρίβειαι αὐτῶν εἰρησθέντες ἀπὸ ἀλλήλων ἀπὸ
 τῶν κειμένων.

1) Πρώτην πόσιν α. 1—6 ὅμοια τετρικὸν ὄζει. 1-10 η
 2-το αα.) ὄζει ὄζει, η ὄζει κοίτη, το ελοκί.

ὄζει αὖ κατὰ ἀνάγκην ὄζει ἡμῶν ὄζει, κατὰ τὴν ἡμε-
 τεράν ὄζει ἡμῶν ὄζει κατὰ τὴν [ἡμετέραν] καὶ ἄλλων
 ἡμῶν αὖ ὄζει ἡμῶν . . .

Περὶ ἐπιπέδων δ' αὖ.

Ἐπιπέδον ἔστιν ἀπόλλευτος ἀνακρίβειος . . .

αβ'. Τοῦ κειμένου.

Ἐπιπέδον μὲν οἱ πατέρες τὴν ψαλμοῦσαν τὴν δὲ προσ-
 εσχῆν τεύχος . . .

оканчивается словами заглавия:

τοῦ κειμένου α'

Вторая почерк сь л. 7.

2) л. 7^а—22^в 14 титуловъ безъ законнѣ.

3) л. 22^в—24^а Ἐκ τῶν διατάξεων.

Περὶ ἐπισκόπων. α'. Ὅτι εἶσιν ἢ ἐκκλησία . . .

Περὶ καταστάσεως ἐκκλησιαστικῆς. αβ'. Ὅτι εἴπω ἢ
 ἐκκλ. . . .

Περὶ καρποφοριῶν. αβ'. Ὅτι χρὴ δέχεσθαι . . .

л. 24^а важная пол. и 24^в цуеть.

4) Третья рука на лл. 25^а—39^а написала оглавление
 правилъ.

5) Четвертая—позднѣйшая (XIV вѣка)—рука на л. 39^в
 лобавила выдержки

Ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων,
 затѣмъ

Ἐκ τοῦ προχείρου πολιτικοῦ νόμου
 и, наконецъ, заглавіе:

Νομοκάνων συν θεῷ περιέχων συνοπτικῶς ὅλους τοὺς κανό-
 νας τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἐπτὰ συνόδων καὶ τῶν ἁγίων

ἀποστόλων καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρων θεοφόρων πατέρων· ἑρμηνευθὲν προτροπῇ τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Γεωργίου τοῦ Κομνηνοῦ παρὰ τοῦ λογιωτάτου διακόνου τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ νομοφύλακος κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Ἀριστηνοῦ.

Съ л. 40^a идетъ опять третья рука и начинается счетъ тетрадеи съ α'.

6) л. 40^a—47^b, 49^a—50^b, 53^{a-b} Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων. πε'.

7) л. 50^b—52^b, 48^{a-b}, 54^a—56^b β'. Κανόνες τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου, κανόνες κ'.

8) л. 56^b—64^a Κανόνες τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ ἁγίων πατέρων. (др. рукой: κε').

9) л. 64^a—67^a Τῶν ἐν Νεοκαισαρείᾳ ἁγίων πατέρων, κανόνες εθ'.

10) л. 67^a—69^a Τῶν ἐν Γάγγρᾳ ἁγίων πατέρων κανόνες κ'.

ВЪ ТОЛКОВАНІИ КЪ МАССАЛИАНῶΝ ЕСТЬ СХОЛІА:

Ἵστέον, ὅτι οἱ Μασσαλιανοὶ οἱ βογομίλοι εἰσίν.

11) л. 69^a—75^b Τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ συνεληθόντων ἁγίων πατέρων κανόνες κε'.

на дѣлѣ ихъ α'—κδ'.

12) л. 75^b—78^b, 86^{a-b}, 80^a—83^a Τῶν ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας ἁγίων πατέρων κανόνες, νθ'.

13) л. 83^a—84^b Τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνεληθόντων ἁγίων πατέρων, κανόνες η'.

14) л. 84^b—85^b, 79^a Τῶν ἐν Ἐφέσῳ συνεληθόντων ἁγίων πατέρων, κανόνες θ'.

15) л. 79^{a-b}, 87^a—93^a Τῶν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίων πατέρων, κανόνες λ'.

16) л. 93^a—98^b Τῶν ἐν Σαρδικῇ συνεληθόντων ἁγίων πατέρων, κανόνες κα'.

17) л. 98^b—132^b Τῶν ἐν Καρθαγένῃ συνεληθόντων ἁγίων πατέρων, κανόνες ρλζ'.

18) л. 132^b εη'. Ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ Ἀγαπίου καὶ Βαγαθίου ἀντιποιουμένων βύστρος.

19) л. 132^b—153^b Τῆς ἑκτῆς συνόδου τῆς ἐν τῷ Τρουλλῶ, κανόνες ρβ'.

20) л. 153^b—159^a Σύνοδος ζ'. Τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου τὸ δεύτερον, κανόνες κβ'.

21) л. 159^a—160^b Τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει α' (καὶ β') γενομένης συνόδου ἐν τῷ ναῶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

22) л. 160^b—161^a ζ'. Τῆς ἐν τῇ περιωνύμῳ ναῶ τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας ἦτις τὴν ζ' ἐχώρωσε σύνοδον.

23) л. 161^a—177^a ιη'. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς, κανόνες ιθ'.

24) л. 177^a—178^a Ἐκ τῆς Ἐπιτομῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀθανασίου Ῥώμης.

25) л. 178^{a-b} Τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀλεξανδρείας περὶ τοῦ πότε χρῆ τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ ἀπονησιζέσθαι:

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀκοινωνήτων μὲν ὄντων...

26) л. 178^b—179^b Πέτρου Ἀλεξανδρείας τοῦ ἁγίου καὶ ἱερομάρτυρος, κανόνες ιδ'.

27) л. 179^b—180^b Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ καταδρομῇ τῶν βαρβάρων γενομένων.

28) л. 180^b α) Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου πρὸς Ἀμοῦν μονάζοντα περὶ ἐνυπνιαζομένων.

β) Πόρνους καὶ μοιχοὺς...

29) л. 180^b Ἄλλο τοῦ ἁγίου Μαξίμου.

Τινὲς μὲν φασί... τῶν δὲ μορίων τοῦ σώματος καθ' ἀπτόμ (одрыв.).

30) Пятая рька л. 181^a—195^b:

(заст.) Περὶ ἐορτῶν καὶ νηστειῶν καὶ γονυκλισιῶν τῶν κωλυμένων ἢ ἐπιτετραμμένων γίνεσθαι. παρὰ δὲ τοῦ προσκυνητοῦ καὶ θείου πνεύματος διὰ τῶν θεοφθῶρων πατέρων ἡμῶν παραδεχομένων, καὶ ὅτι ἐπικίνδον ἐστὶ τὸ καταφρονεῖν τὰ τοιαῦτα καὶ γὰρ ἀναθεματίζονται καὶ ἀφορίζονται καὶ τοῖς αἰρετικοῖς συν-

αριθμοῦνται παρά τῶν θείων κανόνων οἱ λόγοι ἐυλόγου αἰτίας ταύ-
τας καταφρονούντες καὶ τίς ἢ αἴτια τῶν ἑορτῶν καὶ νηστειῶν
διὰ τι πρὸς ἀνατολὰς ὄρωντες προσευχόμεθα.

подъ этими заглавіемъ обіединены рядъ stateй и выдержекъ
впереди ихъ:

Ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου
καὶ Παύλου.

Ἐγὼ Πέτρος καὶ Παῦλος...

Съ л. 196 опять третья рыка:

31) л. 196^a—197^a (заст.) Διάταξις συνοδική περὶ δευ-
τερογαμίας.

Τίμιον εἶναι τὸν γάμον...

32) л. 197^a—199^a Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἡγουμένου
τῶν Στουδίου καὶ ὁμολογητοῦ πρὸς Ναυκράτιον πρεσβύτερον
περὶ διγαμίας.

Θερμὸς εἶ... εὐρηται καὶ λέλειπται.

33) л. 199^a—202^b Ἐπιστολή τοῦ κυροῦ Νικηφόρου
καὶ χαρτοφύλακος πρὸς Θεοδόσιον μοναχὸν καὶ ἐγκλειστον Κο-
ρίνθου.

Περὶ ὧν ἠρώτησας... δῶρον θεοῦ.

34) л. 203^a—209^a Τοῦ μητροπολίτου Κρήτης κυροῦ Ἡλι-
οῦ ἀποκρίσεις πρὸς τινὰ μοναχὸν Διονύσιον περὶ διαφορῶν
αὐτοῦ ἐρωτήσεων.

Τὸ μὲν ἀσθενές... ἀνθρώπινα.

35) л. 209^b—212^a Ἐπιστολή τοῦ κυροῦ Νικηφόρου
καὶ χαρτοφύλακος πρὸς Θεοδόσιον μοναχὸν καὶ ἐγκλειστον Κο-
ρίνθου περὶ τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν.

Τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν... βλάβας πολλὰς.

36) л. 212^a—213^b Ἀναφορά τινος μοναχοῦ κακπάδοχα
Βασιλείου τοῦνομα πρὸς τὸν μητροπολίτην Θεσσαλονίκης ἐκεί-
νου κυρὸν Νικήτα.

Δέσποτά μου ἄγιε ἐν τῷ κόσμῳ... Νικήτα.

Рубрика четвертой:

37) л. 214^a—^b Διήγημα ἴστοι παράδειγμα περὶ κατηχομέ-
νων Τιμοθέου τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

- Γονή τις ἔθηκε τὸ ὄνομα . . .
- 38) Διήγημα ἕτερον.
Γονή τις τέτοκε διδύμα . . .
- 39) Ἐκ τῶν ἀποστόλων διήγημα.
Εἰς τοὺς κανόνας . . .
- 40) Ἄλλο.
Πάλιν εὐρομεν . . .
- 41) λ. 214^b—217^a Τοῦ αὐτοῦ Τιμοθέου ἕτερα διάφορα κεφάλαια.
всего 25 παύσεις η ἀποκρίσεις.
- 42) λ. 217^a Τοῦ αὐτοῦ περὶ βαπτίσματος.
Ἡρωτική ποτὲ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος . . .
- 43) λ. 217^{a-b} Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ κοινωνεῖν ἀνεστά-
τως τοῖς θείοις μυστηρίοις τοὺς ταῖς ἰδίαις γυναῖξιν μιγνυ
μένους.
Ἐπαιδή τινες . . .
- 44) λ. 217^b (Ἡερί) τῶν τοὺς ἀνδρας ἦ τὰς γυναῖκας ἀπο-
λύοντων ἵνα οὕτως μείνωσι.
Ἦρσαν ὥστε κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν παράδοσιν . . .
χρεῶν αἰτῆσαι.
- 45) λ. 217^b—219^a Διατάξεις κζ'. Διὰ τοὺς φύσει ἀσελγαί-
νοντας . . .
- 46) рядъ постановленій мелкихъ.
- 47) л. 219^b цустой, но позднѣйшей рукою приписано:
ἐτ' ες κςχ'. τοῦ ἀδάμ.
- 48) л. 220—227 произвольныя добавленія рукою XVI вѣка.
Третьей рукою съ л. 228:
- 49) л. 236^{a-b} безъ начала (о евреяхъ):
Καὶ Ἡσαΐας λέγει: παρώξοναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
. . . ἀνέστημεν.
- 50) л. 236^b—242^b Αἱ τῶν Ἑβραίων ἑορταί.
- 51) л. 242^b—244^a Τὰ τῶν Ἀρμενίων παρατηρήματα εἰς
ταῦτα.
- Τῆ ε' ἡμέρᾳ τοῦ ἰανουαρίου . . . νεκρόν.
- 52) Τὰ δὲ τῶν Χαλκιδικίων ταῦτα.

Οἱ δὲ Χαλκιδεῖς αἱρετικοὶ . . . βαπτίζουσιν.

53) Τὰ τῶν Φραγγῶν παρατηρήματα καὶ ἃ μὲν ἰουδαίζοντες ἐπιτελοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι εἰσὶν ταῦτα.

Τὸ τῶν ἀζύμων . . . ἐπιτελοῦσιν.

54) Ἐχει δὲ καὶ τὰ τῶν Ἰακωβιτῶν οὕτως.

Ὁ Ἰάκωβος οὕτως . . . κρέας ἐσθίουσιν (οὐρυν.).

л. 244^α часть п 244^β весь иудеи.

55) л. 228^α—235^β, 245^α—247^β (заст.) Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς πρὸς Μιχαήλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς περὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων.

Ἡ πρώτη καὶ οἰκουμενικὴ . . . παρεσκεύασεν.

56) л. 247^β—253^α Κατὰ Ἀρμενίων.

Μετὰ τὴν τετάρτην ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον . . .

57) л. 253^β—260^β Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λόγος περὶ παρθενίας ἡτοῦ περὶ ἀσκήσεως.

Ἀρχὴ λόγου σωτηρίας . . . ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

58) л. 261^α—287^α Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου λόγοι ἀντιρρητικοὶ πρὸς τοὺς τὸν μονήρη βίον ἀσκούντας εἴτε καταμόνας εἴτε ἐν κοινῷ καθεζομένους.

32 слова съ помѣткою:

τέλος τῶν μικρῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

59) л. 287^α—288^α λγ' Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς κανονικὴν.

Ὀκνηρωτέρους . . .

60) л. 288^α—292^β λδ' Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἕτερος περὶ ἀποταγῆς βίου καὶ τῆς ἀληθοῦς παρθενίας καὶ διατύπωσης ἀσκήσεως.

Ὁ ἄνθρωπος . . .

61) л. 292^β Γρηγορίῳ ἐταίρῳ + αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ τῷ θεολόγῳ ἐγράφη +.

Ἐπέγων σου τὴν . . . πολὺν τὸν σαλὸν παρεχομένῳ (οὐρυν.).

62) л. 293^α безъ начала, со словъ:

Καίσιθεν ἐπὶ τὴν λέμβον ἢ τὸ ἀκάτιον (εὐκαλία: εἶδος πλοίου) μεταβαίνοντες... τῶν σπουδαζομένων ἐπιζητούντες.

63) л. 296^b—297^b Προσευχὴ Εὐθυμίου.

Κύριε ὁ θεός μου... αἰσχύνης πεπληρωμένος ὑπὸ τοῦ σω (ΘΘΥΙΥΒ.)

64) л. 298^a—300^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου πρόλογος ἀσκητικός.

Οἷς ἐνοπάρχει... ἄμήν.

65) 301^{a-b} л. Τοῦ Νύσης ἐκ τοῦ πρὸς Ἀβλάβιον λόγου.

66) л. 301^b—302^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ λόγου πρὸς Εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος.

"Ὅσπερ οὐκ ἔστι... μετενέγκη.

л. 302^b πυστοῦ.

67) л. 303^a—305^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἀσκητικά.

Πρόλογος. Καλὰ μὲν τοῦ βασιλέως... ἄμήν.

68) л. 306^a—318^b собрание выписокъ изъ свв. отцовъ; основную мысль уловить трудно.

69) л. 319^a—322^a Ὑπόθεσις περὶ τῶν Βραγχμάνων.

70) л. 322^a большая часть, а 322^b весь пустые, но на л. 322^b сдѣланы помарки.

№ 1642.

Бум., XVII вѣка, (318×213; 201×120).

Τοῦ σφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Ματθαίου τοῦ Βλαστάρη ἐκθεσις συνοπτικὴ τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν συνοδικῶν κανόνων καὶ τῶν ἐπὶ τούτοις πολιτικῶν νόμων κατὰ ἀλφάβητον.

Πρόλογος. Τὸ τῶν ἱερῶν καὶ θεῶν χρῆμα...

Снигма Матѳея Властара, оканчивающаяся главой изъ буквы ε'.

№ 1673.

Вум., XV вѣка, лл. 264 (269 × 205; 206 × 155).

1) л. 1—8 изъ другої рукописи XV вѣка:

Περὶ γάμων συνοικεσίων κεκολωμένων καὶ ἀκολούτων.
(κεφ. κα'). Περὶ γάμων κεκολωμένων . . .

откуда выписаны главы ка'—мγ' причеиъ послѣдняя:

κεφ. мγ'. Περὶ ἐξομολογουμένων. "Ὅτι οὐ χρὴ ἐξετά-
ζειν . . .

А затѣмъ основная рука.

2) л. 9^a—25^b (заст.) Ἑρμηνεῖα Γρηγορίου τοῦ Θεο-
λόγου, ἃς ἐξηγήθη καὶ ἐρμήνευσεν κύρ Γεώργιος ὁ γεω-
μέτρης ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

"Ἄκων χειροτονηθεὶς ὁ θεῖος Γρηγόριος ἱερεὺς . . .
ἐνθα τὸ ἀνέσπερον φῶς ἔλλα (обрыв. изъ главы ξα').

3) л. 26^a—206 (заст.) Σύσταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμ-
περιελημμένων ἀπ' αὐτῶν ὑποθέσεων τοῖς θεαίσι καὶ ἱεραῖς
κανόσι.

Προθεωρία. Τὸ τῶν ἱερῶν καὶ θεῶν χρῆμα . . .

Систагма М. Властара съ обычными приложениями: Иоан-
на Постника, Никиты Пракл., Пикифора и Иоан-
на Китрекаго.

4) л. 207^{a-b} Περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν ἐκ τοῦ γ'
βιβλίου τῶν ἱστοσιούτων.
съ таблицей.

5) л. 208^a—251^a Πравла соборовъ.

6) л. 251^b—254^b Διονυσία κβ Βασιλιδυ.

7) л. 254^b—255^a Πατριαρχικόν. Περὶ τινος ἀρμυσαμένου
τῷ υἱῷ πρὸς γάμους τῷ ἰδίῳ θυγατέρα τινὰ ὑπεξουσίαν παρὰ
γνώμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

Ὁὐ λανθάνει δέ σου τὴν πολυμάθειαν . . . παρα-
σχέθῃραι.

8) 255^a Τοῦ Διπραχίου.

Οἱ πταίσαντες ἱερεῖς οἱ τοὺς . . . ἐκτελέσουσιν.

9) л. 255^{a-b} Τοῦ πατριάρχου Μανουήλ.

Ἡ γὰρ μετριότης ἡμῶν τοιαῦτα . . . βόλλαν.

- 10) J. 255^a Κεφάλαιον νόμων περί προίχας].
 Ἄλλο βιβλίον εἰ... ἀπαιτεῖ καὶ ταῦτα.
- 11) J. 255^b—256^a Περὶ μηστειάς.
 Τοῦ θεοσεβαστοῦ ἐκείνου καὶ μεγάλου δρουγκαρίου κυ-
 ροῦ Στεφάνου το Κομνηνοῦ... ἀπὸ τελευταίου
 γάμου.
 φησὶν ἐν βιβλίῳ εἰ τῶν βασιλικῶν τίτλῳ ρ ὡς
 τὸ μὲν κατὰ βίαν ἀφαιρεθῆναι... δεσπότης.
- 12) Περὶ μηστειάς.
 Κόρη τις Εἰρήνη καλουμένη... καὶ ὄροις συ-
 σφίγγεται.
- 13) J. 256^a Περὶ τοῦ ζ' βαθμοῦ ἐξ αἵματος.
 Προκαθημένου Ἀλεξίου... Ἀθηναίων καὶ συγ-
 γελλου.
- 14) J. 256^{b-b} Ὁ ἀναθεματισμὸς τῶν ἐπανισταμένων τοῖς
 βασιλεῦσι.
 Ἦ κατὰ τὸν ἰούλιον μῆνα τοῦ ροῦλοῦ ἔτους... ἀνά-
 θεμα.
- 15) J. 256^b Τὰ δεδομένα ἐπιτίμια τοῖς ἐκ τούτων ἐπι-
 στρέφουσιν.
 Τοὺς οὖν συμπράξαντας τοῖς τοιοῦτοις... ἀξιοῦσθαι.
- 16) J. 256^b Ἄλλο ὅμοιος τόμος ἐπὶ τῆς βασιλείας γεγε-
 νηται τοῦ Κομνηνοῦ Μανουήλ... θέματος.
- 17) Ἄλλο παραπλήσιον ὁ βασιλεὺς Μιχαήλ ὁ Παλαι-
 ολόγος προβῆναι παρεκέλευσεν... τὸν βασιλέα θεῖον Ἀν-
 δρόνικον.
- 18) J. 257^a—258^a Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι γάμον ζ' βαθ-
 μοῦ ἐξ αἵματος.
 Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου
 κυροῦ Ἀλεξίου...
- 19) рядъ другихъ обычныхъ здѣсь сдѣеекъ.
 20) J. 258^a—264^a Отвѣты Тимоня Алекс.
 21) правила Θεοφιλα
 22) посланіе Геннадія КИ.
 23) посланіе Тарасія.

- 24) л. 264^л Τῶν μετροπολιτικῶν αἱ ἑρμηνείαι.
 α'. Ὁ Καισαρείας . . .
 ρί' ὁ Ἀγχυράτους.

№ 1644.

Бум., XIV вѣка, тетр. α'—ν' (283 × 211: 200 × 129) № 33 строки; безъ начала (въ тетради α' не достаетъ 3 лл.) и безъ конца; въ срединѣ тоже нѣсколькихъ листовъ не хватаетъ. На кор.: Ἐξηγήσεις τῶν ψαλμῶν πάντο ὥραϊα.

Съ припиской 1787 года:

Τὴν παρῶσαν ἐξηγήσιν τῶν ψαλμῶν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν μεγάλην βιβλιοθήκην ὁ πανοσιώτατος ἅγιος πρωτοσύγκελλος κὺρ Γεράσιμος ὁ ἦδη δικαίος, ἀψευδῶς λαμβανούρου.

Содержитъ толкованія Псалтыри и въ текстѣ и на поляхъ, съ обозначеніемъ авторовъ: Іоаннъ Злат., Василій Вел., Θεодоритъ, Григорій Нисск., Кириллъ Алекс., Аθανасій Алекс. и друг. Начинается съ словъ толкованія къ псалму II (къ словамъ его καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριστὴς αὐτούς):

ὅτι τε θανατῶσαι τὴν ζωὴν προσεδόκησαν καὶ ὅτι Ῥωμαίων μὲν ἀντ' Ἰουδαίων μόνας εἶχοντο, Ἰουδαῖοι δὲ ἀντὶ τῆς ἀληθείας σιάν.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ.

Ἵστε δηλαδὴ φανερῶς ἔλεγγε . . .

обрыв. на словахъ: Ὡδὴ ε'. Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου пзъ текста ея:

πρόσθεσ κάκει τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς:

за которыми должно было слѣдовать толкованіе.

№ 1645 (390).

№ 1646 (475).

№ 1647.

Бум., XVIII вѣка, f^л.

Гр. р. с. в. м. патриарха Александрийскаго слова х—л.
 Чрвн. № 1717 и № 1753.

№ 1648.

Бум., XV—XVI вѣка, (302×205; 208×135), по
 30 строки.

«Цѣтвица» Иоанна Синайскаго.

№ 1649.

Бум., XVI—XVII вѣка, лл. 316 (293×208; 210×
 130) по 24 строки.

л. 1^а Πίναξ. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπι-
 σκόπου Νύσσης κατὰ Εὐνομίου λόγος ἀντιρητικῶν τρεῖς καὶ
 δέκα, ὧν αἱ ἀρχαί:

л. 1^{а-б} Γρηγόριος Νύσσης τῷ ἀδελφῷ Πέτρῳ.

Μόλις . . . κύριος.

л. 2^{а-б} Τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Γρηγορίῳ Πέτρος
 ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Ἐντοχῶν . . . ἔρρωσο.

л. 2^б—316^а вѣд 13 словъ.

Съ помѣтками:

а) Μαξίμου τοῦ Μαργουίνου ταπεινοῦ ἐπισκό-
 που Κυθήρων καὶ τῶν φίλων.

б) Ἐκ τῶν Μαξίμου ἐπισκόπου Κυθήρων.

№ 1650.

Бум., XVII вѣка, (211×166; 158×105), безъ конца.

1) Τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου Κορυθαλλέως ὑπόμνη-
 μα συνοπτικόν καὶ ζήτημα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν.

2) Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου Κορυ-
 θαλλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέ-
 λους βιβλία ὑπομνήματα.

№ 1651.

Бум., XVIII вѣка, лл. 320 (106×160).

Собрание образцов писемъ и грамотъ по разнымъ случаямъ церковной жпзни; среди нихъ попадаются копии съ подлинныхъ, принадлежащихъ извѣстнымъ лицамъ и направленныхъ къ извѣстнымъ лицамъ, по новаго по сравнению съ № 1605 (531) я не замѣтить.

№ 1652.

Бум., XVI вѣка, тетради α—λδ' (210×155; 151×110) по 21 строкаѣ.

1) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ Ἰουδαίων, ἐλέγχθη δὲ πρὸς τοὺς ἰουδαίζοντας καὶ μετ' ἐκείνων νηστεύοντας.

2) Запись:

Χρηστῶν χορηγέ, καὶ θεοῦ πατρὸς λόγε, ὁ πάντα πήξας, καὶ συναρμώσας λόγω, σὺ μοι φάνηθη προστάτης τῶν ἐν βίῳ, πάλιν ὁρῶν με, πρὸς μονὰς αἰωνίους, θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰακώβ θεῖος πάνας, τάχα καὶ γραμματικοῦ, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθὲ μοι διὰ τὸν κύριον, ἀμήν.

№ 1653.

Бум., XV вѣка, (225×150; 150×90) по 28 строкаѣ.
На корешкѣ: Περὶ νόμων δικαστικῶν.

Κωνσταντινα Арменопула Шестивнижје.

№ 1654.

Бум., XVI вѣка, (214×152; 153×90) по 26 строкаѣ.

1) Всплія Вел. 54 слова.

2) Запись:

+ τὸ παρὸν βιβλίον ἀφιερῶθη ὑπὸ χειρὸς Ναθαναήλ ἐπισκόπου Κορωνείας

τὸ κατὰ κόσμον Καρα[] εἰς τὴν μονὴν
τοῦ ἁγίου μου Μελετίου τὴν καιμένην ἐν
τῷ ὄρει τῆς Μουσούλεως, καὶ εἴ τις συλλῆσαι τοῦτο

ἔστω ἀποφωτισμένως καὶ τῆς ἀφ᾽ αὐτοῦ ρηθέντος
ἀφ᾽ ἑμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τοῦ ἀνωθεν ἀρχιερέως.

№ 1655 (519).

№ 1656.

Бум., XV вѣка, съ попопленіими прошивнаго текета
руками XVI вѣка, (205×140; 150×83), по 21 строкѣ.

1) Δόγοι ἐκ πολλῶν βιβλίων συνηγμένοι εἰς τὴν ἀγίαν καὶ
μεγάλην μ'.

2) Помѣтки:

α) ἐπέθανε ὁ γέρον κὺρ Μαθῆως γεναρίου 11
ἡμέρα παρασκέβη 1626.

β) 1623 + ἐσκότασαν τῷ Δαμασκηνῷ εἰς
τοὺς ἀρχὴ φλεβαρίου ε' καὶ τὸν ἐσκοτόασαι εἰ Μεζέ-
νοῖδες καὶ τὸν ἐποιάσασαι ἀφου τα γένηα καὶ τὸν εὐ-
γάλασαι ἔξω καὶ τὸν ἐσφάξασαι ὅσα πρόβατο.

γ) о томъ, что р-сь принадлежитъ Спп. м-рю.
съ подписью архіепископа Іоасафа.

δ) Το παρὸν βιβλίον ἐδόθη τῷ παπᾷ κὺρ Νεο-
φύτου τοῦ ἡμετέρου, με θέλημα τῆς ἡμῶν ταπεινό-
τητος, καὶ πάλιν νὰ τὸ φέρη εἰς τὸ ἅγιον μοναστή-
ριον εἰς βᾶρος ἀλύτου ἀφορισμοῦ ἔρμε' μαίτου β'.

ε) запись іеромонаха Макарія отъ 4 августа
1629 г. о принадлежности ему и его племяннику
этой же книги, купленной въ 1628 г.

ς) Το παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Ἰωνᾶ ἱερο-
μονάχου καὶ τὸ ἀφ᾽ ἡνῶ εἰς τὸ μοναστήρη καὶ παλε
οσάν ἀνοῖξῃ νὰ το παρο το ωπίου μου το ἐστῆλε ὁ θῆ-
ος μου ἀπὸ τὸ Μοισοίρη καὶ τὸ ἀγόρασε ἀπὸ τὸν
παπᾶ κὺρ Μαλαχία τω μεγάλο ὀδίαρε ἄλη ἕνα εἰς
τοὺς ἀρχὴβ' ἀπου μου τὸ ἔστοιλε. Ἰωνᾶς ἱερομόναχος
ὁ Κριτός.

№ 1657.

Бум., 1797 года, 8^о.

- 1) Χριστιανός κατηγορούμενος
съ примѣчаниями, между которыми есть и объ авторѣ:
πόνημα ὑπάρχει τόθε τοῦ ἐν μακαρία τῆ λήξει γεγο-
νότος Ἱεροῦ θεοῦ ἱεροδιδασκάλου χρηματίσαντος πῶ-
λεως Σμύρνης.
- 2) Въ концѣ дата:
1789 νοεμβρίου 25 παρὰ διδασκάλου Θεοδοσίου
[] Μαγνησία.
- 3) Толкованіе канонѡвъ Босмы подстрочное.
- 4) Толкованіе Θ. Προдрома на каноны.
- 5) Записъ:
Ἐλαβε τέλος ἡ δωδεκάς τῶν κανόνων μετὰ τῶν σχο-
λειῶν αὐτῶν. τῷ 1797 μαρτίου 30 ἡμέρα δευτέρα
τῆς μεγάλης ἐβδομάδος.

№ 1658.

Бум., XIV вѣка, съ добавленіемъ пропавшаго текста
рукой XVI вѣка; м. 433 (258×215; 210×156) по 29 строкъ.
Слова Григорія Богослова съ толкованіями Ни-
киты Праклітскаго.

№ 1659.

Бум., 1442 года, м. 262 (217×143; 151×87).

- 1) Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς ἁγίας
καὶ ὁμοουσίου τριάδος.
- 2) Записъ:
μηνὶ βουλλίῳ ἰνδικτιῶνος ε' τοῦ ςπν' ἔτους +
- 3) Приписка:
αυτοῦ' εὐλογίῃθ ὁ Καμουόζης εἰς τὴν 18' τοῦ μαεῖου
μηνὸς ἡμερα κυριακῆ βράδου.

№ 1660.

Бум., XVI вѣка, 16^о.

Προποκράτους ἀφορισμῶν № 7 οὐδὲκιοβѣ.

№ 1661.

Бум., XVII вѣка, (206×145).

Ἀρχὴ συν θεῶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συν-εγράφη Παύλου τε φημι συν Μάρκῳ Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ ἅμα Ἰακώβῳ τε Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε, πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρά μοναχῶ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου, συνεργεῖα δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ μὲν συνήρτησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως.

№ 1662.

Бум., XVI вѣка, (200×138;×88), по 22 строки.

Исалтырь, обрывающаяся на словахъ ὕμνος τῶν γ παι-δων πνεμνο

... εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Еще одинъ листъ былъ приклеенъ къ переплету, по теперь отъ него остался только кусочекъ.

№ 1663.

Бум., XVI—XVII вѣка, лл. 7+тпγ (212×148; 152×87) по 28 строкъ.

1) Κυριακοδρόμιον τοῦ Ματθαίου ἀρχεται ἀπὸ τῆ κυριακῆ τῶν ἁγίων πάντων μέχρι τῆς κυριακῆς τῆς Χαναναίας.

Затѣмъ плуты:

Κυριακοδρόμιον τοῦ Λουκᾷ. ἀρχεται ἀπὸ τῆς λιμνῆς Γενησαρετ μέχρι τῆς κυριακῆς τοῦ Ζαχαρίου.

Также Марка и Иоанна съ пасхалией на 1602—1635 гг.

2) Πριπνεки:

α) Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγελιον θέλω καὶ χαρίζω τῷ ὀσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κύρ Νεκταρίῳ τῷ [] ἧ δια ἕναν ἐσταυρωμενον

ὅπου καὶ αὐτὸς μας ἐχάρισε καὶ μὴ τις αὐτῷ ἐκβάλῃ
ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἄνευ τοῦ θελήματος αὐτοῦ.

Μελετίος, Ἰ Χαζικῶπος.

ὁ) Ζρζ' δεκεμβρίῳ κς'. Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱε-
ρόν εὐαγγέλιον ὑπάρχει κάμου Μελετίου ἱερομονά-
χου τοῦ Κρητὸς καὶ Συναΐτου· τὸ ὅποσον διὰ χάρι-
φιλίας ἐδόθην κάμοι ὑπὸ χειρὸς Μακαρίου τοῦ ἱε-
ρομονάχου τοῦ Συναΐτου τοῦ Βαρτζάνγγει καὶ εἴ τις
βουληθῆ ξενῶσαι αὐτὸ εἰς ἄλλοτρίας χεῖρας ἔστω ἡ
μερίς του μετὰ τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου καὶ
τὰ ἐξῆς ἔξω τοῦ θελήματος μου.

β) τοῦ Χριστοῦ ρχ' + ζρη' ἰνδικτιῶνος γ' Ιουνίου
λ' ἡμέρᾳ [] ὥρα δουλινοῦ ἐγενεν τοῦ ἡλίου ἔκλι-
ψις καὶ ἐκράτησε ἕως ὥρα ἡμισυ.

№ 1664.

Бум., XVI вѣка, тетр. а—γ', страница 74γ' (204 ×
148; 139 × 90) по 21 строку.

1) Σύνοψις ἱστοριῶν ἀρχομένη ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι
τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου ἐσχάτου
βασιλέως Ῥωμαίων. ἔτι περιέχουσα καὶ τὴν βασιλείαν τῶν Τουρ-
κῶν καὶ μέχρι τοῦ νῦν βασιλέως, ἔτι καὶ περὶ τῶν πατριαρχῶν,
συναχθέντα ἐκ διαφόρων βιβλίων καὶ εἰς κοινὴν φράσιν γραφὴν
γραφέντα παρὰ τοῦ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μα-
λαξοῦ.

2) Помѣта владѣльца:

Τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Ἰωακείμ ἱερομονά-
χου τοῦ Συναΐτου τὸ κατὰ κόσμον Σκορθηλίου ἐκ
τῆς περιφήμου νήσου Κρήτης (далѣе запрещеніе от-
чуждать).

№ 1665.

Бум., разными руками XV—XVI вѣка, (211 × 173).

1) Τετραδι α'—γ'. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ

Νικολάου τοῦ Καβάσιλα ἐξηγήσει εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

2) Записи:

Οἱ πάντες συγχωρήτε μοι τῷ ἁμαρτωλῷ διὰ τὸν κύριον καὶ τῇ πρεσβείᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, ἀμήν.

3) Тетради εἰ—κγ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος τρίτος περὶ ἱερέων.

и други слова, съ заключительной помѣткою:

τέλος συν θεῶ τῶν περὶ ἱερωσύνης λόγων τοῦ Χρυσοστόμου: τέλος.

4) Тетради κδ'—κζ'. Βίος καὶ πολιτεία τῶν φιλευσεβεστάτων μεγάλων βασιλέων καὶ ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ τῆ φανέρωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ.

Βίον καὶ ἄφοδιν καὶ ἄρρητον . . ἀμήν.

здесь есть разсказы о Иисековомъ соборѣ и о томъ, какъ поднесли Христа иъ Мусоніи.

5) Тетр. κη'—κθ'. Λόγος κατὰ Λατίνων δοκανικός καὶ ἀποδεικτικός πάσας αὐτῶν ἔχων ἀφ' ἡμῶν ἀντιρρήσεις περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος, περὶ τῆς φωνῆς τῆς ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί, καὶ τῆς πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἐστί, περὶ τε ἀζύμων καὶ τοῦ σαββάτου καὶ ἱερέων, περὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως, περὶ βαπτίσεως καὶ θείων κανόνων καὶ περὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ, συγγραφείς ὑπὸ Ἰωσήφ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ Φιλάγγρη, ἐστί δὲ τὸ προσίμιον δι' εὐχῆς, ὃ δὲ ἐπίλογος ἐπανάληψις καὶ ὁμολογία πίστεως.

Προσίμιον. Παράκλητε κύριε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας . . . ἀμήν.

Πρόλογος. Τοὺς ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων βαινειν ἐπιχειροῦντας. . .

6) Тетр. λ'—λα'. Κυριακὴ ε' τῶν νηστειῶν, εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ μακάριος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης

ὁ ἐπιστήθιος φίλος, ὁ τὴν θεολογίαν... ἀμήν.

житие его.

7) Τετρ. λβ'—λγ'. Τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κληρικοῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιταγὴν καὶ τὴν χρείαν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας...

8) Εἶπε με πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον (Γεώργιος) ἐν τῇ Μεθώνῃ.

9) Τετρ. λδ'. Περὶ μοναχῶν φερῶν μόνον τὸ ῥάκος χωρὶς ὁμολογίας εἰς γάμον ἐλθεῖν οὐ δύναται. ἀπὸ τὰ συντάγματα Ματθαίου θύτου κεφ. ιε' τοῦ μ' στοιχείου.

10) Τετρ. λε'—λε'. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσσοστόμου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια...

11) Другое его же слово εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.

Τῇ προτέρᾳ κυριακῇ...

12) Τετρ. λς'. Молитва:

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν γενεῶν ἰατρὸς τοῦ δούλου σου ὁ δεῖνα ἰάτρευσον αὐτὸν πᾶσαν μαλακίαν· σὺ γὰρ ὁ ἰώμενος τὰς νόσους... αἰῶνας (ἀμήν).

13) Τετρ. λη'—λθ'. Εὐχαὶ σολομονικαὶ περὶ ἀσθενούντων καὶ λαβομένων ἀνθρώπων.

14) Τετρ. μ'—μα'. Εὐχαὶ τοῦ λογιχοῦ.

15) Τετρ. μα' рукоῖ Γεοργία чтеца: Εὐχὴ εἰς τὸ σαρκ(αν)τῆσαι γυναῖκα.

16) Запись:

Τῷ ἔχοντι καὶ γράψαντι Χριστέ μου σῶσον. τέλος.

τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις. Γεοργίος ὁ αναγνώστης.

№ 1666.

Бум., XIII—XIV вѣка, мелкимъ почеркомъ съ сокращеніями, лл. 7+16+обм' (192×135; 132×90), по 31 строкѣ.

1) Високи на 7 л. тетради по пак другог каџон. ебори.)
рукоџ XV вџка указатељ. относеиуиџа кџ токету (л. 1'
цуетоџ)

л. 1^б—7^б (заџт.) Пџнаџ џκριβџџ тџџ παρούσџџ τ' καџ ὁ-
κουμενικџџ συνόδοџ тџџ γενομένηџ ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ μεγάλου
παλατιου, ἔχουσα δџ αὐτџ καџ ἀπῶ τῶν ἐτέρωv συνόδων πολλά:
ὑποθέσεις. καџ πρόσχεџ, ὅτι τῶ γραμματα ἅπερ εἰσιν ἐν τοῖς με-
τώποις τῶν κεφαλαῖων тџџ αὐтџџ συνόδοџ ἠηλοῦσι τοῖς τό-
πουџ καџ τοῖς κανόνας οἷџ θέλειџ εὔρεџν. καџ ἐρεῦνα καλῶџ.
ὄλον θέλειџ α' ἢ β' ἢ γ' κεφαλαῖα καџ καθεῖтџ ὑπαγε εἰџ τόџа
φύλα τοῦ βιβλίου. ἀνώτερον πλέον ἐν τοῖς ἄκροις τῶν φύλων ἢ
ἐμπροσθεv ἢ ὀπισθεv. καџ μετῶ τό τέλος τῶν ρβ' κεφαλαῖων тџџ
αὐтџџ с' συνόδοџ θέλειџ εὔρεџν καџ ἄλλα τινα κεφαλαῖα ἀναγκαῖα
εἰџ τџн αὐтџн μέθοδοџ καџ στρα[]].

Далџе основноџ рукоџ:

- 2) л. 1^а—9^б рядџ патриаршихъ опредџленџџ.
- 3) л. 10^а—16^б о соборахъ (безџ заглавџя):
Ἐν τοῖς χρόνοις Ἀόρηλιανοῦ. . . εὔταξџαν.
- 4) л. 16^б Ἰστέον, ὅτι τέџџџџε εἰсџ τόποι τῶν ἐπιτιμῶv.
- 5) л. α'^а—υβ'^б Правила сџ толков. Вальсамона.
- 6) л. υџ^б—ομγ'^а 8 трактатовџ Вальсамона, кончал
отвџтами Марку.

№ 1667 (441).

№ 1668.

Бум., XVII—XVIII вџка, (210×152). На кор.: Κυρια-
κοδρόμιον Μαξџμου τοῦ Πελοποννησίου.

Запись:

Ὡџ οἱ ξενιτεύοντες ἐπιθυμοῦн πατρίδαџ καџ οἱ θαλατ-
τεύοντες ἰδεџν λιμέναџ, οὔτω καџ οἱ γράφοντες ἰδεџν
βιβλίу τέλος.

№ 1669.

Бум., 1743 года, разными почерками, (225×165).

1) Τολκωανία на κανони Κοσμά и Ιωάννα, на посланία Сινесία и друг. (всe, кажется, Даниїла Патмоскаго?); здѣсь между прочимъ есть

сβ λ. 209 Ἐξήγησις τοῦ κῶρ Δανιήλ διδασκάλου εἰς τὸ τοῦ Φαλάκρα ἐγκώμιον τοῦ σαφωτάτου Συνεσίου.

сβ λ. 239 Τοῦ αὐτοῦ (т. е. Демосфена) κατὰ Φιλίππου λόγος δεύτερος ἐρμηνευθεὶς παρὰ Πατριῶν Δανιήλ.

сβ λ. 271 есть и толкованіе Одиссеи.

2) Запись:

αψμγ' νοεμβρίου εἰς ἡρᾶμην ἐν πόλει: Ἄρτη εἰς διδασκαλον κῶρ Ἀθανάσιον.

№ 1670.

Бум., XVI вѣка, лл. 2 + 18ᵃ (200 × 140; 140 × 83), по 18—19 строкъ.

1) 1^α—2^β Πίναξ σὺν θεῶ ἀγίῳ τῆς βίβλου ταύτης.

2) л. α^α—λγ^α Πράξις τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου γενομένου Μόρων τῆς Λυκίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου κα πιστοῦ βασιλέως . . . ἀμήν.

3) л. λγ^β—μη^α Θαῦμα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μόρων τῆς Λυκίας, ὅπερ ἐποίησεν εἰς ζῶν ἐν ὑπατείᾳ Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως. εὐλόγησον πάτερ.

Ἐν τοῖς χρόνοις . . .

4) л. μη^α—μη^β Περὶ τῆς ἐρωτήσεως τῶν δαιμόνων.

Ἦλθε τις ποτε τῶν ἀγίων εἰς δαιμόνων διάλεξιν . . . χριστιανόν.

5) л. μη^β—να^β Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. λόγος τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης παρασκευῆς.

Τῆς χθῆς ὑποθέσεως . . .

6) л. να^β—οδ^β Λόγος παραινετικὸς περὶ ἀρετῆς καὶ μνήμης θανάτου καὶ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου.

ὅτι τὴν θέαν ἐκάστου . . .

7) .I. σε^α—σθ^α Εὐχὴ πάντων ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων.

Ἄγιοι πάντες ἄγγελοι ἀρχάγγελοι καὶ ἐξουσίαι . . . ἀμήν.

8) .I. σε^α—σθ^α Εὐχὴ δεσποτική εἰς ἐξουολόγησιν.

Ἐξομολογεῖσαι σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ . . .

9) .I. σθ^α—πγ^α Εὐχὴ ἐξομολογητική μὴ παραιτησαμένη ποτέ ἀλλ' ὁραίλει καθ' ἐκάστην ἀμεταθέτως λέγειν πρὸς τὴν ἁγίαν δέσποιναν καὶ μεσίτριαν ἡμῶν τὴν θεοτόκον καὶ τις μνησθῆναι ὥρας τοῦ ψυχωραγοῦντος Θεοῦται αὐτὴν ἵνα τόχῃ βοηθείας πολλῆς παρ' αὐτῆς.

Δέξαι τόνου εὐμενεστάτην, δέσποινα ἀγαθή . . .

10) .I. πγ^α—πδ^α Εὐχὴ τῆς νυκτός.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν . . . ἀμήν.

11) .I. πδ^α—πε^α Εὐχὴ εἰς τὸν ἅγιον ἄγγελον καὶ φύλακα ἡμῶν.

12) Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸν φύλακα ἡμῶν ἄγγελον.

13) .I. πε^α—πθ^α Τοῦ ἁγιωτάτου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ περὶ τῶν λεγόντων τι μετὰ τὸν θάνατον ἀνήστα τὸ θνητὸν σῶμα καὶ ἐσθίει ἀνθρώπους ζῶντας, τοῦτο δι' ὀράματος ἴδωσι περὶ καίουσιν ἢν ὅπως μὴ ἑτέρους ἀπολέσωσιν.

Ἀκούσατέ μοι ἐν τισι τόποις . . . ἀμήν.

14) .I. πθ^α—κε^α Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφραῖμ λόγος περὶ ψυχῆς καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.

Ἀποταγή ἦν ἐπὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος . . . ἀμήν.

15) .I. κε^α—κθ^α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου λόγος περὶ μνείας ἁγίων ἐνδόξων μαρτύρων καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Μετὰ πολλὰς ἡμέρας . . . ἀμήν.

16) .I. κθ^α—ρε^α Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου ἐγκώ-

μον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πανευφήμες ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

Οὐρανοῦ καὶ γῆς . . . ἀμήν.

17) .i. ρε^{1b}—ρι^{1a} Θαῦμα τοῦ ἁγίου πατρὸς Πέτρου. Θαῦμα ἐκ τινος ἱστορίας συνταχθὲν γενόμενον ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου.

Εὐρέθη ἀπὸ παλαιᾶς ἱστορίας Κλήμεντος τινὸς ἱστορικοῦ ὅτι μετὰ τὸ σταυρωθῆναι . . . ἀμήν.

18) .i. ρι^{1a}—ρις^{1a} Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν καὶ εἰς τὴν χήραν.

Ἀκούσατε ἀδελφοὶ συνετῶς . . . ἀμήν.

19) .i. ρις^{1a}—ρλ^{1a} Ἰερεμία τοῦ προφήτου ἔξορία τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἐγένετο τρηκαῦτα αἰχμαλωτίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Χαλδαίων . . . ἀμήν.

20) .i. ρλ^{1b}—ρλς^{1a} Ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πεμφθεῖσα ἐν Ἱερουσαλήμ τῇ ἁγίᾳ πόλει. ἐγγραφή δὲ παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ σταλεῖσα εἰς πάντας τοὺς χριστιανούς.

Ἀκούσατε ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἱερεῖς . . . ἀμήν.

21) .i. ρλς^{1a}—ρνα^{1b} Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ λόγος περὶ καταλύσεως ψυχῆς.

Δεῦτε πάντες ἀδελφοὶ ἀκούσατε . . . ἀμήν.

22) .i. ρνα^{1b}—ρπδ^{1b} (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου) λόγος εἰς τὴν ἔξοριαν τοῦ Ἀδάμ καὶ περὶ πονηρῶν γυναικῶν.

Πρόκειται ἡμῖν . . . ἀμήν.

23) .i. ροδ^{1b}—ρπη^{1b} μηνὶ φευρουαρίῳ ιβ'. Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς ἐπονομασθείσης Μαρίνου.

Αὕτη ἡ ἁγία καὶ ὁσία ἔσχε πατέρα ὀνόματι Εὐγένιον . . . ἀμήν.

24) .i. ρπη^{1a}—ρπδ^{1b} (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου) εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν θεολόγον καὶ εὐαγγελιστὴν τὸν ἁγίου Ζαβεδαίου.

Πάντο ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ . . . ἀμήν.

25) .I. ρηδ^a—σ^b Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίτου λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ. ἐρρέθη δὲ τῇ μεσσησησίμῳ κυριακῇ τῶν νηστείων.

Ἀγαλλιάσεως . . . ἀμήν.

26) .I. σα^a—σζ^b Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰεφραΐμ περὶ κατανύξεως καὶ παρακλήσεως περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν καὶ ἀπόδειξις πῶς ὀφείλομεν ἐκζητεῖν τὸν θεόν.

Κατανύγηθι ψυχὴ μου . . .

27) σζ^b—σδ^b Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.

28) .I. σδ^b—σλα^b Ὅτι κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτόκος ἡ ὑπεραγία παρθενοσ Μαρία ἡ τὸν Χριστὸν ἀσπύτως καὶ ἀφράστως ἐν θυσὶ γεννήσασα φύσσει τέλειον θεὸν καὶ ἀνθρωπον τέλειον ὡς μακάριος ὁ ὄραμὸν εὐτρεπίσαι πρὸ τῆς τελευτῆς ἑαυτοῦ τῷ θεσπότη ἑλέους ἐπάξιον καὶ σωτηρίας.

Εἴ τις σὺ θεοτόκον . . ἀποδέχεται.

29) .I. σλα^b—σμ^b Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ τοῦ θεολόγου λόγος εἰς τὰ ἅγια θεοφάνεια.

30) .I. σμ^b—σζ^a Μαρτύριον τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων καὶ μεγάλων μαρτύρων δέκα τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Ἄλλος μὲν ἄλλο . . .

31) .I. σζ^b—σξβ^b Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας ὁμιλία.

Ἄλλην ὑπόθεσιν . . .

32) .I. σξβ^b—σσα^a Τοῦ αὐτοῦ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου.

Συνήδομαί σοι πόλις . . .

33) .I. σσα^a—σπά^a Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ εἶπε ὁ κύριος, ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα.

Οὐ κατώπιν ὡς ὁ λόγος . . .

34) .I. σπά^b—τιη^b Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰεφραΐμ λόγος περὶ μετανοίας καὶ ἀγάπης καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ βαπτί-

ματι ὁμολογίας καὶ περὶ τῆς μελλούσης καὶ δικαίας κρίσεως τοῦ
θεοῦ.

Μηδὲν προτιμῶμεν...

35) λ. τιθ^α—τιδ^β Διήγημα Ζωσίμου μοναχοῦ περὶ τῶν
μακάρων οὓς εὗρεν Ἀλέξ. ἀνδρὸς καὶ φιλικῶς διελέχθη πρὸς
αὐτοὺς γυμνοσοφιστὰς ὄντας. θεῖται οὖν βούλομαι ἐκ ποίας φι-
λῆς ἀποσπασθέντες κατήχησαν τὰς τῶν μακάρων νήσους.

Κατ' ἐκεῖνον τον καιρον ὁπῆρχεν ἀνὴρ ἐν ἐρήμῳ ὄνο-
ματι Ζώσιμος...

№ 1671 (475).

№ 1672.

Бум., 1728 года, (215×160).

1) Служба въ честь св. мученика Харалампія.

2) Запись:

αψκῆ Ἰαννουαρίῳ 26 τέλος.

№ 1673.

Бум., XVII вѣка, лл. 346 (218×160; 167×113), по
20 строкъ.

Δεξιῶν ἐκ τοῦ Βαρίνου.

Ἄρχῃ τοῦ ἄλφα στοιχείου. Ἄλφα τὸ μῦρον ποτὲ μὲν
δηλοῖ στέρησιν φιλοῦμενον...

Τὸ κ' μετὰ τοῦ ε'. Κεῖζω, διατχιζω ἦ κλω... κει-
χρίση (обрыв.).

№ 1674.

Бум., 1679 года, лл. 12 + τρά' + 6 (215×155; 160×
100), по 26 строкъ.

1) лл. 1—12 Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου καὶ διάλεξις εὐ-
ρεσις κατὰ φύλλον. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ παραινή-
σεις πρὸς μοναδικὴν πολιτείαν διάφοροι.

2) лл. α^α—πς^β 50 словъ св. Ефрема Сирина.

4) Δε. 22^α—23^α Ἐπίσκοπος Ἰωάννης ἐπὶ τοῦ κειμήλιου.

4) Ζαΐντος:

Τὸν σαρρῆτος βιβλίον ἐκ τῆς ἀπὸ Χριστοῦ ἀρχῆς, ὃ γράφειν τὴν ἀσπίδα γὰρ ὑπάργει, μάλιστα πιστῆς τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὄνοματι Δαυιδουτῆτος ὁ κατεργασθῆναι ἐκείνου, καὶ δοῦλος πάντων ἀχρεῖος καὶ ἀπειθεῖς καὶ πάντων μωροτάτος τοῦ μοναχικοῦ ταγματός κωλύει τὸ σῶμα μου, ὁ ἄλλος τῶν πολλῶν ἀγχιμασίων ἐρόλονας δι' ἀμείνων πισταμάτων, οἱ ἀναφύσσοντες ταύτην τὴν βίβλον τοῦ θεοῦ δευθέντες ἡμεῖς ἀλλήλων ὅπως με ρύσεται τῆς ψυχῆς νοσήματα καὶ λάβω χάριν τῶν αὐτοῦ ὁφρημάτων, πρεσβείαις καὶ ἰκεσίαις καὶ θεοτόκου καὶ ἀειπαρθίνου Μαρίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων ἀμήν.

5) J. 1^a—4^a Περὶ τῶν Βραχμάνων βίος.

Ἡ πολλὴ φιλοπονία σου καὶ φιλομαθεΐα. . . ἀμήν.

6) J. 4^a—6^b Διγγησις πάνου ὦραία καὶ φρικτῆ.

Κάποιος ἱερεὺς μὲν ἔταν εὐλαβῆ διάκονον ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην πολλήν . . . ἀμήν.

7) Иринейка 1632 год:

Τὴν σήμερον ἦλθεν ἡ γενεὰ τῶν Μεξενίδων καὶ ἔσωραν τὸν πορτάρην ἔξω ἀπὸ τὴν μάνδραν ὀνόματι Δαμασκηὸν τζαγκάρης· καὶ τὸν ἐκτόπησαν μετὰ τὸ μαχαίρη καὶ δὲν ἐβάσταζεν μίαν ὦραν καὶ ἀνεπαύθη, αἰωνία του ἡ μνήμη. ἄδικα τὸν ἐθανάτωσαν οἱ ἀσεβέστατοι καὶ διὰ τοῦτο ἅπαντες οἱ εὐρεθέντες ἡμεῖς ὁ τε ἐπίσκοπος Ἰωάσαφ καὶ πᾶσα ἡ ἱερά σύναξις ἐσυγχήστημαι καὶ κοινῇ γνώμῃ πάντων ἡμῶν ἐκρίναμεν νὰ σφαλίσωμεν τὸ μοναστήρι· καὶ νὰ πάμε νὰ γυρεῦομεν τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τὸ τέλος δὲν ξεύρω τί θέλει γένει. Ἰρμ'.

№ 1675.

Бум. XVIII—XIX вѣка, 8^о.

Θεόδορα Προδρομα толкованіе κηηονοβѣ.

№ 1676.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

1) Εἰς τὰ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Ἀριστοτέλους βιβλία. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου Βυζαντίου ὑπόμνημα.

2) Помѣтка:

Ἐκ τῶν βιβλίων Ἡσαίου ἱερομονάχου Σινάιτου.

№ 1677.

Бум., XVI вѣка, 8^о, съ лат. помѣткою: Retorica Aristotelis cum commenta(r)io).

№ 1678 (537).

№ 1679.

Бум., XVII вѣка, 8^о. На корешкѣ: Κοριακοδρόμιον.

Помѣтка:

Κτῆμα Ἡσαίου ἱερομονάχου Σινάιτου.

№ 1680.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

1) Басня Эзопа съ грамматическимъ толкованіемъ.

2) Χρηστοθήκεια συντεθεισα παρὰ τοῦ ἐπιμωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου τε ἐν τῇ γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ ἄλλῃ παιδείᾳ ὁδομαχίου τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς κυρίου Ἀντωνίου Βυζαντίου.

Въ концѣ рукописи есть:

3) Ἐπιθήκη: Πλουτάρχου περὶ παιδων ἀγωγῆς. (безъ конца).

№ 1681.

Бум., разными почерками XVIII вѣка, 8^о.

1) Πλουτάρχου Χαρωνέως παράλληλα.

2) На 34 листахъ: Дѣси ζητημάτων τινῶν Ἀλεξάνδρου ἐρωτησίων περί τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως ζητηθέντων τῷ οἰκουμένικῳ θρόνῳ παρά τῆς τῶν Ῥώσων ἀδελφῆς ἡμῶν ἐκκλησίας, ἀπερ' συνοδικῶς ἐκυρώθησαν.
безъ конна.

3) Τοῦ ἁγίου Νείλου ἐπιτολὴ ἔχουσα κεφάλαια γ'.

4) Разныя другія провазведенія.

№ 1682.

Бум., XVIII вѣка, лл. 277 (210×110), но лл. 1—4 пустые.

1) л. 5^а—90^а Изъ какого-то каноническаго сборника главы риз'—алз' о бл. оброченіи и бракѣ, куда входить между прочимъ:

а) л. 86^б—87^б Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Σπανδωνῆ διασάφους τῆς κατὰ τριμηρίαν κληρονομίας ἐκ νόμου ὑποθέσεως.

“Ὅταν ἀποθάνῃ θάτερον μέρος . . . διατάξεις.

б) л. 87^б Ἐρωτήματα παρά τινων προβληθέντα περί τινων ὑποθέσεων· τίνα εἰσὶ τὰ κατὰ νόμον θεωρηθέντα, εἰσὶ δὲ τὰ ἐρωτώμενα καὶ προβαλλόμενα ταῦτα, ὡς κατωτέρω δηλοποιεῖται, λυθέντα παρά τοῦ διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Σπανδωνῆ.

Ἐρωτ. “Ὅταν ἀποθάνῃ θάτερον μέρος . . .

2) л. 90^б—100^б Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀδελφοῦ θεοῦ ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων λόγος περί τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας θεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν ἱβ' φυλῶν . . . ἀμήν.

3) л. 100^б—112^а Ἀνδρέου τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμήτου λόγος εἰς τὴν γενεθλίαν ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας θεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀποδείξει ἐκ τῆς παλαιᾶς ἱστορίας, ὅτι ἐκ γένους κατάγεται τοῦ Δαβὶδ, λόγος β'.

Ἄλλοι μὲν ἄλλας . . . ἀμήν.

4) л. 112^а—121^б Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ προσευτήρου

τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς πατρι-
αμῶμου θεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ
ἀπόδειξις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ διαφορῶν μαρτυριῶν, ὅτι ἐν
σπέρματι κατατάσσεται Δαβίδ. λόγος γ'.

Πάλιν ἐορτὴ... ἀμήν.

5) л. 121^b—175^b, 178^b—254^a Образцы писемъ и доку-
ментовъ разнобразнаго содержания; среди ихъ встрѣчаются
и съ именами:

а) л. 122^{a-b} Ἐτέρα (подраз. ἐπιστολή) παρὰ τοῦ Νι-
κολάου Κωσοῦ.

б) л. 181^a—183^b Ἐτέρα (подраз. καθαίρεισις) τοῦ κατὰ
τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν ἐν[ιοφρόσαντος καὶ ἐμφροῦσαντος κακο
Μαρκέλλου.

1764 года.

в) л. 150^b— Καθαίρεισις κατὰ τοῦ Τακώβου.
1707 года ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κύρ Γαβριήλ.

6) л. 175^b—178^b Τὰ ὀνόματα τῶν ἐβ' φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ
καὶ αἱ σημασίαι τῶν ἐβ' λίθων τῶν πολυτίμων αἱ ὅποσαι ἦσαν
ἐν τῷ ἐφοῦδῳ.

Другой рукоѣ:

7) л.л. 254^a Ἐρμηνεία εἰς κατασκευὴν ῥοβενθίων. διὰ τὴν
φουτανέλλαν νά δειῆται.

8) л. 256^b—257^a Εὐχὴ ἀναγινωσκομένη πρωτὶ πρωτὶ κατ-
άντικρυς τοῦ ἡλίου καὶ λέγοντος τὸ τρισάγιον καὶ τὴν εὐχὴν ταύ-
την καὶ φορεῖ ἕως τρίτης ἡμέρας. καὶ διασκορπίζονται αἱ μύρ-
μιγγες ὀλοτελῶς κατὰ τὴν λεῖψιν τῆς σελήνης.

Ὁ πατήρ ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα...

№ 1683 (562).

№ 1684.

Бум., XVIII вѣка 8^о.

Толкованія и другіе труды Даниїла. Патмоскаго учи-
теля.

№ 1685.

Бум., XVI вѣка, лл. 2+302, 8°. На корешкѣ: Βίαι τῶν ἁγίων τοῦ Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Ἐκτεμβρίου, Ἰαννουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου καὶ λόγοι εἰς τὴν ἀσ χορηγίαν.

1) л. 1°—2° указатель съ обозначеніемъ листовъ.

2) Сент.: 1—Симеона Стилита, 14—Воздвиженіе св. креста, 16—Евфиміи, 25—Евфросина (=Смарагды).

Октябрь: 2—дѣянія Кипріана и Густины, съ мученіемъ ихъ; 8—Целагін, 18—ἐγκόμιον Лукъ евангелисту, 29—Авраамія, 20—великомученика Артемія.

Ноябрь: 11—Мины, 21—Введеніе во храмъ, 25—Екатерины, 27—Іакова Перса.

Декабрь: 4—Варвары, 12—Спиридона, 25—на Р. Х.

Январь: 6—на Крещеніе, на воскр. μετὰ τὰ φῶτα—слово Василія Великаго, 14—убійсннхъ на Синаѣ и въ Раиоѣ, 15—Іоанна Каливита, 25—Ксенофонта.

Февраль: 2—Іоанна Златоуста, 8—Θεοδора Стратилата, 9—Никифора.

Мартъ: 25—на Благовѣщеніе.

3) Рядъ словъ.

№ 1686.

Бум., 1775 года, 8°.

1) Арифметика.

2) Записъ:

Τέλος τῆς ἀναλύσεως ἀφοσ' ἰουίου ιγ.

№ 1687 (538).

№ 1688.

Бум., разными почерками XVIII вѣка, 8°.

Въ началѣ что-то въ родѣ *χαρισμοδρόμιον*, а потому различныя тетрадки разнообразнаго содержанія; есть

Ἐκθεσις ἐπιχειρήματος θεσεως καὶ ὑποθέσεως.

№ 1689.

Бум., XVIII вѣка. 8^о.

Στοιχεῖα τῆς μεταρσιμῆς ἐν τέσσαρα βιβλίους ἐπιτεταγμένως καὶ εὐμεθόδως ἐκτιθέμενα.

№ 1690.

Бум., XIII—XIV вѣка (почеркъ очень схожъ съ Vatic. Palat. № 367, снимокъ съ котораго есть въ *Byz. Zeitschr.*, 1892. I, 326), лл. 516, но изъ нихъ лл. 1—16, 496—516 частью пустые, частью представляютъ собою отрывки изъ р-сеи, попавшіе сюда случайно при переплетѣ. Въроятно, въ началѣ основной р-си пропали только первая тетрадь и 1 листъ изъ второй тетради, такъ какъ недостающій текстъ правильн изъ VIII кн. Апост. постановлений могъ бы уместиться на 9 лл.; въ связи съ этою пропажей въ началѣ произошла и другая въ срединѣ той же тетради между лл. 22 и 23: пропали и послѣдній листъ той же тетради, вслѣдствіе чего правило Апост. 6 обрывается въ началѣ же (есть только *Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβ.*), а отъ Апост. 21 осталось лишь окончаніе (*ἢ οὕτως ἔξω καὶ ἔστιν αἴτιος ἐπισκοπῆς γενέσθω*). Размѣръ листа 185 × 122, текста 143 × 95, по 29 строкъ.

На пропавшихъ 7 листахъ находились:

1) α'. *Διδασκαλία τῶν ἀγίων ἀποστόλων περὶ χαρισμάτων (Τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, τρέμοντά μου τοὺς λόγους).*

2) β'. *Διατάξεις τῶν ἀγίων ἀποστόλων περὶ χειροτονίας διὰ Ἰππολύτου.* ("Ἀρα τοίνυν ὑπάρχοντες . . .); отъ этой серіи и сохранилось окончаніе на л. 17^а въ видѣ правилъ Симона Кананея со словъ:

ποδακόνω οὐκ ἔστιν ἀφορίσαι οὔτε μὴ ἀναγνώστην . . . ὑπερέτα: γὰρ εἰσὶ διακόνων.

α'. *Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρχῶν καὶ ἑπισκόπων, Ὁσαύτως*

διατάσσονεν πᾶσιν ἀποργὴν προσκρινέσθαι . . . τῶν
αὐτοῖς ὑπερεσπουμένων.

β'. Περὶ εὐλογιῶν. Τὰς περισσευούσας ἐν τοῖς μυστηρίοις . . . εὐταξίας ἐστὶν διδασκαλία.

3) .II. 17^a—18^a γ. Παύλου ἀποστόλου διατάξεις περὶ
καθόνων ἐκκλησιαστικῶν.

Κἀγὼ Παῦλος ὁ τῶν ἀποστόλων ἐλάχιστος τάδε
διατάσσομαι ὑμῖν τοῖς πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις περὶ
κανόνων. Οἱ πρότως . . . ἵνα μὴ βλασφημηταὶ ὁ λό-
γος.

γ' Ἐἴ μὲν οὖν ἔχει γυναῖκα . . . ἀφοριζέσθω.

δ' Ἐάν τις δαίμονα ἔχει . . .

ε' Πᾶς πιστὸς ἢ πιστὴ ἑωθεν ἀναστάντες . . .
εὐσεβείας.

ιη' Πιστὸς ἢ πιστὴ τοῖς οἰκέταις . . . ἐδιδά-
ξασμεν.

4) .II. 18^a—20^a δ'. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἀγίων
ἀποστόλων διατάξεις.

α'. Περὶ ἀργίας δούλων. Ἐμεῖς Πέτρος καὶ
Παῦλος . . . ζωῆς.

β'. Εὐχαρί (!) ἐπιτελεῖτε . . . φωτὸς ἔργων.

γ'. Περὶ τοῦ μὴ εἰς ἐκκλησίαν αἱρετικῶν εὐτα-
σθαι. Ἐἴ μὴ δυνατόν . . . ἐν μέσῳ αὐτῶν. Πιστὸς μετὰ
κατηχομένον . . . πρὸς σκότος.

δ'. Περὶ μνημοσύνων. Ἐπιτελεῖσθω τρίτα . . . ἔρ-
γον αὐτοῦ.

ε'. Περὶ τοῦ μὴ μεθύσκεσθαι. Ἐν δὲ ταῖς μναί-
αις . . . γίνωνται.

ς'. Περὶ τῶν διωκομένων διὰ πίστιν. Τοὺς διω-
κομένους . . . πληροῦντες.

5) .II. 20^a—22^b ε'. Περὶ εὐταξίας.

Τεῦστο δὲ κοινῇ πάντες παραγγέλλομεν . . . ἀπογ-
κρίτου.

Всѣ статьи подл 1—5 принадлежатъ къ составу пазле-

чения изъ VIII книги Апост. Конституцій (изд. Funk, *Constitutiones et Constitutiones*, II, 72—96; сохранившийся въ текстѣ со стр. 84, строка 8), но раздѣленіе ихъ на главы или правила своеобразно.

6) л. 22^b—23^b ς'. Κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων. κεφάλαια πα'.

7) л. 28^b—32^b ζ'. Κανόνες τῶν τῆς ἁγίων Πατρῶν πατέρων τῶν ἐπὶ Νικαίᾳ συνελθόντων συνόδου ἐπὶ Κωνσταντινου τοῦ μεγάλου βασιλέως.

въ шумъ (послѣ окончанія 20-го) присоединена и

8) л. 32^b Γῶν αὐτῶν ἐκθεσις πίστεως.

Πιστεύομεν . . . ἐκκλησίας.

9) 32^b—35^b η'. Κανόνες τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων οἵτινες προγενέστεροι μὲν εἰσι τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθέντων κανόνων, δευτερεύουσι δὲ διὰ τὴν τῆς οἰκουμένης συνόδου ἀθηνείαν.—24 правила.

10) л. 35^b—36^b θ'. Κανόνες τῶν ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων, οἵτινες δεῦτεροι μὲν εἰσι τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ, τῶν δὲ ἐν Νικαίᾳ προγενέστεροι, διὰ δὲ σεβασμιότητα προτέταται αὐτῶν ἢ ἐν Νικαίᾳ.—14 правилъ.

11) л. 36^b—39^b ι'. Κανόνες τῶν ἐν Γάγγραις συνελθόντων ἁγίων πατέρων, οἵτινες μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ ἐξετέθησαν.—20 правилъ.

12) л. 39^b—46^a ια'. Κανόνες τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων.—25 правилъ.

13) л. 46^a—48^b ιβ'. Κανόνες τῶν ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας συνελθόντων ἁγίων πατέρων.—59, причемъ послѣдніѣ читается въ кощцѣ:

. . . διαθήκης ἅτινα εἰσὶν ταῦτα. α'. Γένεσις κόσμου . . .

14) л. 49^a—51^b σύνοδος β'. ιγ'. Κανόνες συνόδου δευτέρας τῶν ργ' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως.

15) л. 51^b—55^a σύνοδος οἰκουμένης γ'. ιδ'. Κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἐφέσῳ συνελθόντων πρότερον, ἧτις ἐστί

πρώτη κληρονομική συνέλευσις ἐπὶ ἐπιθεωρήσει τοῦ κειμένου αὐτοῦ Ἀρχιεπίσκοπος βασιλέως.

141 α. 65^a—61^a συνέλευσις δ. καὶ Κανόνες τῶν γλ' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνα συνελθόντων συνέλευσις (1) δ' ἐπὶ Μαρκαριανοῦ τοῦ εὐσεβεῦς βασιλέως.

171 α. 61^a—68^a κα'. Κανόνες τῶν ἐν Σαρδέκῃ συνελθόντων ἁγίων πατέρων.

181 α. 68^a—102^a α'. Κανόνες τῶν ἐν Κερθραγενῇ συνελθόντων αἱ' ἁγίων πατέρων.—133 правила, βεβ. ποσειδημ.

191 α. 102^a—109^a γγ'. Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος κανόνες διάφοροι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ.

оубычнне 15. по сѣ заглавіемъ къ каждому.

20) α. 109^a—111^a δδ'. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας ἐπιστολή κανονικῇ περὶ τῶν ἐν τῇ καταδρομῇ τῶν βαρβάρων εἰδωλόδιυτα φαγόντων ἤ καὶ ἑτερά τινα πλημμελησάντων.

безъ раздѣленія на правила или главы.

21) α. 111^a—119^a κ'. Βασιλείου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου ἐπιστολή α'.—15 правилъ.

22) α. 118^a—124^a Τῷ αὐτῷ περὶ κανόνων ἐπιστολή β'.

правила: ις'. Πάλαι πρὸς τὰς. . .

ιζ'. Ἐρώτησας . . .

δο

ν'. Τριγαμίας νόμος. . . αἰρετωτέρα.

23) α. 124^a—127^b Τῷ αὐτῷ περὶ κανόνων ἐπιστολή γ'.

να'. Τὸ κατὰ τοὺς κληρικούς. . .

πγ'. Πάντα δὲ ταῦτα γράφομεν. . . περιώσασθαι.

24) α. 127^b—128^a Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τοὺς λέγοντας μὴ γινώσκειν τὸν κύριον τὴν ἡμέραν τοῦ τέλους καὶ τὴν ὥραν (сѣ примѣч. in marg.: οὐ προσεγγίζει κανὼν ὅλως τὸ κεφάλαιον τῷ ἐπιγράμματι).

25) α. 128^a—130^b κα'. Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλε-

ξανδρείας ἐπιστολή περὶ τοῦ ποίαν ὥραν τοῦ σαββάτου ἐπιφω-
σκούσης τῆς κυριακῆς χρῆ ἡμᾶς ἀπονησιζέσθαι τῇ νυκτί.

26) .л. 130^b—132^b Ἐπιστολή Βασιλείου τοῦ μεγάλου
πρὸς Νικοπολίτας.

Και ἐπιστείλαντες ἡμῖν . . . ἀσπαζόμεθα δι' ὑμῶν.

27) .л. 132^b—145^a κβ'. Τῆς γενομένης συνόδου ἐπὶ Κων-
σταντινουπόλεως τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Καρχηδόνας ἐπὶ ἐπισκόπων
πᾶσι συναχθέντων εἰς τὴν αὐτὴν Καρχηδόνα περὶ τοῦ δεῖν βαπτί-
ζειν τοὺς αἵρετικούς. ἥτις σύνοδος προγενεστέρα μὲν ἐστὶ τῆς ἐν
Νικαίᾳ, δευτερεύει δὲ διὰ τὴν τῆς οἰκουμένης συνόδου αὐθεν-
τίαν. Ἀπόφαισις ἐπισκόπων πᾶσι.

28) .л. 145^a—172^b κγ'. Κανόνες τῶν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ βασιλικῷ παλατίῳ συναλεθόντων ἀγί-
ων πατέρων σκζ' ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἐσχάτου εὐσεβοῦς βασι-
λέως καὶ Παύλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πέ-
τρου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ Γεωργίου πατριάρχου
Ἀντιοχείας καὶ Ἀναστασίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
безъ подлинсеѣ.

29) .л. 172^b—174^a Ἐγκύκλιος ἐπιστολή Γεωργίου
τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς ἐν αὐτῷ
ἀγίας συνόδου πρὸς πάντας τοὺς ὀσιωτάτους μητροπολίτας.
безъ подлинсеѣ.

30) .л. 174^a—176^a Ἐρωταποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέ-
ου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐνὸς τῶν ἑνὸς ἀγίων
πατέρων πρὸς τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινων
ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.

31) .л. 176^a Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶν
θεοφρασιῶν ἐπιστάντων ἐν κυριακῷ προσφώνησις.

32) .л. 176^a—177^b Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνηστικόν, ὅπερ ἔλα-
βεν (Ἀμμῶν διὰ τὴν Αὐκὼ πόλιν τῆς Αἰγύπτου) κεφάλαια'.

33) .л. 177^b—178^a Τοῦ αὐτοῦ Ἀφυγγίῳ περὶ τῶν λε-
γόμενων κατάρων.

34) Τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθῳ ἐπισκόπῳ.

35) Τοῦ αὐτοῦ Μηνᾷ ἐπισκόπῳ.

36) .л. 178^a—181^a Τοῦ ἀγίου Βασιλείου πρὸς Διό-

ἑωρων Ταρσοῦ κατὰ τῶν δύο ἀδελφᾶς γαμούντων ἢ ἀδελφοῖς
δυσὶ γαμουμένων.

37) .π. 181^a—181^b Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γρηγόριον πρε-
σβύτερον ὥστε χωρῖσθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναίου.

38) .π. 181^b—184^a Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου ἐπιστολὴ
πρὸς Ἀμοῦν μονάζοντα.

39) .π. 184^a—185^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς λθ' ἐορταστικῆς
ἐπιστολῆς.

40) .π. 185^{a-b} Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν
ἐπῶν.

41) .π. 185^b—193^a κδ'. Κανόνες τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πα-
τέρων συναλλήοντων τὸ δεύτερον ἐν ἔτει ρσ'ης' Ἰνδικτ. ια' εὐσε-
βῶς βασιλευόντων Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ
μητρὸς.

42) .π. 193^a—197^a κε'. Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ μακαριω-
τάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυρίῳ Ἀδριανῷ πάπᾳ τῆς
πρεσβυτέρας Ῥώμης Ταράσιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως χαίρειν.

43) .π. 197^a—200^b Ὅρος τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συ-
νόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον.

44) .π. 200^b—201^a Ἐπιστολαὶ κανονικαὶ τῶν ἁγίων πα-
τέρων. Βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς χωρεπισκόπους, ὥστε μὴ
γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας κατὰ [].

45) .π. 201^b—202^a Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐπι-
σκόπους ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασι.

46) .π. 202^a—204^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κζ' κεφαλαίου τῶν
περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόγιον.

47) .π. 204^{a-b} Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κθ' κεφαλαίου τῆς αὐ-
τῆς πραγματείας.

48) .π. 204^b—211^b Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης ἐπι-
στολὴ κανονικὴ πρὸς Ἀητώϊον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς.

49) .π. 211^b—212^b Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
δρείας κβ' Домны.

50) .π. 212^b—213^b Τοῦ αὐτοῦ τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ
Πεντάπολιν ἐπισκόποις.

51) λλ. 213^b—216^b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννην διὰ ἐσώματός ἐστιν ἡ ψυχὴ.

Τὸ τίμιον τῆς ἡμετέρας ἐπ' ἀρετῆς τελειότητος . . . καὶ χειραγωγῆσατε συμπαιθῶς τὸ ὀρθῶς καὶ νῦν ἐπιθυμοῦντα.

52) λλ. 216^b—219^b Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰορδόνην πρεσβύτερον τὸ καὶ περὶ θάνατον ἔχειν τὴν ψυχὴν τὴν νοεράν ἐνέργειαν καὶ μηδεμίαν ἐξίστασθαι φυσικῆς δυνάμεως.

Ὁ κοινὸς ἡμῶν φίλος τίμια τῆς ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἀγιωσύνης γράμματα . . . τὰ πολλὰ μου ἐρειθούσιν ὀλισθήματα.

53) λλ. 219 бόльшая половина, 220^{a-b} пустые, заняты нотами.

54) λλ. 221^a—400^b Ἡ βιβλος αὕτη, ἥς ἡ ἐπωνομία τὰ πρακτικὰ τῆς τετάρτης συνόδου, τούτους τοὺς λόγους φέρει.

55) λλ. 401^a—495^b Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου εἰς τὰ ζητούμενα ἄπορα τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

№ 1691.

Бум., XVII вѣка, 8° min.

1) «Кѣтвица» Іоанна Синаѣскаго.

2) Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαΐτων ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς πατέρας καὶ διδασκάλους Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς . . . ἀμήν.

3) Помѣтка ζρ' (=1602) года о принадлежности книги Син. монастырю.

№ 1692.

Бум., разными почерками XIV—XV вѣка, (201 × 125; 150 × 85): л. 2^a пустоѣ.

1) λλ. 2^a—7^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης λόγος σχεδιαστῆς εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωο-

ποιόν σταυρόν ἔτοι εἰς τὴν παγκόσμιον ὑψωσιν αὐτοῦ. πᾶτερ εὐ-
λόγησον.

Σταυροῦ πανήγυριν ἀγώμεν. . .

2) π. π. ἠ^α—η^β Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιαν-
ζοῦ τοῦ θεολόγου εἰς τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν
γέννησιν.

3) π. η^β Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

Μυστήριον ξένον.

4) Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὰ νήπια.

5) Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Χρυσοστόμου εἰς τὰ ἅγια φῶτα.

6) Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ τοῦ θεο-
λόγου εἰς τὰ ἅγια φῶτα.

7) Τοῦ μακαριωτάτου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου
λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν εὐαγ-
γελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

9) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσο-
στόμου ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους κορυφαίους τῶν ἀποστόλων
Πέτρον καὶ Παῦλον.

10) Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

11) Τοῦ μακαριωτάτου Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέ-
ρου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἐνδοξὸν κοίμησιν τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

12) Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ τοῦ θεολόγου
λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.

13) Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου εἰς τὸ ἅγιον
Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδύτητα.

14) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κωνσταν-

τινουπόλεως Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.

15) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

16) Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐγκώμιον λεχθὲν εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον τῇ κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. . .

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτορίαι. . .

17) Τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς θεοτόκου καὶ τὸν Ἰωσήφ. λέγεται τῇ παραμονῇ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

18) Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου,

кончая XIII 6 (т. е. . . тессара́κοντα δύο), и дальше страница пустая.

19) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὰ ἅγια φῶτα.

Ἄνδρες ἀγαπητοί. . .

20) Его же слова въ недѣлю мытаря и фарисея.

21) Его же слово въ недѣлю τοῦ ἁσώτου.

22) Василія Великаго τῇ τετράδι τῆς τυρινῆς.

23) Жизнь Маріи Египетской, составленное Софроніемъ.

24) Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἀντιοχείας.

25) Запись 1485 года одного изъ писцовъ:

+ αὐτὸς ἐν μηνὶ δεκεμβρίου εἰς τὴν ἡμέραν εἰς ἐπέθαναι ὁ Ἰωάννης ὁ μαδά[νης] ὁ υἱὸς τοῦ ποταῖ ἱεροδωροῦ μαδά[νης].

26) Приниска 1583 года:

ἀφιέρωσις τὸ παρὸν βιβλίον ἐγὼ Χρυσάφης ἀπὸ Σινᾶ

ἔρας . . . ἔτους ζηα' ἰουνίου εἰς τὰς ιβ' εἰς Μου-
τανία.

№ 1693.

Бум., XVIII вѣка, 8^о мај.

Грамматическіе разборы.

№ 1694.

Бум., XVII вѣка, (236 × 220).

Πεντηκостάριον σὺν θεῷ ἀγίῳ ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Λαζάρου
ρὸυ μέχρι τῶν ἀγίων πάντων.

№ 1695.

Бум., 1609 года, лл. тпд' (210 × 140).

1) Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου παραι-
νήσεις πρὸς μοναχοὺς διάφοροι.

2) Записи:

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς
ἐμοῦ τοῦ οἰκτροτάτου καὶ ἀνωφελοῦς

Ἰωακείμ ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου ἐν τῷ
ζριζ' ἰνδικτιῶνος αὐγούστου ιβ' καὶ οἱ ἀναγινώσκον-
τες αὐτὸ εὐχεσθὲ μοι τὸν ἐλεεινὸν καὶ ἀπάν-
θρωπον. οὐ μόνον διὰ τὰ σφάλματα τῆς γρα-
φῆς ἀλλ' ὅτι καὶ πάντας βροτοὺς ὑπερέβην τῇ
ἀσωτεία. καὶ οὐδὲν ἀγαθὸν εἰς ἐμαυτὸν σύννοι-
δα. διὸ καὶ χρήζω εὐχῆς καὶ ἐλέους ὅπως ἴ-
λεως γένηται ἐν ἐμοὶ ὁ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φο-
βεῖα τῆς κρίσεως. αὐτῷ ἢ ὅσα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας ἀμήν.

3) Помѣтка:

Ἐσταχθῆθη δεύτερον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ
Γερασίμου μοναχοῦ.

№ 1696.

Бум., XVIII вѣка, лл. 725, 8^о.

Ἐξήγησις σύντομος παραφραστική εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀναγινωσκομένου συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Νικητῶν τοῦ Σεργίου.

№ 1697.

Бум., XVII вѣка, лл. 417, 8^о.

1) лл. 1^а—125^а Περίοδοι ἀποστολα Ἰωαννῶν, занис. Прологомъ.

2) лл. 125^б—129^б Περί Πιῶρ.

3) лл. 129^б—130^б Περί Ἀπολλωνίου καὶ μάρτυρος.

4) лл. 130^б—155^а Ἀποκάλυψις ἀΐηται ἕκστασις.

Ἄξιον ἐστὶ ἀγαπητοῖ . .

всего 4 ἕκστασις

5) лл. 155^а— Τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἴγυπτίου διήγησις πᾶν ὠφέλιμος.

Πορευσάμενος ποτε . .

6) лл. 187^а—199^б Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ . .

7) лл. 199^б—200^б Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσόστομου λόγος εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου τῆς λαμπρᾶς μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν ἱερασμὸν καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ προεστῶτος οὗ ἡ ἀρχή.

Ἐἴ τις εὐσεβὴς . . . ἀμήν.

8) лл. 201^а— Τῆ αὐτῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ ἡμέρᾳ κυριακῇ τοῦ πάσχα διήγησις περὶ τῆς ἀγίας ἀναστάσεως τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συγγραφεῖσα παρὰ Ἰουδαίου Ἐπιφάνια ὀνόματι, ἣν μετέβαλεν ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς γλώττης εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν διάλεκτον Νικόδημος τοπάρχης Ῥωμαίων.

Τῆς κυριακῆς οὐν διαφασκουσῆς . .

9) лл. 241^а Βίος τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

10) Рядъ другивхъ житиѣ.

11) Приписка 1615 года:

Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Δαμασκηνοῦ μονα-
χοῦ, καὶ ὅποῦτος τὸ ὑστερήσει ἄνευ Πηλῆσεως ἐμοῦ
ἔστω ἐν τῷ βάρει τοῦ ἀφορισμοῦ αὐτοῦ.

Ἰερκί φεβρουαρίῳ β'.

№ 1698.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

1) Грамматическій разборъ.

2) Помѣтки:

а) ἀψκθ' δεκεμβρίου θ'.

Ἐγένετο ὁ πνευματικὸς παπὰ κυρ Λαυρέντιος δι-
καιος καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔτοι τὴν κυ-
ριακὴν ἐσήκωσαν τὸ ὄνομα τοῦ αὐθεντοῦ Νικολάου
Ἰωάννου βοεβόδα καὶ δὲν τὸ ἐμνημόνευον.

б) ἀψκ' Ιουλίῳ γ'.

Ἐγένετο ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ σουλτάν Μου-
σταφά καὶ βαζήρη Μαχμέτις καὶ εἰς τὰς εἴκοσι
τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς εἰς τὸ αὐτὸν ἔτος ἐγένετο βασι-
λεὺς ὁ Μαχμοῦτις.

в) еще одна приписка, интересная для исторіи
Сип. м-ря.

№ 1699.

Бум., XIV вѣка, лл. 165, изъ которыхъ лл. 1 и 165
пергам. X вѣка (при переплетѣ), лл. 2—20 бум. XV вѣка
изъ другой р-си; въ основной р-си пропали тетради α'—ατ'
и лл. 1—3 тетради κβ'.

1) лл. 2^а—8^а расписание круговъ солнца в т. д. для
времени съ 1700 года по 1717 съ эпилогомъ:

+ Εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἑπτὰ χιλιάδων χρόνων
ἔστιν ἡ ἰουδικαίων εἰ, ἀγλαῶσα πως σῆμα: κατὰ τὸ βασι-
κὸν μέτρον τὸ τέλος τῶν χρονικῶν ἀριθμῶν τοῦ γὰρ

ένος τὸ δέχα τέλος. ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος κτ' οἷον τὸ
τέλος αὐτοῦ μετ' ὃν οἱ ἀίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἡλι-
ος, τὴν ἐκλαμψιν εἰληφότες παρὰ τοῦ ἀπροσίτου καὶ
τρισηλίου φωτός. ὁ τῆς σελήνης κύκλος η'. ἠηλοῦσα
καὶ αὐτὴ τῷ ἀριθμῷ, τὸ δὲ μερίδα τοῖς ἑπτὰ καὶ γε
τοῖς ὀκτώ. τὸ σεληνιακὸν θεμέλιον α', οἷον ἀπαρχὴ
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. λοιπὸν νεῦσον ψυχὴ μου πρὸς
διόρθωσιν βίου. μνημονεύουσα τοῦ θανάτου καὶ μὴ ἀνα-
μένουσα τὸ τέλος τῶν αἰῶνων.

2) .l. 8^b—19^b Μηρολόγιον τοῦ χρόνου εἰς ἐφεύρεσιν ἐν
ταῖς μνήμασι τῶν ἁγίων τῆς καθ' ἑκάστης ἡμέρας.

3) (Другая рыка) .l. 20^a пзъ чина прпнятія евреевъ
(безъ нач.):

καὶ μέλλον ὁ Ἰουδαῖος ὀφείλει ζῶνυσθαι βάτον, ἐντι-
λόσθαι σάβανον καὶ πατεῖν ἐπάνω πλίνθου καὶ λέ-
γειν οὕτως: εὐλογητὸς ὁ θεός. . . καὶ τὴν λέπραν τοῦ
Γ:εζῆ.

4) .l. 20^a Στίχοι.

Ἀθλήσας ἔδη πώλω πηρόσας ἔγλιθα
Ἀλύξας ὦρην ἡνεμωμένην ἤρωσα ἔύλα
Ἦῆ μοι Διὸς ἀρ' ἀπάτα παρὰ σοι Διομήδη.
Ἄναξ ἐτάκη ἄττα ἦ κατέξανα.
Νομικὸς ἀβάς ἐξέλεξε σάβας ὦχιμον.
Σοὶ τῷ φωτὶ σοφὸς ἴτω φώτιος.

5) .l. 20^a Μέτρον Κασίας διὰ στίχων ἱαμβικῶν.

Μισῶ φρονέα κρίνοντα τὸν θυμώδη.
Μισῶ τὸν μοιχὸν ὅταν κρίνη τὸν πόρον.
Μισῶ κελεφὸν τὸν λεπρὸν ἐξωθοῦντα.
Μισῶ τὸν μωρὸν φιλοσοφεῖν δοκοῦντα.
Μισῶ τὸν πτωχὸν καυχώμενον ἐν πλούτῳ.
Μισῶ τὸν λόγους οὐκ ἀλείφοντα πάντας.
Μισῶ μὴ ζητούμενον καὶ προσκαλοῦντα.
Μισῶ τὸν διδάσκοντα μετ' ὅν εἰδῶτα.
Μισῶ τὸν φιλεχθρὸν οὐ γὰρ φιλεῖ τὸ θεῖον.
Μισῶ φειδωλὸν τὸν μάλιστα πλουτοῦντα.

Μισῶ τὸν ἀνώμωνα καθὰ Ἰωὺδα.

Μισῶ τὸν μάτην σκολοφαντοῦντα φίλους.

6) л. 20^в рядъ varcheniŭ и centeniŭŭ,

7) алфавитъ греческiй,

8) рядъ сложныхъ греческихъ словъ (безъ конца).

Третьей—основной—рукой (216×142; 162×105; по 26 строку):

9) л. 21^а конецъ разсказа о Варлаамѣ и Иосаφѣ:

ἀκούοντας τὴν φυγωφελῆ διήγησιν ταύτην τῆς μερί-
δος ἀξιοῦσθαι τῶν εὐαρεστησάντων τῷ κυρίῳ εὐχαῖς
καὶ πρεσβείαις Βαρλαάμ τε καὶ Ἰωάσαφ τῶν μα-
καρίων, περὶ ὧν ἡ διήγησις, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν ᾧ πρέπει τιμὴ κράτος μεγαλοσύνη τε καὶ
μεγαλοπρέπεια σὺν τῷ πατρὶ τε καὶ ἁγίῳ πνεύματι
νῦν τε καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν
αἰῶνων ἀμήν.

Съ обращенiемъ къ Варлааму и Иосаφу:

+ Ἄκουε σεπτὲ Βαρλαάμ θυηπόλε

ῆς ἐμυθήτης τοῦ θεανθρώπου ὁδοῦ.

θείας ὤφθης ἄριστος σοφίας ῥήτωρ.

κλίμακα προβάς μυστικῆς θεωρίας.

ἤψω τοῦ βόλου τῆς τριπλῆς ξυναυλίτου.

ἔμπαντος ἔσω τοῦ φθαρτοῦ προστεθείεις.

μηδὲν πρακρίνας τῶν γηίνων τὸ πνεῦμα.

σάρκα πενιχρὸν ἀπεσείσω τῷ βάθει,

πλούτου θεϊκοῦ καὶ φωτὸς σκότος μύσας,

φθάσας τὰ τέλη [τῆς] φωνῆς χριστολόγου,

ἄλλας ἀετὸς ὑψηπέτης τῷ βίῳ.

ὠρμησας ἐξήρπασας γαστρός πανόλου.

διίγειν τὸν οἶνον Ἀβεννήρ Ἰωάσαφ.

οὗς βασιλεύειν οἱ προστάται τοῦ σκότους.

ἔδειξας ὁδὸν βασιλεύσαι [καὶ]ους,

ὅς ἐξ αὐτῶν τε πᾶσι σωτῆρ ἐδειχίτης.

καθὼς τὸ πνεῦμα τεύχει τοῦ συγγραφέως

[οἷς] συνελήγησεν τῷ βίῳ πρὸς ἀπαίρω,
ζῶντες τρυφήν ἐν [τοῦ] κυρίου τοῖς οἴκοις.
μέμνησο λοιπὸν εὖνωρις τρισολβία
καλῶς βιώσαι καὶ ἡμῶν τῷ σαρκίῳ
πνεύματι λῆξαι τε πυλῶν σωτηρίων.

8) .л. 21^b—67^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς ἀναγινώσκεισθαι ὀφειλομένων.

α'. Ἐρώτησις Πιστεύσαντες...

всего 134 вопр.-отв. (цифрерація до рлз'), причемъ къ 1-му отвѣту присоединенъ отрывокъ:

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸ βήπικσμα.

Θεὸν ἕκαστον καθ' ἑαυτὸν θεωρούμενον... εἰς τὸ ἐν ἀναφέρομαι.

9) .л. 68^a—72^a Χρὴ γινώσκειν πάντα χριστιανὸν ὅτι ἑπτὰ εἰσιν αἱ ἅγια οἰκουμενικαὶ σύνοδοι.

Καὶ ἡ μὲν πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ . . . φοβερῶ καὶ φρικτῶ βήματι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν μεθ' οὗ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ἅμα τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι δόξα τιμὴ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

10) .л. 72^a—73^b Καθολικοὶ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

11) Βασιλεῖς τῶν Ἀρμενίων.

12) .л. 74^a—81^b Διήγησις ἀπὸ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου μέγχοι τοῦ νῦν περὶ τῶν ἐν τάξει γινομένων διαδόγων αὐτοῦ ἕξου τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν τε Ῥωμαίοις καὶ Πέρσαις καὶ περὶ τοῦ γινώσκειν ἕως τίνος ἐκράτησαν τὴν ὀρθὴν πίστιν ἣν παρέλαβον ἀπὸ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ ἄτε ἐν ποταῖς ἡμέραις ἐτυρανῆθησαν καὶ ὑπὸ τίνος καὶ πῶς ἐπολύτρωσαντο ἐν τῇ πλάνῃ ἕως σήμερον.

12) л. 81^b—89^a Ὁρασις τοῦ ὁσίου Ἰσαὰκ τοῦ ἑρμηνέως καὶ καθολικοῦ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

13) λ. 89^a—90^b Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας περὶ τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων.

14) λ. 90^b—91^a Πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας τὸ ἅγιον τῆς μυσταγωγίας ποτήριον κινώμενον ὕδατι.

15) λ. 91^a—97^a Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Νικαίας περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ πρὸς Ζαχαρίαν τὸν καθολικὸν τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

16) λ. 97^a—126^b Λόγος στηλιτευτικὸς κατὰ Ἀρμενίων τῶν ὁμοφρόνων Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου, Τιμοθέου τοῦ Αἰλουόρου, Πέτρου τοῦ Κναφέως, Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀλικαρνασέως καὶ ἀφθαρτοδοκῆτου, τῶν ἀσεβεστάτων καὶ χριστομάχων αἰρετικῶν.

17) λ. 126^b—135^a Λόγος στηλιτευτικὸς περὶ τῶν κακοδόξων αἰρετικῶν Ἀρμενίων καὶ περὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ὁμογενοῦς καὶ ὁμοφύλου αὐτῶν τοῦ καὶ ἀρνησαμένου τὴν αὐτῶν κακότεχνον πλάνην καὶ δημοσιεύσαντος τὰς αἵρέσεις τῶν αὐτῶν σκοτεινῶν περὶ τὸ φῶς Ἀρμενίων.

18) λ. 135^a—140^b Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλεως Ἱερουσολύμων (ἐπιστολή) πεμφθεῖσα Κωνσταντίνῳ βασιλεῖ περὶ τῶν τιμῶν καὶ σεπτῶν εἰκόνων καὶ πῶς δεῖ πιστεύειν τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς.

Безъ конца, потому что дальше вырваны 2 листа.

19) λ. 141^a—164^b безъ заглавія, которое было на оторванномъ листѣ):

Πολλῶ πλέον τῆ ἱερᾶ τῆς σῆς ἀγιότητος. πάτερ, ἐπιστολῆ ἀγάπης λαμπρότης ἐνεχαράττετο εἰπερ ῥημάτων κάλλος. . .

безъ конца.

№ 1700.

Бум., XVIII вѣка, 8°. На кор.: Λογική χειρίσις. но, кажется, это Фосική.

№ 1701.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 8°. На кор.: Ἱστορία ἐπωφελέης τῆς ἱερᾶς γραφῆς.

Исторический трудъ Михаила Главки (безъ заглавія,
для котораго оставлено мѣсто):

Μικροσύλλαβον ἐγγραράτω σοι καὶ τοῦτο...

№ 1702.

Бум., XVIII вѣка, 8^о мај.

- 1) Διάλογοι ἑλληνικοὶ χάριν τῶν ἀρχαρίων.
- 2) Здѣсь же есть и труды Даниїла, Патмосеаго
учителя (1782 года).

№ 1703.

Бум., XVIII вѣка, 8^о мај.

- 1) Книга для чтенія граматич. и риторич. содержанія.
- 2) Пришлетова брошюрка въ 82 страницы:
Ἐκθεσις κανόνων ῥητορικῶν ἱεροκήρυξι μάλιστα συμ-
βαλλομένων, οὗς ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ὁ ἐν ἱεροδιδασκάλοις
Μακάριος εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἀπανθισάμενος προῦθηκεν
τοῖς φιλολόγοις.

Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδόθεισα... διὰ ἀπάνης
... Ἐφραιμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ καὶ ἐν Κύπρῳ
ἱεροκήρυκος χρηματίσαντος σπουδῇ δὲ... Σεραφεῖμ
τοῦ Πισσιδεῖου τοῦ καὶ πρωτοσυγγέλλου τῆς... μονῆς
τοῦ Κύκκου κατὰ τὴν Κύπρον.

№ 1704.

Бум., 1700 года, 8^о.

- 1) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
- 2) Рядъ другихъ молитвъ.
- 3) Записки:

Χεῖρ Σιλβέστρου ἱερομονάχου Σιναΐτου. αψ'.

№ 1705.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

- 1) Литургія Іоанна Златоустаго, Βασιλῖα Βε-
λγικῆς и преждесв. даровъ.

- 2) Привезенъ
 а) жертвователя-владѣльца Δανιήλ ἱερομονάχου Χαμαρῆ-
 τῶος
 б) владѣльцевъ и читателей отъ ἀρμῶν, ἀρμῶν, ἀφῶδῶν, ἀρμῶν,
 ἀφῶδῶν, 1583 г.г.

№ 1706 (521).

№ 1707.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

1) Пасхаλία.

2) Κανονικησκή σβορνικῶ, σοστανική ἐκ τῶν προειρημένων

(1 л.) Ἀρχή σὺν θεῶ ἀγίῳ τοῦ προομιῶ τοῦ παρόντος
 νομίμου διορηθῶδὲν παρὰ Σεραφείμ ἱεροδιακόνου εἰς κοινήν
 γλώτταν.

Θησαυρὸς κεκρυμμένος... ἔρρωσο.

(18 л.) оглавлєнія 308 главъ и самаго текста подъ
 заглавіемъ:

Νόμιμος ἐκκελεγμένον ἐκ πολλῶν καὶ διαφορῶν εἰς πάντα
 αρχιερεῖς καὶ κληρικὸς καὶ εἰς πάντα χριστιανὸν ὀρθόδοξον πολ-
 λὰ ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον καὶ χρειαζόμενον.

α'. Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντα συμπαθῆς
 καὶ νὰ μὴδὲν πιστεύῃ τοῦς ἀνθρώπου λόγους χωρὶς
 νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ πολυπραγμονῇ.

Πρέπει τὸν κριτὴν...

3) Ἔτερον νομοκάνονον.

Съ оглавлєніемъ (πινάξ) впереди.

4) Μιχαήλ συγκέλλου Ἱεροσολύμων λ'βέλλος περὶ ὀρθόδο-
 ξου πίστεως.

5) Εὐχὴ Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ ἀκατάληκτος
 τρίμετρος.

Ὁ πάτερ υἱὲ πνεῦμα τριάς ἅγια...

6) Запись:

Χριστὲ παράσχου τοῖς ἑμοῖς πόνοις χάριν.

- 7) Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ δοξαστικόν.
 8) Ἑρμηνεία διὰ τῆς κάμης μελάνης.

№ 1708.

Ἦμν., XVII βῆκα, 8^ο.

1) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ ἐξηγήσεως τῶν κβ' στοιχείων τῆς ἀλφαβήτου συγγραφῆς παρὰ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
 Χριστέ μου βοήθει μοι.

Καὶ ὁ ἀνοίξας μου...

2) Ἑρμηνεία τοῦ γ' εἰρμοῦ τῆς τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ ὀψώσεως.

3) Тропарь въ честь Пресв. Богородицы.

4) Ἀλφαβήτος διπλὸς διὰ λέξεις τοῦ ἀρχαγγέλου μετὰ τῆς θεοτόκου (in m. κατὰ ἄβ ὁ ἄγγελος).

Ἄκουε δεδοξασμένη λόγους ἀποκρύφους...

Καὶ ταῦτα μὴν ἢ πολυῶμνητος καὶ παναμώμητος καὶ μακαρία παρθένος πρὸς τὸν ἀρχάγγελον Γαβριήλ ἡ καὶ τὰ τούτων ἀπορητότερα διελέγετο. ἀλλ' ἀκούσωμεν λοιπὸν τί καὶ πρὸς αὐτὴν ὁ δίκαιος Ἰωσήφ διελέγετο.

5) Ἀλφαβήτος δευτέρος τοῦ Ἰωσήφ καὶ τῆς θεοτόκου.
 Ἰωσήφ. Ἀσπίλόν σε παρέλαβον...

6) Записки:

ετασεισασειθῖψαλεαψθωψεωθῖψθω.

ψέσω . πθάψσῶ εσ' μη.

(τ. ε. ἐτελειώθη μαρτίῳ εἰς τὰς τέσσαρας. τέλος καὶ τῷ θεῷ δοξα).

7) лл. а — 4 Провзведение безъ заглавія съ оглавленіемъ 77 главъ, впереди; къ нему предисловіе:

Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ὡς ἀνεμάθεν, ὅτι εἰς τὴν Ἰουδαίαν εὐρίσκειται ἓνα βιβλίον ποῦ ἔργον ὑπὸ τοῦ σφραγῆς ποῦ ἦσαν ἐκεῖ... καὶ ἐθαύμαζε πῶς ἔειπται τὴν γνώσι (οὐρην).

(μερ. α') Ὅτι ἡ ἅγια τριάς εἶναι εἰς τρεῖς χαρακτῆρας, πλὴν ὅτι ἓνας θεὸς ἓνας καὶ οὐχὶ τρεῖς καὶ ὅτι

ὁ ἄνθρωπος εἶναι κατ' εἰκόνα θεοῦ καὶ ὅτι ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. . .

Ἡ θεία καὶ ἅγια τριάς. . .

8) π. 1.^α—ρη^α Τοῦ σφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ νεας Ῥώμης ὁμιλία ρηθεῖσα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν. ἐρωτηθεῖς γὰρ παρὰ ἀμηρᾶ σουλτάνου τοῦ Μουχαμέθ.

Сопровождается толкованием:

Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ ἐξήγησις τοῦ πρώτου κεφαλαίου εἰς πεζὴν φράσιν.

9) Записи:

Ἐπερ παρεσφάλημεν ἐκ τίνος τύχης,

Ἄνθρωποι μὴ κρίνετε βροτὸς καὶ γὰρ δε.

Καὶ σφαλμάτων πέπλησμαι ἄχρι σφονδύλου.

Σύγνωτε τοίνυν, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες.

Ἐὐσταθίου τοῦ τάλανι, υἱῷ τοῦ οἰκονόμου

Ἰνα θεῖον ἔλεων εὐριμεν πάντες.

Ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀδεκάστῃ κρίσει.

Ἰωακείμ ἱερομόναχος Συναίτης.

№ 1709.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

Въ стихахъ II книга ветхозавѣтної исторіи (сопровожд. указателемъ) о Δώτ, Σαρψών, Ῥαβ, Δαβίδ, βασιλεῖσα Σαββᾶ, Δανιήλ, τρεῖς παῖδες.

№ 1710.

Бум., XVIII вѣка, 4^о.

1) Ἐπιστολῶν εἶδη τεσσαράκοντα.

2) Здѣсь есть еще и переписка, а также патриаршія и архиепископскія посланія разнообразнаго содержания, важныя и для позднѣйшей исторіи Синаи. Въ 1911 г. я предполагалъ описать р-сь подробно, но ея не оказалось на мѣстѣ.

№ 1711.

Бум., XVII вѣка, 8⁰.

1) Правила съ толкованіями Аристѣина, списокъ съ № 1121 (483).

2) Записъ:

Τῷ παρὸν νομοκάνωνων ὑπάρχονι καμοῦ Γεναθίου ἱερομονάχου τῷ οποίον τῷ ἔγραφα στο ἅγιον μοναστήριον τῷ Σινά ὄρος με κόπον πολλήν.

№ 1712.

Бум., 1711 года, 8⁰.

1) Ἐπιστολαὶ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου βιβλίον β'.

2) Записъ:

Διὰ χειρός μου ἐγράφη εἰς τὴν Χίον κατὰ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔτος ἤγγον παρ' ἐμοῦ διακόνου Μεθοδίου Γαπόντε τοῦ ὕστερον χρηματίσαντος Αἰνίου ἀρχιερέως ἀναξίου.

№ 1713.

Бум., XVIII вѣка, 8⁰.

Ἐγχειρίδιον ἔστι ἐκθεσις σύντομος θεολογίας, ἐν ᾗ δεικνύται, ὅτι ὁ θεὸς ἐστὶν εἷς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι.

№ 1714.

Бум., XVIII вѣка, 8⁰.

Слова св. Григорія Богослова и Василия Великаго съ грамматическими толкованіями.

№ 1715.

Бум., XVIII вѣка, 8⁰ min.

1) Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέου τοῦ ὕστερον διὰ τοῦ θεοῦ καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεοδοσίου μετακρησθέντος ἐκθέσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων.

съ подстрочными грамматическими толкованиями и образцами.

2) Псалма его же и другихъ къ разнымъ лицамъ.

3) Ἀφ' ὀνόμου σοφιστοῦ προγράμματα.

4) Παρὶ ἑτους, μηνῶν, ἡμερῶν καὶ ἰνδικτιῶνος παρὰ Σεβαστοῦ ἱερέως καὶ οἰκονόμου Καστορίας χαριζομένου τοῖς ἰδί-
οις φοιτηταῖς ἀπαιτήσαντες ἐρανισθέντα τε καὶ αὐτοσχεδίως προσ-
τεθέντα.

Ἐπει γούν ἐπιστελλόντες . . . ἕως τοῦ νῦν δεψιδ'.

Περὶ μηνῶν Ῥωμαίων.

Μηνάς . . .

№ 1716.

Бум., XVII вѣка, 8.

1) л. α^α—γ^α Θεοδора Студита огласительныя слова.

л. ν^β—ν^β^β пустые.

2) л. γγ^α— Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας καὶ ἱσαποστό-
λου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς· πάτερ εὐλόγησον.

Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας . . .

3) житіе св. Ипатія Гаугрекаго,

4) житіе св. Іоанна Златоустаго,

5) житіе св. Ефрема Сиринна,

6) л. ρς^α—ρ^α^β Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Νικάνδρου
τοῦ νέου ἀσκητοῦ τοῦ λάμπαντος κατὰ τὴν μεγίστην λαύραν τοῦ
ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ.

Εὐλογητὸς ὁ θεός . . .

(умеръ въ 1631 г.)

7) слова,

8) Ἐκ τῶν περιόδων Φιλίππου ἀποστόλου.

9) слово Іоанна Златоуста,

10) житіе Алексія челоувѣка Божія,

11) разсказъ объ избіенныхъ въ Рапелъ и на Синаѣ,

12) мученіе Іакова Перса.

13) Κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς τοῦ π^ατ^ρα.

№ 1717.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

Σлова Γερασιμα, πατριарха Αλεξανδριѣσιμου. Ср. № 1647
и № 1653.

№ 1718.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

Διήγησις τῶν παλαιῶν υποθέσεων.

разсказы изъ ветхозавѣтної исторіи.

№ 1719.

Бум., XVI вѣка, тетради α'—κε' (330 × 230; 245 × 135)
по 32 строки.

1) Πρακτικὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐν Φλωρεντίᾳ γενο-
μένης συνόδου.

2) Запись:

Τὸ παρὸν γράμμα κατὰ λέξιν ἐξισάζει τῷ πρωτοτόπῳ
κατὰ πάντα τέλος.

3) Прписка 1625 года:

ρπῆ χρόνοι εἶναι ὅπου ἐπῆγαν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τὴν
πόλιν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ ἔκαμαν τὴν σύνοδον, καὶ
ἐτοῦτο τὸ κάνομεν διὰ ἐνθύμησιν καὶ ἔγραψα εἰς
αχκε' Ἰουνίῳ κε'.

№ 1720 (533).

№ 1721.

Бум., XVI вѣка, 8^о.

Софокла драмы съ подстрочными толкованіями.

№ 1722.

Бум., XV вѣка, тетради α'—η' и α'—χβ' (210 × 154;
139 × 92).

И Іоанна Дамаскина. Логика съ предисловіемъ:

Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεοφιλέτῳ πατρὶ Κοσμά τῷ ἐπι-
κόπῳ τοῦ Μαίουμᾶ Ἰωάννου ἐλάχιτος.

Τὸ μὲν στανὸν τῆς διανοίας...

- 2) Его же ἐκδόσις ἀκριβῆς τῆς ὁρθοδόξου πίστεως.
3) Запись:

Δόξα σοι ὁ θεὸς δόξα σοι ὁ θεὸς δόξα σοι ὁ θεός.
+ ἐτελειώθη διὰ κόπου καὶ ἐξόδου Ἰωάννου ἐρέ-
ως τοῦ Γρ: μ ὁ | | (орыв., потому что оторвали
последнюю листъ тетради 43').

№ 1723.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

- 1) Ἐπιστολῶν εἶδη τεσσαράκοντα в образцы.
2) Кроме того, есть много посланий къ патриархамъ,
русскимъ нарямя, переписки между архіереями, а также
Ἐπιστολαὶ τινες ἐκ τῶν τοῦ Μελετίου Ἀλεξανδρείας,
которые надо сравнить съ № 1605 (531).

№ 1724.

Бум., XVIII вѣка.

1) л. 1^а—33^а Τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου Μελλοῦ
ἀποκρίσεις συνοπτικαὶ καὶ ἐξηγήσεις πρὸς ἐρωτήσεις διαφόρους
καὶ ἀπορίας γραφεῖσαι πρὸς τὸν βασιλέα κῆρ Μιχαήλ τοῦ
Δουκά.

2) л. 33^а—35^б Περὶ τοῦ τῶν χριστιανῶν πάσχα.
(въ видѣ иллюстраціи годъ νῦν ἐνιστάμενος πρὸς Πάσχα 18 апр.).

3) л. 36^а—41^б Τοῦ σοφωτάτου κῆρ Νικηφόρου τοῦ
Βλεμμύδου περὶ τῆς θείας καὶ ἀσφαλήτου πίστεως τῶν χρι-
στιανῶν.

4) л. 41^а в слѣд. Βασιλείου βασιλέως κατὰ λικα παρανε-
τικά πρὸς Λέοντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ συμβασιλέα.

5) Рядъ другихъ произведеній. среди которыхъ много
словъ Ἰωάννα Златοуста.

№ 1725 (565).

№ 1726.

Бум., XVII вѣка. лл. 222. 8^ο μιν. Разными почерками, но больше всего рукою Максима Маргуниа.

1) л. 1^α—19^β Συνοδικὸν περιέχον ἐν ἐπιτομῇ ἀπόσας τὰς ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων γεγονυίας ὀρθόδοξους καὶ αἰρετικὰς συνόδους μέχρι τῆς ἁγδοῆς τῆς ἐπὶ τοῦ Φωτίου καὶ τῆς τοῦ πάπα Ἰωάννου ἐνώσεως.

Σύνοδος θεία καὶ ἱερά . . . Μιχαὴλ ἀποστείλαμενος αὐτοκράτορι, Φωτίῳ, ἀρχομένοις καὶ ἄρχουσι καὶ ταῖς λοιποῖς πατριάρχεις διέπεμψα.

съ помѣткою писца:

μέχρι τούτου εἶχε τὸ πρωτότυπον.

2) л. 23^α и слѣд.: произведенія Максима Исповѣдника съ указателемъ впереди,

3) другихъ отцовъ творенія.

№ 1727.

Бум., XVIII вѣка, 8^ο.

Ἀμφότερα λογικὴ ἐλάσσων καὶ μείζων περιπατητικὴ καὶ νεωτερικὴ παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου κυρίου Βικεντίου τοῦ Δαμοδοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ ἱερᾷ θεολογίᾳ ἀμφοτέρους τοῖς νόμοις διαφηφάρου ἐν ἔτει σωτηρίῳ αΨλς' κατὰ μῆνα Σεπτεμβρίου.

№ 1728.

Бум., XVIII вѣка, 8^ο, разными почерками.

1) Αἱ περίοδοι Ἰωάννα Βογослова, заше. Прологовъ.

2) Μεταμόρφωσις τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ νέου γενεσις ἴτοι βιβλίος κατασκευτικὴ περὶ τῶν δ' τοῦ ἀνθρώπου ἐσχάτων μεταμορφωθεῖσα ἐκ τῆς λατινίδος εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἑλ-

λήτων Ῥωμαίου διάλεκτου παρὰ Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ
ιατροῦ τοῦ φιλαναγνώστη.

3) Видъ словъ.

4) Записи:

Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς Νικολάου Κλαδά-
κι Σημαίτου.

5) Προλεγόμενα εἰς τὴν φιλοσοφίαν Δαβίδ τοῦ φιλο-
σόφου.

№ 1729.

1) Первая половина занята отрывкомъ печатной Па-
схάλιον αἰώνιον на 1695—1830 гг. и выписками изъ како-
пическихъ сборниковъ Властара и Арменияна о бракъ
и друг.

2) Во второй половинѣ, писанной другою рукою, есть

Ἐγκώμιον εἰς τὸ εὐλογημένον ὄρος τὸ Σίναιον συντεθέν παρὰ
τοῦ σοφωτάτου μητροπολίτου πρώην Καστορίας κὺρ Γερασί-
μου τοῦ Κρητός.

3) Записи разные выписки.

№ 1730 (501).

№ 1731.

Бум., XVIII вѣка, 8⁰.

1) л. 1^a—4^b Ἱστορία σύντομος περὶ τῶν προφανῶν αἰτιῶν
δι' ἃς ἡ Βλαχία ὄργη θεοῦ ἐπειράσθη καὶ περὶ τῶν ἡγεμόνων
Στεφάνου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ Νικολάου τοῦ σο-
φοῦ καὶ τῶν συμβεβηκυῶν αὐτοῖς τε καὶ πάσῃ τῇ Βλαχίᾳ ἀναγ-
κῶν καὶ τελευταῖον περὶ τοῦ χαριτωνοῦ ἡγεμόνος Ἰωάννου
καὶ τῆς δι' αὐτοῦ γενομένης ἀνακλήσεως.

Ἐπειδὴ ἔμελλε τὴν Βλαχίαν . . . εἶτι καὶ νῦν τῶν με-
ρῶν τοῦ Ὀλτου κατακρατεῖ.

2) Послания Василія Великаго съ грамматическими
толкованіями.

3) Συλλογαὶ διαφόρων γνωμολογιῶν.

4) Συμπεῶν τοῦ νέου λογοθέτου καὶ θεολόγου πρὸς τινὰ φιλοῦντα στόματι καὶ μὴ καθαρᾷ καρδίᾳ.

Κἄν γάρ καὶ στόματι φιλεῖς ἀλλ' ἡ καρδία πόρρω σου ἀπ' ἐμοῦ ἀφέστηκε . .

5) Разныя другія писма въ видѣ образцовъ.

6) Чин-то отвѣты, объясняющие таинства церковныя.

7) Θέματα εἰς τὴν τοῦ Λασκάρεως γραμματικὴν κατὰ τὰ εἶδη τῆς συντάξεως ἐκδοθέντα ἡμῖν παρὰ τοῦ σοφοῦ λογιωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου Γεωργίου τοῦ Τραπεζουντίου ἐν τῇ αὐθεντικῇ σχολῇ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ, ,αψιε'.

8) Θέματα εἰς τὴν τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος κυροῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων κατὰ τὰ ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου ἐκδοθέντα ἡμῖν παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου διδασκάλου Μάρκου τοῦ Κυπρίου ἐν τῇ αὐθεντικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς κατὰ Δακίαν, ,αψιε'.

9) Τὰ εἶδη τῶν ἐπιστολῶν.

ОБЪЯСНЕНІЯ 40.

10) Θέματα εἰς τὸ τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλέως ἐπιστολάριον ὡς ἐν εἶδει ἐπιστολῶν, παραδοθέντα ἡμῖν ὑπὸ τοῦ λογιωτάτου κυροῦ Γεωργίου τοῦ Τραπεζουντίου ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ κατὰ τὸ ,αψιε'.

11) Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς τῶν ὀκτώ ἔχων ὅσπερ ἐξήγησεν ὁ κῦρ Νικηφόρος Κάλλιστας ὁ Ξανθόπουλος διὰ ζητήσεως τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιμανδρίτου τῆς τοῦ Κοζηνά μονῆς κῦρ Καλλινίκου.

12) Συναγμάτιον Γερασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἑναετίον ἐνεῶν ὑποῦ ψευδοφρόως λέγουσι . . .

(το κε. что въ № 1605).

13) Ἀπόγματα τινὰ πᾶν ὥραϊα ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ πάππα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου κυρίου Γερασίου.

14) Ἀθανασίου ἱερέως τοῦ Ἀβραμίου διάλογος ἐν ᾧ ἀπέχειται ὁ πάππας ὡς ἀποθανῶν καὶ πατέρων ἤρριξε τὴν

πόλην τῆς βασιλείας, ὃ δὲ Πέτρος ἔσωθεν δυσχεραίνων ἀπέ-
κρίνατο. ἔχει δὲ ὁ διάλογος τὸ ῥησίδιον τοῦ πάτερ ἡμῶν.

№ 1732 (458).

№ 1733.

Byz., 1654 год, 8^о, лл. 29+248. Πα κορ.: Κυριακο-
δρόμιον Μαξιμου τοῦ Πελοποννησίου.

1) Μαξιμος ἱερομόναχος ὁ Πελοποννήσιος τοῖς ἀπαντα-
χοῦ εὐρισκομένοις χριστιανοῖς, ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς ἐν κυρίῳ
χαίρειν αἰεί. Προσίμιον.

Ἐπρεπε καθὼς . . . χριδ' μαρτίῳ εἰς Ἰωάννινα.

2) Записи:

Ἡ παροῦσα βιβλος ἀγράφη ἐν Σιναίῳ τῷ ἁγίῳ ὄρει
διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Νεοφύτου ἱερομονάχου ἐν ἔτει
αχρδ' ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐ-
χεσθε καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων.

3) Прписка:

Ἡ παροῦσα βιβλος ἀπεξενώθη ὑπὸ τινὸς θεωμάχου
καὶ πουλίσας αὐτὴν εἰς Ἀδριανοῦπολιν διὰ χηρυσία δέκα.
διὸ βλέποντας αὐτὴν ἐγὼ ἠλευθέρωσα αὐτὴν ὅπως ὅτι
πως ἐδυνήθη, καὶ ἤφερα αὐτὴν πάλιν εἰς τὰ ἴδια
ἦγουν εἰς τὸ ἡμέτερον ἅγιον μοναστήριον τοῦ Σιναίου
ὄρους· καὶ ὁ βουληθεὶς πλέον ξενώσει αὐτὴν ἔστω
ἀσυγχώρητος καὶ ἀφωρισμένος παρὰ πατρός· καὶ οἰοῦ
καὶ ἁγίου πνεύματος καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προ-
δότη τοῦ Ἰούδα, ἐγέτω δὲ καὶ τὰς ἀράς τῶν τῆς θεο-
φόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ πάντων τῶν ἐν
Σινᾷ καὶ Πατρῶν ἀναρρεθέντων ἁγίων πατέρων, χριδ'
κατὰ μῆραν αὐγουστοῦ Νικηφόρος ἱερομόναχος πρῶ-
τος ἄγγελος Σιναιῆς ὁ μῦς.

4) Оглавление и самые слова:

Μαξιμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου διδάχαι εἰς τὰς
κυριακάς τῶν εὐαγγελίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς
κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων.

5) Другая запись:

Ὁς οἱ ἐξηγητοὺντες ἐπιθυμοῦν πατρίδας
καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰθαῖν λιμένας
οὕτως καὶ οἱ γράφοντες ἰθαῖν βιβλίου τέλος.

№ 1734.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

1) Переписка Василія Великаго съ Григоріемъ Богословомъ в Іливаніемъ.

2) Διδαχαὶ Μελετία Сирига.

3) Ἰωαννικίου ἱερομονάχου Μαρκοῦρᾶ τοῦ Κερκυραίου διδασκάλου φιλοσόφου. Περί μετεώρων.

4) Рядъ произведеній разнообразнаго содержания съ граммат. подстрочными примѣчаниями.

№ 1735.

Бум., XVII вѣка, 8^о. На кор.: Διήγησις τῆς παλαιᾶ ἱστορίας. . .

Какой-то сборникъ безъ начала, въ 90 главахъ, на разговорномъ языкѣ.

№ 1736 (527).

№ 1737.

Бум., XVIII вѣка, 16^о. Потная рукопись.

№ 1738.

Бум., XVIII вѣка.

Герасима, патриарха Александріискаго, томъ III (вѣроятно, изъ тѣхъ, что № 1647 и № 1750), слова α'—μγ' μδ'—πγ'.

№ 1739.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

Грамматическіе разборы.

№ 1740.

Бум., бумага писцами 1682 года (211 × 155).⁹

1) л. 1^а—Πίναξ τῆς παρουσίας δέλτου τοῦ α' βιβλίου.
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ παραίνεσις πρὸς μοναχοὺς
διάφοροι.

verso 167, а заглавіе

л. α^а—ρξθ^а Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ παραίνε-
σεις πρὸς μοναδικὴν πολιτείαν διάφοροι.

3) л. ρξθ^б—ρσ^б Πίναξ τῆς παρουσίας δέλτου τοῦ β' βι-
βλίου.

4) Записъ перваго писца:

Ἦλθε πέρας τὸ παρὶν α' κεφάλαιον τῆς παρουσίας
δέλτου παρ' ἐμοῦ Γαλακτίωνος ταπεινοῦ καὶ ἀμαρ-
τωλοῦ τάχα δὲ καὶ ἱεροδιακόνου, καὶ οἱ ἀναγνωσκόντες
εὐχασθαι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἐλκεينوῦ καὶ ἀπανθρώπου· οὐ
μόνον διὰ τὰ σφάλματα τῆς γραφῆς ἀλλ' ὅτι καὶ πάν-
τας βρωτοὺς ὑπερέβην τῇ ἀσωτείᾳ, καὶ οὐδὲν ἀγαθὸν
εἰς ἐμαυτὸν σόμισα, διὸ καὶ χρῆζω εὐχῆς καὶ ἐλε-
ους, ὅπως ἴλεως γένηται ἐν ἐμοὶ ὁ κύριος ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς κρίσεως, αὐτῷ ἢ ὄσα εἰς τοὺς
αἰῶνας ἀμήν.

ἐν τῷ ἔρῳ, ἀπριλλίῳ ἐς, δεσπύζοντος τοῦ παν-
κρωτότου καὶ αὐθέντου ἡμῶν κυρίου κυρίου κῆρ Ἰω-
αννικίου ἐν Σιναίῳ τῷ ἁγίῳ ὄρει, παρὰ τοῦ ὁσίου
ἄρου καὶ ἡ βίβλος ἐγεγράφη διὰ συνδρομῆς κυρίου
κῆρ Ἀνανίου τοῦ ἐκ τοῦ τόπου Σκουρτίας.

5) л. α'—ρη' Слова и прочее Ефрема Сирина в
49 главахъ, при чемъ, судя по оглавлению,
послѣ главы

(μδ') Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου
должна была быть еще глава

(ν') Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ διαθήκη,
но ея нѣтъ.

6) Записъ второго писца:

Τέλος τοῦ παρόντος βιβλίου ἐν ἔτει 1682 καὶ 8.

ὁ γράφας ταῦτα ἀμαθῆς γάρ ὑπάρχει· μάλιστα πταισ-
στης τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἄρσένιος τοῦνομα
καὶ δοῦλος πάντων. ἄχριος σμικρότατος· τοῦ τάγματος
πέφυκα τῶν ἱερομονάχων νοσοῦντα τὸ σῶμα μου τῶν
πολλῶν ἐγκλημάτων. τὴν φυγὴν ἐμόλυνα δι' ἀμέτρων
πταισμάτων. οἱ ἀναγινώσκοντες ταύτην τὴν βίβλον τοῦ
θεοῦ δεηθῆτε ὑμεῖς ἀλλήλων ὅπως με ρύσῃται τῆς
φυγῆς νοσημάτων, καὶ λάβω χάριν τῶν αὐτοῦ δωρη-
μάτων πρεσβείαις τῆς θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων. Λύ-
τρωσαί με κύριε ἀμαρτιῶν παντοίων εὐχαῖς πατέρων
καὶ ἀδελφῶν ὁσίων ἅξιόν με ποιῆσαι ἀγαθῶν αἰωνίων
ἀμῆν.

Ἐποῦτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει τοῦ Ἀνανίου τοῦ
Σχοῦρτου να το ἔχει ἕως τέλος τῆς ζωῆς τοῦ καὶ
μὴ τολμήσει μήτε νὰ τὸ πουλήσει μήτε να το χαρί-
σει καὶ ἀποθένοντας νὰ εἶναι τῆς ἐκκλησίας τῆς μεγά-
λης τοῦ ἀγίου ὁρους Σινᾶ.

№ 1741.

Бум., XVII вѣка, 8^о, лл. 355.

Слова Григорія Богослова съ толкованіями Ни-
киты Серрекаго.

№ 1742.

Бум., XVIII—XIX вѣка, 8^о.

Грамматическій разборъ.

№ 1743.

Бум., XVIII вѣка, 8^о. На кор. Λογική.

№ 1744.

Бум., XV вѣка, тетр. β'—λδ' (266 × 185) въ два столбца;
тетрация ε' и ρ' дописаны рукою XVI вѣка.

1) Παρακλητική, какъ видно и изъ пометки:

Τέλος τῆς παρακλητικῆς.

2) Το πρωτοφωνικὸν τῆς ὅλης ἐξουμάδος κατ' ἔχον.

№ 1745.

Бум., XVIII вѣка.

Грамматическіе разборы и хрестоматія.

№ 1746.

Бум., 1808 года.

Ἄρχὴ τῶν θεῶν ἁγίω οἱ κανόνες τῆς ἁγίας ἐκδόξου μεγαλο-
μάρτυρος παρθένου καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης ψαλλόμενοι
κατ' ἔχρον ἐν τοῖς σάββασιν, ποιηθέντες παρὰ κυροῦ Ἰωαννικί-
ου ἱερομονάχου Συναΐτου Πυροῦ τοῦ ἐκ Κρήτης.

Впередн съ помѣткою писана:

Τὸ παρὸν βιβλίον πάλαι μὲν συνετέθη παρὰ τοῦ κυ-
ρίου Ἰωαννικίου Συναΐτου τοῦ ἐκ Κρήτης, ἐγράφη
δὲ παρ' ἀωνόμου τινός μεταγράφη δὲ νῦν παρ' ἐμοῦ
τοῦ ταπεινοῦ Ἀνανίου Συναΐτου μετ' ὅσης πλείστης
ἦν μοι τῆς δυνάμεως χάριν μὲν τῶν ἀναγνωσκόντων,
ἐμοῦ δὲ τῶν ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, μετὰ καὶ τῆς διορ-
θώσεως ἐν αὐτῷ τινῶν σφαλμάτων καὶ τῆς προσθήκης
τοῦ τοπικοῦ ἔχρον πῶς δεῖ τὸν ἀναγνώστην ἀναγινῶναι
τοὺς ἐν αὐτῷ κατ' ἔχρον κανόνες τῆς ἁγίας ἐκδόξου
μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης καθ' ἅπαντα τὰ σάβ-
βατα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐξαίρετως δὲ ἐν τοῖς τῆς με-
γάλης μ' σάββασιν, ἐν Αἴγυπτῳ αἰῶνι.

Дальше и идетъ это добавленіе Ананію.

№ 1747.

Бум., XVI вѣка, 8^о.

1) Εὐαγγέλιον ἑξήκωτων.

Κυριακὴ α' τῶν ἁγίων πάντων.

Ἐἶπεν ὁ θεός, πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοῖ ἐμπρο-
σθεν... ἐν οὐρανοῖς. Εἰς μαρτύριον προτρέπει τοὺς
μαθητάς ὁ Χριστός...

2) Слова Іоанна Златоустаго τῆ ἁγία καὶ μεγάλη
β' αἰς τὴν ἐκφανθεῖσαν σοφίαν.

Ὁφθαλμοὶ μὲν ὄρων...

и на остальные дни слова его же и на великую субботу.

3) Ἐπιφανίου εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν...

4) Прписка:

1671 ἰουνίου 8 τὸ παρὸν εὐαγγέλιον ὑπάρχει ἐμοῦ Ἰλαρίου ἱερομονάχου Σιναΐτου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ τὸ ἐκληρονόμησα ἀπὸ τὸν μακαρίτη πάπα Ἰωακείμ τὸν Καρχατούρη καὶ ἀποθανέντος μου ὅποιος τὸ κληρονομήση ἄς μας συγχωρήγη καὶ τοὺς ἀιο τῶν παρακαλῶ.

№ 1749.

Бум., XVII вѣка, (295 × 205).

1) Толкованія различныхъ авторовъ (т. е. отцовъ и писателей церкви) на Евангеліе отъ Матѳея безъ начала: нехватаетъ 2 тетрадей, т. е. 16 листовъ.

2) Слова Іоанна Златоуста.

№ 1748.

Бум., XV вѣка, (277 × 208).

Слова Андрея Критскаго, Іоанна Златоуста, Георгія хартофилакка. Θεοφιλαкта Болгарскаго. Нектарія патр. К Польскаго.

№ 1750.

И томъ словъ Герасима патріарха Александрійскаго.

№ 1751.

Бум., XIX вѣка.

Сѣбрикъ выписокъ неинтересныхъ.

№ 1752.

Бум., XVIII вѣка, (300 × 210).

Ματαφῶρσεις τοῦ παλαιῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ νέου γένους

ἤτοι βιβλίος κατασκευαῖκή περι τῶν τεσσάρων τοῦ ἀνθρώπου ἐσχάτων, μεταφρασθεῖσα . . . Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ ἱατροῦ.
Cp. № 1728.

№ 1753

Бум., XVIII вѣка, (320×217).

Γερασίου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκθεσις λόγων τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς τοῦ καθ' ἑξῆς δευτέρου ἔτους. ἀρχεται δὲ καὶ ἡ ἐκθεσις αὕτη ἐκ τῆς παραβουλῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου καὶ τελειοῦται ὡσαύτως τῆς ἁγίας κυριακῆς τῆς ν'. ἔστι δὲ ὁ παρὼν ἀ' λόγος τοῖς ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου λόγοις συναριθμούμενος λη'.

№ 1754 (535).

№ 1755.

Бум., XVI—XVII вѣка, лл. 376 (155×105; 103×64)
по 15 строкъ, безъ начала.

1) л. 1^α

ὀπτης, καὶ ἐξουσία καὶ σύμπνοια, λατρία μία ἁγιότης καὶ δύναμις μία, χορηγός ἁγιότητος καὶ δυνάμεως.

2) л. 1^α—3^α Ὁμολογία.

Πατὴρ υἱὸς καὶ πνεῦμα ἅγιον θεὸς εἰς πρόσωπα . . . ἀόριστον ἀπεριόριστον ἀσώματον.

3) л. 3^α—4^α Συνοδικῶς.

Πιστεύω καὶ ὁμολογῶ ὡς οἱ προφῆται εἶδον οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν ἢ ἐκκλησία ὡς ἐπαρέλαβεν . . . ἄμήν.

4) л. 4^α—13^α Ἐτέρα ὁμολογία Κλήμεντος πρεσβυτέρου, ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ποιῶ τὴν ὁμολογίαν μου οὕτως.

Ὡς προφῆται προεφήτευσαν ἀπόστολοι ἐκγόρευαν διδασκαλοι ἐδίδαξαν . . . ἄμήν.

5) л. 13^α—18^β рядъ вопросовъ катихизич. характера.

6) л. 18^β—27^β Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου

τοῦ Θεολόγου διδασκαλία περὶ τῶν ἁγίων ζ' συνόδων ἐρω-
τητικῆς καὶ ἀποκριτικῆς.

Ἐρωτησις. Πόσας ὁμολογεῖς συνόδους. Ἀποκρισις ζ'...

7) λ. 27^b—29^a Συνέδριον ο 4 εὐαγγελιστῶν.

8) λ. 29^a Στίχοι κατανοητικοί.

Ἔχων κατὰ νοῦν . . . αἰωνία.

9) λ. 29^a—31^b Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς γ' συ-
νόδου.

Τρίτη σύνοδος ἡ ἐν Ἐφέσῳ . . .

10) λ. 31^b—41^a Διάλεξις Κυρίλλου καὶ Νεστορίου.

11) λ. 41^a—43^b Περὶ τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ σωτή-
ρος καθέδρας.

12) λ. 44^a—180^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανα-
σίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν Ἀντιοχείας ἀρχόντα
περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς
ἐμφερομένων, παρα πᾶσι χριστιανοῖς γνωσθεῖσαι ὀφειλομένων.

Ἐρωτησις α'. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες.

vergo 134.

13) λ. 181^a—209^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμα-
νοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἰκουμενικοῦ πατρι-
άρχου πρὸς Ῥωμαίους τοὺς ἀποσχισθέντας τῶν ἁγίων καὶ οἰκου-
μενικῶν ζ' συνόδων.

Καλὸν ἢ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη . . . ἐπιπίπτειτε.

14) λ. 209^b—217^b Τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου
κῆρ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ πρὸς τὸν εὐλαβέστατον κῆρ
Γεωργιον ἐν τῇ Μεθώνῃ.

15) λ. 217^b—224^b Τοῦ αὐτοῦ συλλογιστικὰ κεφάλαια κατὰ
τῆς ἀρέσεως τῶν Λατίνων.

16) λ. 224^b—251^a Χριστιανῶν τε καὶ Ἰουδαίων Χριστὸν
ὁμολογούντων ἀμφιβαλλόντων δὲ Ἰουδαίων οὕπου αὐτὸν ἐληλυθέ-
ναι πλὴν λεγόντων ὅτι μέλλει ἔρχεσθαι. πῶθεν αὐτοῦ πείσαι
ὄφειλον, ὅτι θεὸς ἐστὶν ὁ Χριστὸς καὶ ὅτι ἦλθεν καὶ ὅτι ἀλη-
θὴς ἐστὶν καὶ ὁ πλάσιος ὡς αὐτοὶ νομίζουσιν.

Ὅτι μὲν θεὸς καὶ κύριος . . . ἀμήν.

ὅτι περὶ τῶν προφητῶν τὰ ὄνματα.

17) .i. 251^b—346^b Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὴν τῆς πατριαρχείας παραίτησιν περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων δοθέν μετὰ τὰς διαλέξεις ἐγγραφόν τι καὶ σύντομον ἀπαιτήσασι περὶ τῆς ἡμετέρας πίστεως καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς· περὶ ὧν γέγονεν ἡ διάλεξις ἐνώπιον τοῦ σουλτάνου μετὰ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ ἐν τῇ τῆς Παμμακαριστοῦ.

18) .i. 346^b—374^a Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ στέλλομενὴ ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ τοῦ Σινᾶ πρὸς τοὺς μοναχοὺς καὶ πρὸς τινα ὀνόματι Μάξιμον.

19) .i. 374^a—376^b Τοῦ αὐτοῦ.

Τιμιώτατε ἐν μοναχοῖς κῦρ Ἰωακείμ ἐπειδὴ ἔλαθεν... Γενναδίους. τέλος.

№ 1756.

Вум., 1544 года, (213×153; 158×103).

1) Типикъ, въ которомъ 145 главъ; отъ оглавленія не хватаетъ главъ 1—32.

2) Записк:

Τῷ συντελεστέῃ τῶν καλῶν θεῶ χάρις.

Οὐ λέγω περὶ τῆς γραφῆς καὶ τῶν αὐτῆς θαυμάτων, εἰ μὴ τῆς βίβλου τῆς μικρᾶς τῆς μελιτομουσκρατοφθέκτου τὴν δακτυλωχαράτσα παρὰ ἐκ τοῦ γραφέως θεὸς ὑπάρχει ἡ ἀρχὴ καὶ τούτο δὲ ἡ πλήρης. αὐτὸς κατήλθεν ἐπὶ γῆς καὶ ἐσαρκώθη ἀσπόρως, καὶ γεννηθεὶς καὶ βαπτισθεὶς καὶ σταυρωθεὶς ὡς εἶδεν, ἐν τέρψῃ δὲ ἀνακληθεὶς τριήμερος ἀνέστη, καὶ αὐθις ἀνελήλυθεν ἄνω πρὸς τὸν πατέρα, καὶ πάλιν μέλλει κατελθεῖν κρίναι τὴν οἰκουμένην.

Ὅσπερ ξένοι χαίροντες ἰδεῖν πατρίδα, καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰδεῖν λιμένα, οὕτω καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βίβλου τέλος.

Τέλος ἀγαθῶν σῶσον ἡμᾶς κύριε διὰ τὸ ὄνομά σου.

Ὅσα σοι ὁ θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν κύριε ὅσα σοι.

Ἐγράπη φευρουαρίῳ καὶ καὶ ἐτελειώθη ἀπὸ Χριστοῦ.

Παφνούτιος ἱερομόναχος. τέλος ἀπὸν.

и на оборотъ его же обычная просьба молиться, неразборчиво.

3) Приписка 1553 года о томъ, что сгорѣли дома Ангелія.

4) Шесть бум. листовъ арабскаго текста.

№ 1757.

Бум., XVIII вѣка, лл. 523, 4°, рукои Анастасія діакона.

Выдержки изъ «Исторіи Іерусалимскихъ патріарховъ» патріарха Досея съ

Πίναξ τοῦ παρόντος ἱστορικοῦ βιβλίου τοῦ ἐκ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχουσάντων κυρίου Δοσιθέου Ἱεροσολύμων παρ' ἐμοῦ ἐκλεγέντων.

№ 1758.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

Ἐγγήρις εἰς τὸν περὶ βασιλείας λόγον τοῦ σωφροτάτου Συμεσίου.

№ 1759.

Бум., 1684 года. 8°.

1) Ἀκολουθία συντεθεισα εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα Αἰκατερίνην.

2) Записи:

Ἡ παροῦσα αὕτη φυλλάδα τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης ἐγγράφη ἐν Αἴγύπτῳ ὑπ' ἐμοῦ ταπεινοῦ Γαλακτίωνος καὶ ἐλαχίστου τῶν Ἱερομονάχων ἐν τῷ Ἰουλίῳ μηνὶ Σεπτεβρίῳ δ', ἀρχιερατεύοντες καθ' ἡμῶν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν τοῦ αὐθεντοῦ καὶ δεσπότης κυρίου κυρίου Ἰωαννουκίου τοῦ ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐπέμφθη διὰ τοῦ ἐν τῇ κρῶ Χιῶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ μετοχίῳ τοῦ ἐπονομαζομένου τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς παυσοῦπης, καὶ ὁ βυζαντινὸς ὑστερήσει αὐτὴν ἐξ αὐτοῦ τοῦ μετοχίου ἐχέ-

τω τῆν ἀράν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὁμοῦ καὶ ὁποῦ γράφη χαρακτηρες μέσα καθὼς τινες ἔχουσι συνήθειαν καὶ καταβρίζουσι τὰ βιβλία ἢ ὁποῦ κόψη φύλλον. θέομαι δὲ καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς τοὺς κατ' ἕκαστον καιρὸν προστατεύοντας τοῦ αὐτοῦ μετοχίου καὶ τὴν αὐτῆς μνησίαν ἐκτελοῦντες, ἵνα μνημονεύηται καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ (ἐν τῇ ἱερᾷ αὐτῆς ταλατῇ) καὶ τῶν γονέων μου, ὅπως ἐγὼ μὲν καὶ αὐτοὶ διὰ τῶν ἀγίων σας εὐχῶν ἐλέους τύχωμεν. ὁμεῖς δὲ τὸν ἐπάξιον μισθὸν κομισήτε παρὰ τοῦ μισθαποδότου θεοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ παρουσίᾳ. ὁ ἐλάχιστος τῶν ἱερομονάχων Γαλλακτίων Σιναΐτης ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου ὑπάρχων.

(iii m.: Ἰσιδώρου καὶ Εἰρήνης. Γαλλακτίωνος καὶ Ἰωαννικίου ἱερομονάχων. Σταματοῦς καὶ Ἰωάννου ἡ ποιητῆς: Σινᾶ ὄρους Ἰωαννίκιος).

№ 1760.

Бум., XVII вѣка, 8^о; безъ начала: пропалъ листы.

1) л. 1^а

τὴν μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν ἱερωσύνην μήτε βασιλείαν..
ἀμήν.

2) л. 1^б Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδοξοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους...

3) Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἰσακίου ἐπισκόπου Γάγγρας.

Κατὰ τοὺς χρόνους...

4) Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Χήφωνος τοῦ ἐρτημίτου μερικῆ διήγησις λόγοι ωφέλιμοι.

Ὁ μακάριος καὶ δοῦλος...

5) Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

Ἐγένετο εἰς τὴν Ῥώμην.

6) Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Βίον καὶ πολιτείαν ἀνδρῶς. . . ἀμήν.

№ 1761.

Бум., XVII вѣка, 16⁰.

1) Βροντολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ ἐκ τοῦ δωδεκαζωδίου συνταχθέντα παρὰ Ἡρακλίου τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ἀστρονομικοῖς διατάξεως ἔγγουν τῶν ἀστέρων κινήσεως.

Μηνὶ μάρτιως εἰς τὴν αβ' κριῶς. . .

2) Здѣсь же виды писемъ, послѣдованія и вообщѣ разнообразныя выписки.

№ 1762

Бум., XVIII вѣка, лл. 495, 8⁰ мај.

1) Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρὰ τινων περὶ διαφορῶν κεφαλαίων.

Ἐρώτησις α'. Τί ἐστὶ τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριστιανοῦ. . .

2) Разныя другія статьи.

№ 1763.

Бум., XVI вѣка (154 × 100), безъ начала и безъ конца. Разныма почеркама и разнообразнаго содержанія: отмѣчаю нѣкоторыя статьи.

1) α. Γ'

Ὁ: ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, δοῦσα καὶ νῦν.

Τούτων δὲ λεγομένου παρὰ τοῦ ταχθέντος ἀδελφοῦ Ἰσακίου ὁ ἱερεὺς ἀρχιεπὶς ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν καὶ λέγει τὰς εὐχὰς τοῦ λυχνικοῦ μυστικῶς. Μετὰ δὲ τῶν προσευχῶν συναπτὴ μεγάλη.

2) сь л. 1^б Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ μακαρίου ἀνθρ. ὁ ἕτερος χορὸς ἄρχεται διπλασμὸν ἔξω πλ. ἦ.

3) Ἐπιγράμματα εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας.

4) Отдѣльные псалмы сь такованіями.

5) Ἐπιθesis ἐν ποίαις ἡμέραις ποιῶσιν ἀρχεῖαν οἱ μοναχοὶ καὶ ἐν ποίαις λύουσιν τὴν νηστείαν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

6) Βίοι τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων ἐπισκόπου συνόψεως.

7) Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν πόθεν τε ἄρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν.

8) Грамота патриарха КП. 1570 (ζση) годѣ ѿδικтиѣнос ѿγ.

9) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ. Μεσονυκτικὸν ψαλλόμενον τῇ κυριακῇ, ἐὰν οὐ γίνεται ἀγρουπία.

10) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ. Στίχοι τοῦ ὄρθρου.

11) Πολυέλεος ὁ καλούμενος κουκουμάς.

12) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ. Μεγαλονάρια ψαλλόμενα ἐν τῇ ἡ' τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν
и въ дръгѣ днн.

13) Προκείμενα ἀναστάσιμα τῶν κυριακῶν и дръгѣ.

14) Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τὰ κοινωνικά τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἔτι δὲ καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἤτοι τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

15) Копія записи въ Вѣнлеемскоѣ церквн:

Τοῦτο δὲ τὸ γράμμα πέλει εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ παλατίου τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας τοῦ Θεοῦ μητροπόλεως ἧγουν ὑπάρχει εἰς τὸ καθολικὸν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας πόλεως Βηθλεὲμ εἰς τὸν τεῦχον ἀνωθεν ἱστορισμένα γράμματα μέγιστα μετὰ μοσίου ἔκπαλαι.

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἔργον, διὰ χειρὸς Ἐφραῖμα, μοναχοῦ ἱστοριογράφου, καὶ μουσιάτορος ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουήλ, μεγάλου βασιλέως πορφυρογενήτου, τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ ἐπὶ τὰς ἡμέρας τοῦ μεγάλου ῥηγῆος Ἱεροσολύμων κυροῦ Ἀμμορά, καὶ τῶν τῆς

ἀγίας Βηθλεέμ, ἀγιωτάτου ἐπισκόπου κυροῦ 'Ραούλ· ἐν ἔτει 'σχοζ'. Ἰνδικτιῶνος β'.

Καὶ ταῦτα τὰ στιχοῖα εὐρίσκονται ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει μέρει τοῦ ναοῦ, τῆς αὐτῆς ἀγίας ἐκκλησίας ἐξώθεν τῶν χορῶν ὅπερ ὑπάρχουσιν αἱ κιόνες ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ἔχουν εἰς τὸν βαπτιστήρα λελατομημένα εἰς τὴν πέτραν γύρωθεν γράμματα.

Ἐπὲρ μνήμης καὶ ἀναπαύσεως καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν ὃν κύριος γινώσκει τὸ ὄνομα.

16) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τὰ συλλειτουργικά τῆς θείας λειτουργίας.

17) Τηрикониъ.

№ 1764.

Бум., разными почерками XVII вѣка, 8^о.

1) Ἐρωτόμου Τραγωδιστοῦ τοῦ Κυπρίου περὶ χρειᾶς μουσικῆς γραμμικῶν χαρακτῆρων.

2) Ο προσοδία (безъ зап.).

3) Μέθοδος ἠκριβωμένη τῶν ἀγίων πατέρων κυρ Κοσμᾶ καὶ Γεωργίου Δαμασκηνοῦ καὶ Γεωργίου τοῦ Χρυσοστόμου.

4) Ἐτέρα μέθοδος τοῦ κυρ Μανουήλ τοῦ Χρυσάφης καὶ Δαμπλάριου λέγοντος περὶ τῶν ἐνθεωρουμένων τῆ ψαλτικῆ τέχνης καὶ τῶν φρονούντων κακῶς περὶ αὐτῶν.

5) Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς μετροφωνίας.

6) Ἐρμηνεία τῆς τέχνης; ἢ καὶ παραλλαγή λέγεται.

7) Еще 2 какия-то анонимныя произведенія о музыкѣ.

№ 1765 (447).

№ 1766.

Бум., XVII вѣка, (202 X 145).

Ἐρωτόμου μαγιστροῦ τοῦ Στήθ' ἀνοψίς τῶν φυσικῶν μεταφρασθεῖσα ἐπ' ἑαυτὸ εἰς κοινὴν γλῶσσαν τοῦ ἐν ἐλαχίστοις σπουδαίου Μάρκου τοῦ Περφυροπούλου τοῦ Κυπρίου καὶ τοῦ

ταρίου τῆς ἐν Χριστῷ μεγάλης ἐκκλησίας διὰ παρακλήσεως τινὸς τῶν ἐμῶν συνήθων.

Ὁ Πλοῦταρχος, ὁ μέγιστε καὶ θειότατε βασιλεῦ
διαφόρους καὶ πολλῶν λογίων ὁύσας μετροῦντας.

съ указателемъ содержания въ кониѣ.

№ 1767 (546).

№ 1768.

Бум., XVI вѣка, тетради 1, а'—ис' и а'—γ' (213×135).

1) Впереди тетради изъ другої р-си, гдѣ

Λόγος παραβολικὸς ψυχωφελῆς τοῦ ἁγίου Βαρλαάμ, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖται ἄνθρωπος ὁ θησαυρίζων ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· ἀλλὰ οὐδὲ γυνή οὐδὲ τέκνα λυτροῦσιν αὐτὸν τοῦ θανάτου εἰ μὴ μόνον ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ μετάνοια, εὐλόγησον δέσποτα.

Ἄνθρωπός τις ἐν τῷ κόσμῳ ἐκτίρατο... ἀμήν.

2) Слова на сорокатынцѣ.

3) Собрание отрывковъ изъ В. и Н. Заѣта и отцовъ церкви.

№ 1769.

Бум., 1706 года, 8°.

1) Κεφάλαια ἐκ διαφόρων ἐρμηνευτῶν περὶ τῆς γενέσεως.

2) Занисъ:

Ἄνανίου θύτου τληπαθοῦς θεοῦ συνεργεία πέρας ἔλαβεν τὸ παρόν ἐπὶ ἔτους αψ' δεκαεβρίῳ ἡ' (за-
бавлено: καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν τοῦ Σενά.
кажетея тои же рукои).

№ 1770.

Бум., XVI вѣка, 8", безъ конца. На кор.: Ἱστορία μερι-
κή τῆς παλαιᾶς. Содержание р-си:

Ἄρχή τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

Πρὸ πάντων καὶ διὰ πάντων συμπᾶσι γρη τῶν ἀληθῶν

χριστιανῶν ἐπιθεσθαι τίς θεός καί ὁσαυτὸς θεός; καὶ τί εἴρηται θεός. . .

№ 1771 (523).

№ 1772.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

Сначала указатель:

Πίναξ σὺν θεῷ ἀγίῳ καὶ τὰδε περιέχει.

250 главъ, а затѣмъ и самый текстъ сборника:

Νομοκάνονον ἐκλελεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα κεφάλαια τῶν θείων νόμων τὰ πλέα ἐκλεκτά.
κεφ. α'. Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνι χρεῖα νὰ εἶναι.
Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Ὡ πνευματικὴ βάλει εἰς τὸν νοῦν σου. . .

248 главъ, потому что сдѣланы ошибки въ нумераціи.

№ 1773.

Бум., 1703 года. лл. 363, 8^о.

1) Πίναξ σὺν θεῷ ἀγίῳ τὸ παρὸν νομοκάνονον.

397 главъ съ указаніемъ листовъ, а затѣмъ и самый текстъ:

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ νομοκάνονον ἐκλελεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων.

κεφ. α'. Ματθαίου. Περὶ κριτοῦ. . . Πρέπει τὸν κριτὴν. . .

2) Запись:

Ὁ τὸν γεγραφέστα εὐτελεῖ. Δαβὶδ ὄψου καὶ Σααΐτου ἐνδιαθέτου συγχωρήσεως τῆς παρά τοῦ θεοῦ ἀξιώσεως, συγχωρήσεως καὶ αὐτὸς πλουσίως τεύξεσται: ἐν τῷ ἀφ' ἧ κατὰ μῆνα ἀπρίλλιον.

Дальше окончание по арабски.

№ 1774.

Бум., XVIII—XIX вѣка. 12^о мај.

1) Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκου βασιλείας ἱστο-
ρεῶν.
всѣ книги.

2) Βασίλειя Македонияни κεφάλαια παρανετικά.

№ 1775.

Бум., XVII вѣка, 12° мај.

1) Θηκάρη толкованія къ ὕμνοι ἑωθενοί и друг.

2) Печатная Πασχάλιον αἰώνιον (Венеція 1631) изд.

Ματθαῖος ὁ Τριτάτος ὁ Κύπριος.

№ 1776.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 8°.

Γραμματικά, образцы писемъ и самыя писемъ съ какими-
то поправками.

№ 1777.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου
τοῦ ἐκ Τυρνάβου Λαρίσσης γυμνασιάρχου τοῦ ἐν Δαλίᾳ ἑλληνο-
μουσίου. Ἀντίρρησης πρὸς Ἀλοῦσιον Ἀνδρούτζην Κύπριον
λατινόφρονα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἵνα ψαλιμικῶς εἶπω...

№ 1778.

Бум., XVII вѣка, 12°.

Κανόνες въ честь св. Еватернины, составленные Io-
анникийемъ, а переписанные, судя по почерку, тѣмъ же Га-
лактиономъ, который въ № 1759.

№ 1779.

Бум., XVIII вѣка, 16°.

Διάταξις τῆς ἀγροπνίας.

№ 1780.

Бум., XVII вѣка, толстая р-сь разными почерками; есть и кусокъ р-си XIV вѣка. 8°.

Слова Іоанна Златоуста съ оглавленіемъ впереди.

№ 1781.

Разными почерками XVIII вѣка, 4°.

Собраніе какихъ-то черновиковъ въ одномъ переплетѣ.

№ 1782.

Бум., XVIII вѣка, 4° min.

Θεοφιλα Κοριδαλεя εκθεσις παρὶ ἐπιστολῶν τύπων, съ образцами писемъ.

№ 1783.

Бум., 1711 года, 8°.

1) Τοῦ Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου τῶν ἐπιστολῶν τμήμα τρίτον.

2) Запись:

Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μεθοδίου ἱεροδιακόνου ἐν Χίῳ κατὰ τὸ αψιὰ ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ.

№ 1784.

Бум., XVIII вѣка, 4°.

Риторика.

№ 1785.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐκ Χριστοῦ σαλαῦ.

Βίος θεάρεστον καὶ πολιτείαν. . .

въ 40 словахъ.

2) Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου θεοφρονέου ἐν τῷ ὄρει τῆς Θράκης οὐσας ἀπέκαινα τοῦ εἴθους τοῦ Χριστιανῶ.

Διηγῆσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Σεραπίων. . . ἄμην.

- 3) Ἐρώτησις Ἰουδαίου μετὰ τὸν Χριστιανόν.
Ἐρώτησεν ὁ Ἰουδαῖος τὸν Χριστιανόν, διὰ τί τρώγετε
τὰ χοιριδίον. . . ἄμην.

№ 1786.

Вум., XVIII вѣка, 4^о.

Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ τῶν ἐξηγη-
τικῶν μαθηματικῶν τόμος δεύτερος.

Ἐκ τῶν Αἰλίου τοῦ περὶ ποικίλης ὕλης.

и изъ разныхъ другихъ произведеній.

№ 1787.

Вум., разными почерками XVI—XVII вѣка, лл. 5+тисъ
новой нумерацији 337, по лл. 1, 337 пустые (206×146;
145×92).

- 1) лл. 2^а—3^а Τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατρὸς κ̅ρ
Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου ἐπιτελεύτιοι ὁμιλίαι παρούσης
τῆς τῶν ὀρθοδόξων συνάξεως.

Βούλομαι πλατύτερον τὴν ἐμὴν εἰπεῖν. . . ἐκκλησί-
ας αὐτοῦ.

Εἶτα πρὸς τὸν ἄρχοντα τὸν Σχολάριον ἀποστρέψας εἶπε.

Οὗτος ὁ Σχολάριος ἦν τότε καθολικὸς γραμ-
ματικός. . . μετὰ τὴν τοῦ ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου τε-
λετήν.

Εἰσὶ τινὲς ὅλαι παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. . . ἐκκλησί-
ας διόρθωσιν.

Ἀπόκρισις πρὸς ταῦτα Σχολαρίου. Τοῦ αὐτοῦ
Σχολαρίου πρὸς ταῦτα ἀπόκρισις.

Ἐγὼ θέσποτά μου ἅγιε πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ. . .

ἐν παρησιαστάσις ἐντευξασιν.

- 2) лл. 4^б—5^а. 324^а Τοῦ αὐτοῦ Σχολαρίου ἐπιπέσει
μονωδία ἐπὶ τῇ κοίτῃ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρ-
χιεπισκόπου Ἐφέσου, ἀνεγκώστη ἐπὶ τῷ λειψάνῳ ἐν τῷ ναῷ.

Φεῦ νῦν ὃ παρόντες... ἐφηγεῖτο λόγοις ἔργῳ με-
μνώμεθα...

3) .l.l. 5^b—6^a Οὐλαβιενίε.

4) .l.l. 7^a—167^a (αⁿ—ρζ^a) Ἰωάννου τοῦ Σαΐτου τοῦ
Κυθωνιάτου σύνταγμα ἀνατρέπον καὶ καταβάλλον πλείστας ἀντι-
θέσεις... καὶ ἀντιλογίας τῶν φιλονείκων Ἰουδαίων.

Φορτικὴ λίαν καὶ δυσχερής.

5) .l.l. 169^a—176^a (ρξβ^a—ρξδ^a) Ἑξηγήσεις διαφόρων δι-
δασκάλων εἰς τοὺς θρήνους τοῦ Ἰερεμίου.

Εὐσεβίου. Τὸ μὲν πρῶτον τῶν στοιχείων μέρος...

6) .l.l. 177^a—184^b (ρο^a—ροζ^b) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου ἐγ-
κώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ καλλιníkους δέκα μάρτυρας, ὅτι ὑπὸ
τῆς τοῦ χειμῶνος βίας ἐξ ὑποστροφῆς τοῦ πυρός ἐπιστάς τὸν
παρόντα ἐσχεδίασε λόγον.

Ἐποθεῖτε τάχα τὴν ἡμέραν... ἄμην.

7) .l. 185^a (ροη^a) Ο переводчикъ Ветхаго Завета (безъ
загл.):

Ἐκτὰ δὲ τῆς παλαιᾶς γραφῆς μεθερμηνεύσεις γεγο-
νασι: α' ἢ τῶν ο'. . . τὰ παρεφθαρμένα τῶν ἄλλων
ἀθετοῦσα.

8) .l. 185^b (ροη^b) Ἐπιστολὴ τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκό-
που κ̅ρ Μαξιμου Μαργουνίου πρὸς τὸν πανιερώτατον κ̅ρ
Γαβριήλ Φιλαδέλφιας.

Τὸ διακὰς μεῖζον τοῦ πρὸς σε πολλῶν ἕνεκα κ̅ν τού-
τῳ ἐκτελῶν χαριέστατα.

9) .l.l. 186^a—190^a (ροθ^a—ρπγ^a) Λαυρεντίου κήρυκος
τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ἀπὸ τῆς τάξεως τῶν καπουκίων περὶ τῶν
περὶ τῆς θείας γραφῆς ἱερολογουμένων ἀγαπητικῶν ἀριθμῶν θε-
ωρία.

Τὴν ἑβραϊκὴν διάλεκτον καίτοι πολλοῖς ἄλλοις προτε-
ρήμασι... ἀγαρίστου ἀδρός διὰ τὴν ὑπόσχωμεν.

10) .l.l. 190^b—191^b (ρπγ^b—ρπδ^b) Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα
πρὸς τὸν πανιερώτατον πατριάρχον κ̅ρ Ἰερεμίου πρὸς τὸν

πρίγκηπα Βενετίας. (Николаю Даунте) Ἴσον ἐκ τοῦ
πρωτοτύπου.

(Πατά: ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος α').

11) .l.l. 191^b—199^b (ρπδ^b—ρϋβ^b) Μελετία Πηγаса,
Александрійскаго патриарха. κτ. Гавриилу Филаделφійскому
о принаменіи подл. οδοшми видани, 1594 годѡ.

12) .l.l. 200^a—206^b (ρϋγ^a—ρϋδ^b) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου ἀπάντησις πρὸς τοὺς παρὰ
Λατίνων λόγους περὶ τοῦ μπουργατορίου ἤτοι καθαρτηρίου πυρός
ἐν Φερραρίᾳ τῆ πόλει ῥηθεῖσα. λόγος α'.

Ἐπειδὴ μετ' ἀγάπης ἀποκρίνασθαι... διεσάφησαν.

13) .l.l. 206^b—222^a (ρϋθ^b—σιε^a) Τοῦ αὐτοῦ ἑπιπέτῃ β'
πρὸς Λατίνους περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ῥη-
θεῖσα.

Πολλῆς μὲν ὡς ἀληθῶς... ἄμην.

14) .l.l. 222^a—228^a (σιε^a—σκα^a) Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίω-
δης ἀπόκρισις πρὸς τοὺς παρὰ Λατίνων εἰρημένους λόγους περὶ
τοῦ αὐτοῦ πούργατορίου.

Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς ἀπαιτεῖ... μεγαλόδωρος ἐθα-
φιλεύσατο.

15) .l.l. 228^{a-b} (σκα^{a-b}) Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ τοῦ υἱοῦ προσηγορία δύο ταῦτα σημαίνει... τὰς δύο
ἀρχὰς οὐδ' οὕτως ἐξέφυγον.

16) .l.l. 229^a—230^a (σκβ^a—σκγ^a) Τοῦ αὐτοῦ θεολογικά
ζητήματα.

Ἐρώτησις. Διὰ τί ἡ θεότης μόνος καὶ τριάς ἐστὶ...
καθ' ἡμᾶς ὁμολογίας καὶ πίστεως.

17) .l.l. 230^b—233^b (σκγ^b—σκδ^b) Τοῖς ἀπατιχοῦ τῆς
καὶ τῶν νήσων ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς Μάρκος τῆς Ἐφεσίων
μητροπόλεως ἐν κυρίῳ χαιρεῖν.

Οἱ τὴν κακὴν ἡμᾶς αἰχμαλωσίαν... ἄμην.

18) .l.l. 233^b—236^a (σκδ^b—σκθ^a) Τοῦ αὐτοῦ. Λατίνος ἡ
περὶ τῆς ἐν τῷ συμβόλῳ προσθήκης.

Λατίνος. Θαυμάζω πῶς ἡμῶν ἐγκαλεῖτε... καὶ τοῖς μετ'
αὐτῆν παραδοῦναι.

19) λ. 236^a—238^a (σλδ^a—σλα^a) Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀγγέλων πρὸς τὴν τοῦ Ἀργυροπούλου γνώμην ἀντιφερόμενον.

Ὁ θεὸς φῶς ὧν ἀκρότατον... πορευέσθωσαν.

20) λ. 238^a—240^a (σλα^a—σλγ^a) Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ Ἐκένωσεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου λαβὼν ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου γενόμενος καὶ σχήματι εἰρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

Τρεῖς ἐμφαίνει τὰς ἀτοπίας... τὸ μὴ ψιλὸν ἄνθρωπον (кажется, не дописанъ конецъ!)

21) λ. 240^b—242^a (σλγ^b—σλε^a) Θεωρία εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ εὐαγγελικῇ παραβολῇ ταλάντων.

Ὁ τὰ πάντα τάλαντα πεπιστευμένους... ἀμήν.

22) λ. 242^a—243^b (σλε^a—σλς^b) Τοῦ αὐτοῦ τῷ κύρ Διονυσίῳ περὶ τοῦ δεσποτικοῦ καὶ θείου αἵματος.

Ἐξηγημένῳ ἤδη τῷ μεγάλῳ πατρὶ Γρηγορίῳ... ἐντυγχάνοντα; ἀποκναίη.

23) λ. 243^b—249^b Λύσεις ἀποριῶν τῆς θείας γραφῆς.

Ἀπορία. Εἰ αἱ Σοδόμων πόλεις...

Λύσις. Ὅτι μὲν κατὰ σάρκα...

Ἀπορία. Πολλὴν τινα δοκοῦσιν οἱ τοῦ Χριστοῦ νόμοι...

Λύσις. Πρὸς ἡ ταῦτα φραμέν...

Ἀπορία. Εἰ καὶ ἡ σμικροτάτη πίστις...

Λύσις. Πρῶτον μὲν ἐκεῖνο...

Ἀπορία. Εἰ διὰ τὸ αὐτοκίνητον...

Ἀπόκρισις. Εἰ μὲν ἀνθρωπίνῃ... διὰ ταῦτα καὶ ἄφθαρτος.

24) λ. 249^b—253^a Περὶ ἀναστάσεως.

Τὸ τῆς ἀναστάσεως δόγμα... ἀμήν.

25) λ. 253^a—257^a Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν καρπῶν τοῦ πνεύματος.

Οἱ καρποὶ τοῦ πνεύματος εἰρηναίαι... ἀμήν.

26) λ. 253^a—261^a Τοῦ ἀγιωτάτου καὶ σεφωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου τοῦ Κοπριού τόμος

συνδικῶς κατὰ τῆς τῶν λατίνων αἵρέσεως καθαιρῶν τοῦ πατριάρχου θρόνου καὶ ἀναθέματι καθυπαβάλλον Ἰωάννην τὸν Βέκκον καὶ πάντα ἄλλων τῶν τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ φρονήσοντά ποτε, προκαθημένον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου συνεδριάζοντος, παρακαθημένης καὶ τῆς ἱεράς συνόδου μετὰ τῶν λαμπροτάτων συγκλητικῶν, συνεγράφη μὲν παρὰ τοῦ εἰρημένου πατριάρχου, ἐξετέθη δὲ κοινῶς παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου κατὰ τῶν αὐτομολησάντων τῇ λατινικῇ αἵρεσει τριῶν τοῦ τε Βέκκου καὶ τοῦ Μετοχίτου καὶ τοῦ Μελετινιώτου.

Ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυμβασα ταραχῆ...

27) λ. 261^a—266^b Τοῦ μακαρίτη Θεοδώριτου περὶ ὕλης τοῦ κόσμου.

28) Τοῦ αὐτοῦ περὶ γενέσεως.

29) Τοῦ αὐτοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου καὶ περὶ ψυχῆς.

30) λ. 266^b—267^b Τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κύρ Γενναδίου κατὰ τοῦ λατινικοῦ δόγματος.

Ζητεῖται: εἰ τὸ πνεῦμα... πνεῦμα ἅγιον.

вѣ 9 пунктовъ.

31) λ. 267^b—268^b Ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ μοναχοῦ Ἐπιφανίου περὶ τοῦ πῶς καὶ τίνι τρόπῳ ἐχωρίσθησαν ἡμῶν οἱ Λατῖνοι καὶ ἐξεβλήθησαν τῶν πρωτείων αὐτῶν καὶ τῶν διπτύχων.

Ἦν ὁ ἐν τῇ ἐβδόμῃ συνόδῳ Ἀδριανὸς πάππς Ῥώμης... Μεγαλὴ ὁ Κηρουάλιος, ὃς καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς Λατίνους ἀναφανθὸν ὡς αἱρετικούς.

32) λ. 268^b—270^a Τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κύρ Γενναδίου περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας.

Πρῶτον μὲν σὺν γινώσκειν... προσθήκην τῆς εὐσεβείας.

33) λ. 270^a—284^a Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου συλλογιστικὰ κεφάλαια πρὸς Λατίνους.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον... καὶ θεὸς ἡμῶν ἀπεσφράγιστο.

34) λ. 284^a—285^a Ματθαίου Κοιέστωρος Ἀγγέλου τοῦ Παναρέτου. Περὶ τοῦ Ἰησοῦ Ἰλάτος κατὰ τὰς τρεῖς

των ἐν τοῖς θείοις μυστηρίοις εἰσβάλλεται μεμφαμένου τοῦτο πινός ἐπισκόπου Λατίνου. λόγος 19'.

Αἱ φόρες προσκαλοῦσι νῦν εἰπεῖν. Σίμων γάρ... ἀμήν.

35) J. 285^a—295^b Γεωργίου Κορσείου τοῦ Χίου διάλεξις μετὰ τινος τῶν λατινικῶν διδασκάλων.

Ἄριστον μὲν ἂν εἶη συνάδουσιν ἡμῖν... τὸ λεγόμενον κατιούσιν.

(безъ конца?).

36) J. 296^a—299^a Περί ὧν ἡμῖν ἐνταῦθα μέμφονται τινές Λατίνοι, ὅτι ἡμεῖς οὐ λέγομεν, ὅτι τὰ κυριακά ἔθεν τελειώθουν τὰ θεῖα μυστήρια, ἀπόλυσις καὶ λύσις.

Ἐνταῦθα δέ τινες Λατίνοι... καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

37) J. 299^a—313^a Νικητήτα μονάζοντος καὶ πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Σιουδίων τοῦ Στήθατος. Ῥωμαῖοις περὶ ἀζύμων καὶ σαββάτων νηστείας καὶ γάμων ἱερέων.

Καλὸν ἢ πρὸς τὸν πλησίον... παῖδας κεκτημένον.

38) J. 313^a—315^a Λόγος ζ' πρὸς Λατίνους λέγοντας τὸν θεῖον Πέτρον ποιμένα τῶν ἀποστόλων καὶ μείζονα καὶ πρῶτον τῷ ἀφώματι. διὸ καὶ τὸν πάπαν ἀποῦσι πρὸς πάσας τὰς ἐκκλησίας τοιοῦτον εἶναι κατὰ τὸν ἀπόστολον Πέτρον, τοῦ Παναρέτου.

Εἰ μὲν ὁ θεότατος Πέτρος... ἀμήν.

39) J. 315^a—317^a Μαρτυρία ἀγίων συνόλων καὶ τῶν διδασκάλων τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἐναντίον κατὰ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα συλλεγεῖσθαι παρὰ τοῦ κῆρ Ἀγγελίου τοῦ Παναρέτου.

40) J. 317^a—318^a Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κῆρ Νεκταρίῳ. Ἴτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται εἴτε φθαρτὴ ἐστὶ ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ μεταλλῆς εἴτε ἀφθαρτος.

Οὐδαμὲν οὖν... ἀμήν.

41) J. 318^a—319^a Ζωνάρᾳ καὶ ὁρογγαρίῳ τῆς βίβλης καὶ πρωτεπισκόπου. Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ Πασαῖα κυρῷ ὁ-

μυστικῶ περὶ τοῦ ποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς χωρισμέναις τοῦ σώματος καὶ ὅπου περ αὐταὶ ἀπέργονται.

Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων... καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον.

42) J. 319^b—322^a Τῷ τιμιωτάτῳ κυρῷ Μελετίῳ τῷ Κριτοπούλῳ εἰ γρη προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἐπάναγκες ἡμῖν τὸ ἐν τετραδοπαρασκευαῖς νηστεύειν τοῦ κυρίου λέγοντος, ὅτι (οὐ) τὰ εἰσερχόμενα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἠνίκα πρὸς αὐτὸν... ἀνέστησαν παίζειν.

43) J. 323^a—332^b Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνθίμου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ ὁμολογητοῦ. λόγος περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος.

Μὴ παραπέτω τινὰ τῶν ἀπάντων... παρὰ τοῦ Χριστοῦ μανθανέτωσαν.

44) J. 333^a (безъ заглавія).

Ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀρχὴ τῆς κτίσεως... ἐστὶ δὲ πάντως ἐκπορευόμενον ἀπὸ τοῦ πατρὸς οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ υἱοῦ.

45) J. 333^{a-b} Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἀββᾶ Θελασσίου πρεσβυτέρου ἡγουμένου.
главы 80—87 в друкѣ.

№ 1788 (526).

№ 1789.

Бум., XVI вѣка. 8° min.

1) Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρῷ Ματθαίου τοῦ Βλασταρή ἐκθεσις συνοπτικῆ τῶν θείων καὶ ἱερῶν συνοδικῶν κανόνων καὶ τῶν ἐπὶ τούτοις πολιτικῶν νόμων κατὰ ἀλφάβητον.

Πρόλογος. Τὸ τῶν ἱερῶν καὶ...

Съ приложеніями.

3) Записи:

Ἰωάννου Δορυανῶς πόντος καὶ τῆς θεοῦ δόξα.

4) Приписка:

+ κτίμα Νικηφόρου Ναθ' ἀναήλου ἱερομονάχου
τοῦ Κρητός.

№ 1792 (566).

№ 1793.

Бум., XVI вѣка, (288×208: 202×135) въ два столбца
по 30 строкъ.

1) Миней служебная за ноябрь.

2) Арабская приписка.

№ 1794.

Бум., XVIII вѣка, 4^о.

Πλάδα съ надстрочными примѣчаніями обычнаго учебнаго
типа.

№ 1795 (520).

Новоп рукой:

1) лл. 70^a—75^b (для заглавія оставлено мѣсто). Толкованіе текста двухъ псалмовъ, сначала 50-го:

Ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν τὸν
Δαυΐδ, πέμπεται πρὸς αὐτὸν Νάθαν ὃ ἐρμηνεύεται
δόσης: ἦδει γάρ ὁ θεὸς ὅτι... γράψας τὸν ψαλμὸν ἐξο-
μολογήσεως. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου: μεγάλου ἑλέους χρεία μοι κύριε φησὶν ὁ Δαυΐδ
μεγάλῃ γάρ ἡ ἁμαρτία ἐγένετο. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον...

а затѣмъ 103-го:

ψαλμός ργ'. Τῷ Χριστῷ φησὶ γρη' προσέειπεν τῷ θελάσκοντι
πρὸς ἐξομολόγησιν καὶ μετάνοιαν.

Εὐλόγη: ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον ὡς ποῖον θεμέλιον
ἐθεμελίωσεν τῷ ψαλμῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον...

Л. 75^b большая половина и лл. 76^a—85^b пустые.
Основной рукой XIV века лл. 86^a—428^b:

2) лл. 86^b—91^b (безъ начала) чинъ обращения сара-
кинь со словъ:

τῶν Σαρακηνῶν ἰρησικεῖα· καὶ ἀναθεματίζω Μωάμεθ
καὶ τὸν Μουχομεττὸν οἱ Σαρακηνοὶ τιμῶσιν...
εἶη μοι ἀνάθεμα καὶ κατάθεμα· καὶ ἡ φυγή μου τα-
χθεῖη μετὰ τοῦ σατανᾶ καὶ τῶν δαιμόνων.

3) л. 91^b—92^a Εὐχὴ ἐπὶ ἀνομβρίας.

Κόριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἀνάγων νεφέλας...
πλούσια ἐλέη ἀπεδεχόμεθα. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόαν-
θρωπος.

4) л. 92^{a-b} Εὐχὴ ἐπὶ μιарοῦ ἐμπεσόντος εἰς φρέαρ.

Χρὴ πρῶτον ἀντλήσαι ἐκ τοῦ φρέατος κἀδδους μ' καὶ
οὕτως βαλεῖν ὕδωρ τῶν ἁγίων θεοφανείων σταυροειδῶς
τρίτον καὶ ἄσαι κηρὸς καὶ θυμιάσαι πέριξ καὶ οὕτως
ἐπεῦξασθαι. Ὁ θεὸς... πατρὶ καὶ τῷ.

5) л. 92^b—93^b Τάξις γινομένη εἰ συμβῆ μιарόν τι τῆ ἀκά-
θαρτου προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου ἢ ἐλαίου.

Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα ἀίρεσθαι...
καὶ μηδένα αὐτῶν ἀπτεσθαι.

6) л. 93^b—94^a Εὐχὴ ἐπὶ μιарοφαγησάντων.

Δέσποτα κόριε ὁ θεὸς ὁ ἐν ὕψηλοῖς κατοικῶν... καὶ
τῆ δύναμις καὶ.

7) л. 94^a Εὐχὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων.

Κόριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ πόρνῃ...
οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας.

8) л. 94^{a-b} Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνούντων.

Ὁ θεὸς ὁ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως τὸ εὐάλωτον...
ὅτι κηλόγηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ.

9) л. 94^b—96^a Ὅπως χρὴ δεχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων
τῆ ἀγίας τοῦ θεοῦ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας προσερχομένους, καὶ τῶν
ἀρμενίων χρυσῆσαι μύρον.

Ἀρμενίαι· μὲν... καὶ τῆ γ' ἡμέρῃ ἀπολούεται.

10) .ι. 96^a—97^a Εὐχὴ πρὸς χριστιανούς ὑπαρχόντας ἐθνικῆς πίστεως, ἐπιστρέψοντας δὲ καὶ τῆ ἐκκλησίᾳ προσδραμόντας.

Κόρις κόρις ἡ τῶν ἁπάντων ποιητῆς . . . καὶ τῷ υἱῷ.

11) .ι. 97^a—100^a Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας καὶ πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης.

Τῷ θεοφιλεστάτῳ συλλειτουργῷ τῷδε . . . ἐπέγραψαν δὲ καὶ οἱ ἑβδομήκοντα τρεῖς.

12) .ι. 100^a—107^a Ἐπιστολὴ Ταρρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἐπὶ χρίμασι τὰς χειροτονίας.

Πολυμερῶς . . . κληρονόμους ἀναδεικνύοντες.

Ἑρμηνεία. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη κατεσκευάσθη . . . ἐκ τοῦ Σωφρονίου.

13) .ι. 107^b—110^a Ἐκ τῆς οἰκειοχειροῦ ὁμολογίας τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωσήφ τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐπειδὴ βιάζομαι παρά τινων συνδέσθαι τῷ λατινικῷ δόγματι τὴν ἐκπόρευσιν ὁμολογεῖν τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ . . . θεοφόρων πατέρων ἡμῶν.

14) .ι. 110^a—111^b Πίναξ τῶν τίτλων καὶ λοιπῶν κεφαλαίων.

всего 65 главъ, изъ которыхъ первыя 51 совпадаютъ съ Ерапагоге аucta сарр. I—II, а затѣмъ идутъ:

αβ'. Περὶ ἐγγύης.

αγ'. Περὶ διαφόρων κεφαλαίων.

αδ'. Περὶ αἰρετικῶν καὶ κινῶντων φάρμακα.

αε'. Περὶ χρόνων καὶ προθεσμίας ἀπὸ ἡσπῆς ἕως ἑκατὸν ἐνιαυτῶν.

ας'. Νόμος γεωργικὸς Ἰουστινιανοῦ.

αζ'. Νόμος ποινικὸς στρατιωτικὸς.

αη'. Νόμος Ῥοδίων κατ' ἐκλογὴν.

νθ'. Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ξ. Ἄλλαι ἐρωτηστικαὶ ἀποκρίσεις συνοδικαί.

Ξα'. Περὶ τάξεως μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων.

Ξβ'. Συναγωγὰ φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου.

Ξγ'. Περὶ τῶν ἐνόμων καὶ κεκωλυμένων γάμων.

Ξδ'. Περὶ ἐρωτήσεων τινῶν κεφαλαίων καὶ ἀποκρίσεων.

Ξε'. Καὶ αὐθις περὶ τῶν ἐνόμων καὶ κεκωλυμένων γάμων εἰς πλάτος.

лл. 111^a—428^b самый еборникъ въ 65 главъ, куда входить между прочимъ слѣдующія статьи:

л. 262^a—283^a τίτλος νε'. Περὶ ῥοπῆς, περὶ χρόνων καὶ προθεσμίας ἀπὸ ῥοπῆς ἕως ἑκατὸν ἑνιαυτῶν.

л. 283^a—289^a (τίτλος νς'). Νόμος γεωργικὸς Ἰουστινιανού.

л. 289^a—293^b τίτλος νζ'. Νόμος ποινάλιος στρατιωτικὸς ἐκ τοῦ Ῥούφου καὶ τῶν τακτικῶν.

л. 293^b—300^a (τίτλος νη'). Νόμος Ῥοδίων κατ' ἐκλογήν ἐκ τοῦ β' βιβλίου τῶν ἀγιότων.

л. 300^a—306^b (τίτλος νθ'). Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐνὸς τῶν ῥη' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθέντων πρὸς τὰς ἐπισημασθῆσαι αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ τινῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.

(τίτλος Ξ.) α) л. 306^b—308^a Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις τῶν γενομένων ἐρωτήσεων παρὰ μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀκούμενων καὶ ἀποκρίσεων ἀπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρεθείσης πρῶτα συνοδῆς ἢ προεβήτη (!) ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης Νικολάος ἐπὶ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνέου.

β) л. 308^a—313^a Νεκροφόρου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἁγίων πατέρων ἐκ τῶν ἐπισημασθέντων ὡς (!) συνταγμάτων περὶ διαφόρων κεφαλαίων.

β) λ. 312^a Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Συναῖ ἕρους.

γ) λ. 312^{a-b} Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπατωδῶς ἠμυρόντων.

δ) λ. 312^a—313^b Εὐχὴ ἑτέρα.

ε) λ. 313^{a-b} (заглавіе стерлоє).

Ἐκάστῳ εἶναι ἐφραστάνα: φησὶν ἡ γραφὴ ἄγγελον... ἁμαρτίαν τὴν ὑπὸ αὐτῶν γινομένην.

3) λ. 303^b (заглавіе стерлоє):

(Ἦμα: δὲ τῶν κρίνειν λαχόντων... ἀπειργάσατο.

λ. 313^b—322^a (τίτλος 5α) (заглавіе нъ 8—9 строчекъ стерлоє) епископъ патриархіѣ, архієпископѣ и епископѣ.

(τίτλος 5β) α) λ. 322^a—327^a Φωτίου τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου συναγωγαί καὶ ἀποδείξεις ἀκριβῶς συνειλεγμένα: ἔκ τε συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γραφῶν περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἑτέρων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

β) λ. 326^a—328^b (заглавіе стерлоє):

Ὁρθὸς λόγος... διαγράφει τὴν φύσιν.

β) λ. 328^a—330^b Διὰ τῶν ἀρχιερέων τῶν χειροτονηθέντων ἀπὸ ἐπισκόπων εἰς πατριαρχεῖον καὶ τῶν μετατεθέντων καὶ χειροτονισθέντων ἀφ' ὧν εἶχον ἐκκλησιῶν εἰς ἑτέρας μητροπόλεις καὶ ἐπισκοπὰς.

Ὁ μέγας Εὐστάθιος...

(τίτλος 5γ) α) λ. 330^b—335^b Ἀκριβῆς διάρσεις τῶν ἐνόμων καὶ κεκώλυμένων γάμων.

Ἐὰν ὁ πατήρ, Μιχαήλ ἡ ἀδελφοί, κεκώλυται ὁ γάμος οὗτος... καὶ μέχρι τούτων τὰ τῶν νομικῶν συνίστανται διατάγματα.

β) λ. 335^b—336^b Ἐκ τῆς βίβλου τῆς πείρας, ὅτι δυνατόν καὶ ἐπὶ τῶν ἀγγιστευόντων βαθμὸς λέγεσθαι.

Ἡ τοῦ ἀδελφοῦ μου γαμετὴ δευτέρου μοι ἐστὶ βαθμοῦ... καὶ πρὸς τοὺς πορρωτέρω ἀπελευθεσθαι ἕρους.

β) λ. 336^b—341^a Ἴσον τῆς ἐκτεθείσης συνοδικῆς φήσου ἐπὶ Μιχαήλ τοῦ ἀγιοτάτου καὶ σίκουμενικοῦ πατριάρχου παρὰ

Νικήτα τοῦ ὀσιωτάτου πρωτοσυγκέλλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ 795' ἔτος τῆς ἰνδικτιῶνος.

Ἀπήνεγκας ὁ ἱερώτατος... τὴν νυμφικὴν ἀναδείξει ὑπόθεσιν.

Γ) λ. 341^a—^b Πιττάκιον πατριαρχικὸν ἐκτεθὲν παρὰ Ἰωάννου χαρτοφύλακος τοῦ Ἰωνασπούλου περὶ τοῦ τῆ δισεξαθέλεφ τῆς ἰδίας μητρὸς συναφθέντος καὶ τῶν ὄφειλόντων δοῖσθαι αὐτῷ ἐπιτιμίων.

Λαμπροῦθις οὗτος ὁ ἀπὸ... καὶ μόνω ἐνιαυτῷ.

Δ) λ. 341^b—343^a Περί τινος ἀρμυσαμένου τῷ ἰδίῳ υἱῷ πρὸς γάμον θυγατέρα τινὸς ὑπεψουσίαν παρὰ γνώμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

Ἐτερος τῷ τῷ ἐπώνυμον Βομβυλάς... κατὰ τὴν τῶν νόμων περίληψιν.

Ε) λ. 343^a—345^a Διάταξις συνοδική περὶ δευτερογαμούντων.

Ἰμίον εἶναι τὸν γάμον... παρθενίας στεφάνου.

Ζ) λ. 345^a—346^a Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Πρακλείου Νικήτα ἀποκρίσεις πρὸς τινὰ Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον περὶ ὧν ἠρωτήθη παρ' αὐτοῦ.

Τοῦ εἰς δεύτερον συνοικέσιον...

Η) λ. 346^a Ἀλεξίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου ἐξ ἐπιστολῆς πρὸς Θεοφάνην Θεσσαλονίκης.

Συγγενής... οὐδαμῶς.

Θ) λ. 346^a—347^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ συνοδικῶν κρίσεων.

Τοῦ εἰς γάμους... εἶτε μή.

Ι) λ. 347^a—349^a Περὶ γάμων ἐπιτετραμμένων καὶ κεχωρημένων πρώτου καὶ δευτέρου ἐγγράφου καὶ ἀγράφου.

Συνίσταται γάμος χριστιανῶν... τῶν ἀνηκόντων τοῖς νόμοις πατρικῶν αὐτοῖς πραγμάτων.

Κ) λ. 349^a—382^a Ἐρωτήσεις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξάνδρου πρὸς Μάρκον καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου πρὸς Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν.

Ὁ μὲν διεπίτωρ... ἀεὶ λαμβάνει μετὰ ταῦτα ῥητῶς.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
 πνεύματος. Ἐρωτήματα ἅπερ χρῆζουσι οἱ χριστιανοὶ
 οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ γῶρᾳ τῶν Σαρακηνῶν καὶ ἐν
 ταῖς ἐξουσίαις αὐτῶν, ἐρωτηθέντα παρὰ Μάρκου τοῦ
 ἐλαχίστου ἐν τοῖς πατριάρχοις Ἀλεξανδρείας ἐν ἡμέ-
 ραις τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου
 βασιλέως ἡμῶν κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου,
 καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Γεωργί-
 ου, μηνὸς φεβρουαρίου ἑξακτιῶνος ἡ' αἰτῶν μετὰ τὴν
 πάγκωσιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ χιλίων διακοσίων γ'.

λ) л. 382^b—385^a какава-то статья о степеняхъ родства,
 текстъ котораго съ л. 383^b:

ἑξάδελφοι θεῖος καὶ ἀνεψιά, Θέκλα· οὗτος ὁ γάμος
 ἐξ ἀρχισταίας· ἐβδόμος τογγάναι, καὶ οὐ κωλύεται· οὗτε
 προβάνα τὰ συναφθέντα μέρη ἐπιτιμίοις καθυποβάλλ-
 λεται. ὁ Ῥαδηνός ὁ Σκληρός, Μιχαήλ καὶ
 Ἄννα ἀδελφοί, Γαβριήλ πρῶτος ἐξάδελφος, Παῦ-
 λος Ἑλένη θυγάτηρ... ὁ δὲ Ῥωμανός καὶ ἡ
 Ἑλένη τὸν τρίτον καὶ εὐρίσκαται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
 μερῶν πέμπτος βαθμὸς καὶ κωλύεται.

μ) л. 385^a—391^a Περί τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας σύγ-
 γραμμα Μιχαήλ νομοφύλακος τοῦ Χορμνοῦ, τοῦ γεγονότος
 μητροπολίτου Θεσσαλονίκης.

Ἡ συγγένεια ὀνομά ἐστι κοινόν... συγγενείας εὐρίσκα-
 σθαι.

η) л. 391^a—? (3 строки заглавія естерлиць):

Οἱ τῶν Ἀθηναίων Ἰθαγενεῖς καὶ προσήλυτοι εἰς οὐδὲν
 ἕτερον εὐκαίρου... διὰ τοι τοῦτο καὶ τὸ συνοδικῶς
 ἐρωτηθὲν πρὸ μικροῦ, εἰ χρὴ τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα οὗτος
 δισεξάδελφοις συνάπτεσθαι... ἐπεὶ οὖν ὁ παναγιώτα-
 τος... ἠθέλησε καὶ ἡμᾶς συμμεριστῶς γενεσθαι τοῦ
 ἀγαθοῦ, φημέν, ὅτι τινὲς πλατείαν ἔδωκεν καὶ ἰπποδρό-
 μον ὡς φασὶ ἠπλώσαν τῷ Δημητρίῳ τυχῶν τῷ

χρηματίσαντι γαμέτη Μαρίαν τινός, διασατάληφην ταύτης Θεοδώραν καλουμένην ἀρμόσασθαι . . .

ο) λ. ? — 404^b «Томъ» πατριάρχα Спешнія (какъ ит. ПИ, V, 11—19. по безъ толкованія Зонары).

η) λ. 404^b—405^b Παρὶ μνηστείας καὶ ὅτι οὐδέν ἐστι γάμου τε καὶ μνηστείας διάφορον εἰς σύστασιν τοῦ θεμιτοῦ καὶ ἐρρωμένου, μηνὶ ἀπριλλίῳ κς' ἔτους ρφοδ'.

Προκαθήμενου Ἰωάννου . . . θεμιτοῦ καὶ ἐρρωμένου.

ρ) λ. 405^b—407^b Ἑτέρα συνοδική σημείωσις περὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου μηνὶ μαρτίῳ ιθ' ἔτους ρφοδ'.

Προκαθήμενου Ἰωάννου . . . ἐξεφώνησαν.

σ) λ. 407^b—409^a Χρυσόβουλλον τοῦ μακαρίτου βασιλέως κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου ἐπικυροῦν τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις τὰς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων καὶ τῆς μνηστείας γεγενημένας ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ αἰκουμενικοῦ πατριάρχου τοῦ Ἐιφιλίνου οὐ μετὰ θάνατον ἐπεβραβεύθη τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ ὑποτεταγμένος χρυσόβουλλος λόγος.

Τὸ ταῖς μερίταις . . . ἐν εἰσι ρφπη' τῆς γ' Ἰουλιῆ, τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς θεοπρόβλητον ὑπεσημήνατο κράτος.

τ) λ. 409^a—410^b Τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Σισινίου ἐκ τοῦ συνοδικοῦ τόμου διαλαμβάνον περὶ κεκοιωμένων συγγενικῶν προσώπων ἀδελφῶν, ἐξαδελφῶν, ἐγγόνων, προεγγόνων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος ἐπιτροπῶν τε καὶ τῶν θετῶν υἱῶν καὶ λοιπῶν.

Ἀπειρήσθω δύο ἀδελφοί . . .

υ) λ. 410^b—420^a Τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων Ἰωάννου τοῦ Πεδιασίμου σύνταγμα περὶ γάμων κεκοιωμένων καὶ ἀκωλύτων.

Ἡ συγγένεια ἢ φύσει ἐστίν ἢ θέσει . . . τὸ εὐπρεπές.

φ) λ. 420^a—428^a (2 строки заглавія стераны):

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου πρόεδρος τῆς Περουσιῶν ὁ ὁμολογητὴς Μάξιμος τότε συλήθη ἐν Τύρῳ συνοδικὸς πρῶτος τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου δευτοῦ ἀνεκὸν τοῦ ἀναθεωρεῖται τὰ . . .

μάτην τοίνυν ἐνίστανται οἱ τὰς νῦν τῶν ὀρθοδόξων χειροτονίας οὐ δέχονται διακονικά τινα ζητήματα καὶ ἴασιμα.

χ) л. 428^{a-b} Ἀπὸ τῶν πρακτικῶν τῆς [].

Σημείωσαι ὅτι διαφορὰ ἐστὶ μεταθέσεως μεταβάσεως ἐπιβάσεως. . . κοινωνίας ἀξιούσθαι αὐτόν.

л. 429 совецѣмъ другою качества и весь пустоѣ, съ припискою XVII вѣка.

15) Лл. 430^a—570^b писаны рукою XV вѣка и содержатъ каноническій сборникъ алфавитной системы; на л. 430^a—431^a окончание предисловія къ нему:

Ἦ γε μὴν ἁγία καὶ οἰκουμένη ἐκτὴ συνόδος. . . ἀναθέματος ἀξίους ψηφίζονται. συνόδου Καρθαγένης α' β'. Τούτοις συνάθουσα καὶ ἐν Καρθαγένῃ συνόδος. . . πρὸς λέξιν ἐκτίθεται. Οἱ δὲ πολιτικοὶ οὕτω κατὰ ῥῆμα θεσπίζουσι νόμοι: Χριστιανὸς ἐστὶν ὁ πιστεύων. . . αἱρετικὸς ἐστίν.

А затѣмъ идетъ текстъ сборника (новидимому, не вполне законченный, такъ какъ на л. 570^a три строки пустыя и 570^b весь пустоѣ):

л. 431^a—570^a Ἀρχὴ τοῦ ἀλφα στοιχείου: Περὶ τῶν ἀρνησαμένων τὴν ἀμώμητον ταυτην: τῶν χριστιανῶν πίστιν καὶ ὅπως τοὺς μεταμελομένους τούτων προσέειπαι θεῷ.

Ἐπικαιρότατον δ' ἂν εἶη μετὰ τοῦτο διεξιέναι. . .

кончается на л. 570^a:

Ἀρχὴ τοῦ ψι στοιχείου: κεφ. α'. Ὅτι πρὸς τοὺς ψευδομάρτυρας τῶν αἱρετικῶν οὐ δεῖ ἀπιέναι.

Λαοδικείας ἑννατος: Ὁ ἑννατος τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου καὶ ὁ τριακοστὸς τέταρτος τοὺς καταλημπήκοντας. . . ἐπέθαπτο σώματα.

1) J. 1^a—154^a (заст.) Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ πρῶτου ἐν Ἱερομονάχοις κυροῦ Ματθαίου τοῦ Βλασταρίου ἐκθέσις συνοπτικὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν συνοδικῶν κανόνων καὶ τῶν ἐπὶ τούτοις πολιτικῶν νόμων κατὰ ἀλφάβητον.

Πρόλογος. Τὸ τῶν ἱερῶν.

2) J. 154^b—155^b Властиари о чинахъ церковныхъ и царскихъ.

3) J. 155^b—156^a подчиненныя Константинополю митрополити и архиепископи.

4) J. 156^b—157^a Περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν ἐκ τοῦ γ'. . . ἐν ταβλίτῃ.

5) 158^a—159^a Σκόπει πίνακα βιβλίον τοῦ δευτέρου, оглавление обычныхъ статей, кончая

γβ'. Περὶ καταλύσεως ἱερῶν σκευῶν.

6) J. 159^b—267^a всѣ эти статьи.

7) 267^b—268^a Τοῦ ἀρωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου μελέτη χάριν τῆς εἰς τοὺς θείους νόμους τῶν μοναστηρίων γενομένης μετακλήσεως διὰ σημαντήρων τριῶν.

8) J. 268^a изъ откътовъ его же Марку.

9) J. 268^b—271^b Θεοδора Студита διδασκαλίαν χρονική.

10) J. 271^b—272^a Ἐτέρα διδασκαλία χρονική Анастасія Сиванта.

11) J. 272^a—273^a Григоріи, патриарха Александρїискаго, посланіе къ Θεοδору, епископу Фити.

12) 273^a—273^b Енифанія изъ Авест. Постановленій и изъ главъ его.

13) J. 273^b—274^a вопросъ о средѣ и пяткѣ къ Анастасію.

14) 274^a—275^b Περὶ τῶν ἱερῶν ἐν αἷς φάλλεται θεός κυρός καὶ περὶ μεγάλων ἱερῶν καὶ μετέων καὶ μικρῶν.

Κύριος: χρί.

15) J. 275^b Τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Δαρδανηνοῦ περὶ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τοῦ κυριακοῦ σώματος. . . πιστεύομεν.

16) Помѣтка:

Ἐκ τῶν Ἱωαννικίου Ἱερομονάχου Συναίτου Κρήτης
πρὸς τοῦ Πυροῦ.

№ 1797.

Бум., XVI вѣка, стр. λδ'—ρνβ', 16^о; въ началѣ провали
тетр. α'—δ'; коша пѣтъ.

Полунощница и службы на память св. Саввы Освя-
щеннаго. Преображеніе и 14 августа.

№ 1798.

Бум., XVI вѣка, тетр. α'—ω' и α'—ιε' (298×205;
209×137) въ два столбца.

1) Θωμᾶ τοῦ σοφωτάτου γεγονότος Λατίνου διδασκάλου
ὀφηλῆς θεολογίας κατὰ Ἑλλήνων βιβλίον γ'.

Προοίμιον. Θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πάντας τοὺς θεοὺς ὅτι οὐκ ἀπόσατο...

въ 162 главахъ;

Θωμᾶ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς θεολογίας κατὰ Ἑλ-
λήνων βιβλίον δ'.

Κεφ. α' Προοίμιον α'. Ἰδοὺ ταῦτα ἐκ μέρους...

въ 97 главахъ; каждая книга съ оглавлениемъ.

2) Приписки XVII вѣка:

α) Ἀναγνώσκει καὶ γίνωσκε Λατίνον, Θωμᾶν κάκι-
στον τὸν ποιητὴν τῆς βιβλίου.

β) Πρόσχει ὁ ἀναγνώσκων τὴν βιβλίον, ὅτι ὁ ταύτης
διδάσκαλος Λατίνος ἐστίν καὶ ἐν πολλοῖς ἀμαρτάνει,
κάν τοῖς δόγμασιν μάλιστα, ὅθεν μέλισσα γενοῦ φε-
ρων ὅσον τὸ δυνατόν τὸν ἐν τῷ μέλιτι ἴον. Ἐφραῖμ
ταπεινὸς ἀναγνοὺς ἔγραφα ταῦτα ἵνα μὴ πλανῶνται
τινὲς τῶν ἀτελεστέρων σὶ τὴν βιβλίον ταύτην ἀναγνώ-
σκοντας.

№ 1800.

Бум., 1794 года, 4^о.

1) Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα λαμβεῖα καὶ ἠρώα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ παστῇ γραφῇ.

2) Запись:

1794 ἰουλίου 18 ἔλαβεν τέλος.

3) Какое-то безыменное и безъ начала произведение съ надстрочными грамматическими толкованиями.

№ 1799.

Бум., XVIII вѣка, 4⁰. На корешкѣ: Ῥητορικὴ.

Замѣтка:

Τέλος εἴληφεν ἡ περὶ ῥητορικῆς ἐρμηνεία.

№ 1801 (530).

№ 1802.

Бум., XVII вѣка, f⁰.

«Лѣтвица» Іоанна Синайскаго съ толкованиями.

№ 1803.

Бум., 1618 года, 8⁰.

1) «Лѣтвица» Іоанна Синайскаго съ толкованиями.

2) Запись:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα.

Σταυρὸς βλέπόντων ἀστραπηφόρον σέλας. ἔδρομος σωτηρία. Θεοῦ τὸ δῶρον πόνος δὲ Ἰερεμίου ἀμαρτωλοῦ ἱερομονάχου [τοῦ Μαγγαφούρη] ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους [χρστ' Ἰαννουαρίω καὶ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτης ὁ τε κλίμακας, τὸ ἕτερον δὲ αἰ διδασκαλία: τῶν ἁγίων πατέρων [προ]εγράφη, ἐν Αἰγύπτῳ: [+ ἐν τῇ μονῇ τῆς Ὀπιραχίας Θεοτόκου τοῦ Πορτζίου].

(составленное въ скобкахъ добавлено другою рукою).

3) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Σταυ-

δίτου διδασκαλία χρονική τῆς μονῆς τῶν Σπουδίων, πολλά γὰρ κατηγορεῖται εἰσὶ τοῦ Σπουδίτου, ἀλλὰ αὕτη λέγεται χρονική κατηγορεῖται.

4) αὐ'. Ἐτέρα διδασκαλία χρονική τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ ὁρους.

5) π'. Γρηγορίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ διὰ στίχων λαμβανῶν πρὸς Θεόδωρον ἐπίσκοπον Μεσοποταμίας τῆς Συρίας.

6) πα'. Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου.

7) πβ'. Ἐτερον ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τῶν φώτων.

8) πγ'. Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

9) πδ'. Ἐρώτησις πρὸς τὸν ὀσιώτατον πατέρα ἡμῶν Ἀναστασίον τοῦ ἁγίου ὁρους Σινᾶ διὰ τί τιμᾶται ἡ δ' καὶ ἡ ε'.

10) πε'—πθ'. Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ κεφάλαια περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων.
начиная съ

διὰ τί ὁ ἁγιασμός ἐδόθη γενέσθαι τὰς νεομηρίας.

11) ς'—ρ' заняты Иоанномъ Постникомъ и рѣшеніями Никифора.

12) ρα'. Ἰωάσαφ ἱερομονάχου καὶ μεγάλου πρωτοσυγγέλου ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ας. τὸ προοίμιον.

Ἀποδέχομαι σε . .

всего 54.

13) Запись:

Τέλος. Ἰερεμίου κόπος καὶ πόνος Σινάιτου τε τοῦ Μαγγαφούρη.

№ 1804.

Бум., XIX вѣка, 8°. На корешкѣ: Βιβλίον ἀνομιατον.

Словарь черновой чеш-то греческой: толкованія словъ. этимологiи.

№ 1805.

Бум., 1646 года, 8°.

1) Толкование на псалмы со 109-го (безъ пац.).

2) Записи:

Ἔλαβε πέρας τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ Παντε-
λεήμονος ἱερομονάχου τοῦ Χίου τοῦ ἐν τῷ νέῳ
Καρμυλίῳ κατὰ τὸ ραχμς' ἰουνίου ε'.

№ 1806.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

Θυκιδίδης ἢ πνεῦμα Σπινесία εὐ τολκωανίями над-
строчными.

№ 1807.

Бум., XV—XVI вѣка, 8°.

1) 1.^a—^b Ψῆφος εὐρίσκειν τὸ νομικὸν πάσχα.

Κράτησον τὸν ὄντα κύκλον τῆς σελήνης... τὸ τρίτον
ἡμέρας ππε'.

2) 1. 1^b—2^a Παρὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ σωτῆρος γεννήσε-
ως, τοῦ βαπτίσματος καὶ τοῦ πάθους ποίῳ γεγονάσιν ἡλίῳ καὶ
σελήνῃ καὶ ποία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος.

Τούτων οὕτως εἰρημένων... ἡμέρας δὲ προδήλως πα-
ρασκευή.

3) 1. 2^a—5^a Παρὶ τοῦ κατὰ τὸν Ζαχαρίαν χρηματι-
σμοῦ καὶ τῶν τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ σωτῆρος ἐπῶν καὶ μεθ-
έτερα.

Προσῆκει δὲ καὶ τὸν παρὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
γενόμενον τῷ Ζαχαρίᾳ... ὡν ὑφηγητήν τὸν αὐτὸν θεο-
σαφώτατον Μάξιμον ἐν τῷ αὐτῷ συγγράμματι πα-
ρατήσω. πρὸς τὰς τῶν ἐξαμαρτάντων λεγόντων ἐμπρο-
θεῖα ἀντιθέσεις. ἔχει δὲ ἐπι λέξει οὕτως.

4) 1. 6^a—7^a Σωφρονίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἱερο-
σολύμων ἐκ τοῦ α' βιβλίου λόγου γ', εἰς τὰ θεῖα τοῦ σωτῆρος
γενέσθαι ἐν τῷ νομικῷ κατεκρίσθησαν ἐν ἡ ἀρχῇ.

Φαιδρῶν τὴν παροῦσαν ἡμέραν ὄρω. . . τὸν αὐτὸν το-
κετὸν πλουτεῖ τὰ γενέθλια.

5) α. 5^b—7^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ β' βιβλίου εἰς τὴν περι-
τομὴν τοῦ κυρίου ἐν ἀγία κυριακῇ καταντήσασαν. λόγος ε' οὗ ἡ
ἀρχή.

Μεγάλα Χριστοῦ τὰ μυστήρια καὶ πάσης ἐκπλήξεως
γέμονται καὶ μεθέτερα. Τῇ πρὸς ταύτης ἀγία κυρια-
κῇ. . . ἀπαράδεκτον τίκτουσα.

6) α. 7^a—10^b Ἐρώτησις τῶν ἀγίων Βασιλείου καὶ
Γρηγορίου.

Βασιλείος. Τί ἐστὶν ἀρχή; Γρηγόριος. Τὸ πρῶ-
τον αἶτιον. . . τὸ δὲ ἀναυδρίας ἐστίν.

7) στ. α. 10^b Χρονογράφειον Ἰωσήπου
Ἰουδαίου τοῦ Παμφίλου, Ἰωάννου ἀναγνώστου Κων-
σταντινουπόλεως καὶ ἄλλων τινῶν ἱστορικῶν, ἐκ τοῦ βιβλίου Γε-
ωργίου Συγκέλλου ἐξ οὗ καὶ ἐξελεξάμην ὡς ὑποτέτακται.

Τῇ κε' παρὰ Ῥωμαίοις μαρτίου μηνὸς ἐποίησεν ὁ θεὸς
τὸν κόσμον. . .

8) α'. Περὶ αἰρετικῶν Μανιχαίων καὶ τῶν ἀπὸ Οὐαλεν-
τίνου γνωστικῶν καλομένων
и о другихъ еретикахъ.

9) Рядъ выписокъ изъ свв. отцовъ о разныхъ пред-
метахъ.

10) Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐκ
τῆς θεραπευτικῆς βίβλου δευτέρου, περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν.
κεφ. β'. Ποῦ ἄρα αἱ ψυχαὶ μετὰ τὴν ἐκδημίαν τοῦ
σώματος

и главы 4—7.

11) Ἐκ τῶν συνοδικῶν τοῦ ἀγίου Σωφρονίου.

Ἀνάθεμα τόνον εἶσαι. . . μαχόμενος Ἀρμάσιος.

12) Γνώσις τῶν ἀγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων πότε καὶ
ποῦ διὰ τί γέγονασιν καὶ ἐπὶ τίνων καὶ τίνας ἀπέκριναν.

α'. Ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος πρώτη γέγονεν
ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγίᾳ Κωνσταντίνου μεγάλου βασιλέ-
ως ἐν Νικαίᾳ. . .

ς'. Ἡ δὲ ἕκτη . . . καὶ οὐ δύο ὡς ἡ αὐτὴ ἁγία σύνοδος ἐβεβαίωσεν.

13) (ὄсзъ заглавія).

Χρῆ γινώσκειν ὅτι τοῦ αἰῶνος ὄνομα πολύσημόν ἐστιν . . . τὸ ἀτελεύτητον δηλοῖ τοῦ μέλλοντος.

14) Γνώσεις τῶν εἴ ἡμερῶν.

α'. Φίλωνος Ἰουδαίου ὁς πρὸ παντός ἀνθρώπου ἐστὶν ἑξαήμερον εἰπεῖν.

β'. Ἰωσήππου Ἰουδαίου.

γ'. Παπία Ἰεραπολίτου μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

δ'. Εἰρηναίου φοιτητοῦ Πολυκάρπου μαθητοῦ τῶν ἀποστόλων.

ε'. Παντένου πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας. . . .

στ'. Ἀπολωφάνους σοφιστοῦ. . . .

ζη'. Ἀναστασίου πρεσβυτέρου καὶ μοναχοῦ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ.

15) Ἐκλογή τῆς δογματικῆς βίβλου Ἰωάννου μοναχοῦ πρεσβυτέρου Δαμασκηνοῦ ἐπίκλην Μανσοῦρ, περὶ θεολογίας, περὶ τῶν (ῥητῶν) καὶ ἀρρητῶν καὶ γνωστῶν καὶ ἀγνώστων.

Χρῆ οὖν τὸν περὶ θεοῦ λέγειν τι ἢ ἀκούειν βουλούμενον. . . .

16) Ἐτήγησις Ἰππολύτου Θηβαίου ἐκ τῶν χρονικῶν συγγραμμάτων περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ κυρίου πῶς ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξεν καὶ ἐτελειώθη.

6 15 н о 70 ученикахъ.

№ 1808.

Бум., XVII вѣка.

Нормальный вѣ 674 главахъ, нач.: Περὶ χριστοῦ. . .

№ 1809.

Бум., XVII вѣка, 8".

Нормальный экземпляръ изъ πολλῶν καὶ διαφόρων εἰς πάντα

ἀρχιερεῖς καὶ κληρικούς καὶ εἰς πάντα χριστιανὴν ὀρθόδοξον πολ-
λὰ χρειαζόμενον.

Ἦ πνευματικὴ βάλει εἰς τὸν νοῦν. . . .

№ 308 главахъ.

№ 1810.

Бум., XVIII вѣка, (212×165).

1) Θέματα εἰς τὸ τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλέως ἐπιστο-
λάριον ὡς ἐν εἶδει ἐπιστολῶν, ἐκδοθέντα παρὰ τοῦ λογιωτάτου
κυρίου Γεωργίου τοῦ Τραπεζουντίου ἐν Βουκουρεστίῳ
αἴψις.

2) Θέματα εἰς τὴν γραμματικὴν τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου
καὶ μεγάλου ῥήτορος κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἑξαπορρή-
των περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου ἐκδοθέντα
ἡμῖν παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου διδασκάλου Μάρ-
κου τοῦ Κυπρίου ἐν τῇ αὐθεντικῇ Ἀκαδημίᾳ τῇ κατὰ Δακίαν
αἴψις.

3) Τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλέως εἰς τὰ εἶδη ἐπιστολῶν.

4) Различныя—черновыя отчасти—тетради съ занесенми
и упражненіями.

№ 1811.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 8",

На корешкѣ: Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

№ 1812.

Бум., 1721 года, 8°.

1) Τοῦ ἑξαπορρήτων Ἀλεξάνδρου λογοθέτου τῆς μεγά-
λης ἐκκλησίας περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτώ μέρη
τοῦ λόγου.

2) Записи:

Ὡς οἱ ξενητεύοντες ἐπιθυμοῦν πατριδα

Καὶ οἱ θαλασπεύοντες ἰδεῖν λιμένα

Οὕτως καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν τέλος βιβλίου.

Ἡ παρούσα γραμματικὴ ἐγγραφή διὰ χειρὸς ἀποστολῆς
Δαμιανοῦ διακόνου Συναΐτου καὶ Ῥωμελικώτου εἰς
Αἴγυπτον. ἐν ἔτει ἀφκά' σεπτεμβρίου ἐγ' ἐπιλειώθη.

№ 1813 (569).

№ 1814.

Вум., 1660 год, 8".

1) Ὑμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσσομαχικόν, λέγεται
ὅς εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ πιστεῖω εἰς ἕνα θεόν, καὶ
μετὰ τὸ τρισάχιον ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἀγίου Διονυσίου τοῦ
Ἀρεοπαγίτου. Ἐκλογή καὶ σύνταξις Ἡηκαρᾶ μοναχοῦ.

2) Записи:

Ἡ δαπάνη πέφυκε Ἰωάσαφ θύτου Χοῦρι ζωγράφου.
Σθένος ἐκ θεοῦ χάριν ἀντ' αὐτοῦ ἐγὼ Μαθηαῖος
γράφω.

Ἐν τῇ Ῥαϊθῶ μονῇ τῶν Συναΐτων.

Καὶ πατέρων βρῖσκωνται κατὰ καιρὸν ἀσκούτων.

Ἐὐδα αἰ πηγαί δώδεκα τῶν ὑδάτων.

Καὶ φρονίκων στέλεγχοι ἐπτὰκις ἑξάκα πάντων.

Ἐπτακιχλίεστω ἑκατοστω εἰκοστω ὀγδόω μηνί σου
νῶ κτ'.

Πέρας τὸ παρὸν ἔλαβεν εἰς δόξαν θεοῦ.

Καὶ ὅπου ἂν ἀπέλιθῃ πάλιν νά εἶναι εἰς τὸ Σινᾶ ὅτι
ἄμισθος εἶναι ὁ κόπος.

Καὶ ἔπω ὑπὸ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἕως ὅπου ζεῖ.

№ 1815.

Вум., XVIII вѣка, 8".

Ἐργασία κατὰ πέδον καὶ ἀπόκρισιν εἰς τοὺς ἀποστόλους
ἐκείνους εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατὰ πᾶσαν κορυφαίαν καὶ καθὲ
ἄλλαν ἑσπέρην θεοῦ τοῦ χριστοῦ ἐκ τῆς τοῦ Χριστοῦ στόμου ἐρ-
μηνείας καὶ ἐκλογῆς ἱερουσιάζουσα διὰ τὸ εὐμνημόρευτον.

№ 1816.

Бум., 1592 год, 8^о.

1) Νόμιμον συλλεχθέν ἐκ διαφόρων ἀναγκαίων κανόνων τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων τῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἑτέρων ἀγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ τινῶν νεαρῶν βασιλικῶν νόμων καὶ ἄλλων τινῶν, μεταφρασθέν εἰς κοινὴν γλῶτταν παρὰ Μανουὴλ Μαλαξῶ τοῦ Ναυπλίου ἐκ τῆς Πελοποννήσου.

κεφ. α'. Περὶ κριτοῦ. . .

въ 288 главахъ съ оглавлениемъ впереди.

2) Записки:

+ Ἐγράφη τὸ παρὸν νόμιμον διὰ χειρὸς Δωροθέου ἱερομονάχου ἐν μηνί ἀπριλίῳ κ' ἐν ἔτει Δρ' Ἰνδικτιῶνος ε'.

3) Прѣписка:

1762 καὶ τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις Παναρέτου πρωτοσυγκέλλου Σιναΐτου τοῦ Κυπρίου.

На 4 л. впереди другої рукої XVII вѣка:

4) Ἰωαννα Βλατογυστα Λόγος περὶ εὐχῆς καὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ μετανοίας.

Σήμερον ἀγαπητοί

ὅ) Ὑπόθεσις περὶ τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιῦ τριάδος τὸ πῶς λέγομεν τὸν θεὸν τρισυπόστατον καὶ οὐχὶ ἕνα, καὶ ἵνα γνωρίσωμεν πῶς ἔστιν ὁ θεὸς τρισυπόστατος.

Вопросы и отвѣты.

№ 1817.

Бум., XIV вѣка, лл. 248 (200×131; 144×90), по 24 строки. по лл. 1—3 (244×248) пустые при переплетѣ XVI вѣка.

1) л. 4^а—136^б Синописень Михаила Атталиота, начиная съ

Προσίμιον τῆς πραγματείας τῶν συνοψισθέντων νόμων.

Μελλῶν ᾧ θεοτάτε βασιλεῦ κατὰ τὸ ἐπιτεταγμένον...

2) л. 137^а—140^а Собрание правилъ изъ разныхъ источ-

19) J. 236^a—237^a Ἐκ τῶν Ἀμφιλοχίων.

Ἐρώτησις. Πότερον ὁ Χριστὸς τὸν καθόλου ἀνθρώπου ἀνελάβετο ἢ τὸν ἐπι μέρους.

Ἀπόκρισις. Φαμέν οὔτε . . . περιγράφεται.

(Ἐρώτησις.) Τί δὲ καὶ εἰς τὸν καθόλου . . .

Ἀπόκρισις. Λέγομεν . . . παρακολουθήσει.

20) Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἀνθρωπότης οὐκ ἄλλον καὶ ἄλλον παραδεχόμενα λόγον. ὅμως τὸ μὲν λέγεται . . . θεὸν ὀνομάζειν συνεπίσταται.

21) J. 237^b Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τοῦ γ' λόγου τοῦ πρὸς Εὐνόμιον ἀντιρρητικῶν.

Τίς γὰρ ἀνάγκη εἰ τῷ ἀξιωματι . . . ἐκεῖθεν δῆλον.

22) J. 237^a—240^b Ἀπὸ τῶν τῆς ζ' συνόδου καὶ τῶν μακαριωτάτων πατριάρχων Γερμανοῦ, Νικηφόρου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
всѣ оуби иконахъ.

23) J. 240^b—242^a Ἐκ τῶν ἀντιρρητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον.

[] γὰρ σιωπῇ τιμάσι τὰ ἄρρητα . . . τοῦ δὲ τρόπου τῆς ὑπάρξεως ἀρρήτου φυλασσόμενου.

24) J. 242^{a-b} Περὶ ἄρτων ἀζύμων.

Ἄρτος λέγεται παρὰ τὸ ἦρται . . . ἐν ἀζύμοις ἐνίτωρεῖται.

25) J. 242^b Νικήτα Πρακλείας.

(Ἐρώτ.) Ἐάν τις γυνὴ τεκοῦσα παιδίον . . .

Ἀπόκρ. Τὸ ἐγκληματικά . . .

Ἐρώτ. Εἰ δὲ ἱερούργειν . . .

Ἀπόκρ. Περὶ τῶν ἀρχιερέων . . . οὐδαμοῦ.

26) J. 242^b—243^a Ἐκ τοῦ Λεμωναρίου.

Ὁ μακαριώτατος καὶ ἐπάγγελτος πάπας Λεων . . . εἶπε κατὰ τὴν ἐπισημοσύνην.

Исключено послѣднѣе приписаніе.

27) J. 243^a Περὶ τῆς ὁμολογίας.

Ὁμολογία ἐπὶ τῆς ἀγίας τριάδος . . . ἀποβάλλομαι.

28) J. 243^b Ὁμολογία τῶν εὐσεβῶν.

Τὸ εὐσεβὲς καὶ ὀρθόδοξον . . . κατὰ τὸν θεῖον Γρηγόριον τὸν Νυσσαίου.

№ 1818.

Bym., XVIII вѣка, 8°.

Τῆς λογικῆς βιβλίον δευτέρον.

Προσίμιον. Εἰς τοῦτο ἔκων ὁ περὶ τῆς διαλεκτικῆς λόγος . . .

№ 1819.

Bym., XVII—XVIII вѣка, 8 мај.

1) Τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου ἐξηγήσεις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἐορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελωδῶν Κασμᾶ καὶ Ἰωάννου.

2) Ἐρμηνεία εἰς τοὺς τῆς ὀκτώηχου ἀναβαθμούς ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλιέστου τοῦ Ξανθοπούλου.

3) Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ὑπακοῆς τοῦ κοντακίου, τοῦ ὄθλου καὶ ἐξηποστειλάρια, πόθεν ταῦτα οὕτως ἐκλήθησαν.

4) Τοῦ αὐτοῦ Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου ἐξηγήσεις εἰς τὸ Ἦν τιμωτέραν, πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὁδηγητρίας ἱερομόναχον κύριον Νεόφυτον.

5) Τοῦ ὑπερίμου Μιχαήλ Ἐφεσίου τοῦ Ψελλοῦ ἐπίλυσις τινῶν ζητημάτων θεολογικῶν.

6) Τοῦ αὐτοῦ Ψελλοῦ κεφάλαια ἐκ θεολογικῶν πρὸς τὸν βασιλέα Μιχαήλ τὸν Κομνηνόν.

7) Χαριτωνόμου χριστωνόμου ὀκτώ εἰσι ταῦτα κεφάλαια εὐὴ ἄλλοις τισὶν ἀποδεικνύοντα ὡς ὁ Χριστὸς ἐστὶν υἱὸς θεοῦ καὶ θεὸς ἀναντιρρήτως καὶ ἀναμφιβόλως καὶ ἄλλου ἀδύνατον.

Πρῶτον ὅτι τεσσάρων ὄντων μεγίστων ἀξιωματίων . . .

δέκατον ἐπὶ τούτοις καὶ τελευταῖον . . . ἀνδρῶν ἀριστέμοι καὶ φιλολογώτατα.

8) Τοῦτο ἐστὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ τριωδίου τῆς μεγάλης (дѣяствительно стрямоки).

№ 1820.

Вум., XV вѣка, 8°, безъ начала и безъ конца.

.Литургическіи сборникъ, гдѣ между прочимъ:

1) Στίχοι διαφόρων τινῶν καὶ φιλοσόφων ἀνδρῶν, δογματῶν, σοφίας πνευματικῆς. Διονυσίου μοναχοῦ.

Θεῖον ὕμνον ἔρωτος. . .

2) Διονυσίου μοναχοῦ πεντηκοντὰς ἰάμβων.

Λειμῶν θεαυγῆς τερπνοσύνθετον ὕμνον. . .

3) Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια γνωστικά ν' περὶ διαφορᾶς τῶν θείων ὕμνων.

α'. Ὅσπερ ἐπὶ τὸν ἔμπορον. . .

4) Ἐκ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ περὶ πίστεως κατὰ συνομίαν καὶ πῶς δεῖ πιστεῦσαι τὸν ἀληθῆ χριστιανόν.

Εἴ τις βούλοιο σωθῆναι. . . ἀμὴν.

5) Ὁρολόγιον σὺν θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐχαί μετὰ τῶν τροπαρίων εἰς τὸ ψαλτήριον. εἰσὶ δὲ πόνημα Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

6) Στίχοι τοῦ Θηκαρᾶ σύνταξις ὕμνων. πῶρ πύσον θεόδοτον ἔρωτοφυῶν, φωσφόρον τοῖς εὐθέσι τῆ τρισσοφασί καὶ μετ' θεαρχία, οἰκτροῦ τάλανος Θηκαρᾶ μονοτρόπου, εὐχεσθαί μοι γούν τοῖς θεῷ χάριν ὡ φίλε.

7) Ὑμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυχτικόν, λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον ἢ μετὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς ἕνα θεόν καὶ ἕτερον μετὰ τὸ τρισάγιον, ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ.

8) Ἀρχὴ τοῦ ὁρίθρου.

9) Κτιῶν χαιρετισμὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ποιήμα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως γῶρ Θεοδώρου τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

№ 1822.

Бум., XIV вѣка. 8^о.

1) Συμειών τοῦ νέου θεολόγου περὶ ἡσυχίας καὶ ὁποίας ἐργασίας ἀφαιλεῖ ἔχεισθαι ἐν ταύτῃ ἀνθ[]ως περὶ ἀρχαρίων.

Περὶ τῆς τελευτῆρας τῶν ἀρετῶν. . . ἀμήν.

2) Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια πνευματικῆς ὠφελείας γέμοντα.
84 (безъ конца).

3) Отъ чего-то конецъ.

4) Ἡσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεόδουλον λόγοι ψυχωφελεῖς περὶ νήφους καὶ ἀρετῆς κεφαλαιώδεις. ἀρχὴ φωτισμοῦ θυχῆς, ἀληθεῖς ὑποθήκαι τὰ λεγόμενα ἀντιρρητικά καὶ εὐχικά.
2 сотни, но вторая обрывается на концѣ 4ой.

5) Максимъ Исповѣдника 4 сотни περὶ ἀγάπης.

6) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ κεφάλαια ἑπτακόσια θεολογικά καὶ ἠθικά.
4 обрывается на концѣ 11-ой изъ V сотни.

7) Ἐπιστολὴ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαξίμου.

Τρία καθὼς φασιν ὑπάρχουσι. . .

8) Συμειών τοῦ νέου θεολόγου κεφάλαια κ'.

9) Νικητὰ ταπεινοῦ μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τῆς εὐαχεστάτης μονῆς τῶν Στουδίων τοῦ Στηθίου.

3 сотни (докопчены другою рукою).

10) Рядъ отрывокъ изъ свв. отцовъ (третьей рукою).

11) Ἰωάννα Ζлатοуста λόγος εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνονον γενόμενον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον καὶ ὅτι τὸ προνοεῖν τῶν κοινῇ συμφερόντων οὐδὲν ἴσον . .

№ 1823.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

1) Νομοκάνονον ἐκλελεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἀναγκλιὰ κεφάλαια τῶν θείων νόμων τὰ πλέον ἐκλεκτότερα.

κεφ. α'. Περὶ πνευματικοῦ πῶς καμὶ χρεῖα ἵνα εἶναι
 Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Ὁ πνευματικὸς βάλει
 εἰς τὸν νοῦν σου...

вв. 346 главахъ съ оглавленіемъ.

2) Κανὼν διαλαμβάνων ἐν(τός) τοὺς ἀγίους πάντας τοῦ αἵου
 ἐνιαυτοῦ. φέρει ἀκρόστιχον Ἄσω φάλαγγα πᾶσαν τὴν τῶν ἀγί-
 ων Σάββατος μοναχῶς τοφλὸς Μανολυμήτης. Ἐν δὲ τοῖς
 θεοτοκίοις ὁ Καλαθὰς.

безъ конца.

№ 1824 (524).

№ 1825.

Бум., XVII вѣка, лл. 396 (194×147; 145×95). по
 19 строкъ.

Житія святихъ за сентябрь, октябрь, ноябрь и декабрь,
 и 23 апрѣля.

№ 1826.

Бум., XIX вѣка, 16⁰.

Γραμματικά.

№ 1827.

Бум., XVII вѣка, 16⁰.

1) Διήγησις παλαιῶν ἱστοριῶν ἐν τῇ τῆς παλαιᾶς διαθή-
 κης. περὶ δὲ τοῦτο μέμνηται τις λέγων.

Δράκων ἐρπύσας ἐς Ἑλλάδα ἐμὲ θεώσεως πόθῳ θελεᾶ-
 σαι ἐρριψεν εἰς γῆν...

2) Печатная книжка безъ начала греческая съ слав.
 переводомъ.

№ 1828.

Бум., XVII вѣка, 16.

1) Ἀθανασίου πατριάρχου ἕμου ἐν εὐχῆς εἶδει πρὸς
 τοὺς ἀειπάρθενοι καὶ θεοτόκων Μαρτίαν ὧν ἡ ἀκρόστιχός· Ἀθα-
 νάσιος εἶλεν θεῶν ὁ πρῶτος ἀκουματικός πατριάρχης. Τῷ εὐ-

σεβαστάτω καὶ θεοφρουρήτῳ ἡγεμόνι Μακεδονίας κυρίῳ Γεωργίου Βασιλείῳ.

Ἀρχιερέων ἀγγέλων τὰ τάγματα...

2) Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Συλλογίου οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερομηνίου ψαλμοὶ ἐτέθησαν ἐνταῦθα τῶν εὐχῶν μόνων ἐκλογισῶν.

Μακάριος ἀνὴρ ὁς οὐκ...

3) Κανὼν μεσονυχτικὸς φέρων ἀκροστιχίδα Ἀλφάβητον. Ἐν δὲ τοῖς τριαδικαῖς καὶ θεοτοκίαις Κωνσταντίνου.

4) Κανὼν διαλαμβάνων ἐντὸς τῆς ἁγίας ἀπαντας ὅλους ἐν-αυτοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Ἄσω φάλαγγα πᾶσαν τὴν τῶν ἁγίων Σάββας μοναχὸς Μανουλιμύτης. Ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίαις. Ὁ Καλαθάς.

5) Κανὼν κατανυχτικὸς οὗ ἡ ἀκροστιχίς Πένθους ἐναργῶς καὶ μετανοίας τύπος.

6) Службы въ честь св. Екатерины и дръвнхъ святихъ.

7) Οἴκοι εἰς τὴν ὑπερευλογημένην παρθένον καὶ θεοτόκον ποιηθέντες παρὰ τοῦ σοφωτάτου μητροπολίτου πρώην Καστορίας κὸρ Γερασίου τοῦ Κρητὸς καὶ ἀφιερωθέντες τῇ ὑπερφύμῳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τοῦ ἁγιωτάτου μοναστηρίου ὄρους τοῦ θεοβαδίστου Σινᾶ.

Ἄγραντε μητροπάρθενε...

8) Στίχοι κατὰ ἀλφάβητον εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, ποιήματα Νεκταρίου Σινάϊτου τοῦ καὶ πατριάρχου χρηματίσαντος Ἱεροσολύμων.

8) Τὸ ἅγιον ὄρος Σινᾶ λέγεται καὶ Σιν καὶ Σιναιον καὶ Χωρήβ.

Καὶ Σινᾶ λέγεται ἐκεῖ ὅπου ὁ Μωϋσῆς... ἐβόλαις.

9) Ἐγκώμιον εἰς τὸ εὐλογημένον ὄρος τὸ Σιναιον συντεθέν παρὰ τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου Σινᾶ ὄρους.

Ἀνάμεσα εἰς τὰ ἀναρρίθμητα γρέη ὅπου ἔγω εἰς τὸν αὐθέντην μου καὶ πλάστην...

10) Тропарь въ честь пророка Моисея.

11) Παρὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν γεννήσεως.

12) Παρὰ τὸ εἶδος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

- 13) Записъ:
Πάρασχε λύσιν Χριστέ τῷ γεγραφότι τῶν κακῶν ὧν
ἔπραξε ἐν τῷδε βίῳ.
- 14) Приписка:
Τὸ παρὸν ἐφιλοδώρησα τοῦ πατᾶ κύρ Δανιήλ ἐπει-
περ καὶ τὸς δεδωρήσατο κάμοι τῷ θωρησαμένῳ τούτο
αὐτῷ χρυσίου ἐν. ὅς εἰμι ἐκ μὲν πατρίδος Κρήτης ἐκ
δὲ τὸ γένος τζες κλησιν δὲ Σιναΐτης τὸ δὲ ὄνομα
Γεράσιμος ἱεροδιάκονος. ἀφ' ἡμῶν μηνὶ γαμηλίῳ κγ'.

№ 1829.

Бум., XV вѣка, 16^о, безъ начала.

- 1) Какія-то главы изъ разныхъ свв. отповѣ.
- 2) Κεφάλαια περὶ θανάτου καὶ τῶν ἐκείθεν δικαιωτηρίων.
Πάντες προφῆται καὶ ἀπόστολοι διδάσκουσιν ἡμᾶς περὶ
τῶν μελλόντων . . .
Ἀκούσωμεν δὲ καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων αὐτοῦ (οὐρυβ.)
- 3) (большая часть заглавія оборвана) φησ. εὐλόγησον πάτερ.
Δεῦτε πάντες ἀδελφοί γνωρίσωμεν τὸν κύριον ἡμῶν . . .
ἀμήν.
- 4) Ιωαννα Βλατογυστα λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχα-
ριστίας καὶ ὅτι οὐ δεῖ οὕτως θρηναῖν τοὺς τελευτῶντας καὶ μά-
λιστα ὅπου νήπιοι καὶ ἄφθοροι τὸν βίον κατέλιπαν.
- 5) Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου
τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ συγγραφεὶς παρὰ Νικηφόρου ἱερέως
τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλε-
ων τῆς ἐπωνύμου τοῦ θεοῦ σοφίας.

Βίον θεόσεστον . . . πάλιν ὁ ἕτερος ἔλεγεν ἄπεχε βου-
βουμένως.

№ 1830.

Бум., XVII вѣка, лл. 2 + 1^о, 8^о.

Изъ содержания и успѣль отмѣтити только оглавленіе:
лл. 1^о—2^о Πανα: τῆς παρούσης βίβλου.

№ 1831.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

Στίχοι ἱαμβοί, χρησιμοῦθαια πλήρη παραφρασθέν τῷ Δα-
 νιέλ τῷ Πατριῷ, χάριτι μέτρον, εἰσαγωγικῶν χαραί.
 съ обычными толкованіями надстрочными.

№ 1832.

Бум., XVIII вѣка.

Капоны въ честь св. Екатерины, составленные
 Иоанникіемъ (какъ выше № 1778) и перописанные Ана-
 піей.

№ 1833.

Бум., разными почерками 1730 года. (220×165).

1) Ἑρμηνεία περὶ διαφορῶν μέτρων στίχων ἐκλεγθεῖσα ἐκ
 πολλῶν ἑρμηνευτῶν ἐκ τε τοῦ γραμματικοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Ἐφαιστίωνος καὶ ἄλλων.

2) Θέσεις γραμματικαὶ πληρέσταται μεθόδῳ διαλεκτικῇ ὑπο-
 σπρωθεῖσαι καὶ εἰς διάλεξιν προτεθεῖσαι ἐκ τῆς τέχνης θεωρητι-
 κῆς τε καὶ πρακτικῆς Ἰλαρίωνος Κεγάλα Κυπρίου ἱεροδι-
 δασκάλου καὶ ἱεροκήρυκος.

3) Запись:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δοξα. 1730 κατὰ μῆναν μάρτιον
 εἰς 18 ἐτελειώθη ἡ παροῦσα γραμματικὴ καὶ εἰς τὴν
 χαράν ὅπου τὴν ἔχει.

4) Грамматика, нач.:

Περὶ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι...

№ 1834.

Бум., XVII вѣка, лл. 318 (204×145) по 21 строкѣ.

1) Приписки на л. 1^а:

α) γρηγὰ τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Πα-
 φαήλ μοναχοῦ τοῦ Βουλγαρι καὶ μου το ἐχάρισε
 ὁ γέροντάς μου ὁ παπὰ Ἰερεμίας.

β) τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐμοῦ Γαλακτίωνος ἱε-
 ρομονάχου καὶ μετ' ἐχάρισεν ὁ Ἰωάνν. δίδοντας τὸν
 ἐγὼ ἄλλω.

β) τὸ παρὸν ὑπάρχει τοῦ Σιναίου ἁγίου ἔρους καὶ ὁ ξενώσας αὐτὸ ἔστω ὑπὸ κατάραν καὶ ἀφορισμὸν ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μελλόντι ἀμήν. Σινᾶ ἔρους Ἰωαννίκιος.

πα .ι. 1^β:

γ) εἰς τοὺς ἀψιή' κατὰ μῆναν μάρτυρον ἔλθε θανατικὸν φωβερὸν εἰς ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς Σουβεΐσει καὶ εἰς Ραϊθῶ, καὶ πολλὰ ὀσπήτια μεγάλα ἐρυμώθησαν ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ πολὺς φόβος καὶ τρόμος ἦταν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀπαντεχένωντας καθὲ ἡμέραν τὸν θάνατον, ἀπέθανεν καὶ ὁ γέρω Νείλος εἰς τὸ Ραχῆτι, καὶ ὁ Βενειαμὴν ἐδῶ εἰς τὸ Μυσήρι, ἐν ταῦτας τὰς ἡμέρας ἦταν καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος κὺρ Ἀθανάσιος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κὺρ Σαμουήλ, ἀπέθανεν καὶ τῶν Κοπτῶν ὁ πατριάρχης, καὶ ἡμεῖς ἐκλήσαμεν τὴν βυκέλα μαρτίου 23 ἡμέρα κυριακῇ καὶ τὴν ἀνάξαμεν ἰουνίου 5 ἡμέρα πέμπτη.

.ι. 2 ηγετοῦ.

2) .ι. 3^α—4^α Πίναξ τῆς παρουσίας βιβλίου.

.ι. 4^β ηγετοῦ

3) .ι. 5^α—9^β ἰουνίω κθ'. Μαρτύριον ἐνδοξότατον τῶν ἁγίων καὶ πανευφύμων πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, πάτερ εὐλόγησον.

Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀμιλλα... ἀμήν.

4) .ι. 9^β—18^α κυριακῇ α' μετὰ τὸ πάσχα. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν.

Εὐλογητός ὁ θεός... ἀμήν.

5) .ι. 18^α—24^β Σεπτεμβρίω κθ'. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν σάλλαξιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ.

Μωυσαῖος ὁ μέγας... ἀμήν.

6) .ι. 24^β—30^α Σεπτεμβρίω ιθ'. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν τῆριον καὶ ζωνταῖον σταυρὸν.

Σταυροῦ πρόκειται σήμερον... ἀμήν.

7) .ι. 30^α—36^β τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ. Τοῦ αὐτοῦ λόγος τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Πεπλήρωται ἡμῖν... ἀμήν.

8) .ι. 36^β—98^β νοεμβρίου κθ'. Λεοντίου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα τῆς Ῥωμαίων πόλεως διήγησις εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ τῆς Ἀκραγαντίων ἐκκλησίας ἐπισκόπου τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας.

Φοβερὸν καὶ ἀκατάληπτον θαῦμα... ἀμήν.

9) .ι. 98^β—106^β ἰανουαρίω ιε'. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Βίον καλὸν καὶ ἄγνον καὶ ἐνάρετον ἀνδρὸς δικαίου... ἀμήν.

10) .ι. 106^β—116^β Σεπτεμβρίου λα'. Βίος καὶ μαρτύριον ἐν συντόμῳ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου γενομένου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας καὶ Γαϊανῆς καὶ Ῥοφίμης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀθλητάντων μαρτύρων.

Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως κρατοῦντος... ἀμήν.

11) .ι. 116^β—125^β ἰανουαρίω κς'. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ Μαρίας τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἰωάννου τε καὶ Ἀρχαδίου τῶν υἱῶν αὐτῶν.

Διηγῆσατό τις γέρων μέγας... ἀμήν.

12) .ι. 126^β—132^α μηνὶ μαρτίω ις'. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

Ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ... ἀμήν.

13) .ι. 132^α—176^β μηνὶ νοεμβρίω κθ'. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου.

Θεῖον τι χρῆμα ἢ ἀρετὴ... ἀμήν.

14) .ι. 177^α—187^α μηνὶ Σεπτεμβρίω α'. Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου.

Ἐένον καὶ παράδοξον μυστήριον... ἀμήν.

15) .ι. 187^α—208^α μηνὶ ὀκτωβρίω κθ'. Τοῦ ἁγίου Ἀρσένου καὶ τῆς συνόδου αὐτοῦ.

Ἐτους εἴ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου. . . ἀμήν.

16) J. 208^a—212^b μηνί ὀκτωβρίῳ κζ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Δημητρίου.

Μαξιμιανός ὁ καὶ Ἐρκοῦλιος ὑποτάξας Γότθους. . . ἀμήν.

17) J. 212^b—222^a μηνί φεβρουαρίῳ ε'. Ἀθλησις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Χαραλαμπίου.

Βασιλεύοντος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσα δαιμονική. . . ἀμήν.

18) J. 222^a—231^b μηνί φεβρουαρίῳ ιζ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Μαξιμιανῶ καὶ Μαξιμίνῳ. . . ἀμήν.

19) J. 231^b—240^b μηνί ἀπριλίῳ κγ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Ἡ μὲν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. . .

20) J. 240^b—250^b μηνί ἰουλίῳ κζ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου. . . ἀμήν.

21) J. 250^b—254^b Θαῦμα γενόμενον παρά τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἱερομάρτυρος Κλήμεντος πάπα Ῥώμης, συγγραψέν παρά Ἐφραίμ ἀρχιεπισκόπου γενομένου τῆς μεγάλης πόλεως Χερσῶνος.

Θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις. . . ἀμήν.

22) J. 255^a—263^b μηνί Σεπτεμβρίῳ ια'. Βίος τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ζήνωνος. . . ἀμήν.

23) J. 263^b—271^a μηνί Σεπτεμβρίῳ ιζ'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφροσύνης.

Ἐν τῇ Καλιχρόνῳ μεγαπόλει. . . ἀμήν.

24) J. 271^a—278^b μηνί Σεπτεμβρίῳ κε'. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας τοῦ θεοῦ Εὐφροσύνης.

Ἐγένετο τις ἀπὸ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ. . . ἀμήν.

25) J. 278^b—292^b μηνί Νοεμβρίῳ κε'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης.

Βασιλεύοντος τοῦ ἀπεβαστάτου . . . ἀμήν.

26) λ. 292^α—297^α μηνὶ δεκεμβρίῳ δ'. Μαρτύριον τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς βασιλεύοντος . . . ἀμήν.

27) λ. 297^α—306^β μηνὶ Ἰαννουρίῳ κδ'. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας καὶ μακαρίας μητρὸς ἡμῶν Εὐσεβίας τῆς μετονομασθείσης Ξένης.

Πᾶσαι αἱ πολιτεῖαι . . . ἀμήν.

28) λ. 306^β—317^β σαββάτῳ τῆς ἀποκρέου. Τοῦ ἐν ἀγίῳ πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου Σινᾶ ὄρους λόγος εἰς ἀδελφοὺς ἐν Χριστῷ κεκοιμημένους.

Τί τοῦτο σήμερον ἀγαπητοί . . . ἀμήν.

29) Записки:

χεῖρ Νεοφύτου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός.

λ. 318 пустоѣ съ помарками.

№ 1835.

Бум., разными почерками 1620 года. 8⁰, лл. 43+тетр. α'—θ' и α'—ε'.

1) Ἀκολουθία νεκρώσιμος εἰς ἱερέα τελευτήσαντα.

2) Ὁμιλία τῆς ἀγίας ἀναστάσεως καὶ τῆς καθόδου τοῦ ἁδου καὶ ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς ὁ κύριος ἡμῶν καὶ ἐξέβαλε τοὺς ἀπ' αἰώνων δεσμίους. τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ Πάσχα. εὐλόγησον πάτερ.

Ἰδοὺ καιρὸς εἰς τὴν τῶν ἑπτὰ βαθμίδων . . . ἀμήν.

3) μηνὶ φεβρουαρίῳ. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Χαράλαμπους. μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ τοῦ ἐν ἱεροδιακόνῳ Μητροφάνους τοῦ Βεροσιώτου. εὐλόγησον πάτερ.

Καλὸν καὶ ὠφέλιμον εἶναι . . . ἀμήν.

4) δεκεμβρίῳ α'. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλετήμονος. εὐλόγησον πάτερ.

Βίον ἀρεστὸν τοῦ θεοῦ καὶ ζωὴν καθαρὴν ἴσθης δικαίῳ βούλομαι νὰ σοὶ διηγηθῶ . . . ἀμήν.

δ) Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Ξενοφῶντος καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων
αὐτῶν Ἰωάννου καὶ Ἀρχαδίου, εὐλόγησον πάτερ.

Διηγῆσατό τις ἅγιος γέρον μέγας ὅτι ἦλον τις ...
ἀμῆν.

ε) Διάφορα κεφάλαια ἁγίων πατέρων.

Παρεβάλομεν ἐν Ἀσκάλωνι ἐν τῷ ξενοδοχείῳ...κατὰ
τὴν ἐμὴν προθεσίαν (одрыв.)

всего 40 глав.

7) Приписка 1620 года:

Το παρὸν βιβλίον συνεργεία τοῦ ἐν ἱερομονάχοις πατᾶ
κὺρ Μακαρίου ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ ὁσιωτάτου
ἐν ἱερομονάχοις πατᾶ κὺρ Ἰγνατίου καὶ διδασκάλου
τῆς χώρας Πυράμου, ἀνάλωσις δὲ καὶ ἐπιμελεία ἐμοῦ
ἀμαρτωλοῦ Μανουὴλ τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος χρυσο-
χόου διὰ ἄσπρα σ'. π. περιέχει δὲ πᾶσαν τὴν ἀκο-
λουθίαν τὴν ἐξοδαστικὴν τῶν τελευτησάντων ἱερέων
καὶ τὸν βίον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους τοῦ τε ἁγί-
ου Φιλαρέτου καὶ τοῦ ἁγίου Ξενοφῶντος, καὶ
τὸν λόγον τῆς ἁγίας ἀνοστάσεως Ἰησού τῆς λαμπρᾶς
καὶ ἕτερα διαφόρων ἁγίων πατριᾶ δι' ἄσπρα π'. ὁμοῦ
ἄσπρα τζ'. ἐν εἰσι ἀπὸ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ
Χριστοῦ ἀρχ'.

№ 1836.

Бум., XVIII вѣка, 8^о мај.

Учебникъ.

№ 1837.

Бум., XV вѣка, 12^о, безъ начала и безъ конца.

Творения Максима Исповѣдника со множествомъ
словамъ на поляхъ красными чернилами.

№ 1838.

Бум., XVIII вѣка, 8°.
Учебникъ.

№ 1839.

Бум., 1715 года, 4°.

- 1) Риторика.
- 2) Записъ:

Ἰπὸ χειρὸς Ἡσαίου ἱεροδιακόνου κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν
μηνί ἐλαφεβολιῶν.

№ 1840.

Бум., 1684 года, (185 × 131).

1) Νόμιμον θεῖον συλλεγὲν ἐκ διαφόρων ἀναγκαίων κανό-
νων τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἀγίων καὶ οἰκου-
μενικῶν συνόδων τῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἑτέρων ἀγιωτάτων
ἀρχιερέων καὶ τινῶν νεαρῶν βασιλικῶν νόμων καὶ ἄλλων τινῶν.
ἔστι δὲ ἰδιωτικῆ φράσει.

Κεφ. α'. Περὶ κριτοῦ...

въ 471 главѣ съ указателемъ впереди: обрывается на 306-й
главѣ.

- 2) Записъ:

Τέλος τῷ θεῷ δοῦα. ἀγπὸ ἐν μηνί ὀκτωβρίῳ κβ'.

№ 1841.

Бум., XVI вѣка, 8°. На корешкѣ: Ἀνθολόγιον καὶ τριώ-
διον περιέχον τὰς ἀκολουθίας τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

№ 1842.

Бум., XVI вѣка, (210 × 155).

1) Ἱστορικὸν πομπῆν παρὰ τοῦ κῆρ Μιχαήλ τοῦ
Γλουχῆ.

Μικροσύλλαβον ἐγγράπτω σοι καὶ τοῦτο γράμμα
τῶν Κομνηνῶν.

τέλος τῶν χρονικῶν.

2) Той же рукоѣ на двухъ страницахъ хронологическія замѣтки:

α) αφε' έπείραν οί Σαρακηνοί τὰ Ἱεροσόλυμα
 ὀ) αςζ' έλαβαν οί Βενετζιάνοι τήν Κρήτην

β) αυνγ' έπείραν οί Τοῦρκοί τήν Κωνσταντινούπολιν

γ) αφγβ' έγένετο θανατικόν μεγάλο εἰς τήν Κρήτην

δ) εκτίσθη ἡ Κωνσταντινούπολις ἐπί έτους ςωλθ'

ε) εκτίσθη ἡ ἀγία Σοφία ἐπί έτους ςλθ'

ζ) έπείραν τήν ἀρμάδαν οί Φράγγοί τοῦ Τοῦρκοῦ ςπ'

η) κατά μῆνα νοεμβριον έφάνηκεν ἐν τῷ οὐρανῷ σημεῖον άστρο με φλάνμπουρο μέγα ὡς πόρρον φιλόν ςπς'

θ) другоѣ рукоѣ: επήρην ὁ σουλτάν Μουράτ το Μπαγδάτη ςρμ'

ι) третьей рукоѣ: ςρδθ' επήρην οί Βενετζιάνοι τήν ἀρμάδαν τῶν τούρκων εἰς τὰ Νεόκαστρα.

3) Приписки:

α) валацкая отъ 1633 года.

ὀ) Τό παρόν βιβλίον τό έφερεν ὁ παπᾶς κῶρ Κλήμης ὁ Μπούγδανος ἀπό τήν Μπορδανίαν, τό ὁποῖον εἶχεν τό ἀφήση έκεῖ ὁ παπᾶς κῶρ Θεοφάνης πρῶτην ἡγουμενος. έτους αχνθ' μαρτίου κδ'.

β) 1692 μηνῆ μαῖου 25 έγείνεν τῷ παρῶν κυνάβαρη ὅμος εἶναι πολλά ἀχαμνή καί δεν ἰθελεῖ γένη καλύτερη.

γ) той же рукоѣ къ слав. припискѣ: γραμματα σεργηκα ἀχαμνά καί άσυνθητα ὅμος εἶναι με τήν ἰδικήν μας κυνάβαρη.

№ 1843 (532).

№ 1844

Бук., разными почерками XVIII вѣка.

Собрание черновых тетрадокъ съ словами на разные праздники.

На первомъ листѣ начисто переписано:

Ἐπισημεία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

Πρέπειν καὶ χρειάζομενον πραγμα εἶσται κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ἐντολὴν νὰ προσεύχεται καθ' ἕνας...
θεῶ τὸ σωτήριόν μου. τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα.

№ 1845.

Бум., XVIII вѣка, 4", безъ начала.

Толкованія Даниїла Патмоскаго.

№ 1846.

Бум., XVIII вѣка, 4". На корешкѣ: Μαθήματα φυλαγο-
γημένα.

Грамматическіе разборы.

№ 1847.

Бум., XVII—XVIII вѣка.

Собрание словъ на страстную недѣлю.

№ 1848.

Бум., XVII вѣка.

1) Ἀρχὴ τὸν θεῷ ἀγίῳ, τοῦ ἱατροσόφου τοῦ Γαληνοῦ καὶ πρώτου τοῦ διδασκάλου κῆρ Γρηγορίου ἀπὸ ἑκαμεν διατάξιν διὰ ταῖς καθαρσαίς.

Τὸ χαψλατίνη νὰ τὸ καθαρίσης...

2) Λεῖκόν βοτάνων.

3) Λεῖκόν εἰς ἀρχαίους ἱατροὺς παρὰ Νικολάου Πε
ροπαίδου.

обрывается на буквѣ σ.

№ 1849 (548).

№ 1850.

Бум., XVII вѣка, 8", лл. а'—ла'.

1) Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασί-
λειου τοῦ μεγάλου.

Преподобный и святой человек, преподобный мой, ты воспитал
ты сплотившись к отцу своему так плачущим...
амѣн.

2) Помѣтка:

1660 мѣн Января первая.

№ 1851.

Бум., XIV—XV вѣка, (274×203; 196×145) въ два
столбца по 29 строкъ. Основная рука древняя, а недостаю-
щее добавлено рукой XVI—XVII вѣка.

Πίναξ ἀκριβῆς τῶν ἡθικῶν τε καὶ διδασκαλικῶν λόγων τοῦ
ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονί-
κης τοῦ Παλαμᾶ.

Заглавье всей его слова не только а'—з', какъ въ указа-
тель, но больше: а'—с(δ'), считая съ молитвами его.

№ 1852.

Бум., XVII вѣка, 8". На корешкѣ: Γρηγορίου Θεσ-
σαλονίκης λόγοι διαλεκτικοὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

№ 1853.

Бум., XVIII вѣка, 8".

Собрание коній съ документовъ, заслуживающее подробнаго
описанія.

№ 1854.

Бум., 1739 года, 8".

1) Τοῦ πατρὸς τοῦ α' ἡμῶν καὶ τοῦ β' ἀκριβῆς τῆς α' ὁδοῦ.

γενόμενος παρὰ τοῦ λογιωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Νικητῆα.

Τῆς σῆς πόθω . . .

2) Записи:

Ἐὖ συντελεστέῃ τῶν καλῶν θεῶ ἡμῶν χάρις.

Σὺ πάντων εἰς εὐπεία, σὺ γὰρ τῶν ἐν θλίψει, σὺ ἴαμα ἀσθενούντων, σὺ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, ἢ μήτηρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Ἐτελειώθη δὲ εἰς Ραϊδεστὸν περιερχομένου μου μετὰ τοῦ σεβασμιωτάτου μου πατρός δεσπότης καὶ γέροντος σχιματισκόπου τοῦ ἁγίου θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ κυρίου Νικηφόρου Κρητῆς Μαρθῆ ἀλή τοῦ Γλυκῆ. Ἐτελειώθη (надписано: Ἐλάβε πέρας) τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ Ἀναστασίου ἱεροδιακόνου Συναΐτου τοῦ ἐκ Κυθωνίας τῆς Κρήτης, ὅπερ καὶ κτῆμα μοι τυγχάνει ἰνδικτιῶνος β' ἔτους ἀπὸ Ἀδάμ 7288 ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ἀφ' ἡμῶν ἀπριλίου 13'.

Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθᾶί μοι διὰ τὸν κύριον.

№ 1855.

Бум., XVIII вѣка, 8^о, стр. 541. На корешкѣ: Λόγοι Γενναδίου πατριάρχου.

Слова Геннадія Чхоларія, патриарха Константинопольскаго, съ оглавлениемъ впереди.

№ 1856.

Бум., 1662 года, 8^о. На корешкѣ: Κυριακοδρόμιον.

Записи:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα. Πέρας εἴληψε τοῦ θεοῦ βοηθοῦντος κατὰ ἔτος τὸ σωτήριον ἀχ'β' μηνί μαρτίου 13' ἡμέρα δ' ὥρα γ'. οὐκ ἴσχυσεν μέλανος οὐδὲ χαρτίου μηδὲ χειρὸς οὐδὲ τοῦ καλάμου. εἰσχῆς θεοῦ ὁ κτιστῆς τῶν ἀπάντων, κόπος ἐμοῦ ἀχρίου ἀναΐτου ὁ κληθῆς Ἀλέξανδρος· εὐτελής τῶν ἱερομανάχων, οἱ σταλάτων

πέφυκεν συγγνώμην παρέχεται μοι. ἀμαθῆς γάρ ὄν
καὶ πρῶτον μου γραμμένων. ὡσπερ ἔβην χαίροντες
ἰδεῖν πατρίδα τόπον καὶ θαλασσοπόντες ἰδεῖν λιμένα οὕτω
καὶ οἱ βιβλιογράφοιτες ἰδεῖν βιβλίου τέλος. ἐγράφη ἐν
Ῥαβδόῦ.

№ 1857.

Бум., XIII вѣка, 8°.

Учебникъ (слова св. Василия Великаго и Григорія Богослова съ надстрочными толкованіями).

№ 1858.

Бум., 1691 года, 8°.

1) Ἀκολουθία συντεθεισα εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα Αἰκατερίναν.

2) Запись:

Ἐγράφη τὸ παρὸν ἐν Αἰγύπτῳ διὰ χειρὸς εὐτελοῦς
Νεκταρίου ἱερομονάχου Συναΐτου τοῦ Κυπρίου ἐπὶ
ἔτους 1691, ἀγούστου 26.

№ 1859.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

Учебникъ (слова св. Григорія Богослова съ надстрочными толкованіями).

№ 1860.

Бум., 1711 года, 8°.

1) Ἐπιστολαὶ τοῦ ἁγίου Πασιῶρου τοῦ Πηλοῦσι-
του.

№ 300.

2) Запись:

Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μεθοδίου διακόνου ἐν Χίῳ
ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀπὸ Χριστοῦ.

3) Првииска его же.

καὶ ἀπὸ τῶν ἰουδαίων ἐξ ἐχειροτονήθητι ἀρχιερεὺς Αἰνῶν.

№ 1861.

Бум., разными почерками XVII вѣка, (206×158).

1) Γρηγορίου τοῦ Κεραμέως ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίας ὁμιλία εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου.

Ἐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ καταπέσας . . . καὶ πολλοὶ ἄλλοις σωτήρες ἐσόμεθα.

2) Письмо Мелетія, митрополита Филадельφискаго:

Τῷ πολυμαθεστάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ κυρίῳ ἐν Χριστῷ τέκνῳ ἀγαπητῷ εὐχὴν καὶ εὐλογίαν.

Βραδὺς μὲν ἔσῳ φρονεῖν σοι . . . ἔλεος εἶη μετὰ σοῦ.

Ἐνετίησι 1692 μηνὶ φεβρουαρίῳ κ'. σὸς εὐχέτης ὁ Φιλαδελφείας μητροπολίτης Μελέτιος.

3) Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκου, ποίημα κυρίου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρά, ἐστὶ δὲ ποίημα κατὰ πάντων σχεδὸν τῶν αἰρέσεων.

4) (безъ пачала) (φυσικὴ ἐν τοῖς νοητοῖς δὲ καὶ τῇ φαντασία περιλεπτοῖς τὰ μαθήματα, ἐν τοῖς νοητοῖς φανταστοῖς καὶ αἰσθητοῖς ἢ φυσιολογία.

Ταῦτα δὲ ἐξ ἀπόρων ἀρχῶν ἀκαίρως συνάγει τὸ θεωρημα, τῇ μὲν διότι . . .

5) Ἠρίαμβος τοῦ γαληνοτάτου . . . Πέτρου Ἀλεξίου βήττου ἅμα τε καὶ παραίνεσις πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα . . . περὶ τῆς ἐναγωνίου μεγαλοψύχου τε καὶ θεοβουλήτου κατὰ τῶν ἀπίστων καὶ ἀσεβεστάτων Ἀγαρηνῶν καὶ Σκυθῶν ἐφόδου . . . παρά τῶν . . . Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου ἱερομονάχου καὶ ἀδελφῶν Λεσχουδῶν . . . ἐκτεθεῖς.

6) Προγνωστικὸν συνταθέν ὑπὸ τῆς ἀστρονομίας τοῦ Σολομῶντος ἐρμηνεῖα τοῦ τροχου: Σὺκω ταχὺ νυστικός ἐστι φέξει . . . καὶ τὴν παρασκευὴν. Αὐτὸ πάντα νὰ κάμνῃς.

α'. Ἀνθρώπε τί ἐπιθυμεῖ ἡ καρδία σου . . .

7) Προγνωστικὸν περὶ τῶν ἑτῆμερῶν τῆς ἐβρομαίδος, ὡς ἐρανέρωσεν ὁ θεὸς τοῦ Ἐσδρα τοῦ ἱερέως ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρῶ-

3) Ταῖς χάρις καὶ ἀρεταῖς ὅπου ἔχει τὸ χθρὸν ἔσονται ἔργων βάλσαμου ἢ λάδι τοῦ ροσκαρίνου ὅπου γραφεται ἀπὸ τῶν ἰατρῶν ἀφέντη Ἰωάννην Βπατίστα Τζαπάτα Ρωμάνον ὅπου ἐκλεξεν ἀπὸ τοῦς περίτους ἐπακούστους ἰατροῦς παλαιούς τε καὶ νέους μὲ τι λογῆς νὰ τὰ ἐπιχειρῶνται ὡς καθὼς τὸ γράφει εἰς τὸ βιβλίον του εἰς χάρτ. 13.

4) Еὐχαὶ ἐπὶ χειμαζομένων.

5) Дрyгiя мoлiтвy, oсoбeннo прoтiвѣ бoлѣзнeй.

№ 1864.

Вyм .XVII вѣка, 8".

1) Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ παρόντος βιβλίου τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου ε.

затѣмъ самыя 37 главѣ на 80 л. и оглавленіе остальныхъ статей.

2) Περὶ τῶν τῆς σελήνης σημείων ἢ ὀρθά ἢ πλάγια.

3) Περὶ ἑτέρων σημείων τῆς σελήνης.

4) Αἱ ἡμέραι πονηραὶ τῶν ἡμερῶν.

5) Αἱ πεφωτισμέναί τῆς σελήνης ἡμέραι.

6) Περὶ εὐχρηστων ἡμερῶν ἐκάστου μηνός.

7) Αἱ ὥραι τοῦ κάθε μηνός τῆς ἡμέρας πῶς νὰ ταῖς εὔρει.

8) Σὺν θεῷ ἀγίῳ τοῦ βροντολογίου ἀρχομένου ἀπὸ μηνός Σεπτεμβρίου.

9) Ἐρμῶ τοῦ Τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν.

10) Трудъ Никифора Влеммида, нач.:

Περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτίων.

Πᾶν τὸ αἶτιον . . .

11) Σύνοψις εἰσαγωγικωτέρα εἰς γεωγραφίαν καὶ πρότερον εἰς θεωρίαν σφαιρικὴν συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως.

12) Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου πρὸς πεύσεις ἀποκρίσεις τίνες ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς τίνες (τοῦ) σώματος.

13) Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Βουλγαρίας τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κῆρ Ἰωάννου διακόνου τοῦ Παθιασίμου ἐξηγήσεις μερικαὶ εἰς τὴν

τοῦ Κλεομήδους σαφηνείας δεόμενα εἰς τὴν γραφὴν Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων πρώτων.

Κυκλικῆς μὲν εἴρηται διότι εἰσὶ μετέωρα...

14) Σχῆμα τοῦ α' λόγου

и лѣтъ.

Σχῆμα τοῦ β' λόγου ἐπινόημα δὲ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα.

15) Ἐπινοήται καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ ταυτὶ πρὸς δὴλωσιν γέγραπται κατὰ Δημητρίου σοφωτάτου Τρικλινίου.

16) Περὶ ἀνέμων.

17) Διαλογος τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Βασιλείος. Τί ἐστὶν ἀρχή...

18) Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐκ τῶν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.

19) Τοῦ Ψελλοῦ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ λαμπροτάτου Θεοῦ καὶ ἰδεῖν καὶ παιδεῖν.

20) Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐκ τῆς θεραπευτικῆς βιβλίου δευτέρου.

21) Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῶν εἰς τὸ Σῶσον με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥύσαι με.

22) Ἰωάννου διακόνου τοῦ ἑὸυγενικοῦ εἰς τὴν γενεαλογίαν τῆς Θεοτόκου.

23) Ἐμπεδοκλέους ἀπλανῶν σφαῖρα.

24) Ἐνταῦθα καὶ ἔμπρὸς εἶναι τὰ ἐπίλοιπα τῶν ἐρωταποκρίσεων τοῦ κυροῦ Μαξίμου.

25) Τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Μελετίου τοῦ Πηγᾶ τοῦ Κρητός ὑπόθεσις εἰς τὸ παρὰ Λατίνων νέον πάσχα.

(Срѣдѣ 12 сентябрі).

26) Τοῦ σοφωτάτου Μαθουσαλά κατὰ Συναίτου κατὰ Κοπτῶν.

27) Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ τῆς θείας λειτουργίας.

28) Ἀρχὴ τοῦ Θεοῦ ἁγίου. Ἐρωταποκρίσεις τοῦ ἐν ἁγίοις

πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον τὸν Θεολόγον πᾶν ὀφείλομαι.

Ἐρώτησις. Ποῦ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς τὸν παράδεισον...

29) Ὁ βασιλικὸς καὶ συνοδικὸς οὗτος τόμος εὗρέθη ἐν τῷ Θεῷ κατὰ τῆς ἁγίας Σοφίας ἐν πλάκαις μαρμαρίναις γεγραμμένος ὡς ἀντικρὺ ὁράτε.

Μανουὴλ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ... μὴ ἀπρίλλῳ ἰνδικτιῶνος ἰδ' ἰσχό'.

30) Διήγησις ἀκριβῶς περὶ τοῦ θείου τόμου φανερούσα.

31) Ἐνταῦθα εἰσὶ τὰ ἐπίλοιπα τῶν ἐρωταποκρίσεων τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

32) Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τί γέγονασιν ἃ ἔφαγον οἱ ἄγγελοι μετὰ τοῦ Ἀβραάμ καὶ ἃ ἔφαγεν ὁ κύριος...

33) Περὶ τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν ἔστι τοῦ ψαλτήριου.

Ψαλτήριον κυρίως ὄργανον εἶδος ἐστὶ μουσικῆς...

34) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν τῆς τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κατασκευῆς.

35) Τοῦ αὐτοῦ ἀκολούθως εἰς τὸ κατ' εἰκόνα καὶ ἀπόδειξις.

36) Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ εἰς τὸ θεωρίαν τὴν τὸ φυτόν ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία.

37) Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ὅσοι ἀνόμως ἤμαρτον...

38) Τοῦ αὐτοῦ τίνα τρόπον ὁ Πλάτων...

39) Τίνος χάριν τριμερῆ τὴν ψυχὴν περὶ Πλάτωνα...

40) Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος τοῦ κυροῦ Στυλιανοῦ.

41) Μεθοδίου Πατάρων κυρ Λέων τοῦ σοφοῦ.

Ἐἰς τὴν Οὐγκρίαν σημαίνουν...

42) Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀνδιδῶν προθεωρία κεφαλαϊώδης περὶ τῶν ἐν τῇ θεῷ λειτουργίᾳ γενομένων συμβόλων τῆ μυστηρίων πονηθεῖσα ἐξ ἀτιμίας τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Φωτειάς.

43) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πίστεων

καὶ ἀναγκαίον ζητημάτων ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορρομένων
καὶ παρὰ πάντων χριστιανῶν γινώσκεισθαι ὀφειλομένων.

Ἐρώτησις. Πιστεύοντες καὶ . . .

44) Разныя статьи астрономическаго и медицинскаго со-
держанія.

№ 1865.

Бум., 1751 года, 8^о.

1) Ο семи таплетвахъ.

2) Записъ:

Ἐτελειώθη εἰς τοὺς ἀφνα' ἀπριλλίου κς'. οἱ ἀναγινώ-
σκοντες αὐτὸ εὐχεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ Ἀνθίμου ἱερομο-
νάχου τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

№ 1866.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

Παπομάστιξ.

№ 1867.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

Ἦμος τριαδικός. . . ἐκλογή καὶ σύνταξις Θεοκαραῖ μοναχοῦ.

№ 1868.

Бум., 1746 года, 8^о.

Здѣсь есть между прочимъ:

1) Ἀρχὴ συν θεῶ τοῦ ἱατροσοφίου.

вн. 298 ливахъ.

2) Записъ:

Τέλος εἴληψε τὸ θαυμαστὸν ἱατρικὸν βιβλίον ὑπ' ἐμοῦ
[Ραφαήλ] μοναχοῦ Ἰωαννίτη 1746 δεκεμβρίου 4.

3) Разныя рецепты.

4) Прозаиформо: εἰς ἀσθενεῖαν τῶνθρώπου.

5) Ἀρχὴ συν θεῶ βουκολόγιον τῶν ἰβ' ζωδίων καὶ ἀρχε-
τα. 298 τῶν κριῶν.

№ 1869.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

- 1) Слова, о которыхъ визизу подписано на 1-й страницѣ:
1724 τοῦ Κεραμέως λόγος Νικηφόρου Γλωσση
(приписка: τὸν δὲ ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ).
- 2) Грамоты патриарха Константинопольскаго Πατριᾶ κτ̄ Синайскому архіепископу, одна отъ 28 марта 1728 г. и другая отъ 1728 г.

№ 1870.

Пергам., унциал. IX вѣка. 8 тетрадей (242×155).

Палиimpseстъ, на которомъ теперь арабскій текстъ. Г-жа Агн. Lewis смыла въ вѣсколькихъ мѣстахъ арабскій текстъ и въ одномъ мѣстѣ находящійся подъ нимъ греческій прочла такъ:

λόγος 18^ο περί ἀνασθησίας κεφάλαιον γ'.

№ 1871.

Бум., разными почерками конца XVII вѣка.

- 1) Ἐγκώμιον Γερασπμα, патриарха Александрійскаго, въ честь Синайскаго м-ря.
- 2) Συνοπτικὴ ἐξήγησις τῆς θείας καὶ ἱεράς λειτουργίας παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλου κυρίου (другой рукой: σαῖσι ἰσανίας) Τζηριουγού τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου κήρυκος αἰτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Μοσχολίας πατριαρχεύοντος Νίκωνος ἐπιστολή. (другой рукой: Τοῦ ἀγίου διδασκάλου κυρίω [ισακίου] ἡ ἐξήγησις.)
- 3) Συνοταγράμιον Γερασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας какъ въ № 1605, но безъ конна.
- 4) Τοῦ αὐτοῦ κυρ Μαξίμου τῆ κυριακῆ τοῦ ἀπώτου.
Πολλὴν καὶ μεγάλην χαρὰν.
- 5) Другія слова, повидимому, того же автора.
- 6) Записки:

Ὅσοι τῶνοι χαίροντες ἰδεῖν πατρίδα καὶ οἱ θαλατ-
τῶντες, εὐρεῖν λιμένα καὶ οἱ πραγματευόμενοι λαβεῖν

τὸ κέρθος, οὕτω καὶ οἱ γράφοντες βιβλίου τέλος, χεῖρ
 Νεοφύτου ἱερομονάχου τοῦ ἔχοντος καὶ γράφοντος.
 Χριστὲ μου σώσον καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ἀμήν.
 Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα. καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις
 Νεοφύτου ἱερομονάχου Σιναΐτου.

7) Помѣтка:

1772 ὀκτωβρίου ἄ' ἔγινε ἔκκλησις τῆς σελήνης. ἀβά-
 σταζε ὥρες 3.

№ 1872.

Бум., XVII вѣка, лл. 182—451 (счесть нач. съ 182)
 12^о мај. На коренкѣ: Κυριακοδρόμιον χιρίσω.

1) Κυριακῇ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου.

Ἦ εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν φαρισαῖον παραβολή...

2) Гоана Зоная послание къ монаху Нектарію:

Οἶδαμεν σὺν ἀγαπητέ, ὅτι...

3) Ego же послание къ монаху Исаіи:

Καίπερ μὲν τῶν δικαίων...

4) Ego же къ Мелетію Бритонузу:

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἦνίκα... ἀνέστησαν
 πέζαι.

№ 1873.

Бум., конна XVII вѣка, 8^о. На коренкѣ: Θεστοκάριον
 χιρίσων.

Занисъ:

Χεῖρ Σιλβεστρου ἱερομονάχου καὶ Σιναΐτου. μνή-
 σθητι κύριε.

Помѣтка:

Τὸ παρὸν Θεστοκάριον ὑπάρχει Σιλβεστρου ἱερομο-
 νάχου συνολῇ ἀρᾶς καὶ ἀφορισμοῦ τὸν σφετεριζόμενον
 περιφρούρα, 1696 κατὰ μῆνα ἀπρίλλιον.

№ 1874.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

1) Ἀκολουθία εἰς παράκλησιν ἀσθενῶν χειμαζομένων ὑποκινημάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐπιρραζόντων.

2) Ἀρχὴ τοῦ ἱωαννικοῦ τοῦ δεῦτερον ἔχει.

Εἰς πρόσωπα ποδῶν καὶ προσώπου. Φασκομολία, διάσμον, μελόχα, βράσε καλά...

№ 1875.

Бум., XVII вѣка, 8°.

1) Πολυέλεος ψαλλόμενος ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς μνήμασι τῶν δεδοξασμένων ἁγίων περιέχων καὶ τὰς καθ' ἑορτὴν ἐκλογὰς ἀρμολίως ἑρανισθείσας παρὰ τινος μοναχοῦ Συναΐτου.

2) Запись:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δεῦτερον. χειρ ἁμαρτωλοῦ Κυρίλλου μοναχοῦ καὶ Συναΐτου.

№ 1876.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 8°.

Πίναξ σὺν θεῷ ὅς τὰδε περιέχει: κεφάλαια.

всего здѣсь указаны 292 главы, затѣмъ слѣдуетъ самый номокапонъ, безъ заглавія, сразу съ
κεφ. ε'. Περι κριτοῦ...

но главъ только 262: остальные не дописаны, хотя оставалось еще 2 листа чистыхъ.

№ 1877.

Бум., двумя разными почерками 1784 года, 8°.

1) Ζήτιε Ἀνδρείου κηρυκτοῦ, πεποιημένον Νικηφοροῦ ἱερεῖος.

2) Запись:

Τέλος, εἰληφεν τὴ παρὸν ἐν ἔτει: 1784 νοεμβρίου []
παρ' ἐμοῦ Μο [] οῦ ἱερομονάχου Πελοποννησίου.

3) Διήγησις περὶ τοῦ ἀββᾶ Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ ἀσκητοῦ τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς Θρακικῆς οὐστὴ ἐπε-

κείνη τῶν ἐνδοτάτων μερῶν τῆς ἐσόδου Αἰθιοπίας ἐπέκεινται τοῦ
ἔθνους τῶν Χεττέων.

5) Διήγησις πάντο ὤφελιμος.

Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπου ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλο-
μάρτυς Μερκούριος...

6) Ἀρχὴ τῆς ἀποκαλύψεως. διήγησις πάντο ὤφελιμος τοῦ
ἐσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Λίγυπτιοῦ.

Πορευόμενος ποτὲ τινὰς τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἠκολούθησεν αὐτῷ ἄγγελος... ἀμήν.

7) Вторая записка:

ἀπὸ Ἰουνοαρίου ε'.

8) Τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἡμέρᾳ κυριακῇ τοῦ πάσχα
διήγησις περὶ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ συγγραφείσα παρὰ Ἰουδαίου Γαμαλιήλ ὀνόματι
ἦν μετένεγκεν ἐκ τῆς ἐβραϊκῆς γλώττης εἰς τὴν Ῥωμαίῃ δια-
λεκτὸν Νικόδημος τοπάρχης Ῥωμανίας. κύριε εὐλόγησον.

Τῆς κυριακῆς οὖν διαφωσκούσης... ἀμήν.

9) Τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα. τοῦ ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου τῆς
λαμπρᾶς μετὰ τὸ πληρωθῆναί τὸν ἀσπασμὸν καὶ ἀναγινώσκεται
παρὰ τοῦ προεστῆτος.

Другой очерк:

10) Λόγοι ἁγίων πατέρων ὤφελιμοι.

Περὶ τοῦ ἄββᾶ Ἀντωνίου. Ὁ ἅγιος ἄββᾶς Ἀν-
τωνίος καθεζόμενος...

Текст кончается словами:

Ἀδελφός ἠρώτησε τὸν ἄββᾶν Ἐὐπρέπιον περὶ ζωῆς
καὶ εἶπεν ὁ γέρον. χόρτον φάγε, χόρτον φόρεσον. εἰς
χόρτον κοιμῶ. τοῦτέστιν πάντων καταφρόνεια. τὴν δὲ
καρδίαν κεντρήσῃ σιδεράν.

№ 1879.

Бум., XVIII вѣка, 8°. На корешкѣ: Μαθήματα ψυχολογίας.

- 1) Св. Григорій Богословъ, Γεσιодъ и друг., съ надстрочными толкованіями.
2) Запись:

Τὸ παρὸν ἐκονήθη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐπιτελεστάτου ἱεροδιακόνου Ἡσαίου Ἰνα εἴη εἰς χρῆσιν οἰκείαν.

№ 1880.

Бум., XVII вѣка, 8°.

Ἐξοδιστικὸν τῶν ἱερομονάχων.

№ 1881.

Бум., 1635 года, 12°. На корешкѣ: Λόγος εἰς διάφορα σάββατα καὶ πανηγύρεις.

Запись:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δοῦρα ἀμήν.

εἰς 1635 ἰουλίου ἐπιτελειῶθη Γερμανός [дальше не разборчиво].

№ 1882.

Бум., разными почерками XVIII—XIX вѣка, 4°.

Собрание черновыхъ тетрадей: учебникъ съ надстрочными толкованіями. Впереди всего находится:

Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.

№ 1883.

Бум., XVIII вѣка, 8° maj.

Εἰς ἀπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδοίχησις ἦτοι εἰσαγωγή.

№ 1884.

Бум., XVIII вѣка, 8° maj.

- 1) Ζητήματα διάφορα θεολογικά κατ' ἐρωταποκρίσιν συνα-

ἠροισμένα ἀπὸ τὰ συγγράμματα τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου καὶ ἀπὸ ἄλλους πατέρας καὶ ἐξηγημένα εἰς ἀπλὴν φράσιν μὲ περίφρασιν.

2) Запись:

Καὶ τὸ αὐτὸ ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Ἀ[] μοναχοῦ.

3) Присписка:

Καὶ τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις Μελετιίου ἱερομονάχου Συναΐτου ἐκ Χάνδακου τῆς Κρήτης.

№ 1885.

Бум., XVII вѣка, 4⁰.

1) Γερασίου πατριάρχου περὶ τῆς κρίσεως τῶν παρανόμων ἀρχιερέων.

Καθὼς ἓνας δυνατὸς γίγας μέγας καὶ φοβερὸς . . . ἀμήν.

2) Περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναβάσεως εἰς τὰ παλάτια τῶν παρανόμων ἀρχιερέων.

Ἦ σὺν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ . . . θεῖα χάριτι.

3) Περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πιλάτου κατὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δὲν ἐδυνήθησαν πλέον οἱ τοῦ φόνου ἐργάται . . . ἀμήν.

4) Διήγησις ὠραιστάτη καὶ θαυμαστή τοῦ ἄνω ἐπιγραφέντος Νικοδήμου τοπάρχου Ῥωμαίων παρ' ἐμοῦ δὲ μεταγλωττισθεῖσα εἰς κοινὴν φράσιν εἰς πολλῶν ὠφέλειαν. πάτερ εὐλόγησον.

Κάποιος Ἰωσήφ ἀνθρωπος εὐγενής . . . ἀμήν.

5) Ὑπόθεσις περὶ τοῦ πιστοῦ ληστοῦ.

Εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὅπου ἤλθε φωνή . . .

6) Запись:

Τεμάμ ὀλτοῦ ἦν τεράμ πετεραί.

№ 1886.

Бум., XVII вѣка. (189 × 133).

1) 4. 1^а—3^а

Δάριος ἐτάξετο μὲ τὸν θεόν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐγένετο ἐπίγειος θεὸς καὶ τώρα διώκεται ἀπὸ τοὺς Μακεδόνους ὅπου ἦταν ὁ Φίλιππος ὁ διάκος του καὶ εἰ[θυ]-

μωσεν καὶ ἔκραξεν εναν ἀπὸ τοῦ βοηθουτάδος τὸν
 καλίτερον. . . Ἀλεξάνδρος ἐντήθη φορεσία πολυτι-
 μητι καὶ ἔβαλεν εἰς τὸ κεφάλην του τὸ στέμμα τοῦ
 Σολομών καὶ ἐδιάβη εἰς τὸ κάστρον τὴν Περσίδα
 καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον τον

2) Сл. г. 4^а (загт.). Διήγησις περὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέ-
 ως Ἀλεξάνδρου τῆς Μακεδονίας τὸ πῶς ἐγεννήθη καὶ ἀνα-
 τράφη καὶ πῶς ἐπαράλαβε τὸν κόσμον ὅλον καὶ πῶς εἶχε τὴν
 ἀνδρείαν καὶ τὴν μάθησιν καὶ τὴν πάριν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως τέ-
 λους. ἀρχὴ 1686 ἀγούστου [].

Εἰς τὰς πέντε χιλιάδες χρόνους ἀπὸ κτίσεως κόσμου
 ἐβασίλευεν εἰς τὴν παλαιάν Ῥώμην ὁ Ἰαριανός
 ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς τὴν ἀνατολὴν ἄλλην καὶ εἰς τὴν Ἰε-
 ρουσαλήμ ἐβασίλευεν ὁ Δάριος ὁ υἱὸς τοῦ Κυρί-
 σου. . . καὶ ἐσμιζεν τ[ον] [εἰς] ἄλλην τοῦ τὴν αὐθεντία.
 τέλος τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ [] ὁλονοῦ τοῦ κόσμου
 βασιλέως τούτου Ἀλεξάνδρου.

3) Записи:

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τοὺς (οὐρην.).

№ 1887.

Бум., XVIII вѣка, 12^о.

Νομοκάννας ἐλλελεγμένος ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων.
 κεφ. α'. Ὅτι τῶν ἀρχιερέων ἐδόθη νὰ λύουσι καὶ νὰ
 δεσμεύουσι τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων καὶ περὶ τῶν
 μετανοούντων τοῦ μὴ ἀποστρέψων αὐτούς.

Τῶν μετανοούντων τοὺς λογισμούς. .

Производить впечатление черновой работы неоконченной,
 съ пробѣлами.

№ 1888.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

Πρόβραβια λόγια εὐ. Ἰωάννα Ζλατοῦστα, πачынная
 со словъ εἰς τὴν κοσμοποιάν.

Бум., 1572 года, разными руками. Лл. 319 (194×150)
св. номѣткою:

Τὸ παρὸν κατέστη κτῆμα Ἡσαίου ἱεροδιακόνου.

1) л. 7^a—55^a Περὶ τῆς κηρυττομένης σ' συνόδου καὶ ἕτερα
κεφάλαια.

Διὸ τοῦ δευτέρου Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμή-
του...

Правила съ толкованіями Іоанна Зонары.

2) л. 56^a—66^a Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Δαμα-
σκηνοῦ περὶ συνόδων, εἰσὶν αἱ κηρυττόμεναι σύνοδοι ἐν ταῖς ἱε-
ροῖς τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας διπτύχοις αὗται.

3) л. 68^a—126^b Ἐπιστολαὶ κανονικαὶ τοῦ ἁγίου καὶ μεγά-
λου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας πρὸς
τὸν Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου τῆς μητροπόλεως Φρυ-
γίας.

κανὼν α'. Ἀνοήτω φησι... λογίζεσθαι.

Ἑρμηνεία. Πολὺ τῆς ταπεινοφροσύνης...

есть и посланія къ другимъ, такъ что каноновъ 91. съ тол-
кованіями Іоанна Зонары.

4) л. 128^a—148^a Ἀνδρέου τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπι-
σκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμήτου περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅτι
ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται.

Ἄνδρες ἠγαπημένοι...

съ примѣчаніемъ читателя:

Οἶμαι τὸ παρὸν σύνταγμα οὐκ Ἀνδρέου εἶναι ἀλλὰ
μᾶλλον Ἰωσήφ τινος τοῦ πικλήν Βρυενίου καὶ μέ-
λους.

5) л. 148^b—189^b Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ὄρακα κεφάλαια καὶ το-
σοῦτοι ἐπιστολαὶ ἀντιρρητικὸς λόγος ἔξδομος.

Ἐγὼ μὲν καὶ πάλα...

6) л. 190^a Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ περὶ
Λατίνων ἐκείνου.

Εἰπέ μοι ὦ ἀγαθὲ... καὶ ἀναριθμητά.

7) л. 192^a—196^b Ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφὸν κίτσαντα πεμ-
φθῆναι αὐτὸν ταῖς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς καὶ τῶν νήσων ὀρθοδό-
ξοις χριστιανοῖς. Μάρκος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως
ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Οἱ τὴν κακὴν ἡμᾶς ἀγματούσαντες ἀγματούσαν...

8) л. 196^b—203^b Τοῦ μακαρίου καὶ ἀοιδίου πατρὸς καὶ
διδασκάλου Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου ἐπιτελεῖται ὁμιλία
παρούσης τῆς τῶν ὀρθοδόξων συνάξεως καὶ πολλῶν τῆς συγχλή-
του καὶ τῆς πολιτείας.

Βούλομαι πλατύτερον τὴν ἐμὴν γνώμην εἰπεῖν...

9) л. 203^b—205^b Περὶ τῶν Φραγγῶν πῶς ἐσχίσθη ἡ πα-
λαιὰ Ῥώμη ἀπὸ τῶν δ' πατριαρχῶν, τῆς Κωνσταντινουπόλεως
καὶ τῶν λοιπῶν.

Οἱ ἐν τῇ ἀγίᾳ σ' συνόδῳ Ἀδριανῶς... εἰ ποτε τό-
χοιεν ἔμαθον.

Ὅτι οὗτος ὁ Μιχαὴλ ἐκαλεῖτο Κηρουλάριος,
ὅστις καὶ τὸν πάπαν τελείως ἐξέωσεν τῶν διπτύχων
ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ
Μονομάχου. σφραγ' ἔτει.

10) л. 205^b—207^a Ἀπόδειξις ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων κα-
νονικῆ πῶς οἱ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ἐξ ἡμῶν τῶν Γραικῶν ἀπερ-
ράγησαν καὶ τῆς ἀποστολικῆς ἐξέπεσον παραδόσεως.

Οὐδὲν οὕτως μεῖζον δεινὸν καὶ ἐσχάτης πενίας καθ-
έστηκεν... μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ἐμάθομεν παρὰ τοῦ
ἀγιωτάτου Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἀγιω-
τάτου Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης, τοῦ ἀρχιεπισκόπου
Ῥωσίας, τοῦ ἀγιωτάτου Ἀντιοχείας, τοῦ ἀγιωτάτου
Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου Ῥώμης. ἔχει δὲ ὁ
λόγος οὕτως.

Ἐπειδὴ λέων ὁ Ἰσαυρος κατὰ τὴν ἀνοχὴν
θεοῦ... ἀμῆν.

11) л. 207^b—210^b Περὶ τῆς τῶν Λατίνων πάλιν αἰτίας
πότε ἀπέστησαν τοῦ ὀρθοῦ δόγματος καὶ πότε.

Κατὰ ποῖον καιρὸν καὶ πότε καὶ παρὰ τίνων... καὶ
ἀθέτησαν ποιῶντας τῶν θεῶν κανόνων.

12) λ. 210^b—211^b Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου.

Ἡμεῖς δύο ταῦτα νομίζομεν εἶναι τὰ κυριώτατα...
ὅπερ θέλομεν καὶ εὐχόμεθα.

13) λ. 211^{a-b} Τοῦ αὐτοῦ Σχολαρίου.

Εἰ ἀναθεματίζουσι τοὺς δύο ποιῶντας ἀρχὰς οἱ Λα-
τῖνοι... τοῦτο πάθαί ποτέ.

14) λ. 210^b—211^a Ὅρος τῶν ἀγιωτάτων τριῶν ἱεραρχῶν
τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ Φιλοθέου Ἀλεξανδρείας, Ἰωακείμ Ἱερο-
σολύμων καὶ Δωροθέου Ἀντιοχείας κατὰ τῆς ἐν Φλωρεντία
συνόδου.

Ἐπειδὴ ἦκε καὶ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης ἐνταῦθα
τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Καισαρείας Καππαδοκίας
... τοῦ ϞϞναῖ ἔτους τῆς νῦν τρεχούσης Ἰνδικτιῶνος
ἕκτης.

15) 213^a—215^b Τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυ-
ροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως
ἐκτεθεῖσα ἐν Φλωρεντία κατὰ τὴν πρὸς Λατίνους γενομένην σύ-
νοδον.

Ἐγὼ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι δόγμασιν... ἐντεῦθεν ἀπο-
φερόμενος τὴν εὐσέβειαν.

16) λ. 216^a—219^a Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου
Ἐφέσου κυροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιταγὴν καὶ τὴν χρεῖαν τῆς τοῦ Θεοῦ
ἐκκλησίας... τὴν γεγεννημένην ἔνωσιν οὐ παρεδέξάμην.

17) λ. 219^a—223^a Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου. οὗ-
τος μετὰ ταῦτα Γεννάδιος μοναχὸς γέγονε πρὸ τῆς ἀλώσεως
καὶ μετὰ τὴν ἀλωσιν βιασθεὶς ἐγένετο πατριάρχης καὶ τὴν ἐκκλη-
σίαν βοληθεὶς Θεοῦ πάλιν ἀνέγαγεν.

Ἐπειδὴ ἐτίτασα ἀφ' ἡμῶν λόγον τινὰ σύντομον περὶ
τε τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας καὶ μετὰ τὸν γάμον
ὅπερ αὐτοῦ τούτου πάλιν εὐχόμεθα.

и въ прѣпискѣ писана: то естъ: λείπει. и даѣе оставлени
172 стр. писаны.

18) λ. 224^a—230^a Μακαρίου ἱερομονάχου καὶ πνευμα-
τικοῦ κατὰ Λατίνων. ὅτι τὸ λέγειν καὶ ἐκ τοῦ οἴου τὸ πνεῦμα

τὸ ἅγιον ἐκπορεύεσθαι ὡς θεμιτὸν οὕτως ἀναγκαῖον ἐστίν ἀλλὰ
καινοτομία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. διήρηται δὲ ὁ λόγος ἐν δεκά
κεφαλαίοις.

κεφ. α'. Τὰ θεῖα τῶν χριστιανῶν δόγματα...

(κεφ.) γ'. Ἄλλ' ἀναλαμβάνοντες εὐσυνόπτως... οὐδὲν ἂν
εἶη κοινὸν αὐτοῖς καὶ Λατίνοις.

19) .l. 231^a—234^a Κεφάλαια ὡραῖα καὶ ἀναγκαῖα καὶ
ἀληθέστατα, ἃ οἱ Λατίνοι παραλόγως οὐ στέρουσι.

κεφ. β' τῆς ε' συνόδου. Ὅτι μὲν τῶν ἁγίων ἀποστό-
λων εἰσὶ κανόνες περὶ θεῶν ἐν τῷ β' κεφ. τῆς ε' συ-
νόδου. Ἐδοξε δὲ φησι καὶ τοῦτο... καὶ ἕνα τινὰ τῆς
εὐσεβείας· καὶ ἕτερα.

загѣмь Апост. 17, 25, 28, 63, 66, 69, Петра Алекс. 15,
Трул. 55 съ толкованіемъ Іоанна Зонары, Ник. 13 съ
толкованіемъ Іоанна Зонары, Халкнд. 1, Трул. 5, 23,
24, Антиох. 1, Константиноп. I—II 12, Трул. 89, 52.

20) .l. 234^a Περὶ τοῦ πότε λειτουργοῦνται ἡ λειτουργία
τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἡ προηγιασμένη.

Ἰστέον ὅτι ὁ Νικηφόρος καὶ Ταράσιος...

21) .l. 234^b—235^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάν-
νου τοῦ Νηστευτοῦ περὶ τῆς θείας λειτουργίας πῶς διὰ
πέντε εὐλογιῶν τελεῖται.

Ἐϋρομεν ἐν τοῖς θείοις διδάγμασιν τῶν θείων ἀπο-
στόλων ὅτι διὰ εἰς εὐλογιῶν... ὁ ἐνός ἄρτου. Πλὴν δὲ
τοῦτο ἀεὶ... αἶρειν εἰς προσκομιδὴν.

22) Ὅτι οὐ χρὴ ἐσθίειν ἔξω τοῦ ναοῦ τὰς προσκομισθεῖ-
σας προσφοράς.

Ἄλλ' οὖν καὶ αἱ προσκομισθεῖσαι... θείας φύσεως καὶ
τῆς ἀνθρωπίνης.

23) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νη-
στευτοῦ ἑρμηνεία περὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ περὶ ἄλλων τινῶν
ὑποθέσεων.

Χρὴ μέντοι γινώσκειν ἡμᾶς ὅτι ἐκκλησία οἰκονομη-
σῆται ὑπὸ τῶν θείων... ὑπεδέξατο ἀνθρώπου.

24) 235^b—236^b Ὅρα καὶ τοῦτο.

Ἰστέον καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ πρῶτος ἱεράρχης Ἰάκωβος
γεγονώς . . . ἔχουσι βαρβαρικά καὶ παράνομα.

(историческая еправка)

25) л. 236^b—237^b Λόγος συνοπτικὸς περὶ ἄζυμων.

Ἐν ταῖς τρισὶν ὕλαις ἐποίουν οἱ Ἰουδαῖοι . . . μαθηταὶ
καὶ οὐκ ἄζυμον.

26) л. 237^b—238^b Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ μο-
ναχοῦ περὶ δράκόντων.

Ἐπεὶ δὲ καὶ δράκοντας . . . διαστρέψαι ἀπὸ τῆς ἁρ-
θῆς ἀσῆς.

27) л. 238^b—239^a Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ κεφα-
λαῖον περὶ τῶν λεγόντων, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ἀνίσταται τὸ τε-
θνηκὸς σῶμα καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ἐσθίει. Καὶ τοῦτο ὁ δι' ὀρά-
ματος εἶδωσι, πυρὶ κατακαίωσιν, ἵνα μὴ καὶ ἑτέρους ἀπώ-
λεισιν.

Ἦκουσαί μοι ἐν τισὶ τόποις πράγμα τι παράνομον . . .
καὶ οὕτως τῶν πιστῶν ἐνωθῆ.

28) л. 239^a—241^a Νικηφόρου Καλλιῆστου τοῦ
Ξανθοπούλου ἐρμηνεία τοῦ κοντακίου, τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ἐξ-
ασπυριάρχου, πότε οὕτως ἐκλήθησαν. ἠρωτηθῆ δὲ παρὰ τοῦ
ἐσιωπώτου ἱερομονάχου Κυρίλλου τοῦ ἀρχιμανδρίτου.

Σοὶ μὲν αἰεὶ σπουδῆ . . . ἀσφαλέστερον.

29) л. 241^a Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Αἱ μερίδες αἱ εἰσερχόμεναι τῷ τιμίῳ ποτηρίῳ . . . σώ-
ματι καὶ οὐ πολλά.

30) л. 241^a—242^b Θεοδώρα Студита διδασκαλία
χροική.

31) л. 242^b—243^a Ἐπιστολὴ Νείλου Κρήτης.

Ἐν τῷχῃ ἡ παραμονὴ τῶν φώτων σαββάτω . . . τὸ
πνεῦμα ἀνακαινίζεται.

32) л. 243^a—243^b Μάρκου Ἐφέσου.

Περὶ γὰρ ἐστὶς τῶν φώτων . . . οὐ πείθεται τούτῳ.

33) л. 243^b—244^a Рядъ выдержекъ оубъ атомъ же

34) л. 243^b Θεοφίλη Αλεξανδριῆκαго прап.
1 (Περὶ τῶν ἁγίων θεοφανείων . . .) съ помѣткою in m. Ἐστὶ
τὸ παρὸν κεφ. εἰς τὸν Ζωναράν φυλ. πγ'.

35) л. 243^b—244^a (днн заглавіи оставлено мѣсто):

Ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν φώτων . . .
πίνομεν καὶ οἶνον. Ἐξεύρεται δὲ ὅτι τῆ ἂν ἡμέρα . . .
διότι ἐναὶ μέσα εἰς τὸ δωδεκάημερον.

36) л. 244^a—244^b Περὶ τῆς ἐβδομάδος τῆς προφωνησίμου.
Διαλύομεν δὲ τὴν ἐβδομάδα τὴν προσφ. . . ἡμῶν.

37) л. 244^b—246^b Ἐτέρα διδασκαλία χροική Θεοδώρα
Студита.

38) л. 246^b—248^a Григорія, патриарха Αλεξανδριѣ-
скаго, къ Θεοδору Месопотамскому.

39) л. 248^a—252^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικη-
φόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφικὸν ἐν συ-
νόψει.

Ἄδ' αὖ μὲν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος γενόμενος . . . καὶ ἐβασίλευ-
σεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάννης ἔτη γ'. ἐτελεύτησεν δὲ
ἐν ἑταίρι πωλιδ' μηνὶ φεβρουαρίῳ ἐς ἰνδικτιῶνος ἰθ'
ἡμέρα α'.

in m. допoлненія, доводящія до Селѣма сына Сylene-
мапа.

40) л. 252^b—257^a Βασιλεία Ἰουστινιανοῦ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἐγένετο θανατι-
κὸν ἀνθρώπων ἐν Κωνσταντινουπόλει . . . Μετὰ Ἡρά-
κλειον ἐβασίλευσεν Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐ-
τοῦ ὁ λεγόμενος Ἡρακλιοναῖος ἔτος ἐν καὶ ἀναρέ-
θη ὑπὸ σκείων διὰ φαρμάκου. Ἐφ' οὗ πλοῦσιός τις
ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσήσας καὶ τὸν θάνατον δειλι-
άσας ἔδωκε τοῖς πένησι χρυσίον λίτρας κ' . . . ἱεροσυ-
λοῦντες κριθησόμεθα.

41) л. 257^a Δεκαχῶς λαμβάνεται ἡ θυσία.

Ἵτι δεκαχῶς λαμβάνεται ἡ θυσία, πρῶτη μὲν ἡ μω-
στικὴ τραπέζα . . .

42) 256^b (бездъ заглавія):

Ὅτι τῶν ἁμαρτημάτων τὰ μὲν εἰς ἄνθρωπον βλέπει
... ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων.

42) (бездъ заглавія):

Ὅτι τοῦ θεοῦ ἀποφνημαμένου κατὰ τοῦ Ἀδάμ. γῆ
εἶ... ἵνα ἐξορισθῆ διὰ δικαιοσύνης.

44) л. 256^b—258^b Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδώ-
ρου τοῦ Στουδίτου περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ περὶ
μοναχῶν.

Ἐπεὶ οὖν βάπτισμα ἐστὶ δεύτερον ὁ μοναδικὸς βίος
... διὰ τῶν συμβόλων τούτων.

45) л. 258^b—259^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτι ἐν ῥόμαις ταῖς ζ' ἡμέραις... ἐπιτέτραπται.

46) Τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ οὖν ἀγνοεῖτε ἀδελφοί τὸ δίκαιον... ἀμήν.

47) л. 259^a Τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Τὸ τελειώτατον ἔργον τῆς μοναδικῆς πολιτείας... περὶ-
θονται.

48) Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ γὰρ ἐν ἡμεῖς... κακὸν ἀντὶ κακοῦ.

49) Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐγὼ τοίνυν τὸν μὴ τὰ ἐντάλματα τοῦ Χριστοῦ φυ-
λάττοντα... ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀμελοῦντων.

50) л. 259^a—260^a Τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Σχολιάσωμεν ἀδελφοί τῇ ἡσυχίᾳ... ἐκ τοῦ πονηροῦ.

51) л. 259^a Τοῦ Πηλαγουσιώτου.

Ἐὰν ἡσυχάζεις ἐν τῷ κελίῳ σου... μνησικαχία.

52) 259^a—262^a Περὶ ἐξομολογήσεως.

Ἐξομολογῶμαι τῷ κυρίῳ καὶ σοί, πάτερ, τὰς βαθυ-
μίας μου τὰς πολλὰς... ἀγῶ πνεύματι ὄν καὶ ἀεί-
τιλος.

53) л. 262^a—265^a Образина обращеніи въ пневматѣ.

54) л. 256^a—272^a Ἐπιστολὴ Γρηγορίου πάπα Ῥώ-
μης πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα περὶ τῶν σεπτῶν καὶ
ἀγῶν ἐκείνων.]

Τὰ γράμματα τῆς ἡμετέρας... ἀμήν.

55) 272^a—274^a Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου πάπα Ῥώμης
πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα ἐπιστολὴ δευτέρα.

Τὰ γράμματα τῆς ἡμετέρας θεοφρουρήτου βασιλείας...
ἀμήν.

56) 274^a—277^b Κατάθεσις Ἰουδαίου ὁμολογήσαντος τὸν
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἶναι υἱὸν καὶ
τῆς ἁγίας ἀχράντου θεοτόκου Μαρίας καὶ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐ-
τὸν παρθένος μέναςαν.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἰουστι-
νιανου γέγονεν ἄνθρωπός τις ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων
Θεοδόσιος... τεθάρρηκεν. τέλος.

57) л. 278^a—280^b Οἱ πατριάρχαι τῆς Κωνσταντινουπόλεως
νέας Ῥώμης ὅσοι ἐπατριάρχουν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς σί-
μερον ὅπου ἔναί ἔτος ζπ' Ἰνδικτιῶνος ιε' μηνί μαῖω. καὶ πόσους
χρόνους ἔκαμε καθένας εἰς τὸν ὑψηλότετον πατριαρχικὸν θρόνον,
καὶ ποῖαι ἐξεβλήθησαν ἐκ τοῦ θρόνου.

α'. Στάχυς ἐκ τῶν σ'...

ρμε'. Κατὰ τὴν ιβ' τοῦ μαῖου μηνὸς τῆς ιγ' Ἰν-
δικτιῶνος ὁ Γλυκὸς Ἰωάννης ὁ λογοθέτης ὢν τη-
νικαῦτα τοῦ ὁρόμου παρητήρατο κατὰ τὴν ια' τοῦ μαῖου
μηνὸς τῆς β' Ἰνδικτιῶνος.

(ρμς'). Κατὰ τὴν κβ' μαρτίῳ τῆς γ' Ἰνδ. Γερά-
σιμος χρόνον α'.

(ρμς'). Μετὰ χρόνους β' μηνὸς ζ' καὶ ἡμέρας ια
κατὰ τὴν λ' τοῦ νοεμβρίου τῆς ζ' Ἰνδικτιῶνος ἡμέρα
τρίτη ὁ ἀγορίτης Ἰσαάκας χρόνους (не дописано).
Τούτοι ἔργων πατριάρχαι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως ὅπου τὴν ἔλαβαν οἱ Τούρκοι.

α'. Γεννάδιος ὁ Σχολάριος...

ββ'. Γεραμίνας, ἀνήχθη δὲ εἰς τὸν ὑψηλότετον
πατριαρχικὸν θρόνον κατὰ τὸ ζπ' ἔτος ἐν μηνί μαῖω
ε' ἡμέρα β'. ἡ πρώτη δὲ λειτουργία αὐτοῦ ἐγένετο
τῇ ἑορτῇ τῆς ἐκδόσεως ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν

Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς ἐξέτασι τοῦ αὐτοῦ ματοῦ μνησ.
Τέλος.

58) J. 281^a—289^b Περὶ τῶν βασιλέων ὅποσ ἀβασιλεύσαν
τὴν Κωνσταντινούπολιν.

α'. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ὁ εὐσεβής...

...Κωνσταντῖνος ὁ ἀδελφός αὐτοῦ χρόνος β'.
καὶ τότε ἦλθεν ὁ σουλτάν Μεχεμετέης... ἡμέρα
τρίτη. Τέλος τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων.

59) J. 289^b—290^b Τάξις προκαθηρίας τῶν ὁσιωπάτων
πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ αἱ ὁποῖαι
εὐρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκείμεναι τῇ βασιλίδι Κων-
σταντινουπόλει.

α' ὁ Ῥώμης...

αἱ μητροπόλεις.

α'. Καισάρεια... σα' ὁ Οὐγκροβλαχίας. σβ' ὁ
Μουντοβλαχίας.

αἱ ἀρχιεπισκοπαί.

α' ἡ Προκόνησος... η' καὶ ἡ τῆς Ἐξηβῶν ἔτοι
τῆς Ἐξαβῆς.

Σημείωσαι. Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι... ἀρχιεπισκο-
παὶ καί.

60) J. 290^b—291^a Περὶ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ
τοῦ μεγάλου...

61) J. 291^a—291^b Περὶ [τοῦ] ποῖοι τῶν μητροπολιτῶν ἔχουν
τὴν σημερον ἐπισκοπᾶς.

Ὁ Πρακλείας... καὶ τῶν Καναλίων.

62) J. 291^b—292^b Περὶ τῶν μητροπολιτῶν ποῖοι λέγον-
ται ὑπέρτιμοι καὶ ἑταρχοι, ποῖοι δὲ ὑπέρτιμοι μόνοι.

63) J. 292^a—293^a Τὰ τῶν ἀρχιερέων ὑφρῖξια καὶ αἱ ἐνεργ-
εῖαι αὐτῶν.

по патриархатѣ.

64) J. 293^a—296^a Обрации обрацении въ писемахъ и
офренихъ писемъ.

65) 296^a—297^a Περὶ τοῦ σταυροῦ ὅποσ κάμνομεν εἰς τὸ

κορητῆ μας ὅταν προσκυνῶμεν. καὶ πῶς θέλομεν νὰ τὸν ἐκάμνω-
μεν καὶ τί ὀηλοῖ.

Ὁ χριστιανὸς ὅταν προσκυνᾷ ἔχει χρέος νὰ σμίγῃ
τοὺς τρεῖς τοῦ ἁγτύλους τῆς δεξιᾶς χειρὸς . . . ἐκατα-
πάτησαν αὐτά.

66) λ. 297^a—299^a Ἐάν χάσῃ τίνας τῆ χρυσάφῃ ἢ μαρ-
γαριτάρῃ ἢ ἀσίμῃ ἢ ἄλλα ροῦχα καὶ θέλει ὅτι νὰ τὰ εὖρης,
ποῖος τὰ ἐπήρη, κάμνης οὕτως.

(in m. φοβερὸν τὸ παρόν).

67) λ. 299^a—300^a Τοῦ Σινᾶ τὸ χρυσόβουλλον. . .

68) λ. 301^a—307^b Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ τοῦ
Σιμωνιάτου διαλόγου. Ἡ δὲ διάλεξις τοῦ διαλόγου.

Τὰς χελιδόνας φασὶν ὑπὸ τῶν μητέρων. ἀπέληφα
τέλος δόξα τῷ μόνῳ θεῷ.

Разговоръ между Антифеономъ и Поликратомъ.

69) λ. 308^a—310^a Μαυρικίου τοῦ βασιλέως περὶ οἰκο-
νομίας πολέμου. . .

70) λ. 310^b—312^a Νεπουαλίου τῶν κατὰ συμπάθειαν
καὶ ἀντιπάθειαν.

сѣ помѣткої пнеца: ὡς ἔκειτο ἐν τῷ πρωτοτύπῳ.

71) λ. 312^a—314^a Δημοκρίτου περὶ συμπαθειῶν καὶ
ἀντιπαθειῶν.

сѣ помѣткої: ὡς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ.

72) λ. 319^a—320^a Εὐχὴ κατανουκτικῆ.

Δόξα σοι τριάς ὁμοούσια. . . ἀμήν.

№ 1890.

Бум., XVI вѣка, 8°. На корешкѣ: Ἀνθολόγιον τῶν ἐβ
μηνῶν μετὰ τριωδίου καὶ πεντηκοσταρίου.

№ 1891.

Бум., XVII вѣка, 8°.

1) Κανόνες τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς εἰς τὸ τεμενάι τῆς Ῥαί-
θοῦ ἤγουν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῷ ναῷ ψαλλομένους κατὰ
πᾶν σάββατον κατ' ἕχρον ὅποταν καὶ ἡ παρακλητικὴ ψάλλεται.

κανόνων πρώτος ποιήματα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κῦρ Θεοδώρου τοῦ Ἀάσκαρη.

2) Записи:

Τέλος τῶν ἰκετηρίων κανόνων τῆς μητροπαρθένου, καὶ ὕστις μὴ ἀθετῶν τούτους ὁπότε ἀρμόζουν, ἔχει τὴν εὐχὴν τῆς.

№ 1892.

Бум., XVII вѣка, 8°.

1) Перениска древнихъ писателей и пископскихъ отцовъ церкви.

2) Διδασκαλία περὶ τῶν ἀντιστίχων Γεωργίου τοῦ Ζυγαβηνοῦ.

Ἀπάρτι φίλε γράφω σοι λέξεις τῶν ἀντιστίχων []οικέως καὶ συνοπτικῶς ἵνα μάθης ταχέως...

3) Κανόνες περὶ τῆς ὀρθογραφίας.

Πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κυσλλαβῆς ἀρχομένη...

4) Κανόνες τῆς ὀρθογραφίας ὅτινες εἰσὶ ψαλτοὶ κατὰ ἀλφάβητον πρὸς τὸ Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

№ 1893 (496).

№ 1894.

Бум., XVI вѣка, 8°. л. л. 247—248; безъ начала и безъ конца хроника члн-го.

На л. 247^в начало:

Ὁ λαὸς δὲ ὅλος καὶ ἡ συγκλητος ὄβριζαν αὐτὸν ὡς ἀεζῆς καὶ ἐπιόρχον καὶ παραβάτην, ἐκείνος δὲ ἐλάλει ὅτι ὁ κόμος ἕνας, ὅταν ἔχει ὁ βασιλεὺς βίαν καὶ ἀνάγκην, νὰ ἐπαρκεῖ καὶ νὰ φεῦδαται, ταῦτα ἔλασεν ὁ Θεομιστρεὺς βασιλεὺς, ὁ Βιταλιανὸς δὲ ἀγανακτῆρας κατὰ Ἀναστασίου...

На л. 248^в конецъ:

... φθῶναι Φωκίᾳ ὅπο εὐσεβῆς νὰ τὸν θανατώσῃς ὡς τὸ εὐσεβῆς τὸν Γεωργίου...

Εἰς γὰρ εὐνοῦχος τοῦ παλατίου ὁποῦ εἶχεν τότε μεγάλην παρρησίαν καὶ ἐστράφεν τὰς βασιλικὰς ὑποθέσεις ὡς ᾔθελεν, ἐφθόνησε γὰρ κατὰ τοῦ στρατηλάτου Φωκῆ καὶ οὐδὲν ἐβάστα ἀπὸ τοῦ (οὐρην.).

№ 1895.

Бум., 1697 года, 8°.

- 1) Служба св. Поликарпу Смирискому.
- 2) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγασμοῦ.
- 3) Молитвы на разные случаи жизни.
- 4) Служба св. Михаилу Синадскому.
- 5) Другія статьи литургического содержания.
- 6) Запись:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ ὄσα.

Ἐγράφη ὑπὸ χειρὸς Μακαρίου τάχα καὶ ἱερομονάχου ἐν εἰσι σωτηρίῳ αὐτῆς μαρτίῳ ἅ ἡμέρα δευτέρα, καὶ οἱ μεταχειρίζοντες εὐχεσθε καὶ μὴ καταμάσθη ἐκ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων, καὶ ὄσα τῷ κυρίῳ μου καὶ ὄσα τῷ Χριστῷ μου.

№ 1896.

Бум., 1740 года, 8°.

- 1) Служба св. великомученицѣ Курциѣ.
- 2) Запись:

Τὸ παρὸν δέλτον εἴληφε τέλος διὰ χειρὸς καμοῦ Ἀνθίμου ἱερομονάχου τοῦ εὐτελοῦς Κρητικοῦ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
Ἄνθιμος ἱερομόναχος. αὐμ'. ἐν μηνί Ἰαννουαρίῳ ια'.

№ 1897.

Бум., XIV вѣка, 8°, безъ начала.

- 1) Слова св. Іоанна Златоуста.
- 2) Слово св. Амфилохія εἰς τὴν Ἑπιταφίην.
- 3) Мученіе св. Варвары.

4) Ἀναζητήσεις καὶ εὑρεσίαι τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν εὐσεβῶν καὶ ἁγίων καὶ πρώτων ἐν χριστιανοῖς βασιλέων, δέσποτα εὐλόγησον.

Ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. . .

5) Слово Германа патріарха Константинопольскаго εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅταν προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων.

Ἰδοὺ καὶ πάλιν. . .

6) Мученіе св. великом. Димитрія.

7) Мученіе св. Θεοδора Стратилата.

8) Житіе св. Николая Мирликійскаго.

9) Нѣкоторыя чудеса св. великомученика Георгія.

10) Слово св. Еφρεма Сиріна.

11) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης εἰς τὴν κοίμησιν καὶ πρὸς θεὸν μετάστασιν τῆς παναγίας θεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, κύριε εὐλόγησον.

Τῆ θαυμαστῆ. . .

№ 1898.

Бум., 1794 года, 8^о.

1) Νομοκανόνιον περὶ ἐξομολογήσεως.

Ὁ δεχόμενος τοὺς διαλογισμούς. . .

2) Записки.

Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ἀψ' ἠδ' δεκεμβρίου κα'. Ἐγγραφή διὰ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Δημητρίου τοῦ ἐξαρχεφών. Τέλος καὶ τῷ ἐν τριάδι μόνῳ θεῷ ὄντα καὶ τῆ θεομήτορι κλέος.

Ὅσπερ ζῆνοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα

Καὶ οἱ πραγματεύοντες ἰδεῖν λιμένα

Ὅστω καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίου τέρμα.

Ὁ κεκτημένος αὐτο εὐχου ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ μετ' αὐτοῦ χεὶρ αἶπει, ἢ δὲ γραφὴ μένει.

№ 1899.

Бум., XVI вѣка, 8^о.

1) Δ. α^α—σοη^α Τοῦ μακαριωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφάνου ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίας τῆς Σικελίας τοῦ ἐπίκλην Κεραμέως ὁμιλία εἰς τὰς κυριακὰς τοῦ ἔτους ἐν αὐτοῦ.

2) Δ. σοθ^α η εαβλ. Ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Χαλκηδόνος. Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐναγχος μὲν ὦ φιλότης τῇ τοῦ Χριστοῦ γεννήσει...

3) Записи:

Τῷ δὲ θεῷ ὁδεῖα. τέλος τῆσδε τῆς δέλτου.

№ 1900.

Бум., XVI вѣка, 8^о.

1) Νικολάου Βηρογ[ω]τέως τοῦ Ῥοδίου λόγος περὶ πολλῶν πραγμάτων ἀναγκαίων.

Ἀ[ναβλέποντος] ἐς οὐρανὸν καὶ ἐν[α]σχολοῦντος ἐμοῦ ἐν τῷ νῷ πῶς μὲν τότε τὸ πᾶν συνέστη τίς τε ὁ κατασκευάσας...

2) (Заглавие безъ начала) Γρηγορίου τοῦ Κεραμέως ὁμιλία εἰς τὰ ια' ἐωθινά.

съ записью:

τέλος τῶν ἐνδεκα ἐωθινῶν Γρηγορίου τοῦ Κεραμέως

(откуда и я взялъ имя автора).

3) Его же 7 словъ на разные темы.

№ 1901.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

(заст.) Τοῦ α' εἴδους 1725 Ἰουνίου 5.

Ἰπόθεσις περὶ τῶν ἄρθρων τῆς πίστεως κοινον.

Ψέγω ἐκείνους ὅπου ἐξοδεύουν εἰς ἄλλα τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς τοῦς...

ἐλληνικόν. Θανατίζω τῶν περὶ ἑτερὰ ἅπτα τὸν χρόνον τοῦ τῆδε βίου καταλούντων...

№ 1902.

Бум., XVII вѣка, 8°.

1) Собрание словъ чыхъ-то.

2) Φιλοκαλία ἐκ τῶν Ὀριγένους βιβλίων εἰς τινα τῶν ἰσπόρων τῆς θείας γραφῆς, συλλεγεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

№ 1903.

Бум., XVI вѣка, 8°.

Πευχολογία чья-то.

№ 1904.

Бум., XVIII вѣка, 1°.

1) Γαληνοῦ περὶ τῶν σφιγμῶν.

2) Другія егo сочиненія.

3) Ἀριστοτέλους περὶ ζώων γενέσεως μετὰ τῆς τοῦ Φιλοπόνου ἐξηγήσεως βιβλία πέντε изд. Νικόλαος ὁ Πέτρος Κερκυραῖος вв 1526 г. вв Венеціи per Ioannem Antonium et Fratres de Sabio.

4) Безъ начала и безъ конца отрывокъ изъ печатнаго изданія XVI вѣка, гдѣ на стр. 19 естѣ между прочимъ заглавіе главы:

Ἀριστοτέλους ὅσα ἐκ τοῦ πῶς κεῖσθαι καὶ ἐσχηματίζεσθαι συμβαίνει.

№ 1905.

Бум., XVIII вѣка, 8°.

1) Χρηστοθήσεια μὲν τὸ παρὸν ὀνομάζεται σύγγραμμα. χρηστοθήσεια ἦν καὶ κοσμοτήσια τρόπου ὑποτιθέμενον, μετατρέχεται δὲ ἀπὸ τούτου ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς ἄπληρ ἦν μετ[εφ]υ[τέ]ουσα αὐτῆς εἰς ἑλληνικὴν ὁ ἑλλόγιμος καὶ σπουδαῖος ἄριστος Ἀντωνίου ὁ Βουζιαντίος.

2) Ἐπιτομή προσηγοριῶν Ἀφθονίου τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἑσότητος.

3) Собрание тетрадокъ съ выписками разныхъ почер-
ковъ.

№ 1906.

Бум., XVI вѣка, 8^о maj.

Словарь, начинающийся:

(заст.) Ἄρποκρατίων.

Ἄρπαρις. κα[] λοιμοῦ δὲ φασὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην γεγονότος ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος
Ἕλλησι καὶ βαρβάροις τῶν Ἀθηναίων δῆμον ὅπερ πάν-
των εὐχὰς ποιήσασθαι. . .

кончающийся:

Ψιθουριστῆς Ἐρμῆς Διογένης ἐν τῷ κατὰ Νε-
αίρας. Ἦν τις Ἀθήνησι καὶ ψιθουρος Ἀφροδίτη
καὶ Ἔρωσ ψιθουρος. Ἀμήν. Ἀμήν.

№ 1907 (64).

№ 1908.

Бум., XVIII вѣка, 1^о.

Логика.

№ 1909.

Бум., XIV—XV вѣка, 8^о, безъ конца.

1) Слова Ефрема Сирина.

2) Λόγοι θεηκοί και ἡθικοί ἐκ θεοπνεύστων γραφῶν περὶ
ἀρετῶν.

3) Запись:

Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ἰωάννου
Γουλι: ἀμήν. ἀμήν.

№ 1910.

Бум., XVIII вѣка, 8^о, безъ начала.

1) Сказаніе, главную часть котораго составляютъ 15 де-
сѣтъ (ὁμιλίαι) мудреца какого-то: къ нимъ послѣловіе:

Τὰς ἑ' ταύτας συνομιλίαις τὰς ἔφερον ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν Περζονέ ὁ ἱατρὸς καὶ ἔδωκέ τας τὸν βασιλέα τῆς Περσίας καὶ ἀπὸ γλῶσσαν ἰνδικὴν ἔκαμέ τας εἰς τὴν περσικὴν καὶ ἀπὸ περσικὴν εἰς ἀραβικὴν καὶ ἀπὸ ἀραβικὴν ὁ Συμεὼν ὁ ῥήξ ἀμηρᾶς Καλαβρίας εἰς ἑλληνικὴν μετέφερε καὶ ἀπὸ ἑλληνικὴν τότε εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν ἐγένετο παρ' ἐμοῦ τοῦ ταῦτα σχεδιάσαντος Θεοδοσίου τοῦ πρωτονοταρίου Ζυγομαλᾶ κατὰ τὸ ἀφπὸ' ἔτος ἀμήν.

2) Διαθήκη τῶν τριῶν ἱατρῶν, Γαληνοῦ Ἰπποκράτους καὶ Διοσκοριδοῦ τῶν σοφῶν περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς καὶ πῶς δεῖ ἐξίέναι τὸν καιρὸν οὕτως.

3) Лечебникъ, въ началѣ котораго выдержки изъ Галена.

№ 1911.

Бум., XIV вѣка, (162 × 122).

Παρακλητικὴ безъ начала, съ арабскими вставками en regard и въ текстѣ.

№ 1912.

Бум., XVI—XVII вѣка, 8°.

Ἕμνος τριαδικός Θπκαρυ.

№ 1913.

Бум., XVII вѣка, 8°.

Логика.

№ 1914.

Бум., XVI вѣка, 8°.

Πνεῦς τὸν θεῶ τοῦ παρόντος νομίμου.

и затѣмъ самилл сборникъ въ 104 главахъ. изъ которыхъ первая:

κεφ. α'. Ὅτι ἡ ἀγία τριάς ἐναὶ εἰς τρεῖς χαρακτηρισται: πλὴν θεὸς ἑνας θεός, ἀλλ' οὐχί: τρεῖς οὐδέ διαμερισμέναι ἀπ' ἀλλήλων.

Θεολογία πολλῶν διδασκάλων. Ἡ ἅγια τριάς φαίνεται
εἰς τρία πρόσωπα . . .

Послѣдняя:

κεφ. ρθ'. Ἐάν ὀνειρασθῆ τῶς λαϊκῶς τῇ ἡμέρᾳ
ὅπου θέλει νά μεταλάβῃ.

Περὶ τούτων οἱ ἁγιώτατοι πατριάρχαι τοῦ θρόνου τῆς
Ἀλεξανδρείας ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ μέγας Ἀθα-
νάσιος ὁ ἅγιος Τιμόθεος λέγουσιν. . . ἤδη ἐμοίχευ-
σεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

π много листовъ пустыхъ.

№ 1915.

Бум., разными почерками XVII—XVIII вѣка, 8^о.

1) Перечни митрополій, патриархаговъ, епископій и имена
патриарховъ.

2) Паисія Газскаго отвѣты на вопросы царя Але-
ксѣя Михайловича.

3) Ἀθήσεις ἀποστολά Μαρκά.

4) Новелла Юстиціана Синайскому монастырю.

5) Λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ λατίνικον εἰς ῥωμαί-
κὸν παρὰ κῶρ Ἐμμανουὴλ τοῦ Χρυσάφη.

№ 1916.

Бум., XVIII вѣка, 8^о. На корешкѣ: Ἰατροσόφιον.

№ 1917.

Бум., XVIII вѣка, 4^о. На корешкѣ: Μαθήματα ψυχαγω-
γημένα.

№ 1918.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

Πομοκανὼν, начиняющійся:

Βλέπε καλῶς παιδί μου ὅτι ὁ Χριστὸς στέκετε ἐπάνω
σου. . .

№ 1919.

Вум., 1564 года, 8^о.

- 1) Λειτουργία Ἰωάννα Ζλαγοуста.
- 2) Запись:

Τέλος τῆς θείας λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ἐν ἔτει ζοβ' ἐν μηνί αὐγούστῳ καί ὑπ' ἐμοῦ Γερμανοῦ ἱερομονάχου τοῦ Κρητός. ἐτελειώθη δὲ εἰς Ἐλεῖμ τῆς Ῥαϊθῶ ὅπου αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων εἰσὶν καὶ τὰ ὀ' στέλεγχ τῶν φοινίκων.

№ 1920.

Вум., 1790 года, 8^о.

- 1) Слова св. Григорія Богослова противъ имп. Юліана.
- 2) Запись въ началѣ:

Τοῦ κυρίου συνεργοῦντος ἀφ' ἡμῶν Σεπτεμβρίου β' ἄρχισα νὰ γράψω τὰς ἐξηγήσεις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θεολόγου κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλέως στηλιτευτικός πρῶτος ὁ ὁποῖος παραθίεται παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλου ἀρίστου κυρίου Δανιήλ τοῦ Πατριῶ.

- 3) Запись въ концѣ:

Τέλος καὶ τῆς παρουσίας ἐξηγήσεως ἐν Χίῳ κατὰ τὸ ἀφ' ἑτοῦ νοεμβρίου κς' Δαμιανός.

№ 1921.

Вум., 1646 года, 8^о.

1) Τοῦ αὐτοῦ (τ. ε. Θεοκάρῳ μοναχοῦ) εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτῶν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἥλικας ἐγκατεστην προαίρεσιν.

Πένθος τῆ β' ἑσπέρας. Δεῖται δεῖξαι ροπαροῦ...

2) Записка.

αρχὴς μηνὸς νοεμβρίου. Τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐμοῦ Χριστοδοῦλου μοναχοῦ.

№ 1922.

Пергам., XI вѣка, (121×90) безъ начала и безъ конца.

- 1) Μοιτῆς παρὰ ῥαζιμὲς ῥυμῆς.
- 2) Εὐαγγέλια ἐρωθινὰ τὰ ἀναστάσιμα ια'.

№ 1923 (271).

№ 1924.

Бум., 1737 года, лл. 205 (212×163).

- 1) л. α^α—193^β Παραίνεσις ἁγίων πατέρων εἰς τὴν προκοπὴν τελειότητος.

Ἐρώτησέ τις τὸν ἀββᾶ Ἀντώνιον λέγων· πάτερ, τί φυλάξας τῷ θεῷ εὐαρεστήσω...

- 2) л. 194^α—198^α Μερικὴ ὑπόμνησις διαίτης ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς ἡθικῆς ἐπιστολῆς Νικολάου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τῶν διὰ στίγων πολιτικῶν.

Δευρὸ λοιπὸν ἀθροίσωμεν καὶ περὶ τῆς διαίτης πασῶν νηστῆμων ἡμερῶν τοῦ χρονίου κύκλου...

... ἀλλὰ τοὺς θαίμονας.

- 3) л. 198^α—201^β Περὶ τοῦ θαύματος γενομένου ὑπὸ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς μητρὸς μετὰ βρέφους ἐν τῇ θαλάσῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Καλῶς μὲν ἔφησεν ἡ θαία γραφή, θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ... ἀμήν + τέλος καὶ τῷ θεῷ δοῦξα ἀμήν.

- 4) 202^α—203^β Ἀκολουθία ὅταν ἐνυπνιασθῇ τις.
- 5) Записк (л. 193^β):

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν πατερικὸν κατὰ μῆτρα ἰούλιον εἰς τὰς 17 τοῦ μηνὸς 1737 χειρὸς Παγκρατίου μοναχοῦ καὶ Συναΐτου τοῦ Κυπρίου.

№ 1925.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

- 1) Собрание словъ на праздници и въ честь святихъ.
- 2) Приписка:

Καὶ τὸδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἡσαίου ἀρχιμανδρίτου
Σιναΐτου.

№ 1926.

Бум., XIX вѣка, 16^о.

- 1) Ἐγκώμιον εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησιν.
- 2) Εὐχρηστοτέρα ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας.

№ 1927 (63).

№ 1928.

Бум., XIX вѣка, 16^о.

- 1) Ψαλτήριον τῷ Δαβίδ μεταφρασθὲν εἰς κοινὴν διαλεκτὸν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός ἢ (ἐξήγησις).
- 2) Приписка:

Τὸ παρὸν ψαλτήριον ἐξήγησιν μόνον χωρὶς κείμενον ὑπῆρχε ἐμοῦ τοῦ Ἀγαθαγγέλου ἱερομονάχου ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Σινᾶ, 1846 ἰαννουαρίου 3.

№ 1929.

Бум., 1694 год, 16^о.

- 1) Γνώμη μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφορῶν ποιητῶν εἰς τραθοὺς ἑξήρασι.

2) Записка:

Τίτλος μονόστιχων γνώμων χυθὲ ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ α' ἐπισημῆσεως γ' εἰς τὴν Λάριссαν.

- 3) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου διὰστιχα.
- 4) Ἐξήγησις Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγ.

5) Ἐσήγησις κατὰ λέξιν εἰς τὰ κεφάλαια τὰ ὅποια κεφάλαια ἐμεταλήφθησαν ἐκ τῆς βίβλου τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ πράξεων τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν ἧς ἡ ἐπιγραφή παράδεισις Νείλου μοναχοῦ ἐν ἄλλῳ Ἰωάννου Γεωμέτρου διὰ τίχων ἠρωσελεγίων.

6) Κεφάλαια μεταφρασθέντα ἐκ τῆς βίβλου τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ πράξεων τῶν ὁσίων πατέρων ἧς ἡ ἐπιγραφή παράδεισις Νείλου μοναχοῦ ἐν ἄλλοις Ἰωάννου Γεωμέτρου ἠρωσελεγίοι.

№ 1930 (567).

№ 1931.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

- 1) Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ.
- 2) Запись:

Νεοφώτου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός.

- 3) Приписка:

Ἐστάχωσα δὲ δεύτερον καὶ ἀνακαίμισα τὸ παρὸν Σιλβέστρος ἱερομόναχος εἰς Ῥαϊθῶ ὅτι κατὰ πολλὰ ἦσαν σασαθρωμένον.

№ 1932.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ и другия молитвы.

Приписка:

1705 ἀπριλλίου 16 τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει χάροῦ Γερασίου ἱεροδιακόνου τοῦ Κυπρέου τοῦ Συναίτη καὶ κατογέρος τοῦ παπᾶ Βενεδίχτου καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει νὰ ἔχη τὴν κατάραν τῆς ἁγίας καὶ ἀκαταφλέχτου βίτου καὶ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Δικατερίνης καὶ τὸν προδέλοιπειν ἁγίων καὶ ὁσίων καὶ τὸ ἔλαβα ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν παπᾶ Νεκταρίου.

№ 1933.

Бум., XVIII вѣка, 16°.

1) Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου μεγάλου ῥήτορος ἱατροῦ ἀρίστου ἤδη δὲ τοῦ ἑξαπορρήτων αὐθέντου καὶ αὐτοδυνάμου πρέσβευος τῆς κραταιᾶς βασιλείας Ὀτμάνων κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου.

2) Γεωργίου τοῦ Δεκαπηνθοῦ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων.

№ 1934.

Бум., XVII вѣка, 16°.

Сборникъ довольно разнообразнаго содержания.

1) Ἀρχὴ τοῦ βροντολογίου.

2) Молитвы разные.

3) Тропари, икосы, стихиры въ честь Божіей Матери.

4) Христоульмъ Юстиніана на Синайскому монастырю въ старо-греческомъ текѣ и въ переводѣ на ново-греческій.

5) Εὐχαὶ Θεοκαραῶ μοναχοῦ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς τὰ πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῖς βουλομένοις πολεμῆσαι τὴν ἑαυτῶν πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκειμένην προαιρεσιν.

Πένθος τῇ β' ἑσπέρας μετὰ τὸ ἀπόδειπνον. Δεῖται δεῦρον ῥυπαροῦ...

6) Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. ποίημα Μανασσῆ.

7) Ἀποκάλυψις α' ἔτσι ἐκστάσις:

Ἄξιον ἐστὶν ἀγαπητοί...

ὡστε ὁ ἐκστάσις.

8) μὴν Σεπτεμβρίου καὶ Μνήμην ἐπιτελουμένων τῶν μετὰ φιλαθροπίας τοῦ Θεοῦ γενομένων σεισμῶν ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσιου τοῦ μικροῦ καὶ τῆς τοῦ παιδὸς ἐν τῷ ἀέρι ἀρπαγῆς.

9) Другіе рассказы въ этомъ родѣ, а также рассказы въ стихахъ изъ патерика.

107 ὄψις заглавія:

Δεχού τόνον. εὐμανεστάτη δάσπονδα θεοτόκος πῆν οὐκίτράν
μοι δέχου.

№ 1935.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

Трпиконъ и евхологія.

№ 1936.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

1) л. α^ο—ρμγ^α Ὕμνος τριαδικός Θεοκαρυ.

съ записью: Τέλος τῶν Θείων καὶ ἱερῶν ὕμνων.

2) Πρπιβεка:

Τούτο τὸ βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Ἰωακαίμ ἱερομονά-
χου τοῦ Συναίτου τοῦ κατὰ κόσμον Σκαροδηλίου ἐκ
τῆς περιφέρειμου νήσου Κρήτης ἢ ζακυνθίου.

3) л. ρμβ^ο—ρπ^ι Εὐχαὶ Θεοκαρῶ μοναχοῦ συλλεγθεῖ-

σα!

4) л. ρπδ^α—σιη^β Ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἔξορας τοῦ Ἀδάμ
πῶς δὲ ἐξεβλήθη ἐκ τοῦ παραδείσου καὶ περὶ τῆς μεταστάσεως
αὐτοῦ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας.

Αὐτὴ ἡ διήγησις τῶν πρωτοπλάστων...

5) л. σιδ^α—σμε^β Слова Іоанна Златоуста.

6) л. σμπ^α—σση^β Μυчениε св. Екатерины.

7) Слова Аѳанасія Великаго.

8) Слова Іоанна Златоуста.

9) Слова Зосима.

10) Μυчение Пантелеимона.

11) Разсказъ Менандра о нахожденіи креста.

12) Анастасія Сицианта на 6-й неаполѣ.

13) Εφреμα Спρινα о концѣ міра и второмъ при-
шествіи.

14) Εго же λόγος κατανοητικός.

15) Ὑπόμνημα καὶ περίοδος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ,
ὄκτωβρίου ε'.

16) Περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῆς ἰλω-

σεως Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ θρόνου; Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.

Ὁ μέγας προφήτης Ἱερεμίας...

17) Ефрема Сприна λόγος περὶ τῆς ἀγάπης.

18) Его же о второмъ пришествіи.

№ 1937.

Бум., XVII вѣка (ранѣе 1652 года), 16°.

1) Приписки:

α) Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ Ἰωακείμ τοῦ Ἀνασπιλειώτην... αχνῶ' ζρξ'.

β) τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐμοῦ Ἱερεμίου μοναχοῦ.

Оба желаютъ имѣть книгу у себя до конца жизни, а потомъ она должна быть отдана въ м-рь.

2) Ἐξήγησις περὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀδάμ...

3) Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρόνικου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Ἀθανασίας.

Ἀκούσατε οἱ πλοῦσοι...

4) Ἐκ τοῦ πατερικοῦ.

5) Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἡ'. Βίος τῆς ὁσίας Πελαγίας.

6) Слова Ефрема Сприна.

№ 1938.

Бум., XVII вѣка, 16°.

Слова и отвѣты: 1) Ἰοαννα Златοуста,

2) Ἀναστασία Великаго,

3) Григорія Богослова,

4) Григорія Чудотворца,

5) Βασιλία Великаго.

6) Ἐρωτήσεις Χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων Χριστὸν ὁμολογούντων ἀρριβιλλόντων δε...

7) Δόξασκαλία χριστιανική.

8) Вопросы и отвѣты.

9) Περὶ τῶν εἰς μεγάλων ὁρῶν τῆς γῆς.

10) Τὸ μακαριώτατον πάπα Ἀλεξανδρείας ἀκρω ἀρχιερεῖ αἰ-

τήσαντι ἐπιστολῆς ἀπὸ θεοῦ ἀγίου Σινᾶ πέπομα ἐπιστολὴ
Μαθουσαῶλα.

10) Περὶ τὸ ἔνστυον τοῦ Φαραῶ λέγει.

Φαραῶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου...

11) Βροντολόγιον ἀποτελεσματικὸν κατὰ μέτρον τῶν ζω-
ζῶων καθὼς ὁ πίναξ τοῦ ζωατικοῦ περιέχει συνταχθέν ὑπὸ Ἡρα-
κλῆσιοῦ βασιλέως ἐκ τῆς ἀστρονομίας καὶ κινήσεως.
(только начало).

12) Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις πρὸς Ἰακωβὸν τὸν ἀδελ-
φίδεον.

Ἐῖπεν Ἰησοῦς πρὸς Ἰωάννην τὸν θεολόγον...

13) Разныя молитвы.

14) Титуль царя Алексѣя Михайловича.

15) Приписка:

Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Γαβριήλ ἱερο-
μοναχοῦ τοῦ Σιναιτου.

№ 1939.

Бум., XVII вѣка, 16⁰.

Γραμματικά.

№ 1940.

Бум., XVIII вѣка, 16⁰.

Собрание тетрадокъ разными почерками, содержащихъ
выписки изъ разныхъ мѣстъ, отчасти черновики.

№ 1941.

Бум., XVII вѣка, 16⁰. На корешкѣ: Συνταγμάτων.

1) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῆς κοινῆς παρακλήσεως.

2) Записи:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δοῦα χεῖρ ἀμαρτωλοῦ Κυρίλλου
μοναχοῦ καὶ Σιναιτου.

№ 1942.

Бум., 1699 года, 16⁰.

- 1) Νομοκάνονον παντο πλουσιώτατον.

Νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια. Ὁ δεχόμενος...

въ 212 главахъ, съ указателемъ впереди.

- 2) Записъ:

Τέλος τοῦ νομοκανόνου.

Νόμιμον ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένον εἰς πεζὴν φράσιν. Τὰ νῦν δὲ ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Νικοδῆμου ἐφημερίου τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Βερνηκώβου ἐν ἔτει Χριστοῦ 1699 ἀπὸ δὲ κτισιασως κόσμου τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως αὐτοῦ (пронать годъ). Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθε.

№ 1943.

Бум., XVII вѣка, 16⁰.

- 1) Помоканонъ въ 350 главахъ съ указателемъ впереди, начинается:

Προσίμιον καὶ ἐρμηνεία περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικὸν καὶ ἐρμηνεύειν ἀκωλύτως τοὺς εἰς αὐτὸν προσερχομένους. Ὁ δεχόμενος...

- 2) Записъ:

Δῶρον τὸ παρὸν τοῦ θεοῦ συνεργεία.

ἔγραψεν ἰδοῦ Συμεῶν ὁ δῆθεν πόνω.

Τὸν δακτύλοις γράψαντα, τὸν κεκτημένον.

τὸν ἀναγινώσκοντα μετ' εὐλαβείας

φύλαττε τοὺς τρεῖς ἢ τρεῖς τρισυλβίως.

Въ видѣ приложения слѣдуютъ подходящія произведенія:

- 3) Василия Великаго.

- 4) Θεολογία Студита.

- 5) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος.

- 6) Ἡ ἀκολουθία νομοθεσία πρώτη τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

Δύο παραγγέλματα μεγάλας εἶναι ὁποῦ...

- 7) Δόγμα καὶ ἐξηγήσεις εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, πῶς γὰρ ὁμολογεῖ τι...

καὶ τὸ Χριστὸν...

8) Мануила Кеаноула таβλιца στεπенеѣ роу-
ства.

9) Приписки:

α) Ἐν μῆνι ἀπριλίῳ ἐς ἡμέρα σαββάτω ἐτε-
λειώθη ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τὸ ἐπίκλητῶν
ἄρμᾶ.

β) καὶ τὸ τέμπλος ἐτελειώθη ἐν ἔτει Ἐρμηῖ ἐν
μηνί μαΐῳ κα΄

γ) Ἐν μῆνι Σεπτεβρίῳ εἰς τὰς β' ἐκοιμή-
θη ὁ πατὴρ Δανιήλ.

δ) καὶ εἰς τὰς Ἐρνζ' μῆνι δεκεμβρίῳ ἐτελειώ-
θησαν αἱ εἰκόνες καὶ τὸ τέμπλος τοῦ ἁγίου Γεωρ-
γίου.

ε) ἐτελειώθη ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
Γεωργίου ἐπὶ ἔτους Ἐρμηῖ μῆνι ἀπριλίῳ ἐς ἡμέ-
ρα σαββάτω συνδρομῆ καὶ ἔξοδῳ γρόσων ρ' καὶ ἐπέ-
κεινα Ἰεζεκιήλ ἱερομονάχου υἱοῦ Γιαννούλη τοῦ
ποτε χαλκῆως καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ τοῦ
μοναστηρίου συνδρομηταὶ καὶ ἔξοδα μέρος μὲν ἐκ τῶν
ιδίων καὶ μέρος ἐκ τοῦ μοναστηρίου.

№ 1944.

Бум., XVII вѣка, 16⁰.

Ἰωάννου τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ ἁγίου πατρὸς
ἡμῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ βιβλίον, ὃ περιέχει τὴν τε λογικὴν αὐ-
τοῦ πραγματείαν, προσέτι δὲ καὶ τὰ λογικὰ καὶ θεολογικὰ κε-
φάλαια ἅπερ εἰς: κεφάλαια ρβ'.

№ 1945.

Бум., XVII вѣка, 16⁰.

1) Ἐκλογή μερικὴ ἀπὸ τὸ νόμιμον τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱερο-
μονάχοις κῶρ Ματθαίου ὅπερ ἐτηγγήθη εἰς πεζὴν φράσιν Κου-
νάλης ὁ Κριτόπουλος.

Κατάρτα καὶ ἀφορισμοί.

вτ 194 главахъ съ указателемъ впередъ. обрывающимся на 176-й главѣ.

2) Μερικὴ διάταξις περὶ τῆς ἐξομολογήσεως.

Ὁ δεχόμενος...

№ 1946.

Бум., XVIII вѣка, 12^ο.

Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου ἐπιτομὴ λογικῆς.

№ 1947.

Бум., XVI вѣка, 16^ο.

1) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν εὐχῶν τῶν ὠρῶν.

2) Службы святымъ не поименно, а разнымъ видамъ

вхъ.

3) Κανόνες εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον.

4) Κανόνες εἰς πάντας τοὺς ἀγίους.

№ 1948.

Бум., XVIII вѣка, 16^ο.

Βασιλείου μακαρίου αυτοκράτορος Ῥωμαίων κεφάλαια παραίνετικά 5ς'...

вτ два столбца: ἑλληνικόν η κοινόν.

№ 1949.

Бум., XVI вѣка, 8^ο.

1) Νομοκάνονον πάντο κλουσιώτατον.

Νουθεσία εἰς πνευματικόν καὶ ἀσφάλεια. Ὁ δεχόμενος...

вτ 125 главахъ съ указателемъ впереди.

2) Πρὶνιβски:

α) Τὸ παρὸν νομοκάνονον ὑπάρχει τοῦ ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κυροῦ Διονυσίου καὶ πρωτοσυγγέλου τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κυζίκου κυρίου Ἀνθίμου. Τοῦτο δὲ ἐδωρήσατο αὐτῷ ὁ ἐν μο-

ναχοῖς κῆρ Φιλήμων χάριτι φιλίας τε ἡμοῦ καὶ ἀνα-
μνήσεως (и закладѣта).

б) 1726 года владѣльцекъ Неофита и Вар-
ноломея ієромонаховъ.

№ 1950.

Бум., XV вѣка, 16".

Τοῦ ἁγίου [Σομεῶν τοῦ] νέου θεολόγου [περὶ προσευχῆς]
καὶ προσευχῆς.

Τρεῖς εἰσι τῆς προσευχῆς καὶ προσυχῆς εἰρήραι...

Есть и сочиненія Іоанна Златοуста и Βασιλία
Великаго, можетъ быть, и другихъ.

№ 1951.

Бум., разными почерками XVII вѣка, 16°.

Чины постриженія и погребенія.

№ 1952.

Бум., XVI вѣка, 16°.

1) Заклеено отчасти заглавіе: []ουλι | Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ φι[] εἰς τὴν γνωμολογίαν [τοῦ ἁγίου] Γρηγορίου τοῦ
Θεολόγου [τη].

στίχος εὐεπι[].

Ε[] ἄρμα νέοις καὶ χάρις ἐξοδία.

Ἐπί προε[] ταῖς ἄλλαις ἡμῶν ἐξηγήσειν...

2) Περὶ τοῦ Ἀδάμ.

Ἀδάμ ἐν τῇ παραδείσῳ λ' ἔτη μόνον ἄνευ Εἰας.

ὁμοίως καὶ ὁ Χριστὸς λ' ἔτη χωρὶς τῶν μαθητῶν...

3) Θεοφυλάκτου σχολαστικοῦ τοῦ Σιμοκάτου
διάλογος. ἢ διάλεξις τοῦ διαλόγου.

Τὰς χειρόνας φασίν...

№ 1953.

Бум., XVIII вѣка, 12" maj.

1) Τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου ἐν τῇ γραμματικῇ καὶ

πασῆ φιλοσοφία ἀρίστου ἐν ἱεροδιδασκάλοις κυρίου Γερασίμου τοῦ Βουζαντίου.

Περὶ τοῦ τεχνολογικοῦ μέρους τοῦ κατὰ γραμματικὴν.

2) Иліада съ надстрочными толкованиями.

№ 1954.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

1) Κακοῖ-το рассказъ, кажется, о Макаріи Египетскомъ.

2) Чудо св. Димитрія въ Солуни.

3) Два слова Іоанна Златοуста.

4) Κουθεσία Ναθαναήλ ἱερομονάχου περὶ βλασφημίας.

Ἄδελφοί μου καὶ τέκνα. . . ἀμήν.

5) Λόγος ὠφέλιμος περὶ ἐλεημοσύνης.

Ἦκουσα, ὅτι πολλοί τινες. . .

6) Κατόρθωμα καὶ σύστημα τοῦ ἁγίου καὶ εὐλαβοῦς πατρὸς ἡμῶν κυρίου Ναθαναήλ τοῦ Μπέρτου.

Ἄδελφοί μου καὶ τέκνα. . . ἀμήν.

6) Житіє Макарія Египетскаго.

7) Βίος καὶ μετάνοια τῆς ὁσίας Ταϊσίας τῆς πόρνης.

Ἄδελφοί μου ἀγαπητοί. . .

8) Τοῦ ἁγίου Μαξίμου.

Τὰ τῶν κοσμικῶν κατορθώματα πτώματα. . .

9) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου λόγος ἀσκητικὸς πᾶσι τοῖς τοῦ βίου ἀποταξάμενοις.

Ἀγαπητοί φροντίσωμεν. . .

10) Τοῦ Χρυσοστόμου περὶ γυναικός.

Τί ἐστι γυνή, ἐπὶ γῆς ναύαγιον. . .

11) Περὶ βιβλίων τῶν μὴ ἀναγνωσσομένων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. τῆς εἰς συνέδου κεφάλαιον ια΄.

Τῆν ἐπωνομαζομένην ἀποκάλυψιν τῆς παναγίας. . . ἄλλα ψευδολόγων ποιήματα ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.

№ 1955.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

Службы свв. отцамъ, избѣннымъ на Синаѣ и въ Раноѣ,
и пророку Моисею.

№ 1956.

Бум., XVI вѣка, 16".

Ἦμοι τριαδικοὶ σὺν ταῖς εὐχαῖς ἀνά ἕκαστον ὄρου καὶ εὐ-
χῆ καὶ ᾠδῆ μοναχοῦ.

№ 1957.

Бум., XVIII вѣка, 16".

Собрание житий свитыхъ и словъ: между прочимъ есть:

Λόγος Χριστοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρειας τῆν
ὁμοίωθῆ ἢ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁμοίωθῆ γὰρ ἀγαπητοί. . .

№ 1958.

Бум., XIX вѣка, 4°.

Пасхалия съ 1836 по 1956 годъ.

№ 1959.

Номоканонъ въ 256 главахъ съ указателемъ впереди:
начинается:

Κεφ. α'. Ματθῆου τοῦ νομοθέτου καὶ μοναχοῦ
τοῦ πανσοφωτάτου τοῦ Βλαστάρεως.

Πρέπει: τὸν κριτὴν. . .

№ 1960.

Пасхалия, сопровождаемая разными календарными и астро-
номическими замѣтками съ присоединениемъ выдержекъ о не-
бесныхъ явленіяхъ, главнымъ образомъ, кажется, изъ Іоан-
на Дамаскина.

№ 1961.

Бум., XVI вѣка, (150×100; 100×67) по 17 строкъ.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ, νομοκάνων, κεφάλαια. ἤχουν ἀνθολόγιον.

Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς. . .

обрывается на 201-й главѣ.

№ 1962.

Бум., XVII вѣка, 16°. На корешкѣ: νομικόν. На самомъ дѣлѣ это что-то въ родѣ молитвенника.

№ 1963.

Бум., 1667 года, 16°.

1) Номоканонъ въ 244 главахъ, начинающийся:

κεφ. α'. Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς. . .

2) Запись:

Δῶρον θεοῦ καὶ Γρηγορίου πόνος, ἐγράψθη τὸ παρὸν ἐπὶ ἔτους 1667 καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν ὅτι ὑπάρχω πολλά εὐτελής καὶ ἄχρισ παρὰ πάντων.

3) Приниска:

α) Τὸ παρὸν νόμιμον ὑπάρχει ἐμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Κυπραίω ἢ δαλυне заклятіе.

β) ἐκ τῶν τοῦ Βενεδίκτου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός. 1677 ἐν τῇ νήσῳ Σήμη. μαρτίου 4.

№ 1964.

Бум., XVIII вѣка, 4°.

1) Ἀλεξίου τοῦ Σπανοῦ ἐγχειρίδιον περὶ συνοικεσιῶν.

2) Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Σπαντωνῆ διασάφεις τῆς πρῆμης κληρονομίας ἐνόμου ὑποθέσεως:

Ὅταν ἀποθάνῃ θάτερον μέρος. . .

3) Ἐρωτήματα παρὰ τοῦ ἁγίου Δημητριάδος προβληθέντα καὶ ἀπάντητα παρὰ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου κυρίου Σπαντωνῆ.

4) Сивски съ патриаршихъ грамотъ XVII—XVIII вѣка.

5) Выписки историческаго содержания.

6) Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως ἱστορία μετὰ τὴν ἄλω-
σιν ὀθλαδῆ αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἀπὸ τοῦ ἀνοδ' ἔτους ἕως
τοῦ ἀφοδ' ἔτους Χριστοῦ.

Ἐκχορίευσεν ὁ σουλτὰς Μεχμεμέτης.

7) Хрисовуль Юстиниана Синайскому монастырю.

№ 1965.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

Тетради разныхъ почерковъ, содержація между прочимъ
риторику, разные темы и упражненія и выписки.

№ 1966.

Бум., 1711 года, 8^о.

1) Κανόνες κατ' ἤχον φαλλόμενοι εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χρι-
στοῦ μεγαλομάρτυρα παρθένου καὶ πάνσοφου Αἰκατερίναν κατὰ
πᾶν σάββατον ποιηθέντες παρὰ Ἰωαννικίῳ ἱερομονάχῳ Σιναι-
τῇ Πυρῶ τῷ Κρήτι.

2) Запись:

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς εὐτελοῦς ἀρχαρίου
ἐπὶ ἔτους 1711 ἀρχιερατεύοντος τοῦ μακαριωτάτου
ἁγιοτάτου τε καὶ μουσικολογιωτάτου κυρίου κυρίου κῆρ
Ἀθανασίου.

№ 1967.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

1) Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπερευλογημέ-
νης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

2) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον.

№ 1968.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

1) Κανόνες παρακλητικοὶ κατ' ἤχον εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεο-
τόκον τὴν Ὁδηγήτριαν.

2) Ὑμνος εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον κατ' ἀλφάβητον.

Ἄλφα. ἀρχὴ πάντων θεὸς πρότως προσκυνουμένη.

Ὁμέγα, μέγα καὶ πολὺ σὺ δὲ ζήϊωσόν με.

№ 1969.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

1) Εὐχαὶ καὶ ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς (τοὺς) πάσχοντας (ὑπὸ δαιμόνων) καὶ (πρὸς) ἐκάστην ἀσθένειαν.

2) Εὐαγγέλια τοῦ κατὰ Λουκᾶ τὰ ζ' σάββατα ἀναγιγνωσκόμενα εἰς ἀσθενεῖ.

3) Τάξις γινομένη ἐρύγχους καὶ πυρετοῦ.

№ 1970.

Бум., двумя почерками XV—XVI вѣка, (311 × 210), частью вь одинъ, частью вь два столбца.

Слова Иоанна Златоуста, Андрея Иерусалимскаго, Василия Великаго, Нектарія Константинопольскаго и другихъ.

№ 1971.

Бум., 1697 года. 8^о.

1) Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν.

2) Запись:

1697 ὀκτωβρίου 20 χεῖρ Σιλβέστρου ἱερομονάχου Συναίτου.

№ 1972.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 12^о мај.

1) Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

2) Запись:

Τέλος τοῦ παρόντος Θεοτοκαρίου.

№ 1973.

Бум., XVII вѣка, 16^о. На корешкѣ: Ἐπιστολάριον.

№ 1974.

- 1) Ὑμνος τριαδικός... Ἐηκαρὰ μοναχοῦ.
- 2) Ἐρωτήσεις διάφορα πάντο ὠφέλιμα.
Ἐρώτησις. Τί ἐστὶν ὁ θεός...
- 3) Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου στίχοι κατὰ
στοιχείου.
Ἄρχῃν νόμιζε τῶν ὅλων εἶναι θεόν...
- 4) Еще 6 алфавитовъ.
- 5) Τοῦ αὐτοῦ πρὸ τῆς φρικώδους τῶν Χριστοῦ μυστηρίων
ἡείας μεταλήψεως ὑμνησόν τάδε.
6) Ἄντιόχοι πονήματα χαριτωνόμου ἡεγγαριῶν εἰ ἐπὶ
σολλελεγεμένων πρὸς Θεοῦ ὄψων τὸν φίλον αὐτοῦ γόνου, βουλή,
ἐνεκα συγγραφῆν εἰ ἀγάπης.
Ἄρχῃν σοφίας τὸν θεὸν ποιῶν φέρων...
- 7) Παρανέσεις ὠφέλιμα τῶν ἁγίων γερόντων.
- 8) Хронологія краткая.
- 9) Противъ латиняги.
- 10) Διαλέξεις Ἰταλῶν καὶ Γρεκῶν.
Ἰταλός. Διὰ τί ἀποσχιζέσθε...

№ 1975.

Бум., XVII вѣка, 16⁰.

- 1) Помокапонъ въ 230 главахъ, начинающийся:
Ὁ δεχόμενος...
- 2) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
- 3) Ἀκολουθία εἰς βασσοφοῦντα.
- 4) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος.
- 5) Записи.
Εὐχεσθαι οὖν ἵνα ἀμαθεῖς ἦν ὑπὲρ τοῦ γράφοντος
ἐν τῷ ἀντιστίχῳ καὶ τῶν λοιπῶν διορθωμάτων καὶ
μὴ ἀμελεῖτε.
- 6) Ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πα-
σχόντας ὑπὸ δαιμόνων καὶ πρὸς ἑκάστην ἀθένειαν.

№ 1976.

Πυμ., разными почерками. 1655 года. 16^ο.

1) Τοῦ μακαρίου Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου λόγος εἰς τὸν πάγκολλον Ἰωσήφ.

2) Λόγος ἐκλεγείς ἐκ τῆς παλαιᾶς βιβλίου περὶ Ἀσυνέθροναικὸς Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου.

Ἦν τις ἀνὴρ ἐν Αἰγύπτῳ σατράπης τοῦ Φαραῶν. . .

3) Слово св. Иоанна Златоуста περὶ ὄψεως.

4) Его же εἰς τὸν μάταιον βίον.

5) Ἐκλογή ἐκ διαφόρων βιβλίων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου.

Μὴ γίνου ἀκηδίαστὴς. . . καὶ ἀνωφελές.

6) Ἀλφάβητος κατανοητικὸς πρὸς τὸν κριτὴν.

Ἀδέκαστον κριτήριον, κριτῆς δικαιοκρίτης.

Ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνὸς καὶ ἐλεήμων σῶσον.

7) Мучение св. Екатерины (на новогр. яз.).

8) Житие св. Марии Египетской (Софрония).

9) Επὶ φανία Κιπρσκαγο слово εἰς τὰ βαῖα.

10) Μучение ап. Андрея Первозванного.

11) Μучение св. Варвары.

12) Μучение св. Θεκλυ.

13) Μучение св. Γαλακτίона и Епистимы.

14) Житие св. Евфросины.

15) Μучение св. Юлианы.

16) Житие св. Иоанна Каливита.

17) Подвиги св. Харалампа.

18) Житие св. Θεοδωры.

19) Τῆ ἀγία καὶ μεγάλῃ ὀ. Λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὴν πύργον τὴν ἀλειψασαν τὸν κύριον μύρω καὶ εἰς τὸν φαρισαῖον.

Πάντοτε μὲν ὁ θεός. . .

20) Житие св. Алексея человека Божия.

21) Записи:

1655 μηνί μαῖω 26. Ἰωσήφ.

№ 1977.

Βυμ., XVI β'βα, 16^ο.

Πριπισκα:

+ ܘܢܐ ܡܫܟܐ ܡܪܩܝܐ ܠܐ ܦܐܝܫܘܨ ܝܥܪܘܡܢܐܨܝܨ ܗܝܢ ܥܥܪ-
ܒܘܨ. ܒܘ ܠܐ ܡܪܫܬܝ. ܐܡܝܢ.

1) Τοῦ ὁσίου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἡμῶν
'Εφρεμ) τοῦ Σύρου· λόγος περὶ ἀγάπης καὶ περὶ ἐλεημο-
σύνης καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

— Αγαπητοὶ μηδὲν προτιμησώμεθα. . .

2) Другія прозведенія св. Ефрема Сирина.

3) Нουθεσία γέροντος πρὸς νεώτερον ἀδελφόν.

Γέρων τις ἐκάθητο εἰς τὸν κόλπον τοῦ μακαριωτάτου
Ἰαντωνίου.

4) Слова св. Максима Исповѣдника,

5) Ιωαννα Ζлатοуста,

6) Αθανασία Αλεξανδριῆκαγο,

7) другихъ отцовъ.

№ 1978.

Βυμ., XVI β'βα, 16^ο, δεξὴ κομμα.

Ἐξοδιστικὸν σὺν θεῷ περιέχων τὴν ἀπασα ἀκολουθίαν τῶν
τεθνεώτων.

№ 1979.

Βυμ., XVII—XVIII β'βα, 16^ο.

Μολιτвенникъ, въ которомъ есть и

Διαθήκη Σολομῶντος υἱοῦ Δαβὶδ ὁς ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλήμ. καὶ περὶ τῶν δαιμόνων οὓς ἐκράτησεν καὶ τὰ ἔργα
τοῦ ναοῦ ᾧ ὑπερβαλλόντως πεποίηκε. καὶ τίνες εἰσὶν αἱ ἐξουσίαι
αἱ θεθεῖσαι αὐτῷ ὑπὸ θεοῦ κατὰ τῶν δαιμόνων, καὶ παρὰ ποίω
ἀγγέλων καταργοῦνται. εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ θεὸς τὴν ἐξουσίαν
αὐτὴν τῷ Σολομῶντι.

Καὶ ἰδοὺ ἀνοικοδομοῦμενοι τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐργα-
ζομένων τῶν τεχνιτῶν. . .

№ 1980.

Бум., XVII вѣка, 16^о, безъ начала и конца.
Часословъ.

№ 1981.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

- 1) Περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολόγησεως λόγος ὠφέλιμος.
Διὰ τὴν ἐξομολόγησιν . . .
- 2) Περὶ γυναικὸς ὅπου δὲν ἐμπόρησε νὰ ὀπῆ τὰ ἀμαρτήματα τῆς.
Καὶ μία γυναῖκα ὀπῆγεν. . .
- 3) Рядъ другихъ словъ.

№ 1982.

Бум., XVII вѣка, 32^о.

- 1) Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου. λόγος ἀσκητικὸς πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.
Πρέπει τὸν μοναχὸν ἀπὸ ὄλλα. . .
- 2) Νουθεσία τοῦ μακαριωτάτου ἱερομονάχου κυροῦ Ἰσαακίου.
Ὁς ἐκεῖνοι ὅπου παγένουσιν εἰς τὸ λουτρὸν. . .
- 3) Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νείλου περὶ προσευχῆς κεφάλαια ρηγ'.
- 4) Κεφάλαια πάντο ὠφέλιμα ἐκλεχθέντα ἀπὸ διαφόρων βιβλίων. ἐξαιρέτως δὲ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν κυροῦ Ἰσαάκ τοῦ ἀναχωρητοῦ.
Πρόλογος. Δύο ὁδοὶ εἰσιν ἀγαπητοὶ πρὸς προσώπου ἡμῶν. ποῖαι αὗται τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς. . .
- 5) Ἰωάννου ἐκ τῆς Κλίμακος.
- 6) Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νήμφωνος λόγος πάντο ὠφέλιμος.
Ὁ μακάριος καὶ δοῦλος. . .
- 7) Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ λόγος κατανοητικὸς καὶ περὶ κρίσεως.

№ 1984.

Бум., XVII вѣка, 16°.

1) Νομοκανόνιον κατὰ πολλὰ πλουσιώτατον.

Νουθεσία εἰς πνευματικὸν πατέρα. Ἐκεῖνος ὅπου θέλει νὰ δέχεται τοὺς λογισμοὺς. . .

въ 215 главахъ съ указателемъ впереди.

2) Πρηνεκα:

1799 μάϊου [] Νικηφόρου Συναίτου.

№ 1985.

Бум., 1705 года, 16°.

1) 1 листъ отрѣзанъ въ началѣ, и потому заглавія всего произведенія нѣтъ; начинается:

Προοίμιον. Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ὁδοῦ αὐτοῦ. . . ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ. Κρίσις δικαία χαρουμένη εἰς τοὺς δικαίους. φοβερὰ καὶ λυπητερὰ εἰς τοὺς ἀμαρτωλοὺς. . .

2) Запись:

1705 ἐν μηνὶ μαρτίῳ ἑνδικοτιῶνος 13.

№ 1986.

Бум., XVII вѣка, 16°.

1) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ. νόμιμον περιέχον τὴν πᾶσαν ἀκολουθίαν τῆς πνευματικῆς τάξεως.

Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς. . .

въ 230 главахъ.

2) Περὶ γάμων συνοικεσιῶν κεκοιωμένων καὶ ἀκωλύτων.

№ 1987.

Бум., 1660 года, 16°.

1) Κανόνες въ честь св. Екатерины, сочиненные Ιωαννικίεμъ ἱερομοναχомъ Συναίτου.

2) Запись:

Ἐγγράφη τὸ παρὸν ἐν Σικελίᾳ διὰ χειρὸς εὐτελοῦς ν φ = (т. е. Νεοφύτου) ἱερομονάχου τοῦ Κρητὸς ἐπὶ ἔτους 1660.

№ 1988.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 16^о.

- 1) Образцы писемъ.
- 2) Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ.
- 3) Τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης ἡμέρας κυριακῆς τοῦ πάσχα διήγησις περὶ τῆς ἀγίας ἀναστάσεως. . . παρὰ Ἰουδαίου Ἑβναία, . . .
X: χόδημος τοπάρχης Ῥωμαῖος.
- 4) Ноты къ литургіи Іоанна Златοуста.

№ 1989.

Бум., XVIII вѣка, 4^о.

- 1) Служба св. Димитрію Солунскому.
- 2) Приписки 1768 г. 10 іюля и 1755 г. 30 декабря, интересныя для исторіи Синая.
- 3) Выписана откуда-то глава 264-я:
κεφ. σσδ'. Ὅτι καὶ τὸν εὐλαβῶς ζῶντα δεῖ μεθ' ὑποταγῆς ζῆν καὶ ὑπὸ πατρὸς κανονίζεσθαι καὶ μὴ ἐαυτὸ ἑαρρεῖν.
- 4) Симеона Солунскаго κατὰ αἵρέσεων.
- 5) Ἀποκάλυψις ἣν εἶδεν ὁ μέγας Παχώμιος περὶ τῆς ἐσχάτης γενεᾶς τῶν μοναχῶν.
- 6) Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων βιβλίων.
- 7) Вѣроятно, изъ того же сочиненія, что выше подъ 3, взята глава 261-я:
κεφ. σζα'. Ὅσα κατορθῆ ὁ σκυθρωπὸς τῷ λόγῳ μετὰ τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς καὶ ὅσα [] πλημμελῆ.

№ 1990.

Бум., XVIII вѣка, 12^о.

- 1) Требишкѣ.
- 2) Письмовникѣ.

№ 1991.

Бум., XIV—XV вѣка, (206 × 140: 138 × 91).

- 1) Четвероевангеліе съ Συναξάριον.

- 2) Πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων.
- 3) Послания апостольскія.
- 4) Апокалипсисъ.

№ 1992.

Бум., XIV—XV вѣка, (292 × 212, 210 × 106) по 30 строкъ.

1) Новый Заветъ: Четвероевангелие безъ пачала (л. 1^а ἀδελφός ἀδελφόν εἰς θάνατον. . . Ματθ. X, 21), затѣмъ посланія ап. Павла къ Римл., Кор. I—II, Гал., Еф., Филипп., Кол., Сол. I—II, Тимоѳ. I—II, Тит. и Евр.; Дѣянїя; посланія апп. Іакова, Петра I—II, Іоанна I—III, Іуды и Апокалипсисъ.

2) Приписъа о томъ, что должно находиться въ Купинаѣ.

№ 1993.

Бум., 1555 года, (206 × 152; 157 × 90) по 20 строкъ.

- 1) Четвероевангелие.
- 2) Записъ:

Τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνου
αἰώνε: κατὰ μῆνα δεκεμβρίου εἰς τὰ ιβ'. Δόξα σοι ὁ
θεός δόξα σοι καὶ πάλιν ἐρῶ δόξα σοι.

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάννου πόνος πρωτονοταρίου.

- 3) Расписанія евангельскихъ чтеній.
- 4) Ἀρχή τοῦ μηνολογίου.

№ 1994.

Бум., 1686 года, 8°.

- 1) Четвероевангелие.
- 2) Записъ:

1686 γεναρίον 8. ἐγράφη τὸ παρὸν ἅγιον τετραεὐαγγέλιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός Συναΐτου εἰς τὸν ἅγιον Ματθαῖον καὶ ὅπιος τὸ

κληρονομίῃ, νὰ με μνημονεύῃ ἐμὲ καὶ τοὺς γονεοὺς μου. Μα εἶμ' ἐν ἱερομονάχῳ καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ.

№ 1995.

Бум., 1622 года, (145×100; 92×65) по 16 строкъ.

1) Четвероевангелие.

2) Запись:

+ Το ἱερὸν καὶ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ῥαφαήλ τάχα τῶν ἱερομονάχων εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον πλησίον τοῦ Μετεώρου καὶ ὑπὸ συνδρομῆς Θεωνᾶ ἱεροδιακόνου, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτὸ εὐχεσθε καὶ μὴ καταρᾶσθε, ὅτι ἀμαθὴς εἶμι τῆς ὀρθογραφίας, καὶ ἐτελειώθη εἰς τὴν πρῶτην τοῦ μαρτίου κατὰ τὸ ἔτος Ἰρλ'.

3) Помѣтка:

7130

5508

1622 ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ.

Α. Πορφυρίη.

№ 1996.

Бум., 1657 года, 16^о.

1) Литургия Иоанна Златоуста.

2) Запись:

Αὕτη ἡ θεία λειτουργία ἐγράφη ὑπ' ἐμοῦ Γερασίμου ἱερομονάχου τοῦ Κυπρέου καὶ τὴν ἀφιέρωσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ῥαϊθῶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ὁ ξενώσας αὐτὴν ἀλλότριος ἔστω τῆς μερίδος Χριστοῦ καὶ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου νὰ ἔχει ἀντίδικον ἐν ἡμέρα κρίσεως. ἀχ' ἰουνίου ε'.

№ 1997.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

1) Литургия Иоанна Златоуста.

2) Приписка:

1780 σεπτεμβρίῳ 15 εἰς Μελαίνικον καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις κτήμασι τοῦ Κωνσταντᾶ Λάσκαρη Γγγοτοβάου καὶ ἐδόθη τοῦ ἱεροδιακόνου Ἀνδρέμου τοῦ Σινᾶ ὄρους διὰ νὰ μνημονεῦεται αὐτὸς καὶ αἱ γονεῖς του καὶ ὁ κύριος θεὸς νὰ τὸ δεχθῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ.

№ 1998.

Бум., XVII вѣка, 16°, съ украшениями.

- 1) Литургия Іоанна Златоуста, Василия Великаго и преждеосвященныхъ даровъ.
- 2) Отрывокъ изъ сербской пергаменной рукописи.

№ 1999.

Бум., 1635 года, 16°.

- 1) Литургия Іоанна Златоуста и Василия Великаго.
- 2) Чины посвященія въ чтеца, діакона и пресвитера.
- 3) Записъ:

Μνήσθητι τοῦ γράσαντος Θεοδοσίου Μηδείας ταπεινοῦ τοῦ μητροπολίτου. ἄχλ. ὀκτωβρίῳ κβ'. ἡμέρα ε'. ἰνδικτιῶν δ'.

№ 2000.

Бум., XVII вѣка, 16°.

Литургия Іоанна Златоуста, Василия Великаго и преждеосвященныхъ даровъ.

№ 2001.

Бум., 1635 года, лл. а—сл', (311×203).

1) Μάξιμος ἱερομόναχος ὁ Πελοποννήσιος τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανόμοις λαοῖς ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς ἐν κυρίῳ χαίρειν αἰεί.

Προσίμιον Ἐπρεπε καθώς. ἀμήν. ἀχλ' μαρτίῳ ζ'. εἰς Ἰωάννα.

и зпѣть сѣмѣй κοριακοδρόμιον.

2) Запись:

Τέλος και τῷ θεῷ δοξα. Ἐγράφη ἐν ἔτει Ἰρμγ' μηνί
μαρτίῳ κα'.

№ 2002.

Бум., XVII вѣка, 16^о.

Ἄπολιναρίου μετάφρασις εἰς τὸν ψαλτήρα.

№ 2003.

Бум., XIX вѣка, 1^о.

Литургия Иоанна Златоуста съ приложенными, ере-
ди которыхъ есть

а) писанное греческими буквами славянское евангелие
на Пасху,

б) рядъ молитвъ,

в) ἀκολουθίαι слѣдующія:

1) τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ.

2) τοῦ θεῖου και ἱεροῦ νηπτήρος,

3) εἰς λύσιν ἀφορισμοῦ ἱερέως ἐπὶ κοσμικόν τινα θε-
σμευθέντα παρ' αὐτοῦ τοῦ ἱερέως ἐνεκα ὑβρεως.

№ 2004.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

1) Литургия вѣ три (последняя безъ конца).

2) Пасхалия.

№ 2005.

Бум., 1669 года, 8^о.

1) Литургия вѣ три.

2) Запись:

Δαπάνης Καλλιόστου ἱεροδιακόνου. Ματθαίου
γράφαντος μετὰ χαλαίπου γήρας πολλοῦ και πόνου.
Ἐχέτω αὐτήν ἕως ὅπου γὰ ζῆ, και μετὰ ταῦτα πάλιν
εἰ τὸ μοναστήρι; ἀλλὰ και μετὰ συμβουλῆς τοῦ προ-

εστοῦ. σθένει θείου πνεύματος γραφεῖσα ἔχει εἴ καὶ τὴν τέχνην ὡς ἀδοκίμως φέρει. ,αχϛθ' μηνι Ιανουαρίου δ'.

№ 2006.

Бум., 1612 года, 1^о.

1) Литургия Иоанна Златоуста.

2) Запись:

Αὕτη ἡ θεία λειτουργία ἐγράφη διὰ χειρὸς Μελαύνης μοναχῆς ἐν Λεοντοπόλει. ἐν ἔτει ,αχϛβ' μηνι ὀκτωβρίῳ ιδ', ἀμήν.

№ 2007.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

1) Литургия вѣѣ три.

2) Чины посвященія во вѣѣ степени до епископа включительно.

№ 2008.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

Литургия Иоанна Златоуста.

№ 2009.

Бум., XVII вѣка, 8^о.

Литургия Иоанна Златоуста.

№ 2010.

Бум., 1686 года, 8^о.

1) Литургия Иоанна Златоуста.

2) Запись:

Ἐτελειώθη τὸ παρὸν χρόνος εἰς τοὺς χιλίους
εἰς τοὺς ὀγδόηκοντα αὐταννοῦ με τοὺς ἑξακοσίους
εἰς τὰς ἑξή τοῦ μηνὸς Ἰηουν τοῦ ἀπριλλίου
ἔτος παλίου καὶ με σπουδῆν τοῦ αὐτοῦ τοῦ Μα-
ξίμου.

ὡ ὕψιστε πανβασίλευ καμὲ τὸν γεγραφέτα
 λύσειν πταισμάτων θώρησαι τὸν πολλὰ μαρτυχότα.
 τῷ θεῷ πρέπει δοῦσα καὶ τιμὴν ὄν καὶ αἰεὶ καὶ αἰεὶ
 τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

№ 2011.

Бум., XVII вѣка, 8^о мај.
 Литургија вѣѣ три.

№ 2012.

Бум., XVII вѣка, 8^о.
 Литургија вѣѣ три.

№ 2013.

Бум., XVII вѣка, 8^о.
 Литургија Ἰωανна Ζλατοуста.

№ 2014.

Бум., XVII вѣка, 8^о.
 Литургија Ἰωανна Ζλατοуста.

№ 2015 (529).

№ 2016 (65).

№ 2017.

Бум., 1570 года, 8^о.

- 1) Литургија вѣѣ три.
- 2) Записъ:

Κάλαμος Γρηγορίου καὶ χειρ κινῆται θεοῦ τῷ
 θῶρον καὶ Ἰωάσαφ εἶσμα: μηρὶ βουλίω κ' Ἰσοί.
 Ἐτελειώθησαν αἱ τρεῖς λειτουργίαι (διὰ) συνδρομῆς καὶ
 ἐξόδου Ἰωάσαφ μοναχοῦ καὶ ἱεροδιακόνου τοῦ θεοβαδι-
 στου ἁγίου ἄρους Σινά, ἐγράφησαν δὲ διὰ χειρὸς ἐμοῦ
 ταπεινοῦ Ἰωάσαφ ἐλαχίστου μοναχοῦ τοῦ Σαββα-

του. ὅσοι δὲ εὐρεθῆτε ἐν καιρῷ ἑλληνικὴν παιδείαν ἔχοντες καὶ εὐρόντες ἐν αὐταῖς σφάλμα διὰ λέξεων ἢ ἀντιστίχων ἢ πνευμάτων ἢ προσφῶν ὡς ἀμαθῆν καὶ ἰδιώτην τῆς ἑλληνικῆς παιδείας μὴ καταγνώσεσθε παρακαλῶ μηδὲ καταρασθεῖτε, ἀλλ' οἱ ἀναγινώσκοντες αὐταῖς εὐχεσθε μοι διὰ τὸν κύριον.

№ 2018.

Бум., XVI—XII вв.кв. 8^о, безъ начала и безъ конна. Повидному, Παρακλητική.

№ 2019.

Бум., 1600 года, 16^о.

- 1) Псалтирь (150 псалмовъ).
- 2) Запись:

+ Τέλος. τὸ παρὸν ψαλτήριον ἐτελειώθη διὰ ἐμοῦ χειρὸς Μωϋσέως ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου ζρθ' ἐν μηνὶ νοεμβρίῳ κβ'. καὶ δέδωκα αὐτῷ χάριν εὐλογίας Ἀκακίῳ τῷ μοναχῷ τῷ Ἀρβανίτι καὶ ὅς τις ἐξωίσει αὐτὸ ἀπ' αὐτοῦ, ἐχέτω τὸ ἀνάθεμα καὶ τὸν ἀφορισμὸν τῶν ἁγίων πατέρων.

№ 2020.

Бум., 1704 года, 8^о.

- 1) Чины посвящения во всѣ степени.
- 2) Всѣ три литургіи.
- 3) Запись:

Ἐτελειώθησαν αἱ θεῖαι λειτουργίαι κατὰ ἔτος ρ. ζ. δ' ἐν τῇ πόλει Κωνσταντίνου κατὰ μῆναν μᾶιον ἰνδικτιώνος θ'. δόξα τῷ θεῷ τῷ δόντι ἀρχὴν καὶ τέλος. ἐγράφη ἀπὸ χειρὸς κάμου (вытерго имя) οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθε μοι τῷ ἀμαθεῖ τέλος.

№ 2021 (527^b).

№ 2022 (527^a).№ 2023 (527°).

№ 2024.

Бум., разными почерками XVI—XVII вв.ка. 8°. На корешкѣ: Θεοτοκάρων.

Βίβλος παρθένου καὶ Θεοτόκου κέρτις ποίημα πάλαι μενεχού Γωάννου ἔχοντος γένος ἐκ Δαμασκούδων πόλει, τέρμα τῶν ἔργων κατὰ τῆς ὀκτωήχου τριττῆς οὐσίαν ἔχον οὕτω κανόνας, τριαδικῆς λέξεως σὺν προσομοίαις κατὰ τῶν ἔργων οἶμα συναίνωμένων.

№ 2025.

Бум., 1590 года, 8°.

1) Εὐχολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ.

2) Записи:

αφ' ἑμὲ Ἰνδικτιῶνος γ' ἰαννίου δ'. διὰ χειρὸς πατρὸς Πέρου υἱοῦ Σίλιμπάρδου.

№ 2026.

Бум., 1580 года, 16°, безъ начала. На корешкѣ: Ἐβδομαδάριον τῆς παρακλητικῆς.

Записи:

Τὸ παρὸν ἑβδομαδάριον ὑπάρχει Παΐσιου Συναίτη ἱερομονάχου τοῦ Κρητὸς τῷ κατὰ κόσμον Καλιάτης καὶ τὸ ἔγραψα ἐγὼ μὲ τὸ χέρι μου καὶ τὸ ἔχω τῆς ἐξουσίας μου ὅτι θέλω νὰ τὸ κάμω. ἐγράφη ἐν Αἰγύπτῳ ζ' πθ' ἰνδικτιῶνος ἢ κατὰ μῆναν ὀκτωβρίου α'.

№ 2027.

Бум., XVI вв.ка, 12°.

Εὐχολογίῳ.

№ 2028.

Βυμ., XVII β'ββα, 16°. На коренкѣ: Ἐβδομαδάρια ἤτοι
ὅλης τῆς ἑβδομάδος ἡ ἀκολουθία.

№ 2029.

Βυμ., 1628 года, 8°.

1) Βιβλίον περιέχον κανόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κατ'
ἤχον φαλλόμενοι ἐν τοῖς ἀποδείκτοις ἀλλὰ καὶ δεσποτικῶς ποι-
ήμα κυρίου Ἰωάννου μητροπολίτου Βύχαϊτων.

2) Записи:

Ἀμαρτωλοῦ Φιλοθέου ἱερομονάχου πόνος, οἱ δ' ἀνα-
γνώσκοντες ἔρρωσθε ἐν κυρίῳ. ἔπει ἀπὸ τῆς ἐνσάρ-
κου οἰκονομίας ἀρχῆς αὐγούστου α'.

№ 2030.

Βυμ., XVI—XVII β'ββα, 12°.

Εὐχολογίη сь дополненіями, изъ которыхъ упомяну:

1) Νικολάου τοῦ ὁσχωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινου-
πόλεως πρὸς Ἀναστάσιον καθηγούμενον τοῦ Σινᾶ ὄρους διὰ
στίχων.

2) Отвѣты Іоасафа Γεοργію.

3) Τοῦ σοφωτάτου Γαληνοῦ διάτα ἀκριβῆς περὶ τῶν τεσ-
σάρων στοιχείων τοῦ χρόνου καὶ περὶ καταστάσεως ὑγιεινῆς τοῦ
ἀνθρώπου καὶ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ.

4) Περὶ ἀνθρώπου ὅπου κατορεῖ καὶ στάζει ὀλίγον μετὰ
πόνου καὶ ἀνάγκης καὶ θείας. Μελετίου ἱατροῦ.

5) Εὐφρεμα Συρῖνα περὶ παρθενίας καὶ σωφροσύνης.

№ 2031.

Βυμ., 1705 года, (205×155).

1) Γενοαδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Σχο-
λαρίου οἱ ὁποῖοι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονοκτίου ψαλμοὶ
ἐπιθεσαν ἐνταῦθα τῶν εὐχῶν μόνων ἐκλεγεσιῶν.

2) Записи:

Ἄναγινος θύτου πληπαθοῦς θεοῦ συνεργεία πέρας
ἐλάβεν τὸ παρόν ἐπὶ ἔτους χξε' νοεμβρίῳ ιε'.

№ 2032.

Бум., 1523 года, (156 × 106); рукопись събдена молни.

1) Ἀρχὴ συν θεῶ ἀγίῳ τοῦ ὠρολογίου καὶ καθ' ἡμέραν
μεσονυκτιῶς.

2) Заппел:

Τέλος ὑπάρχει τοῦ ὠρολογίου καὶ τοῦ μηνολογίου καὶ
εὐχῶν καπ[] καὶ στιχηρῶν διὰ χειρὸς Νικολάου
Παρα[]άνου διακόνου ἀναγνώστου ἀρχῆ μηνὶ μαρ-
τίῳ ὡς εἰς ταῖς ιε' ἢ ἡμέρα τετράδι ὥρα ιβ'.

№ 2033.

Бум., разными почерками XVI вѣка, (198 × 128), съ
арабскими вставками и приписками.

1) Κανὼν τοῦ ἁγίου Γεωργίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θερμὸς
πέφυκας μάρτυς ὄντως προστάτης.

(in m. Θεοφάνους).

2) Ἀκολουθία συντεθειμένη εἰς τὸν ἅγιον προφήτην Μωϋ-
σῆν.

3) Ἀκολουθία συντεθεῖσα εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ μεγα-
λομάρτυρα Αἰκατερίνην.

4) Разныя службы изъ Пентекостаріон.

5) Приписка рукою писца:

+ ἐν ἔτει χξβ' ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ κ' ἐνδύμησις εἰς
μνημόσυνον νά μνημονεύεται ἡ βασίλισσα καὶ αἱ θυγα-
τέρες αὐτῆς ὧν τὰ ὀνόματα ἡ βασίλισσα ὀνομάζεται
Θεοδώρα καὶ ἡ μία τῆς θυγατέρα Ἄννα καὶ ἡ ἄλ-
λη Ἑλένα, καὶ ἡ κυρία ἀκούει Κουλιάνα καὶ ἡ
θυγατέρα τῆς Μαρία καὶ ἡ κοπέλα των Βαρβάρα.
καὶ ὁ κῆρ Κυριακός, καὶ θέλουσιν νά μνημονεύον-
ται εἰς τὸ μοναστήριον, ἀκόμη νά μνημονεύοντα ὁ
Νικάρας, ἀκόμη ἡ Θεοδώρα, ἀκόμη Νικόλαος.

№ 2034.

Бум., XVI вѣка, въ началѣ не хватаетъ тетрадей $\alpha'—\delta'$,
(215×159; 142×77) по 20 строкъ.

1) Евхологій.

2) Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ
πρεσβυτέρου τοῦ Διαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χρι-
στοῦ γέννησιν.

№ 2035.

Бум., XVI вѣка, (217×156).

1) Ὁρολόγιον σὺν θεῷ ἀγίῳ: ἀπὸ τυπικοῦ παραδεδομένου
καὶ λιαν ἡκριβωμένου: ἀρχομένου συνήθως ἀπὸ τοῦ μεσονυ-
κτικοῦ.

2) Страницы ρα'—ρπβ' печатнаго Θεοδοκάρου XVI вѣка.

№ 2036.

Бум., XVI вѣка, тетради $\alpha'—\lambda\zeta'$ (205×135; 133×75)
по 16 строкъ; въ началѣ не хватаетъ одного листа тетради
 α' : конца нѣтъ.

1) Ορολόγιῳ.

2) Приписка 1521 года.

№ 2037.

Бум., XVI вѣка, (214×150; 135×88) по 16 строкъ;
безъ конца.

1) Αντυργίον веѣ три.

2) При перевелѣ 1 листъ изъ большой пергаменной
рукописи латинской.

3) Запись:

Μανασσιῶν μοναχοῦ ἱεροδιακόνου.

№ 2038.

Бум., XIII—XIV вѣка, тетради $\alpha'—\kappa\zeta'$, по въ $\kappa\zeta'$ толь-
ко 4 листа.

Четырехъ евангелия съ изображеніями четырехъ евангели-

Ἐν Αἰγύπτῳ τῷ ἀπριλλίῳ 1810. Γέγραπται τὸδε ὑπὲρ
ἐμοῦ Κωνσταντίνου Μανουήλ Χαρογλ[οῦ] τοῦ
ἐξ Αἴνου χαριζομένου τῷ σεβασμίῳ γέροντι κυρ Δα-
[] Συναίτῃ τῷ Ἀθηναίῳ. . .

№ 2041.

Бум., 1698 года, 8^о.

- 1) Ἀκολουθία εἰς διαφόρους ἁγίους λεγομένη ἀνώνομος.
- 2) Служба на Пасху.
- 3) Запись:

Τέλος εἴληψεν τὸ παρὸν πασχάλιον δεκεμβρίου ἡ' 1698
διὰ χειρὸς εὐτελοῦς Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου Συναί-
του.

№ 2042.

Бум., XVI вѣка, тетради а'—зβ'. (250×177; 162×
101); безъ конца.

Ἀρχὴ συν θεῶ τῶν προφητειῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχο-
μένων ἀπὸ τῆς α' τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς κυριακῆς τῶν ἁγί-
ων πάντων.

№ 2043.

Бум., XVI вѣка, тетради а'—γγ' (183×126; 125×87).

1) Τοπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσο-
λύμοις ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβ-
βα. αὕτη δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τῶν ἐν
Ἱεροσολύμοις ἁγίοις μοναστηρίοις.

- 2) Запись о смерти двухъ лицъ, безъ указанія годовъ.

№ 2044.

Бум., XVI вѣка, тетради а'—дз' (215×153; 142—
82) по 19 строкъ.

1) Ὁρολόγιον χρήσιμον ἔχον τοῦ ὅλου χρόνου τὴν ἀκολου-
θίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως κατὰ τὸν τύπον τοῦ τοπικοῦ τοῦ
ἁγίου Σάββα, παράδοσιν ἀνελλιπῶς.

2) Πριπνεκί:

α) + ιστορίσασμεν τὸ μέγα Γεώργιον εἰς τὸ παλαιῶ Κάριος μηνί ἰουλίῳ ἢ ἔτους Ζακί ἤγγουν ὁ παπᾶς κ̅ρ Σωφρόνιος καὶ τὸ γέλοιον ὁ Λιχόδιμος ὡ σπιθαμείως.

β) ἔτους Ζακί γεναρίου εἰς κβ' ἡμέρα πέμπτη ἐπόρευεν ὁ μέγας ἀφέντης τὸ Κάσιος, καὶ ὁ πόλεμος ἔγρον ὡς που να καθίσωμε νὰ φάμε καὶ νὰ σηκωθώμε ἐπόραν τὴν χώραν.

γ) ἔτους Ζακί Σεπτεβρίῳ λα' ἡμέρα κυριακῇ ἀφῆκα τὸν μαστρατόνην (= μαστρ' Ἀντωνῆν?) ἀμακτῆ τουρνέσις ὑπὲρ α' σολδία κς'. διότης παγένο με τὸν κ̅ρ Βενέδικτο στο Μυ[σῆ]ρη με ἴκονες στο κελῆ τοῦ [οἴκο]νόμου στο |οκίλη.

№ 2045.

Бум. 1572 года, (205×132; 121×77) по 13 строку.

1) Всѣ три литургіи.

2) Евхологія.

3) Занись при литургіи Іоанна Златоуста.

Ἐτους Ζακί μηνί φεβρουαρίου ἢ. Νεοφύτου μοναχοῦ.

№ 2046.

Бум., до 1514 года. тетрада α'—π' и α'—ι', да еще 3½ листа (203×155). На корешкѣ: Евхологіон.

1) Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας ἐν ἣ καὶ τὰ διακονικά.

2) Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κ̅ρ Νικολάου τοῦ Καθάσιλα ἐξήγησις εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

3) Εὐχαὶ ἤτοι ἐφορισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς πάσχοντα ὑπὸ δαιμόνων καὶ ἀρμόζουσα ἐκάστῳ ἀθνεοῦντι.

4) Другія молитвы.

5) Чины пріянятія ἀπὸ αἱρέσεων, ἀπὸ μηχανίων, въ сарацны и друг.

6) Канопъ παρακλητικός Богородицѣ.

7) Πριπνεκα:

Τούτο τὸ βιβλίον ἐστὶν κ̄ρ Κλήμη ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ. ἔτους ζκβ'.

№ 2047.

Бум., тетради а—лδ' (218×160; 154×90) по 21 строку.

1) На л. 1^а вл. родѣ оглавленія:

Τοπικὸν ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου περιέχον ἅπασαν ἀκολουθίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως μέχρι καὶ τῶν ἀπορουμένων. ἔχει δὲ ἡ παρῶσα δέλτος ἀπολυτικά, κοντάκια ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηθέντα δὲ παρά πολλῶν διδασκάλων σοφῶν καὶ ἁγίων κ̄ρ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, κ̄ρ Θεοφάντῳ τοῦ μεγάλου, κ̄ρ Ἰωσήφ τοῦ Ἀρχλα, κ̄ρ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐξαιρέτως δὲ κυροῦ Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

2) Сл. л. 2^а Τοπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις τῆς ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα. αὕτη δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίαις μοναῖς.

3) Запись:

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Μιχαήλ ὁ ὁ κόνος. δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν. δόξα σοι. ἀμήν. ἀμήν. ἀμήν.

4) Приписки:

а) 1575 года,

б) 1596 года.

№ 2048.

Бум., XVII вѣка, (190×137; 127×83) по 15 строку.

На л. 1 предисловіе: Ἀρχὴ τὸν θεῷ ἁγίῳ τοῦ προσομίῳ τοῦ παρόντος νομίμου διορθωθὲν παρά Ματθαίου ἱερομονάχου εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν.

Θησαυρὸς κεκρυμμένος... εὕρισκει τὸ ζητούμενον. ἔρωσθε.

На л. 2^а—14^а Πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου вл. 250 главахъ.

Ст. л. 15^а Μαθηαίου ἱερομονάχου τοῦ σοφωτάτου λογο-
γράφου τοῦ ἐπίκλην Βλασταρί.

κεφ. α'. Παρὶ τοῦ κριτοῦ τοῦ εἶναι . . .

Πράπον εἶναι τὸν κριτὴν . . .

Самый текст сборника въ 251 главѣ съ дополненіями.

№ 2049.

Бум., XVI вѣка, тетрадей 25 (239×170: 152×104)
по 22 строки.

1) Апостоль.

2) Запись:

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῶ χάρις.

№ 2050.

Бум., XVIII вѣка, 8^о; безъ начала и безъ конца.
Апостоль.

№ 2051.

Бум., XVI вѣка, 8^о, тетради а'—лс'.

1) Апостоль.

2) Прписка:

Ὁ παρὼν πραξάποστολος ὑπάρχει τοῦ ἐν ἱερομονάχαις
καὶ ἐν πνευματικοῖς πατράσι κ̅ϱ̅ Θεοδούλου, ἀφέ-
ρωσεν δὲ αὐτὸν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Σινᾶ.

№ 2052.

Бум., 1544 года, тетради а'—кγ' (230×165).

1) Апостоль.

2) Запись:

+ Τέλος τῷ θεῶ δόξα.

+ Ἰωάννης Εὐρεπιότης τάχα καὶ γραμματεὺς.
κατ' ἔτος ζνγ' ἰνδικτιῶνος δ' σепτεβρίῳ τῇ ἡμέρᾳ ζ.

№ 2053.

Пергам. и бум., XIV вѣка, (102×70; 75×50) по 11 строкъ.

Εὐαγγελίε и Апостолъ на Πασху.

№ 2054.

Пергам., XI—XII вѣка, (196×70; 72×45) по 22 строки.

Δαυῶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

Псалтырь обрывается на словахъ изъ ψδῆ 9':

καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας.

№ 2055.

Бум., 1434 года, (203×150; 142×88) по 20 строкъ.

1) Псалтырь безъ начала.

2) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.

Τῇ θαυμαστῇ...

3) Ἀνατροφή καὶ γέννησις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν ἰβ' φυλῶν...

4) Ἰωάννα Ζλατοустά λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Βασιλικῶν μυστηρίων...

5) Τοῦ μακαρίου Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Τερσολυμίτου λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Οἱ μετρεῖται γῆ σπηθάμη...

6) Τοῦ μακαρίου Ἀνδρέου Κρήτης λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς τὸ γεννέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν...

7) Γεωργίου χαρτοφύλακος ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον καὶ δεσποινῶν τῶν πάντων ὅτε ἀπεδόθη ἐν τῷ ναῷ κρητιζούσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων.

Καλὰς ἡμῖν...

8) Службы 1, 6 и 17 января.

9) Записи:

+ Έτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Γεωργίου ἱερέως ἐκ πόλεως καλουμένην Κρίτην διὰ ἐξόδου καὶ κόπου Ἰωάννου τοῦ ἐπικλίου Τουρτζιμίνο υἱοῦ τοῦ Σελόμου, εἰς χιλίους τετρακοσίους λδ'. εἰς τὸν μῆνα τὸν Σεπτέμβριον, ἡμέρα δ' ὥρα ε'.

10) Приписка арабская.

№ 2056.

Бум., 1660 года, (200×145: 135×87).

1) Διαβιβάζει προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

2) Записи:

Τῷ θεῷ δόξα, τέλος αχξ' ἀπριλλίου κβ'. διὰ ἱερομονάχων σοφοῦ Ἰωαννικίου Ματθαῖος ἐγράψεν ἁμαρτωλὸς καὶ ἄχρειος ὅπως εὐχεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἀμφοτέροι· Συναίται καὶ μὴ ξενοθεύη ἀπὸ Σινᾶ.

№ 2057.

Бум., 1545 года, (207×141; 155×97) по 24 строки.

1) Псалтырь (безъ начала и въ срединѣ не хватаеть листовъ).

2) Записи:

Σωθῆ ὁ ἔχων ἐλεηθῆ ὁ γράψας. Έτελειώθη τὸ παρὸν φαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἄρτης ὑπὲρ κόπου καὶ ἐξόδου Θεοδώρου ἐκ χώρας λεγομένης Ἀζαρά, ἐν ἔτει ζνγ' μηνὶ Ἰανουαρίῳ καὶ ἡμέρα δ'.

№ 2058.

Бум., 1654 года, (222×155: 159×97) по 18 строки.

1) Псалтырь.

2) Записи:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα, ἐπὶ ἔτους ζρξβ' Ματθαῖος ἱερομονάχου πόσις.

№ 2059.

Бум., 1655 года, (197×143; 148×86) по 18 строкъ.

1) Псалтырь.

2) Записъ:

Τῷ θεῷ δόξα. πέρας εἴληψε ~~ἁγίῳ~~ κατὰ μῆνα μάρ-
τιον. Ματθαίου καὶ Σωφρονίου.

№ 2060.

Бум., 1686 года, (209×155; 150×90) по 20 строкъ.

1) Псалтырь.

2) Записъ:

Πληρώσας εἶπον σοι Χριστέ δόξα πρέπει ~~ἁγίῳ~~ χει-
ρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἱερομονάχων.

№ 2061.

Бум., XVI вѣка, (203×148; 145×78) по 20 строкъ
Псалтырь.

№ 2062.

Бум., 1660 года, (203×140; 141×80) по 17 строкъ.

1) Псалтырь.

2) Записъ:

Πέρας εἴληψε καὶ τῷ θεῷ δόξαν δῶμεν.

Ἐμοῦ πόνοσ Ματθαίου καὶ ἀναξίου οἱ συνάπτοντες
δεήσεις ποιήσουσιν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁγρίου,
ἢ δαπάνη πέφυκε Παρθενίου τοῦ Γουναρι καὶ
ποιήσοι ὡς βούλεται. ἔτους ~~ἁγίῳ~~ μαρτίου ιε'.

Дальше вытертая доѡавка мелкими буквами:

ὅμως μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ νὰ εἶναι τοῦ Συναίου
ἁγίου ὄρους.

№ 2063.

Бум., XVII вѣка, (191×132; 124×77).

1) Псалтырь.

2) Приписка:

Τούτον τὸ ἱερὸν ψαλτήριον ἔστι τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ
 καὶ διαβάζεται εἰς τὸ μετόχιον τῆς Αἴγυπτου εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν εἰς τὸν χορὸν (и сѣдуютъ заклипанія про-
 тивъ отчужденіи). Τὸ παρὸν ἔγραψεν διὰ χειρὸς Πα-
 σίου μητροπολίτου Ῥόδου.

№ 2064.

Бум. 1691 года, (200×150; 158×100) по 22 строки.

1) Псалтырь.

2) Запись:

Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γενήσεως χιλιά' χίλιστώ ἑξα-
 κοσιοστώ ἑννενηκοστώ πρώτῳ ἔτει καθὼς ἔτρα-
 χεν τοῦτες. Ἰαννουαρίου μηνὸς καὶ ἑτελειώθη μπί-
 ου ε'.

№ 2065.

Бум., 1629 года, (202×135; 131×80) по 19 строкъ.

1) Псалтырь.

2) Запись:

Ἐρίκη Σεπτεμβρίῳ κη'. εἴληφεν τέλος ἡ παροῦσα βί-
 βλος ἐν νήσῳ Κρήτης ἐν τῇ σεβασμίᾳ μενῆ τῆς
 ἁγίας Δίκατερίνης τῶν Σιναιῶν.

№ 2066.

Бум., XVI вѣка, (202×145; 143×95), въ два столбца
 по 24 строки.

1) Παράφρασις τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαβὶδ ἕτοι: ἐξήγησις εἰς
 κοινὴν γλῶσσαν ποιηθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου
 κυρίου Μελετίου τοῦ Συριγοῦ.

2) Запись:

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα καὶ τιμή.

№ 2067.

Бум., XV вѣка, лл. сна' (210×154).

Εὐχολογίη сь оглавленіемъ впереди. Начивается сь

Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον βασιφοροῦντα.

мѣтъ.

Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος
и рядъ другихъ чиновъ и молитвъ.

№ 2068.

Бум., XVI вѣка, (235×175; 170×108) по 24 строки.

1) Ἀκολουθία εἰς τὴν παναγίαν καὶ δέσποιναν ἡμῶν θεοτόκον ἢ λεγομένη ἀκάθιστος.

2) Ὁ προφητάνασθ θεοῦ πνεύματος πνέων τὸ προφητικὸν μελοῦργημα πῶς ἀδει.

т. е. Псалтырь.

3) Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυχτικόν. . . ἐκλογὴ καὶ σύνταξις Θεοῦ καὶ μοναχοῦ.

№ 2069.

Бум., XVI вѣка, тетр. α'—γ' (198×140; 128×82)
по 17 строки.

1) Ἀκολουθία ὅταν ἐνυπνιασθῇ τις.

2) Молитвы къ ангелу-хранителю и святымъ разнымъ и архангеламъ.

3) Псалтырь.

№ 2070.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 8°.

Διάταξις τῆς θείας ἱερουργίας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

№ 2071.

Бум., 1697 года, (238×175), двумя почерками.

1) Служба прор. Моисею.

2) Καθίσματα εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν καὶ ἴημα Νεκταρίου Σιναιτου τοῦ Κρητός.

3) Служба въ честь отцовъ избѣиленныхъ въ Синаѣ и Гамелѣ (рукою павѣтнаго діакона Анастасія XVIII вѣка).

4) Записи:

Ἐγράφη διὰ χειρὸς Σιλβέστρου ἱερομονάχου Σι-
ναΐτου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκό-
που Ἰωαννικίου 1697 ὁκτωβρίου 20 ἐν Αἴγυπτῳ.

№ 2072.

Бум., XIV вѣка, 8°.

1) Словарь безъ начала и безъ конца:

α. 1^α начинається

δελεάζοντες ἐπικρόπτοντες· δυνόλων τὸ διανεῦον τοῖς
ὀφθαλμοῖς. . .

словарь кончается:

. . . τὸ ὁ μετὰ τοῦ φ. ὀφηγητής ἐξηγητής. ὀφή ἢ πλο-
κή. ὀφεδρίαν τὴν κάτω καθέδραν λέγει· ὁ Θεολό-
γος ἤγγου

2) Отрывокъ (одна тетрадь) изъ другоѣ р-си, тоже сло-
варя.

№ 2073.

Бум., XVIII вѣка, 8° maj. Пожертвована рукопись 30 авг.
1893 года Παναγιώτης Γριτσάνης μουσικοδιδάσκαλος ἐκ
Ζακύνθου.

1) стр. 1—49 Ἀρχὴ τοῦ στιχηρικοῦ μέλους δογματικά
κατ' ἦχον μελισθέντα παρὰ κυρ Χρυσάφου τοῦ Νέου.2) стр. 49—113 Ἀρχὴ τῶν ἑνδεκα ἑωθινῶν κυρ Ἰωάν-
νου τοῦ Γλυκέως.3) стр. 113—231 Ὁραι Рождества Христова, Креще-
ния, страстной пятницы.4) стр. 231 и слѣд. Δοξαστικὸν на Успение Богородицы,
усѣбковеніе главы Іоанна Предтечи.

№ 2074.

Бум., XVIII вѣка, 8°, страницъ 280. Пожертвована тогда
же тѣмъ же П. Гритсани (что и № 2073).

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ παπαδικοῦ μέλους.

№ 2075.

Βυμ., XVII βιβλ., 16^ο.

1) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἱερωμένων. ὧν τὰ μὲν γράμματα κὺρ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ τὸ δὲ μέλος κὺρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκῦ· ἐξηγήθησαν δὲ παρὰ κὺρ Πέτρου Πελοποννησίου δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Γάνου [καὶ] Χώρας κυρίου Κυρίλλου.

2) Τῇ παραμονῇ τῶν Χριστοῦ γεννῶν εἰς τὰς ὥρας στιχηρὰ ἰδιόμελα ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ κὺρ Πέτρου.

3) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ἐξηγήσεως πάντων τῶν δεινῶν γραμμῶν τοῦ παλαιοῦ ἀναστασιματαρίου.

4) Δογματικὰ τῆς ὀκτωήχου κατ' ἔχρον ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀναστασιματαρίου.

5) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ἐξηγήσεως πάντων τῶν δεινῶν θέσεων τοῦ δοξαστικαρίου τοῦ κὺρ Ἰακώβου πρωτοφάλτου ἐκ στόματος κὺρ Γεωργίου τοῦ Κρητός.

№ 2076.

Βυμ., 1585 года, f^ο.

1) Σύσταμα κατὰ στοιχεῖον Матвѣя Властари съ обычными приложениями, кончан ѿποτόπωσις Льва Мυδραго.

2) Записи:

Τέλος. Τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἶη δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. ἀφπε' μηνὶ δεκεμβρίῳ ἐγράφη ἡ παρούσα βίβλος διὰ χειρὸς ἱερέως Ἰωάννου Εὐριπίωτου Χίου εἰς Ἀγκῶνα.

№ 2077.

Βυμ., XVII βιβλ., 16^ο.

Ἀναστασιματῆριον ἐκκλησιαστικὸν μελοποιηθὲν παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου μεταφρασθὲν παρὰ τοῦ κὺρ εὐρεθέντα τρόπον τῆς μουσικῆς παρὰ Γρηγορίου Λαμπαδαρίου καὶ Χουρμουζίου τῶν διδασκάλων.

№ 2078.

Бум., XVII вѣка, 16".

Нотная рукопись:

Εἰς τὴν ἁγίαν πεντηχοστὴν Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν.

№ 2079.

Бум., XV—XVI вѣка, 1°, вѣ два столбца по 30 строкъ.

Службная миняя за мартъ.

№ 2080.

Бум., XVIII вѣка, 4°, стр. 186.

1) стр. 1—63 Φωκυλίδου ποίημα νοουθετικόν.

2) Запись:

Ὁ γράφας Γεράσιμος πρωτοσύγκελλος Σιναΐτης ὁ
Φιλιππουπολίτης.

3) стр. 64—78 Τα θαύματα τοῦ προφήτου Μωϋσέως.

Τὸν Μωϋσῆν τὸν ἔχασα... εἰσέτι τὴν ἐνδόμησιν.

4) Τα же записи, вторично.

5) стр. 79—94 Περί τῆς ἁγίας ἡμῶν πίστεως· φυγὴ καὶ
ὁ Χαρίτων.

Ψ. Δὲν εἶναι ἕνας ὁ θεός;

Χ. Ἐγὼ ἔζη πιστεύω...

6) стр. 95—139 история задуманнаго патриархоῦ Αλεξανδριέσκυμъ Киπριανοῦ мъ соединенія патриархиῦ сь Синайскымъ монастыремъ, сь присоединеніемъ документовъ.

7) стр. 141—149 Ἡ κατὰ καιροῦ συμφωνία γινομένη ἀναμεταξὺ νέου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν πατέρων ἐν ἔτει 1750.

Κόριλλος. Ἡ μὲν ἀταξία...

8) стр. 151—175 δέλω ο м-рѣ, называемомъ Iерусалиμъ εἰς τὰ κατὰ τὴν Λιβανίαν μέρη ἐγγὺς τοῦ χωρίου Διαυλίας сь документами 1780—1781 гг.

9) стр. 176—179 Ἑρμηνεία περὶ ἑξομολογήσεως πανοῦ ὠφέλιμος εἰς κάθε ἄνθρωπον εἰς κοσμικοὺς τε εἰς ἱερωμένους καὶ

μοναχοῦς πῶς ὀή πρέπει ἐξομολογεῖσθαι κάθε ἄνθρωπον. Γερασίμου ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγγέλου Σιναΐτου Φιλιππουπόλεως.

Ὁ πανοικτήρμων καὶ . . .

10) стр. 180—182 Προσευχὴ μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν καὶ συγχώρησιν τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς.

Ἦξεύρω κόριέ μου . . .

11) стр. 183—184 Διαθήκη 1782 г. 20 дек. съ подписанием: Ὁ γράφας Γερασίμος . . . ὁ ἐκ Φιλιππουπόλεως.

12) стр. 185—186 Ἑρμηνεῖα какъ поминать иереевъ и мѣрянь.

№ 2081.

Бум., XVIII вѣка, 16^о.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως ποίημα Ἰωάννου Κοουκουζέλου.

№ 2082.

Бум., XVIII вѣка 8^о.

Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν.

№ 2083.

Бум., 1644 года, 16^о.

Ἀρχὴ τῶν θεῶ ἀγίῳ τῶν κεκραγαρίων καὶ ἀναστασίμων τῆς δικταίχου καθὼς γράφονται καὶ ψάλλοντα: παρὰ κύρ Δημητρίου τοῦ Ταμία καὶ πρωτοφάτου τοῦ Χάνδακος Κρήτης ἀχμῶ. Το παρὸν ἐστὶ δικταίχον.

№ 2084.

Бум., XVIII вѣка, 8^о.

Собранныя въ одинъ переплетъ проповѣди, въ цѣломъ—
παρακλήσεις, повидимому, черновики чьѣ-то.

№ 2085.

Бум., 1801 года, 8^о. изъ книги П. Гротеани (ср.

Ἀνθολογία σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχουσα τὴν τάξιν τοῦ ἑσπε-
ρινοῦ ἀπὸ στίχου [καί] αἴων συντεθεῖσα] δὲ παρὰ διαφόρων ποι-
ητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων, τὰ νῦν δὲ μεταγραφείσα παρὰ κάμοῦ
Ἀποστόλου τοῦπίπλου Κώνστα Χίου ἐν ἔτει σωτηρίῳ
αὐτῷ κατὰ μῆνα ἰούλιον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν Ὑψωραθία.
δ' ἐξόδων τοῦ κῆρ Σκουλή Μπογιανζή ἐκ τῷ Γενή Καπι-
πο есть и на разная другия слагъкия.

№ 2086.

Бум., 1805 года, 16°.

Εἰρημολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ κατ' ὄψος σύντομον περιέχων πάντας
τοὺς εἰρημούς τῶν τε δεσποτικῶν καὶ τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ
θλου τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἐστὶ δὲ καὶ πάντα τὰ προσόμοια τῶν μηναιῶν
καὶ ἄλλα τινὰ ἀναγκαιότατα εἰς τοὺς θέλοντας μαθεῖν τὴν τάξιν
τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, συντεθῆ δὲ παρὰ κῆρ Πέτρου
πρωτοφάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Βυζαν-
τίου καὶ μετεγράφη ἐκ τοῦ πρωτοτύπου παρ' ἐμοῦ τοῦ ἰδίου
Ἀποστόλου Κώνστα Χίου ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐτῷ κατὰ
μῆνα μάρτιον ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Κερπιτζ χάνη λεγό-
μενον.

№ 2087.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 8°.

1) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν στιχηρῶν τοῦ θλου ἐνιαυτοῦ
ποιηθέντα παρὰ διαφόρων ποιητῶν, ἐκαλλωπίσθη δὲ παρὰ κυρίου
Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη. ὕστερον δὲ τὸ ἀναπολειφθὲν
στιχηρῶν ἅτινα οὐκ ἐκαλλωπίσθησαν παρὰ τοῦ κυρίου Κουκου-
ζέλη, ἐκαλλωπίσθησαν δὲ νῦν παρὰ τοῦ κυρίου Μανουήλ
τοῦ Χρυσάφου καὶ μαίστορος.

2) Приспева:

Τὸ παρὸν μουσικὸν βιβλίον εἶναι κτῆμα τῆς ἱερᾶς μο-
νῆς τοῦ Σινᾶ. Π. Γρετσάνης. 1893.

№ 2088.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 8°.

Εἰρημολόγιον συντεθὲν κατὰ τὸ ὕψος τῆς τοῦ Χριστοῦ μετὰ-
 λης ἐκκλησίας παρὰ τοῦ Λαμπαδαρίου κυρίου Πέτρου τοῦ
 Πελοποννησίου.

№ 2089 (517).

№ 2090.

Пергам., XI вѣка, тетради а'—ма.

Евангеліе-апракосъ съ красными заставками.

№ 2091.

Бум., XIX вѣка, 16°.

Δοξαστικά τοῦ ἑσπερινοῦ ἀπὸ στίχου τε καὶ αἰνῶν τοῦ ὄλου
 ἑνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἑορταζο-
 μένων ἁγίων ἅτινα συνετέθησαν παρὰ κυρ Γερμανοῦ ἀρχιε-
 ρέως Νέων Πατρῶν.

№ 2092.

Бум., XVIII вѣка, 16°; безъ начала и безъ конца.

Ирмологій.

№ 2093.

Бум., XVII вѣка, (до 1634 года), 16°. На корешкѣ:
 Επιστολάριον. Начала нѣтъ.

Впереди идетъ трактатъ о 40 видахъ писемъ.

Есть приписки годовъ ζρμβ', ζρμδ', αχοη'.

№ 2094.

Бум., XVII вѣка (до 1631 года), f°.

1) Ἀρχὴ συν θεῷ ἁγίῳ. Αἱ μαργαρίται τοῦ ἐν ἁγίοις πα-
 τρός ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Χρυσοστόμου.

Λόγος α'. Πρὸς τὸν ἐπιχειροῦντα ἐπιφυγεῖν τὴν ἰε-
 ρωσύνην ἀπολογητικός.

Ἔμοι μὲν πολλοί...

всего 52 слова съ указателемъ впереди и съ изображеніемъ св. Іоанна Златоуста.

2) Приписка:

1631 Ἰαννουαρίου 13.

Τοῦτο τὸ βιβλίον εἶχεν ὁ παπᾶς κυρ Νικηφόρος καὶ τὴν φέρειν εἰς τὸ μοναστήρι καὶ εἶναι τὸ μοναστηρίου, καὶ τὸ ἐπῆρεν γὰ τὸ διαβάσαι.

№ 2095.

Пергам., IX—X вѣка, (197×140; 132×92) безъ конца.

Ἐκλογαδὴν σὺν θεῷ τῶν συναξαρίων.

№ 2096.

Бум., XVI вѣка, разными почерками, (295×215) тетради α'—μς', затѣмъ α'—β' и еще около 4.

1) Служебная минея съ сентябри по декабрь.

2) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν ἀπορρήτων τοῦ ἁλοῦ ἐνιαυτοῦ ποιήμα κοροῦ Μάρκου.

гдѣ текстъ (т. е. тетради) перемѣшаны были, вѣроятно, уже въ оригиналѣ этой рукописи.

№ 2097.

Бум., XVIII вѣка, (336×230). На корешкѣ: οἰκομενικαὶ σύνοδοι.

1) Сборникъ Іакова: Βακτηρία τῶν ἀρχιερέων.

2) Запись:

Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς κάμου Ἱερεμίου ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ τὸ ἐπίκλην Μηλιταρᾶς, ἐκ τῆς κόμης Κρήτης καὶ Σιναΐτου. οἱ γεννήτορες Νικόλαος ἱερεὺς Ἀΐκατερίνης πρεσβυτέρως.

№ 2098.

Бум., разными почерками, 1495 года, (324×210), въ два столбца по 25 строкъ.

1) Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίω, δικτάχως περιέχων τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τῶν ἤχων.

2) Записъ:

+ Θεοῦ ὁρῶν καὶ Θεοῦ ὁρώου πόνος: + ἐτελειώθη ἡ παρὸν δικταχοπαράκλητος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοῦ ὁρώου Μαθε[] ἐπὶ ἔτους 57 Ἰνδικτιῶνος β' ἐν μηνί ἰουλίῳ η'.

№ 2099.

Бум., XVIII вѣка, (221 × 157).

Δοξαστικά τοῦ ἑσπερινοῦ ἀπὸ στίχου τε καὶ αἰνῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἑορταζομένων ἁγίων, ἅτινα συνετέθησαν ἐκκλησιαστικῶς παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου Λαμπαραρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ Πελοποννησίου.

№ 2100.

Бум., 1760 года, (203 × 154).

1) Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν δοξαστικῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων. (in m. ρυκοῖ Π. Γριτσани: Δοξαστάριον Χρυσάφου τοῦ Νέου).

2) Прписека:

Τὸ παρὸν Δοξαστάριον ἐκ τοῦ Στιχηραρίου τοῦ περιέχοντος πάντα τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τὴν τάξιν ὑπὸ Χρυσάφου τοῦ Νέου καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. Εἶναι: κτήμα τῆς ἱερας μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδιστου ὄρους Σινᾶ. Παναγιώτης Γριτσάνης μουσικὸς ἐκ Ζακύνθου ἐσημείωσε 1892.

Εἶναι δὲ τοῦ παλαιοῦ συστήματος λίαν καθαρῶς γεγραμμένον.

3) Записъ:

Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ἀσματομεληρητόφθογγος βίβλος, λέγω ἀνθολογία τοῦ στιχηραρίου ἔτος κατὰ τὸ σωτή-

ριον ἀφ' ἑν μῆνι πύργωστω α'. χεῖρ καμοῦ τοῦ ἐλα-
χίστου Πανναγιώτου παχα καὶ θυτοῦ, δ καὶ σακελ-
λίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας: οἱ μελιτροῦν-
τες ἐνταῦθα εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς συγγρα-
φέως ὅπως ρυθυεῖται τῶν δεινῶν ἅμα ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ
ἀλλήλων ἐντευσεως. καὶ ἥ τι ἐπιδιορθώσεως ἄξιον εὐ-
ρητε, διορθώσατε το δια τὸν κύριον καὶ ἔρωσθε.

№ 2101

Бум., 1478 года, тетради α'—σα' (291 × 212), въ два столбца.

1) Служебная мянея за 12 мѣсицеви (сентябрь — августъ.

2) (безъ заглавія):

Ἔτους ς'Π'πζ' ἰνδικτιῶνος ιβ'. ἡλίου κύκλος ιε'. σε-
λήνης κύκλος ιδ'. θεμελίον. . . Ἔτους ζ' ἰνδικτιῶνος ι'
ἡλίου κύκλος κη' ἡμέρα ς'. Τέλος τοῦ ἐβδόμου αἰ-
ῶνος.

3) Запись:

+ Ἐτελειώθη το παρὸν βιβλίον κατὰ μῆνα ἀπρίλλιον
τοῦ ς'Π'πς' ἔτους + γραφεν χειρὶ Ματθαίου τοῦ
εὐτελοῦς ἱερομονάχου τοῦ κατὰ κόσμον Τραπεζουιν-
τίου. τέλος τῷ δόντι τέρμα τῆς βίβλου θεῷ χάρις.

№ 2102.

Бум., XV вѣка, (312 × 212), въ два столбца по 31 строки.

Служебная мянея за октябрь.

№ 2103.

Бум., двумя писцами XV вѣка, (288 × 205), тетради α'—
κε', затѣмъ κβ'—κς' и еще нѣсколько; въ концѣ оторванъ
последній листъ.

Служебная мянея за январь, февраль и мартъ.

№ 2104.

Бум., XVIII—XIX вѣка, 8^о.

Сборникъ черновыхъ тетрадокъ, гдѣ образцы писемъ рвчей.

№ 2105.

Бум., XVII вѣка, 8^о, безъ начала.

1) Содержить, какъ гласить приписка П. Гритсани, Δοξαστάριον Χρυσάφου τοῦ Νέου λείπουσιν ὅμως τὰ τροπάρια Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου.

2) Приписка:

1667 μαῖου 13 τὸ ἐγόρασα δι' ἄσπρα []. Ἐποδοτὸ τὸ στιχηρὰρὶ ὑπάρχει Ἀντωνίου τάχα καὶ πρωτοφάλλτου Μελενίκου· μοναχὰ τρεῖς μῆνες δεκεμβρίου ἰαννουάριος φευρουάριος. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχέσθε ὅπερ ἐμοῦ.

3) Помѣтка Синайскаго архіеп. Пикифора отъ 1738 года о принадлежности книги Синайскому монастырю.

№ 2106.

Бум., 1544 года. тетради а'—лс' и 2 еще (332×232; 210×133) по 31 строкѣ.

1) Ἐκ τῶν κεφαλαιῶν τοῦ ἁγίου Ἰσυχίου πρεσβυτέρου καὶ καθηγουμένου μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς βάτου ἁγερ ἔγραψε πρὸς Θεόδωρον κεφάλαια κδ' κατὰ ἀλφάβητον.

α'. Ἀθλητὴς οὕτως μοναχός...

κδ'. Περὶ μετοχῆς πνεύματος ἁγίου... θεότητος.

2) Ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου καὶ θεολόγου πρεσβυτέρου καὶ καθηγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου τῆς Ἐρυθροῦ, πίναξ ἐν κεφαλαίοις κδ'.

κεφάλαιον. Τὸ ἦ τοῦ Ἀδάμ παράβασις...

αφρ. α'. Κορημια. Ἄνθρωπος ὁ πρῶτος...

3) Τοῦ αὐτοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν πίναξ ἑτέρου βιβλίου λέγων αλ'.

α. Πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀπώλεσε...

а затѣмъ ѿ самыя

Τοῦ αὐτοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν λόγος λγ'.

4) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης θεωρία τις Ιατρικωτέρα περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων.

Ἄλλα τὴν τοῦ σώματος ἡμῶν... ἀμήν.

5) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης λόγος περὶ κατηχήσεως.

Ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος ἀναγκαῖος... ἀμήν.

6) Ἐκ τοῦ ζ' λόγου τοῦ εἰς τοῦ προφήτην Ἡσαΐαν ἐπιγνητικοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ὅτι ἐκπλύνει κύριος τὸν ῥύπον... καθαρίζεσθαι τὸ αἷμα λέγεται.

7) Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀρμόνιον περὶ τοῦ τί (τὸ) τῶν χριστιανῶν ὄνομα.

Ὅπερ ποιῶσι πρὸς τοὺς κρατοῦντας... ἡμῖν καταθύμιον.

8) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου περὶ ἀλλοιώσεως ψυχῆς καὶ σώματος τῶν ἐξ ἀέρων, τῶν ἐκ στοιχείων, τῶν ἐκ βρωμάτων καὶ τῶν ἐκ δαυμόνων ἐπιγενομένων ἡμῖν.

Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ὀφείλει ὁ μοναχὸς... ἀμήν.

9) Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων λόγος ἠκριβωμένος περὶ τὰς βασιλείας τῶν ἐθνῶν.

Ἰστέον ὅτι ἐξεληθόντες ὅτε Ἀδάμ... οὗτοι εἰσὶν καὶ βασιλεῖς οὓς ἐπάταξεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς.

съ помѣткою писана: ἀτελείωτον ἐναπελείφθη.

10) Заповѣи:

+ Ἡ βίβλος ἦδε τοῖς ἐρῶσι τὴν τρίβον,

σωτηρίας ὄνειρα ἅπασι πέλει·

σκότος λύει γὰρ πᾶν τὸ τοῦ ἀντιπάλου,

ὃ φέρουσα ἡμᾶρ Χριστὸν ὑπὲρ ἅλιον·

ἄγε: πρὸς οὐράνιον οἶκον ἀνέρας,

τοὺς ἀσχολουμένους αἰεὶ τῷ τῷ ὁσμίῃ: ποῶν·

θεοῦ δὲ τοίνυν δούλος αἰνεῖσθαι μέγα.
 δε ἀρετῆς ταύτην γε φιλήσας ἄγαν,
 πόνῳ Ἰωάννου τὲ μισθῷ δ' ἰκανῷ,
 10 αὐτὴν ἐκαινούργησεν ὡς ἐεῖδεται·
 ὅσοι γένοισθε τῆσδε εἰσωποὶ βιβλίου,
 εὐχεσθε τῷ γράψαντι· εἴπου ἤμβροτεν·
 πεντακοσιοστῷ χιλιοστῷ ἅμα
 τεσσαρακοστῷ ἀπὸ Χριστοῦ πρὸς δ' ἔτι
 15 ἔτι τετάρτῳ νουνεχιῶνος τρίτῃ
 μηνὸς φθίνοντος τέρμα εἴληφεν φίλοι.
 + Ἐὰ τὰς πολλὰς ᾧ φίλε δέλτους βίβλους.
 τρύφα ἐκ μιᾶς τῆσδε τῶν ὕλων χαίρων
 θείαν γνώσιν ἀφθονον σωτηριώδη.
 20 πλούτῳ ρέοντι μὴ προστιθῆς καρδίαν.
 ἴδε θησαυρὸς οὐρανοπλουτοφόρος.
 ἐν ᾧ καρδίαν ἔχων ἵσχυλωμένην.
 οὐ κόσμον ὅλον ψυχοβλαβῆς κερδήσεις.
 ἀλλ' ἀζήμιον ψυχικὴν σωτηρίαν.
 25 τί σοι καὶ κόσμιον φίλτατε λυομένῳ.
 τί σοι καὶ βίου πολυταράχῳ τύρβῃ.
 ἴδου σοι βίβλος θησαυροπλουτοδότης.
 εὐρέ δι' αὐτῆς θεογνωσίας τρόπῳ
 τὸ πολλοῖς ποθοῦμενον τὴν σωτηρίαν
 30 καὶ βασιλείας οὐρανῶν εὐτυχίαν
 ἧς ὀλίγοι νήφοντες καταξιῶνται.
 + μόνιμον οὐδὲν τῆ θεοῦ κληρὸς μόνος.
 ᾧ τίς εὐχέσθων καὶ σοφός καὶ ὑψίνους
 ἀραμεῖν λαβέσθαι τῆσδε τῆς εὐτυχίας
 35 καὶ διαφυγεῖν στεναγμοὺς ἀπεραντοὺς.
 11) Ἐὰ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Πισυχίου πρεσβυτέρου
 καὶ καθηγουμένου μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς βάρτου
 πρὸς θεοδόουλαν ἐπιγραφῆ, περὶ νήφειας καὶ ἀρετῆς κεφα-
 λαίων, ἀρχὴ φωνισμοῦ ψυχῆς ἀληθινῆς ὑποθήκη, τὰ λεγόμενα
 ἀποφραγὰ καὶ εὐαγγέλιον, κεφαλαία β'.
 α'. Νήφει ἐστὶ μεθόλω...

- ρ'. Γίνεται τις κατάστασις... καταφθείρη.
 12) Записъ:
 + Μνήσθητι κύριε διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου ἐν
 τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τοῦ ἀναγίου καὶ παν-
 αθλίου δούλου σου Γρηγορίου ἱερομονάχου καὶ Χίου
 τοῦ ἔχοντος ἐξ ὠνήσεως τὸ πρωτότυπον ταύτης τῆς
 βίβλου. ἐξ ἀνατολῶν ἡλίου εὐρών αὐτὴν ἀίχμαλωτον
 εἰς χεῖρας ἀσεβῶν Ἰσραηλιτῶν ἐν οἴκῳ γυναικὸς τῶν
 ὑπ' αὐτῶν γήρας ἐν ἀχυρόνι μίγμα ὁμοῦ αὐτῆ καὶ τὰ
 ἄχαιρα· καὶ ἔτερα· πλείστα· τῶν βίβλων. ἐξ οὗ μὲ τὸ
 τηρικαῦτα καὶ κόνον εὐμεγέθης μὲ ἀίφινιδίως ἐδέξατο ἐν
 χώρα καλουμένη Λύγδα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς τῶν Ἐφε-
 σίων μητροπόλεως, ὄντα καὶ αὐτὰ ἐκ τῆς τρισαθλίου
 αἰχμητὰ καὶ δορυάλωτα Κωνσταντινουπόλεως.
 13) Приписка:
 Τῷ ἱερομονάχῳ Ἰαννουαρίου α' ἀνοίξεν τὸ μοναστήρι ὑπ'
 ἐμοῦ Ἰωάσαφ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῷ ἱερομονάχῳ Σεπτεμ-
 βρίου λ' ἐχειροτονήθηκα ἐπίσκοπος.

№ 2107.

Бум., XV вѣка. съ дополненіями недостающихъ листовъ
 рукою XVI вѣка, (213×155; 150×88) по 24 строки безъ
 конца.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ πεντηκοσταρίου, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς
 ἀγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς πρωτῆ καὶ καταλήγον μέρει καὶ τῆ
 κυριακῆ τῶν ἁγίων πάντων περιέχον ἀνελλιπῶς ἀπασαν ἀνα-
 λουθίαν.

№ 2108.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 16".

Собрание разныхъ тетрадокъ черновыхъ съ разнообраз-
 ными, но неинтересными содержаниями.

№ 2109.

Бум., 1847 года, 12".

1) Μιχαήλ Κριτοπούλου τοῦ Ἰμβρίου στίχοι εἰς τὸν θεῖον καὶ ἱερὸν Αὐγουστίνου, ὠδοκασύλλαβοι μὲν, ἄμετρον δέ.

Ὅστις ἔρωτα θεοῦ ἔσχεν ἐμφρόνως...

Καὶ θύρα ζωῆς πρὸς σωτηρίαν ἄγον.

2) Εὐχαὶ πάνυ θεολογικαὶ κατανοητικαὶ πρὸς θεῖον ἔρωτα θεωρητικαὶ τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

Εὐχὴ Α'. Τί ἂν εἴποι ἡ νόμφη...

BCFLX 36.

3) Εὐχὴ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν πάνυ κατανοητικὴ καὶ ἰκετήριος.

Εὐσπλαγχνε...

4) Εὐχὴ εἰς τὸ ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ πνεῦμα ἅγιον Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου.

Ἐλθέ ἡ εὐφρόσυτος...

5) Записи:

Τὸ παρὸν βιβλίον ἀντεγράφη ὑπὸ Παῖσιου μοναχοῦ Συναίτου ἐκ Πελοποννήσου ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει ἔτει ,αωμζ' οὗ ἡ χεὶρ ἔσται κόνις τὸ παρὸν δ' ἔσται ἐς αἰεὶ ἀλλ' οὐ κόνις.

№ 2110.

Бум., 1405 года, (219×136: 150×92) по 22 строки.

1) (заст.) Ἀρχὴ σὺν θεῷ. Τοπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας λάβρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα, αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίαις μοναῖς.

2) Записи:

+ Ὅρας θεατὰ ταύτην νυνὶ τὴν βίβλον, πλάτους κόπους σχεῖ εἰ πᾶν ταύτης ἐξεύρης. Συνεῖς ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ παντέτους ἡμέρας, καὶ καθ' ἑκάστην ἀρχῆς καὶ τέλους λῆγον. τύπος δ' ὑπάρχει συντεθη|μένος λίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας πάσης· συλλεγείς παρατινος τῶν μουσικῶν τε καὶ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις κῆρ Ἀνδρέου τοῦ καὶ Ἱεροσολυμίτου. πεπλήρωται δ' ἐν

ἔσσι· εἴ χιλίαις· σὺν ἑννακασίοις· τε τρισκαίδεκάτ[οις]·
 ἑνδικοτιῶνος ὁμοῦ τρισκαίδεκάτης· συνδρομῆ, ἐξῶθεν τε
 καὶ ἄλλα πάντα φιλευσεβεῖ [εἰρεῖ] ὄνομα] Μιχα-
 ἤλ τε οὐ καὶ τὸ παρώνυμον αὐτοῦ] [Μ]α[ρ]τ[ί]ν[ος]·
 γραφὴν χειρὶ πλήμονι καὶ ἀμαθῆ τε, Γεωργίῳ ὄνο-
 μα τάχα καὶ ἀναγνώστη, καὶ οἱ ἐντυγχάνοντας· ταύτη
 τῇ βιβλῷ εὐχεσθε τῷ γράψαντι καὶ μὴ ἀρσασθε. Χρι-
 στέ ὁ θεὸς καὶ τὸν γράψαντα καὶ τὸν κτησάμενον αὐ-
 τοῖς ἀναγινώσκουσιν σώσον ἐν ἡμέρα κρίσεως ἡμῶν
 ἀμήν ἀμήν.

3) Πίναξ περὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ἀπορήτων τῶν ἐσρτῶν
 τοῦ ἔλου ἐνιαυτοῦ.

перечень 90 главъ, соотвѣтствующий номѣническому имене
 тексту тѣхъ же 90 главъ.

№ 2111.

Бум., 1594 года, тетради α'—θ' (210×154: 120×
 75) по 11 строку.

1) Веѣ три литургии.

2) Записи:

Δόξα τῷ ἁγίῳ θεῷ ἡμῶν ἀμήν. ἐπὶ ἔτους ζρθ' ἑν-
 δικτιῶνος (цифры иѣтъ).

Зачеркнуто (замазано) черниломъ имя писца: + Λεων-
 τιος μοναχός.

№ 2112.

Бум., XVI—XVII вѣка, 16°.

1) Ποίημα τοῦ Χρυσάφης, ἀναποδισμὸς ἀπὸ τὸν νοερὸν
 Ἀδάμαντα, στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

2) Его же на 6 девабрия св. Николаю, на 21 ноября
 Введенію во храмъ.

3) На 12 девабрия св. Спиридону ποίημα κθρ Μι-
 νουήλ τοῦ Γουλιάρμου.

4) Ποίημα τοῦ Χρυσάφης на 13 ноября св. Іоанну
 Златоусту.

- 5) На Введение во храмъ 21 ноября ποιήμα κ̅ρ̅ Μανουήλ τοῦ Χρυσάφου, я его же на другіе праздники.
- 6) На 6 августа ποιήμα Γερασίμου ἱερομονάχου.
- 7) Θεοτόκιον ψαλλόμενον ὅπου βοῶσι ποιήμα κ̅ρ̅ Γεωργίου τοῦ Ααμπλαρίου.
- 8) Пряписка позднѣйшей рукой:
μητὶ ἀγούστου τ' εἰς τὴν ἁγίαν μεταμόρφωσιν ἀτιγερὸν ποιηθέν παρὰ Μανουήλ ἱερέως τοῦ Βουρνελά.

№ 2113.

Бум., XIII—XIV вѣка, тетради γ'—γγ' (190 × 135; 125 × 90), по 17 строкъ; въ особенно хорошемъ видѣ начальныя тетради. Рукопись безъ конца.

Служебная мишея за годъ, отъ которой сохранилась часть съ октября по 20-го февраля; обрывается на словахъ:
... τοῦ ἁγίου Λεοντίου ἐπισκόπου.

№ 2114.

Бум., XVIII вѣка, 16⁰. На корешкѣ: Οἱ κ̅δ' οἴχοι τῆς Θεοτόκου []τικοί. Рукопись безъ начала.

№ 2115.

Бум., XVIII вѣка, 4⁰.

Документы относительно Синайскаго м-ря Успенія Богородицы на Рымникѣ, въ подлинникѣ съ греческимъ переводомъ.

№ 2116.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 16⁰.

Нотная рукопись.

№ 2117.

Бум., XVII—XVIII вѣка, 16⁰, безъ начала.

Нотная рукопись.

№ 2118

Бум., XVIII вѣка, 16°.

Истинная рукопись.

№ 2119

Бум., XVII вѣка, 32°.

Истинная рукопись.

№ 2120

Бум., 1741 года, (210×150).

1) Νομοκάνονας τοῦ ἀγιωτάτου Ἰωάννου τοῦ Νηστείου τοῦ ὁ συναγμένα ἐκ πολλῶν διδασκαλῶν, ὁ ὁποῖος περιέχει τοὺς κανόνες τῶν ἀμαρτιῶν ἡμαρτησίων.

Περὶ πνευματικοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν αὐτὸν καὶ ἐργασθεῖν ἀνεμποδίστως τοὺς εἰς αὐτὸν ἐρχομένους.

Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Ὁ πνευματικὸς ὁποῦ δέχεται τοὺς λογισμοὺς...

безъ указателя и безъ нумераціи главъ.

2) Запись:

Τὸ παρὸν νόμιμον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ ἐλαχίστου ἱερομονάχου Εὐγενίου Συναΐτου καὶ ἐπὶ | αὐτὸ εἰς ἐξουσίαν τοῦ ἐν ἱερομονάχῳ κυρίου κυρ Θεοφίλου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ ἡμῶν αἰγυπτίου κατὰ τὸ ἔτος ἀπὸ τῆς σωτηριώδους σαρκώσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αἴμα' ἐν μηνὶ ὀκτωβρίου.

3) Запись (та же ?) по арабски.

№ 2121.

Бум., 1846 года, 32°.

1) Акаѳисты Иисусу Христу и Богородицѣ.

2) Каноны въ честь ихъ.

3) Выписки правоучительнаго содержания.

4) Запись:

Τὸ παρὸν βιβλιαράκιον ὑπάρχει πόντημα ἐμοῦ τοῦ ἐν

ἐλαχίστοις ἱερομονάχοις ἐλαχιστωτάτου Ἀγαθαγγε-
λου ἱερομονάχου, τοῦ καταγομένου ἐκ τῆς ἐπαρχίας
τοῦ Ἰωαννίνων καὶ ἐγράφη ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ τῆς
Ἱερουσαλήμ ἐν ἔτει 1846 φεβρου. 16.

№ 2122.

Byz. XVII вѣка. л. л. 161 (215 × 160) (прежнiй № 1193).

1) (загг.) 1^b—71^b Διήγησις θαυμαστῆ τοῦ λεγομένου Συνα-
κτικὰ τοῦ φιλοσόφου μεταγλωττισθεὶς ἀπὸ ἀράπικην γλῶσσαν εἰς
τὴν ῥωμαϊκὴν.

Διήγησις φιλοσοφικῆς συγγραφείσα παρ' ἡμῶν περὶ τῆς Περ-
σίας τοῦ βασιλέως Κύρου καὶ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ δι-
δασκάλου αὐτοῦ Συντίπια καὶ περὶ τῶν ζ' φιλοσόφων τοῦ βασι-
λέως καὶ περὶ μιᾶς γυναικὸς ἀναισχόντης καὶ κακοβούλης, καὶ
πῶς ἐκατάβαλε τοῦ βασιλέως τὸν υἱὸν πρὸς τὸν πατέρα του διὰ
τὴν θανάτωσιν ἔσσοντας νὰ εἶναι πόρνης καὶ μοιχαλῆς. Ταύ-
την τὴν ἱστορίαν τὴν ἐδιηγήθηκεν κάποιος Μουρσος Πέρσης
πρὸς ἀφέλειαν ἐκείνων ὅπου τὴν ἀναγινώσκουν.

Ἦν τις βασιλεὺς τὸν παλαιὸν καιρὸν. . .

(ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΕΚΕΤΑ).

2) л. 72^a—75^a Περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς βασιλευούσης τῶν
Κόλων.

Ὁ δὲ σουλτάν Μεεμέτης ὡσάν ἀπέθανεν ὁ πατέ-
ρας του. . . ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ σουλτάν Μπαγιαζήτης.
τέλος.

3) л. 75^b—83^b Προσκυνητάρων συν θεῶ ἀγίων περιέχον
πῶς τὴν διήγησιν τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἐκεῖθι κατὰ τὴν θέαν σου προαίρεσιν. . . βασιλεῖς.

4) л. 83^b—89^b Ἦν ἔτει ἀγλῶ. Ἰρμῆ.

Μετ' ἀπριλίῳ εἰς τὰς 25^η ἔκαμαν οἱ χριστιανοὶ τὴν
πέτραν τους εἰς τὰς 17^η . . . σφαλλόμενοι.

5) ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

Ἐπιπέσθη τὸ παρὸν διὰ ἑμοῦ βάλτωος ἰσραῖλ. ἐν
ἔτει ἀγλῶ. Ἰρμῆ.

5) J. 91^b—92^a Περὶ ποῖες ἡμέραις εἶναι καλαῖς τῆς σελήνης διὰ τὴν φλεγματισμῶς.

6) J. 92^b—126^a Φυσιολόγος ἐξηγητικός.

Περὶ ἀετοῦ. Ὁ ἀετός εἶναι βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ πετοῦ-
μενα...

съ записью: τέλος τοῦ φυσιολόγου.

7) J. 126^b—128^b. Διήγησις ὠραισιώτης καὶ ὠφελιμῶς εἰς τοὺς κρασσοπατέρας ὅπου καθίζουσι ἐν κρασὶ πρὶ τὴν γαράτῃ ἡμέρα.

Ὁ μεθύστης ἐξόπνισεν τρίβει τοὺς ὀφθαλμούς... παρὰ πάντα.

8) J. 129^a—152^b Διήγησις περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου διὰ τὴν Σεμιράμην περὶ ἀγάπης καὶ πῶς ἔβαλεν τὸ κεφάλη του διὰ τὴν ἐκείνην ἵνα τὴν πάρῃ καὶ ἐπῆρεν τὴν καὶ ἔγινε καὶ βασιλεὺς.

Ἰδουσε πάλαι ἵνα σε πῶ μῦθον περὶ ἀγάπης...

съ записью: τέλος τῆς διήγησις βασίλισσα Συρίας καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

9) J. 153^b—161^b Ρητολόγιον θαυμαστόν.

съ табуличкой нумеровъ и затѣмъ отвѣты:

κεφ. α'. Καλόν.

Πάντα ἄγγελος κυρίου παρεστέκεται σε ἀνθρώπε καί...

(κεφ.) β'. Κακόν.

Τὸ πρᾶγμα ὅπου ἐρωτᾷς ἀνθρώπε ἐπιβούλιον ἔχει...

последняя глава:

γ'. Καλόν.

Τὸ πρᾶγμα οὗ ἐπιρωτᾷς ἀνθρώπε ἐστὶν ὡσπερ ὁ ἥλιος λάμπει... χάριν μεγάλην.

Τέλος καὶ τῷ θεῷ ὁσαῦτα.

Порядокъ листовъ въ концѣ: 153. 161. 160. 154—
157; остальные пустые.

№ 2123 (17).

№ 2124 (534).

№ 2125 (70).

№ 2126.

Бум., XVIII вѣка, 4^о.

- 1) Греческая грамматика (безъ начала).
- 2) Греческая грамматика съ переводомъ на арабскій языкъ.

3) Приписки:

а) Το παρὸν βιβλίον ὑπάρχει καμῶς Χριστοφῶρου Ἱερομονάχου.

б) Ἐκ τῶν τοῦ Παρθενίου μοναχοῦ Συναίτου Σμυρναίου.

№ 2127 (503).

№ 2128.

Бум., 1382 года, тетради β'—λε' (206 × 136); пропали все лл. отъ тетр. α' и 4 лл. отъ тетр. ιβ'. На корешкѣ: Μερικοί βίβλι ἀγίων τινῶν τοῦ ὀκτωβρίου μηνός.

1) Октябрьская мнесь.

2) Запись:

Δόξα σοι ὁ θεὸς ὁ διδούς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἀμὴν. Μηνὶ ὀκτωβρίῳ εἰκάδα δευτέρα ἔτος ρωγᾶ. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Βασιλείου τοῦ τλήμονος θύτου.

(на полѣ рукоѣ. вѣроятно, Порфирія: = 1373).

№ 2129.

Бум., 1709 года, 1^о.

1) Собрание разныхъ словъ, причемъ авторы новѣйшие (Герасимъ Влăхосъ; Нектарій, патріархъ Іерусалимскій & Крѣт. и другіе).

2) Запись:

Οἱ ἀναγιγνωσκόντες μεμνησθε τοῦ γραφάντος τὴν βίβλον ταύτην κατὰ τὸ 1709.

№ 2130.

Бум., XVI вѣка. (140×100; 92×65) по 19 строки.
безъ начала и безъ конца.

Псалтырь со словъ:

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ράβδῳ αἰδηρά...

псалма II, а кончается

Ὁρκὸν ὃν ᾤμωσε πρὸς Ἀβραάμ... χειρὸς τῶν εὐθρῶν ἡμῶν.

вѣсни Захаріи.

№ 2131.

Бум., разными почерками XVII вѣка, стр. 457 (205×152). 1 л. прилепленъ къ переплету и на оборотѣ его есть рукою писца пинаξ τοῦ παρόντος βιβλίου.

1) стр. 1—36 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ εὐρεθέντος ἀπὸ εἰκοσι μιλίων τοῦ παραδείσου.

Παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ μοναχοὶ Θεόφιλο καὶ Σέργιος καὶ Εὐγένιος...

2) стр. 37—82 Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυριδωνος ἐπισκόπου Τριμιθούτου.

Ὁ ἅγιος καὶ μέγας Σπυριδων πατρίδα μὲν εἶχε τὸ νησί τῆς Κύπρου... ἀμήν.

3) стр. 83—94 Ἐνθύμησις σύντομος ἐκ τοῦ βίου καὶ πολιτείας τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Οὗτος εἶχε πατρίδα τὴν Καππαδοκία... ἀμήν.

4) стр. 95—102 Δίησις μοναχοῦ πινος πάνω ὠφέλιμος.

Μοναχὸς τις διήθη κελλίον ὅτε ἐπῆγεν ποτὲ εἰς τὸν ἀγιώτατον Θεόδωρον τὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας...

5) стр. 103—113 Ἐκ τοῦ γερωνικοῦ.

6) στρ. 115—131 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ἦτον τις ἄνθρωπος... ἀμήν.

7) στρ. 133—160 Κῆρ Θεοφάνους μοναχοῦ καὶ ῥήτορος διδασκαλία πρὸς πᾶσαν ὀρθόδοξον χριστιανὸν περὶ φράσεως εἰς τὰ δώδεκα ἀρθρα ἡγουν κεφάλαια τῆς πίστεως.

Πρέπει τὸν χριστιανὸν νὰ πιστεύη... χριστιανοί.

8) στρ. 161—165 Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνος.

Λέγεται καὶ διὰ ταύτην τὴν ἁγίαν... ἀμήν.

9) στρ. 175—176 Τοῦ ἁγίου Σπυριδῶνος τὰ θαύματα.

только перечисление чудесъ.

10) στρ. 177—209 Μὴν δεκέβριος α'. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Οἱ τὸν τόπον τῆς Παφλαγονίας εἶναι χωρίον ὀνομαζόμενον Ἄμνια... ἀμήν.

11) στρ. 210—265 Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας μεταφρασθεῖς εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν παρὰ Ἰγνατίου ἱερομονάχου τινὸς ἐλαχίστου.

Ἄλλο δὲν εἶναι ποθεινότερον... ἀμήν.

12) στρ. 266—319 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Οὗτος ὁ μέγας πατήρ ἡμῶν... ἀμήν.

13) στρ. 320—329 Προσίμιον εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου συγγραφὴν ὑπὸ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον συνετέθη δὲ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν γλῶσσαν παρὰ τινος Σωφρονίου ἱερομονάχου.

Μεγα τίποτες εἶναι ἀγαπητοί μου... εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

14) στρ. 330—342 Περὶ ἀναξίου ἱερέως διήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν θειοτάτων βασιλέων Δέοντος

καὶ Ἀλεξάνδρου ἑνας ἀρχοντας εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀγόρασε ἕνα παιδί σκλαβόπουλον... ἀμήν.

15) στρ. 342—354 Διήγησις περὶ τινος ἱερέως πᾶν ὠφέλιμος ἀφορισμὸς ἀγγέλου καὶ ἱερέως.

Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπερ ἐμαρτύρησε ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος... ἀμήν.

16) στρ. 355—388 Διήγησις καὶ ὄπτασις ὠφέλιμος ὀρθόδοξου τινος Δημητρίου συγγραφεὶς παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου προτροπῆ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου αὐτοῦ κυροῦ Διονυσίου καὶ ῥήτορος. ἐτέθη δὲ εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ Λαυρεντίου ἱερομονάχου.

Ἀδελφοί καὶ πατέρες ἐλάτε νὰ ἀκούσατε...

17) στρ. 388—389 Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τῆς ἁγίας καὶ θείας λειτουργίας

Ὁ τῆς ἐν Βυζαντίῳ μεγάλης ἐκκλησίας μᾶλλον δὲ τοῦ κόσμου φωστήρ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος... καὶ μὴ καταφρονητάς.

18) 390—401 Διάχῃ περὶ ἐλεημοσύνης κατὰ πολλὰ ὠφέλιμος.

Μεγα τίποτες καὶ καλόν... εἰς τὴν Ἀλεξάνδρεια.

19) στρ. 402—409 Περὶ τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ Εὐαγριίου καὶ φιλοσόφου τῆς γενομένης παρὰ Συνεσίου ἐπισκόπου εἰς δοκιμήν.

Δι(η)γήσατο τις τῶν πατέρων ὅ(τι) ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἦτον ἕνας ἐπίσκοπος εἰς τῆς Κυρηνίας τὸ κάστρο Συνέσιος... ἀμήν.

20) στρ. 410—429 Περὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων μυστηρίων.

Ἐνας σπλαγχνικός καὶ γλυκὺς καὶ καλὸς γονῆς... ἀμήν.

21) στρ. 430—433 Διήγησις πᾶν ὠφέλιμος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φωτίου περὶ τῆς παναγίας ἡντινα συνεγράφητο ὁ ἅγιος Φιλήμων.

Δι(ηγ)ήσατο ἡμῖν ὁ ἅγιος Φώτιος ὁ ἐξ Ἰουδαίων
ἀσκητής... βοηθήσαι μοι.

22) στρ. 434—436. Περὶ ἱερέων θαυμαστὴ καθοδήγία.
Κάν τε ἱερεὺς κάν τε ἱερομόναχος κάν τε κοσμικὸς
κάμνη χρεῖα νὰ φάλη τὸν ἑσπερινόν του το ἀπόδει-
πνον... ὁ χριστιανὸς ἐκεῖνος.

23) στρ. 440—445 Περὶ τοῦ (μῆ) κρίνειν ἱερέαν ἂν καὶ
ἀμαρτωλὸς ἔστιν.

Λέγει [] τοῦτο ὁ θεῖος Χρυσόστομος...

24) στρ. 446—453 Γρηγορία Πισσεκαγο слово на
текстъ: οὗτος ἔστιν ὁ υἱὸς ἀγαπητὸς ἐν ᾧ ἐδόκησα.

25) στρ. 440—445 Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθνα-
νασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λόγοι διάφοροι κατὰ ἐρώ-
τησιν καὶ ἀπόκρισιν.

Ἐρώτησις. Πόθεν ἐπιγινώσκει ὁ ἄνθρωπος ὅτι ὄλως
ἐβαπτίσθη...

безъ конца.

№ 2132.

Пергам., XIV вѣка (220×152; 145×87) по 16 строкъ.

Δαβίδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

только въ 150 псалмовъ.

№ 2133.

Бум., 1575 года, (176×136; 125×75) по 14 строкъ.

1) л. 1^{a-b} Στίχοι πάνυ σοφώτατοι εἰς τὸν θεῖον Δαβίδ.

Ψαλτήριον τοῦτό ἐστι· τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

Ὅπερ ὠργάνωσε σοφῶς ὁ θαυμαστὸς ἐκεῖνος

Ὅσπερ προφήτης θαυμαστὸς ὁ ποιητὴς τῆς δέλτου.

2) л. 1^b—2^a Ἔτεροι στίχοι εἰς τὸ ψαλτήριον.

Τὴν ἀσματωδόφαλτσундѣтон βίβλον

Τὴν θεοβοςμόσμοψυχόσωστον θεῖαν πρῆδα

Προφητοτερπνόφδεγхтон ἔφρασε στόμα

Καὶ θεοχερουρμικοχαρτικὸν ψαλτήριον.

- 3) л. 2^ο—3^ο Στίχοι εἰς τὸν θεῖον Δαβὶδ.
Ἄκουε Δαβὶδ τοῦ παρ' ἡμῶν Ὀρφῆου

- 4) Впередѣ Псалтыри на л. 4^а записе:

Τοῦ βασιῶ καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σαββὰ τοῦ
ἡγιασμένου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ μεγάρις τολμήσαι καὶ
ἐδοιοῦναι αὐτὸ εἰσῆλθαι τῆς λαύρας ταύτης· ἀλλ' ἐσω-
θεν, εἰ τις ἐν κελλίῳ αἰνεῖ τὸν θεόν δι' αὐτοῦ, ἅς
εὐχεταὶ καὶ ὑπὲρ τοῦ γράψαντα κἀν ἅπασι τοῦ ἐπι-
αυτοῦ.

- 5) Сл. л. 4^б Псалтырь съ обычными иѣвенями.

- 6) Вл. концѣ Псалтыри другая записе:

+ Εἰς τὸ Μπουοντόνην ἀρχησα νὰ γράψω τὸ ψαλτήριον
εἰς ἔτος ἐπτακισχλιοστῶ καὶ ὀγδοκιστῶ τρίτῳ. ἦτον
χειμέριος καιρὸς μηνὶ φεβρουαρίῳ, καὶ πάλιν ἀφικόμε-
νοι θεοῦ κατ' εὐδοκίαν εἰς τὴν Σοφίαν ἐφιτάσαμεν ὀκτώ-
βριον τὸν μῆναν, κακεῖ ἀναπαυθῆκαμεν ἕως Χριστοῦ
γεννήσει, καὶ τότε ἀπογράφηκε καὶ τὸ λοιπὸν ψαλ-
τήριον, εἰς ἑννατην καὶ εἰκοστὴν μηνὸς τοῦ νοεμβρί-
ου, δευτέρα ἡμέραν τε σὺν τῇ ἑννάτῃ ὥρᾳ καὶ ταῦτα
τέλος ἐγένεν καὶ τῷ θεῷ χάρις.

+ οὐδεὶς ὁ γράφων καὶ οὐ παραγράφων, κύριος δια-
φυλάξει τοὺς γράφοντας καὶ τοὺς μὴ γράφοντας.

- 7) Εὐχαὶ τοῦ Χρυσσοστόμου, καὶ ὁ βουλόμενος σωθῆ-
ναι λεγέτω ταύτας τὰς ἰβ' ὥρας τῆς ἡμέρας.

№ 2134.

Вум., 1712 года, стран. 991 (230×172). На коре-
пкѣ: Φυσική.

- 1) Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλι-
λεως εἰς φιλοσοφίαν προδιόκησις.

- 2) Записе:

Παρὰ Ἠσαΐου Ἱερομονάχου 1712 κατὰ μῆνα ἀπρί-
λιον.

3) Помѣтка:

Καὶ τότε πρὸς τοὺς ἄλλοις Ἡσαΐου ἱεροδιακόνου Χρυσπολίτου.

№ 2135.

Бум., XV вѣка, (298×208; 213×140) вѣ два столбца по 28 строкъ.

1) Παρακλητική.

2) Записъ:

+ Αὕτη ἡ βιβλος ἐγράφη ἐν τόπῳ Γορτίνης ἐκ διαφορῶν ἀνδρῶν ἀναλώμασι δὲ ὠβολῶν κῦρ Γερασίου μου μοναχοῦ. ἀφιέρωσεν δὲ ταύτην ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας μονῆς τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου [] ἀ· ἅμα δὲ σὺν αὐτῇ καὶ ἀνωλογίῳ δυοῖν καὶ ταῦτ[] ὅπως ἔχει τὴν ταύτην δωρεὰν μνημόσηνον αἰώνιον [εἰς] τοὺς ἀγίους πατέρας τοὺς εὐρισκομένους πάντοτε ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τοῦ ἀγίου. ἀντιβολέει δὲ τοὺς λαχομένους νῦν, ὅπως γράψωσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ προθέσει διὰ τὸ μὴ ἀμνημονεῖν αὐτὸν ὅπως διὰ τῶν πρεσβειῶν πάντων τύχη ἀφέσεως τῶν αὐτοῦ ἀμπλακημάτων ἀμήν. καὶ ὁ γράψας. + εἴτις ἤθελεν ὑστορῆσαι ταύτην τὴν βίβλον ἐκ τῶν ἄνω εἰρημένον ναόν. νὰ ἔξει τὰς ἀράς τῶν ἀγίων ζ' οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ κατάκρισιν ὡσπερ τὸν παράνομον Ἰσὺδαν τὸν Ἰσχαριώτην λάβει. νὰ τρέμοι εἰς τὸν παρόντα κόσμον ὡσπερ τὸν Καῖν. νὰ λάβῃ τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν κρίσιν νὰ ἔξει ἀντίδικον τὸν ἅγιον ὡς ἱερόσυλος.

+ Ἐγραψεν Ἰωάννης ἀναγνώστης ὁ ἐκ τῆς νήσου Κῶου [] .

№ 2136.

Бум., 1777 года, (274×185).

1) Помѣканонъ съ

Πίστις τοῦ παρόντος νομίμου
впередѣ: въ 237 главахъ пишется:

χειρ. α'. Περὶ κριτοῦ...

Πρέπει τὸν κριτὴν...

2) Ζαηπερ:

Ἐτελειώθη τὸν παρὸν ἐν Συναίῳ τῷ ἁγίῳ μοναστη-
ρίῳ διὰ χειρὸς κάμῳ ἀμαθοῦς Ζαχαρίου ἱερομο-
νάχου κατὰ τοὺς ἀφοῦ μᾶλου πρώτη.

"Ὅσπερ ξένοι χαίροντες ἰδεῖν πατρίδα, καὶ οἱ θα-
λαττεύοντες ἰδεῖν λιμένα, καὶ οἱ πραγματεύοντες ἰδεῖν
τὸ κέρδος· καὶ οἱ ἀσθενεῦντες ἰδεῖν ὑγείαν, οὕτως καὶ
οἱ βίβλους γράφοντες ἰδεῖν τὸ τέλος, τέλος καὶ τῷ θεῷ
δόξα.

3) Πριπνεκα на первомъ листѣ:

Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ζαχαρίου πρωτοσυγγέλ-
λου τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ
αφοῦ.

№ 2137.

Бум., 1719 года, лл. 113 (220×168).

1) л. 1^а—65^в Κιταΐα δουλεύουσα ἦτοι βιβλίον περιέχον
τὸν πόλεμον ὅπου οἱ Τατάροι τῆς Μπογδόας ἐσύκωσαν κατὰ τῶν
Σίνων δηλαδὴ Κιταϊτῶν καὶ ἐκυρίευσαν ἅπαν τὸ βασίλειον αὐ-
τῶν, ἔτι καὶ τίνας ἔχουσι συνηθείας εἰς τοὺς πολέμους καὶ ὅποια
φορέματα ἐνδύονται, πρὸς τούτοις καὶ καθολικὴ περιγραφή τῶν
ἐν οἷς αὐτοὶ καὶ πάντες ἀπλῶς οἱ Τατάροι τόπων κατοικοῦσι καὶ
περὶ τῆς θρησκείας αὐτῶν τοῦ τε παρ' αὐτοῖς Δαλάη λάμα καὶ
περὶ τοῦ Γὼγ καὶ Μαγὼγ.

Τὸ παλαιότατον γένος τῶν Τατάρων εὑρίσκεται εἰς
τὴν Ἀσίαν... ἀμήν.

2) Ζαηπερ на л. 65^в:

Ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ μετοχίῳ τοῦ
ἁγίου Ἰωάννου κατὰ τὸ ἀψιθ' φεβρουαρίου ιγ' διὰ
χειρὸς Ἰωννικίου Μιτυληναίου καὶ Συναίτου.

Εἶδες ποτε αὐ τὸν τροχόν,
 τὰς πτερωτὰς ἃς ἔχει,
 πῶς ἄνω κάτω στρέφονται
 καὶ φέρονται κατόπιν,
 οὕτως ὁ κόσμος στρέφεται,
 καὶ τὰ καλὰ τὰ τούτου
 παρέρχονται, μαραινόνται,
 φεύγουσιν, οὐ κρατοῦνται
 δόξα καὶ πλοῦτος καὶ τιμή,
 ἰσχύς, ὑγεία, κάλλος.
 λοιπὸν ἐκεῖνος φρόνιμος
 ὁ μὴ ποθῶν τὸν κόσμον,
 ἀλλὰ δουλεύων τῷ θεῷ
 καὶ τῆς ψυχῆς φρονιζών.

3) л. 66^a—102^a Ἀποκρίσεις τῶν ἀνατολικῶν ὀρθοδόξων πρὸς τὰς ἀπὸ Βρετανίας ἀποσταλείσας ὑπὲρ ἐνώσεως καὶ ὁμονοίας μετὰ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας.

Προθέσεις. Ἐπειδὴ πάντες οἱ ὀρθόδοξοι... ἀμήν.

4) л. 103^a—109^b Ἀπόκρισις συνοδικῆ ἀποσταλείσα κατὰ τὸ χροβ' ἔτος τὸ σωτήριον τοῖς ἐν Βρεταννίᾳ φιλέλλησιν ἐρωτήσασιν ὅπως φρονεῖ ἡ ἀνατολικὴ τῶν ὀρθοδόξων Γραικῶν ἐκκλησία.

Οὐκ ἀνάξιον...

съ поднясями.

5) Съ л. 110^a идетъ произведение (безъ заглавія, безъ начала и безъ конца) со словъ:

Οἱ οὖν ἕτερα ἀντὶ τούτων ὀνόματα θέμενοι ἕτεροι δ' αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα τέχνη παραποιήσαντες...

обрывается словами:

... πάντας δὲ τούτους Ἡρόδοτός τέ φησιν καὶ ἡμεῖς ὀρωῦμεν κατεχομένους ὑπὸ νόσου πάντας δειλί-
 ας. οὗτοι γὰρ εἰσίν,

6) Приписка:

Κεῖμα Ἡσαίου ἀρχιμανδρίτου Χρυσσοπόλιτου.

№ 2138

Бум., XVII вѣка. (210×152).

1) Λειτουργία εν. Ιωάννα Βλαστούρα.

2) Πριπισκα:

+ Ἡ θεία λειτουργία ἀφιερώθηεν εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς Αἰγύπτου καὶ ὁ ξενώσας αὐτὴν ἐστὶ ἀσυχώρητος καὶ ἀφορισμένος ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος. Ἰωάννα φ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ.

№ 2139.

Бум., разными почерками XVIII вѣка (1771 год?), (212×160). Есть арабская нумерация страниц.

1) 1^{a-b} Φυσιολογικὸν διὰ νὰ ἐγνωρίζῃ τινὰς τὸν κάθε ἄνθρωπον.

Ὅποιος ἔχει σημάδι εἰς τὰ χεῖλη εἶναι ψεύστης, οὔτε ὅλοι οἱ φαλακροὶ οὔτε ὅλοι οἱ σπανοὶ εἶναι φρόνιμοι.

2) 1^b—2^a Περί ἐλαίας ὅπου ἔχει ὁ ἄνθρωπος εἰς κάθε τοῦ μέλος τί σημαίνει.

3) 1. 2^{a-b}—3^a Περί τῶν 13' ζωδίων. . .

4) Περί τῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν ἡμερῶν τῶν 13' μηνῶν καὶ τῆς σελήνης.

5) Περί βροντῆς τοῦ κάθε μηνὸς εἰς ὅποιαν ἡμέραν τύχει τί δηλοῖ.

6) Περί σεισμοῦ ὅταν γίνεται εἰς τὸν μῆνα ἢ ἡμέραν ἢ νύκτα τί δηλοῖ.

7) Περί τῆς βασιλείας τῶν 13' ζωδίων. . .

8) Φανέρωσις τοῦ ἡλίου πότε εἰσέρχεται εἰς τὸ κάθε ζωδίων καὶ εἰς τὰς πόσας τοῦ μηνὸς καὶ τί μέλλει γενέσθαι.

9) Περί τοῦ πότε νὰ πτέρουνται τὰ παρῖα.

10) Καλαντάριον παντοτινόν.

11) Τοῦ σοφωτάτου Γαληναῦ διατάξας ἀκριβοῦς περὶ τῶν 8' στοιχείων τοῦ χρόνου καὶ περὶ καταστάσεως υγείας ἀνθρώπου καὶ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ.

12) Ὡφθη μοι τὸ παρὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀφνε' κατὰ μέγα ἀπρίλλιον χειρόγραφον καὶ ἀντεγράφη εὐθύς, ἐμοί δὲ σταλὲν ἐν ἐνεστῶτι ἔτει ἤτοι τῷ ἀφνο' τὸν ἰούλιον. Ὅπτασία Ἱερωνόμου.

Προφητεία Ἱερωνόμου Ἀγαθαγγέλου συγγραφεῖσα ἐν Μεσίμῃ τῆς Σικελίας, κατὰ τὸ χρυσῶν ἔτος ὡς ἐκ θεοῦ ἀπὸ ἀπεκαλύφθη ἤτις ὕστερον ἐν Μεδιολάνῳ τῷ ἀφνε' ἐδόθη εἰς φῶς παρὰ τοῦ ἀιδεσιμωτάτου πατρὸς καὶ ἱερομονάχου τῆς τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου τάξεως Ἰακώβου τοῦ Παλαιῶτου ἐρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου καὶ χωρεπισκόπου Θεοκλήτου τοῦ καὶ πολυειδοῦς ταπεινοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ χωρεπισκόπου Παλιανῆς καὶ Βαρδάρων καὶ μὴν καὶ τῆς ἐν Λεψία ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐπόπτου τε καὶ συνηγόρου. ἀφν'.

Ἐγὼ ὁ ἀδελφὸς Ἱερωνόμος...

№ 2140.

Бум., XVII вѣка, (202×147).

1) Литургія св. Іоанна Златоуста.

2) Записъ переплетчика 1688 года:

Μέμνησθε τοίνυν ἀδελφοί ὅσοι ἱεουργεῖτε

Ἐνδὸν τῆς βάρου τῆς σεπτῆς καὶ δέσιν ποιῆτε

Ἐπερ ἐμοῦ τοῦ δέσαντος αὐτὴν τὴν λειτουργίαν.

Ὅπως ῥυσθεὶς ἐκ τῶν δεινῶν εὐρήσω σωτηρίαν.

Νίκηφόρου τὸ ὄνομα καὶ ἱερομονάχου

Καὶ Ἰγνατίου μοναχοῦ, ἡ αἰτία γὰρ ἦν αὐτοῦ.

σωτήριον ἔτος 1689 μαρτίου 15.

№ 2141.

Бум., XVII вѣка, (142×105).

Ἦμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυχτικόν... ἐκλογὴ
καὶ τριπλῆς Ἐπιγραφῆς μοναχοῦ.

№ 2142.

Пергам. свитокъ, XII—XIII вѣка, безъ начала.
Литургія св. Іоанна Златоуста.

№ 2143.

Пергам. свитокъ, XIV—XV вѣка, безъ конца.
Литургія св. Іоанна Златоуста.

№ 2144.

Пергам. свитокъ, XI вѣка, безъ начала.
Литургія св. Іоанна Златоуста греко-арабская.

№ 2145.

Бум. свитокъ, XIV вѣка, безъ начала и безъ конца.
Литургія св. Іоанна Златоуста.

№ 2146.

Пергам., XIII вѣка, (98×65; 65×37) по 19 строкъ.
Тетрадка изъ службы св. Екатерины. Не принадле-
жить ли къ № 660 (254)?

№ 2147.

Пергам., унциальн. IX вѣка, только 6 лл. отъ тетради β
(231×165; 168×138).

1) Конецъ тронаря.

2) Κανὼν Ἀγαθαγγέλου ἀρχιεπισκόπου Δαμασκού, φθῆ
α' ἤχος α'. Σὺς ἡ τροπαιῶχος δεξιὰ.

Τὴν τοῦ θείου πνεύματος πηγὴν...

3) Τροπάρια τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου εἰς τὸ κύριε ἐκέ-
κρατα ἤχος πλαγ. δ'.

Ἡ χρηστόνυφος μαρτυρομήτωρ...

безъ конца.

№ 2148.

Бум., XV—XVI вѣка, 1^о, въ два столбца по 34 строки.
Служебная мисля за сентябрь—февраль, но обрывается
на началъ февраля.

№ 2149.

Бум., 1701 года.

1) Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Σχο-
λαρίου· οἱ υπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονοκτίου ψαλμοί,
ἐτέθησαν ἐνταῦθα τῶν εὐχῶν μόνων ἐκλεγεῖσῶν.

2) Запись:

1701 μαρτίου 16, ἐτελιόθη τὸ παρὼν διὰ χειρὸς κα-
μοῦ ζήτηλοῦς Ἀθανασίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ χώ-
ρας Ναούσσης τάχα καὶ Σιναΐτου.

3) Приниска:

1701 ἐκ τῶν τοῦ Κυρίλλου ἀρχιμανδρίτου Κυ-
πραίῳ Σιναΐτου καὶ δικαίου.

№ 2150.

Пергам., XII вѣка, лл. 7 (155×110; 125—90).

Отрывок греческой литургии св. Иоанна Златоуста, написанный латинскими буквами. Печатаю здѣсь текстъ въ полномъ видѣ ¹⁾ съ соблюденіемъ всѣхъ особенностей письма. Въ угловатыхъ скобкахъ () добавляю то, что шиломъ пропущено. Въ прямыхъ скобкахъ прибавляю оборванные или стершіяся въ текстѣ мѣста и раскрытыя сокращенія. Рядомъ къ столбцѣ воспроизвожу соответствующій греческій текстъ и въ примѣчаніяхъ помѣщаю правильныя чтенія для облегченія пониманія текста.

Текстъ сохранился, начиная съ перваго антифона (передъ
какимъ слѣдуетъ:

¹⁾ Отрывокъ св. Фила, напечатанъ мною въ Изв. Имп. Акад. Наукъ 1900 г., стр. 122—123; но въ поспѣлку на Синай 1911 г. удалось найти еще одну и сохранивъ угловатые шрифты.

α. 1^ο Agathon to exomolo
giste to k[iri]jo. ke spallin
to onomati ssu. ipsiste
tes pre(s)uies tis theoto
eu soter soston imas :
Agathon
Tu anagelin tu proi
tu cleos su. ke tin ali
thian su. eata nicta
tes presbies tis theo
tocu sot[er] soston imas :
Oti eufthis k[iri]jos o
theos imon ke uk este
adikia en abto.
tes presbies tis

π. 1 doxa patri ke io
ke agio pneumati
ke nin ke ai ke is t[us]
eonas ton eonon am[in] :
tes presbies tis theo(το)
eu soter soston imas
Eti ke eti en irini
tu k[iri]ju deithome :

π. 2^ο K[iri]je o theos imon
soston ton laon
su ke eblogison
tin elironomian
su to pliroma
tis eclisias su en iri
ni diafylaxon
agiason tus
agapontas

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολο-
γεῖσθαι ¹⁾ τῷ κ[υ]ρίῳ καὶ σπᾶλλειν ²⁾
τῷ ὀνόματι σου ἑψίστα·
ταῖς πρε(σ)βείαις τῆς θεοτό-
κου σωτέρω σωσον ἡμᾶς :

Ἀγαθὸν
τοῦ ³⁾ ἀνα(γ)γέλλ(λ)ειν τοῦ ⁴⁾ πρωῖ
τοῦ ³⁾ ἑλεός σου καὶ τὴν ἀλή-
θειάν σου κατὰ νύκτα.
10 ταῖς πρεσβείαις τῆς θεο-
τόκου σω[τερ] σωσον ἡμᾶς :
Ὅτι εὐφθῆς ⁴⁾ κ[υ]ρίως ὁ
θεός ἡμῶν καὶ οὐκ ἔσται
ἀδικία ἐν αὐτῷ

15 ταῖς πρεσβείαις τῆς
(θεοτόκου σωτέρω σωσον ἡμᾶς.

δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ
καὶ ἁγίῳ πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τ[ούς]
20 αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμ[ήν] :
ταῖς πρεσβείαις τῆς θεο(τό)-
κου σωτέρω σωσον ἡμᾶς.

Ἔτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ
τοῦ κ[υ]ρίου δεηθῶμε(ν) :

25 Κ[υ]ρίε ὁ θεός ἡμῶν.
σωσον τὸν λαόν
σου καὶ ἐβλόγησον
τὴν κληρονομίαν
σου· τὸ πλήρωμα
30 τῆς ἐ(κ)κλησίας σου ἐν εἰρή-
νῃ διαφύλαξον·
ἀγίασον τοὺς
ἀγαπῶντας

1) ἐξομολογεῖσθαι.

2) σπᾶλλειν.

3) πρωῖ.

4) εὐφθῆς.

tin euprepian
tu ieu su. si ab
tos antidoxason
ti theiki su
dinami. ke
mi e(g)catalipi[s]
imas o theos
tu(s) elpiontas
epi si:

τὴν εὐπρέπειαν
35 τοῦ οἴκου σου· σὺ ἀ-
τός ¹⁾ ἀντιδόξασον
τῇ θεϊκῇ σου
δυνάμει· καὶ
μὴ ἐ(γ)καταλίπη[ς]
40 ἡμᾶς ὁ θεός
τοῦ(ς) ἐλπίζοντα· ²⁾
ἐπὶ σοί·;

Ποετѣ проуека еѣдѣетѣ (А. З^ѣ пѣстоѣ):

<sup>1. 3^ѣ box d[il]-
con[il]</sup> Sofia orthi ipomen
<sup>box d[il]-
con[il]</sup> ex oli psychis ke ex olis tis
dianas ipomemen p[an]t[es]: 45
K[iri]je pantocrator o the
os ton pateron imon.
o plousios en elei ke agathos
^{box} en icirmis deometha su
epacuson.
O mi bulomelos ton tha
naton imon ton amar
tolon alla anamenon
tin epistrofin zoin ke
metanian deometha
Yp[er] tu archiepiscopu im[on]
abramio. tu timiu pres
biteriu us en xristjo dia

Σοφία ὀρθοί. Εἶπωμεν
ἐξ ὀλη(ς) ψυχῆς καὶ ἐξ ὀλης τῆς
διανοίας εἶπωμεμεν ³⁾ πάντ[ες]·
Κ[ύρι]ε παντοκράτωρ ὁ θε-
ὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθῶς
ἐν οἰκτιρμοῖς, θεόμελλά σου
50 ἐπίκουσον ⁴⁾.
Ὁ μὴ βουλόμελος ⁵⁾ τὸν θά-
νατον ἡμῶν τῶν ἀμαρ-
τωλῶν, ἀλλὰ ἀναμένων
τὴν ἐπιστροφῆν, ζωὴν καὶ
55 μετάνειαν θεόμελλε
Ἵπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
Ἀβραμίου, τοῦ τιμίου πρεσ-
βυτερίου, τῆς ἐν Χρ[ιστ]ῷ δια

Ποετѣ проуека еѣдѣетѣ:

1 * cratus nikis diamonis
irinis igias ke sotiri
ke ardiōn ke ton k[iri]jon
us theos imon epi
p[an]tos s[an]ctōgise ke ca

κράτους νίκης διαμονῆς
60 εἰρήνης ὑγείας καὶ σωτηρι-
ας πάντων καὶ τὸν κ[ύρι]ον
τὸν θεὸν ἡμῶν ἐπι
πάντων ἁγιασθήσεται καὶ κα-

¹⁾ ἀπόστασις
καὶ ἀπόστασις

²⁾ ἐπίκουρος

³⁾ εἶπωμεν

⁴⁾ ὁμοεικενοθεση

⁵⁾ βουλόμενος

tebgodóse abtūs en pási ke ipotaxe ipo tus pódas aubtôn. pánta exthrôn ke polémion· ipomen pántes, box ; sacer[dos]	τεβγοδῶσαι ¹⁾ αὐτοὺς ἐν 65 πᾶσι καὶ ὑποτάξει ὑπὸ τοὺς πόδας αὐβτῶν ²⁾ πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, εἰπωμεν πάντας.
box Oti eleimon ke fi lánthropos theós ipar chis ke si tin dóxan ana pempsome(ν) to patri ke to iō ke ton ágion pneu- π. 4v Euxasthe i katichumeni: I pisti iper ton catichumé non deithōme ina o k[irij]os abtūs eleisi ; box ; Katichisi abtūs ton lógon tis alithias ; Apocalipsi abtūs ton euangélion tis dikeosinis ; box ;	70 Ὅτι ἐλεήμων καὶ φι- λάνθρωπος θεὸς ὑπάρ- χεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα- πέμφομε(ν) ³⁾ τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ ⁴⁾ πνευ 75 Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομέ- νων δεηθῶμε(ν) ἵνα ὁ κ[όρι]ος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν
box Enōsi abtūs ti agia abtu catholicī ke apostolikī ekli sia ; box ;	80 λόγον τῆς ἀληθείας· Ἐποκαλύψῃ αὐτοὺς τὸν ⁵⁾ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
box Soson eleison ke dia filaxon abtūs o the π. 5v os ti ssi chariti ; box ; I catichumeni tas kefalās imōn to k[irij]o elinate ; sa[cerdos]	Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγία 85 αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκ(κ)κλη- σίᾳ. Σῶσον ἐλέησον καὶ δια- φύλαξον αὐτοὺς ὁ θε-
sa[cerdos] K[irij]e o theós imon u en ipsillis cati cōn. ke ta tapinā	90 ὢς τῆ σῆ χάριτι. (Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κ[ύρι]ῳ κλίνετε ; Κ[ύρι]ε ὁ θεὸς ἡμῶν. 95 ὁ ἐν ὄφηλοις κατοι- κῶν καὶ τὰ ταπεινά

1) κατηχοῦμαι.

2) αὐτῶν.

3) ἀναπέμπομεν.

4) τῷ ἁγίῳ πνευ.

5) τοῦ.

eforōn. epi soliria
 tu genu su ton an-
 thrōpon¹ exaposti-
 las to monogeni
 su iōn ke theon
 α. 5^ν isun xp[ist]on. epiblep-
 son. epi tous dula su.
 tus eatichume²
 nus. tus ipokecli
 cotas. si ton eab
 tōn abchēna³ ke ca-
 taxíson abtus en
 kerō sithēto. tu
 lutrū. tis pālin ge-
 nesias⁴ tis afeseos
 ton amartiōn⁵ ke
 tu endimatos⁶ tis
 afharsias⁷ eno-
 son⁸ aubtūs. ti agia s
 α. 6^ρ su⁹ katholiki ke
 apostoliki eclisia
 ke sigcatarit
 mison abtūs ti
 eclecti su pīmni¹⁰ :
 box ; sacer[dos]
 box Ina ke aubti sin
 imin doxāsōnsi
 to pāntimon¹¹ ke
 megaloprepes
 onomá su tu patrōs
 ke to iō ke to agio
 pneumatos nin ke
 ai ke is tus eōnas

εφορῶν, ἐπὶ σωτηρία
 τοῦ γένου(ς) σου τῶν ἀν-
 θρώπων ἐξαποστει-
 100 λας τό(ν) μονογενῆ
 σου υἱόν καὶ θεόν
 Ἰ(η)σοῦν Χρ[ι]στὸν, ἐπίβλε-
 ψον ἐπὶ τοὺς δούλου(ς) σου
 τοὺς κατηχομέ-
 105 νους, τοὺς ὑποκεκλι-
 κότες σοι τὸν ἑαυ-
 τῶν ἀρχένα, καὶ κα-
 ταξίωσον αὐτούς ἐν
 καιρῷ σιθέτω¹ τοῦ
 110 λουτροῦ τῆς πάλινγε-
 νεσίας, τῆς ἀφέσεως
 τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
 τοῦ ἐνδύματος τῆς
 ἀφθαρσίας· ἕνω-
 115 σον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ π-
 σου καθολικῇ καὶ
 ἀποστολικῇ ἐκ(κ)λησίᾳ
 καὶ συγκαταρίτ-
 μησον² αὐτοὺς τῇ
 120 ἐκλεκτῇ³ σου ποιμένῃ :
 Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν
 ἡμῖν δοξάζωνται⁴
 τὸ πάντιμον καὶ
 125 μεγαλοπρέπες⁵
 ὄνομά σου τοῦ πατρὸς
 καὶ το(ῦ) υἱο(ῦ) καὶ το(ῦ) ἁγίου,
 πνεύματος νῦν καὶ
 ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

¹ σιθέτω.

² συγκαταρίμνησον.

³ ἐκλεκτῇ.

⁴ δοξάζονται.

⁵ μεγαλοπρέπες.

ton eónon·;

α. 6^x Osí catichúme
ni proelthate·
i katichúmeni
proelthate· osí ca-
tichúmeni proel-
thate·

Mi tís ton catichu-
menon· osí pistí· éti ke
éti en írini tu k[ir]i[st]u
deithóme·;

ora[ti]o] sec[unda]·;

α. 7^x Eícharistumen

si despota k[ir]i[st]e o theos
imon· ton dinameon (to)
(ca)taxíosonti imas· pa-
rastíne· ke nin to a-
gíou ssu, thisiastiríou· ke
prosépín· tis ictirmi(s)
su· iper ton imeteron
amartimato(n)· ke
ton tu laú· agnoíma-
ton· prósdexe o theos·
tin déisin inón· pii
son imás axíous ge-
nesthe· ti prosferín
sí· deísis· ke íkesias

α. 7^x ke íthesias· ane-
mactus iper pán-
tos tu laú· ke icá-
noson imás· is éthi
is tin diaconían su· tab

130 πῶν δυνάμεων·;

Ὅσοι καταχούμε-
νοι προέλιθετε·
οἱ καταχούμενοι
προέλιθετε· ὅσοι κα-
135 τηγούμενοι προέ-
λιθετε·

Μὴ τις τῶν καταχου-
μένων ἴσοι πιστοί· ἔτι καὶ
ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κ[ρι]στοῦ
140 δεηθῶμε(ν)·;

Εὐχαριστοῦμεν

σοι δέσποτα κ[ρι]στού· ὁ θεὸς
ἡμῶν¹⁾ τῶν δυνάμεων (τῶν)
145 (κα)ταξίωσαντι²⁾ ἡμᾶς πα-
ραστήναι καὶ νῦν τῷ ἀ-
γίῳ σου θεοιαστηρίῳ καὶ
προσέπειν³⁾ τοῖς οἰκτιροῦ(σ)ι
σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
150 ἀμαρτημάτων(ν) καὶ
τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνωσιμιά-
των· πρόσδεξαι ὁ θεὸς
τὴν ἑτήρειν ἡμῶν ποιή-
σον ἡμᾶς ἀτίους γε-
155 νέσθαι τι⁴⁾ προσφέρειν
σοι δεήσεις καὶ ἰκεσίας
καὶ ἰθυσίας⁵⁾ ἀνα-
μάκτους ὑπὲρ πάν-
τος⁶⁾ τοῦ λαοῦ καὶ ἰκί-
160 νωσον ἡμᾶς οἷς⁷⁾ ἔσθῃ⁸⁾
εἰς τὴν διακονίαν σου τῷ-

1) ἡμῶν πληθυντικῶς.

2) καταξίωσαντι.

3) προσπέπειν.

4) τί.

5) ἰθυσίας.

6) πάντος.

7) οὗς.

8) εἶθου.

tm en ti dinámi tu ·	τὴν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
pneúmatos su · tu agiu ·	πνεύματός σου τοῦ ἁγίου
acatagnóstostos · ke	ἀκαταγνώστως ¹⁾ καὶ
aproskópos · en catharō	165 ἀπροσκόπως ἐν καθάρῳ
to martirío tis sini	τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνει-
diseos imōn · epicalís	σῆσεως ἡμῶν ἐπικαλεί-
the se · en pantí kero	θαι σε ἐν παντί καιρῷ
ke topo · ina isacúon	καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούω
imōn · ileos ési · en to pli	170 ἡμῶν ἴλεως ἔσῃ ἐν τῷ πλή-
thi · tis sis agathoti	θει τῆς σῆς ἀγαθότη-

Пропускъ идетъ до второю молитвы вѣрныхъ, отъ кото-
рою сохранилась вторая половина:

α. S ¹ agio su [thisias]tiríou.	ἅγιο(υ) σου [ἰουσιασ]τηρίου·
charise de o théos	χάρισι δὲ ὁ θεός ²⁾
ke tus sinefchomé	καὶ τοὺς συνευχομέ-
nus imin · pros copon	175 νους ³⁾ ἡμῖν πρὸς κόπον
bíu · ke pisteos · ke	βίου καὶ πίστεως καὶ
sinéseos · pneumati	συνέσεως πνευματι-
kis · dos abtis · pánto	κῆς· ὡς αὐτοῖς πάντο-
te · meta fōbu · ke	τε μετὰ φόβου καὶ
agápis · latrebgon	180 ἀγάπης λατρεῖβγον·
t[as si] anénochos · ke	τ[άς ⁴⁾ σοι] ἀνένοχος ⁴⁾ · καὶ
[acat]acritos me	[ἀκατ]ακρίτως με-
[techin] ton ágíon	[τέχειν] τῶν ἁγίων·
[su misti]rion · ke	[σου μυστη]ρίων· καὶ
[tis epur]aníou su	185 [τῆς ἐπουρ]ανίου σου
[basilias a]xio[thine]	[βασιλείας ἀ]ξίω[θῆναι]·
Anti[labu] so[son]	Ἄντι[λαβοῦ]σῶσον]
eleison ke diafí	ἐλέησον καὶ διαφύ
laxon imas o theos	λαξον ἡμᾶς ὁ θεός
ti ssi chariti sa[cerdos]·;	190 τῇ σῇ χάριτι
Sofia · Opos· ipo to	Σοφία· Ὅπως ὑπὸ τῷ

¹⁾ ἀκαταγνώστως.

²⁾ θεός.

³⁾ τοῖς συνευχομένοις.

⁴⁾ λατρεύουσι

cráto su· pánto	κράτο(ς) σου· πάντο-
te· filatomeni·	τε φυλατ(τ)όμενα·
ke si tin dóxa a	καὶ σὶ τὴν δόξα(ν) ἰ-
napempom[en to]	195 ναπέμπομ[εν τῷ]
patri ke t[so io ke]	πατρὶ καὶ τ[ῷ ὁφ καὶ]
to agío p[neuma]	τῷ ἁγίῳ π[νεύμα-]
ti· nin [ke ai ke]	τῷ νῦν [καὶ αἰ καὶ]
is tus eo[nas ton]	εἰς τοὺς αἰῶ[νας τῶν]
eon[on]	200 αἰών[ων]

Послѣ большого пропуса тексты начинаются почти съ начала
 <Ὅτι ἐμε παρῆ>:

π. 9 ^r [ura]non· ke epi tis gis· ton	[ούρα]νῶν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τῶν
arton imon. ton epiusi[on dos]	ἄρτων ἡμῶν τῶν ἐπιούσι[ον ὄσος]
imin· simeron· ke afes	ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες
imin ta oflimata imo[n]	ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡ[μῶν]
[o]s ke imis afiemen tis [ofile]	205 [ῶ]ς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς [ὀφειλέ-]
tes imon· ke mi isinenkis	ταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέχηγ[ες]
imas is pirasmon ala rise	ἡμεῖς εἰς πειρασμόν, ἀλλ(λ)ᾶ ῥύσαι
imas apo tu poniru·;	ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
sacerdos [ja voce·;	
Oti su estin i basilia· ke i di	210 *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δού-
namin· ke i dóxa· tu patros	ναμῖν ²⁾ καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς
ke tu iu· ke tu agi(u) pneumat(os)	καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγί(ου) πνεύμα(τος)
nin ke ai ke is tus eonas ton e[onon.]	νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ[ώνων.]
sacer[dos] +sup[er] p[ro]p[ro]u[m]	

box Erinipas(i)·; p[ro]p[ro]u[us]	215 Ε(ἰ)ρήνη πᾶ(ου). Καὶ τοῦ πνεοῦ
dia[conus] Tas kefalas imon to	τῶν κεφαλῶν ὑμῶν τῷ
box k[iri]o klínate·; p[ro]p[ro]u[us]	κ[υρί]ῳ κλίνετε. Σοὶ κύριε.
sa[cerdos] Efcharistumen	Ἐφχαριστοῦμεν
π. 9 ^v [si] basileu aorate o ti [amet]	[σοὶ] βασιλεῦ ἀράτε, ὁ τῆ [ἀμετ-
[rit]o su dinami ta panta [di]	220 ρήτ]ῳ σου δύνامي τὰ πάντα [δη-
[mi]jurgisas· ke to plithi tu	μι]ουργήσας· καὶ τῷ πλήθει τοῦ

1) εἰσενέχηγες.

2) δύναμις.

[cle]fus su ² ex uc onton is to ine	[ἐλέ]φους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
[pa]raga[go]nta imas pantas ¹⁾	[πα]ραγα(γόν)τα ἡμᾶς πάντας ¹⁾ ,
abtos despota ouranothe(n)	αὐτὸς θεσποτα οὐρανόθεν
epide epi tus keclicotas	225 ἐπιδα ἐπὶ τοὺς κεκλιότας
si tas eabton kefalas ³⁾	σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς.
i gar eclinan sarki ke	οἱ δὲ γὰρ ἐκλιναν σαρκὶ καὶ
emati alla si to foberó	αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερω
theó si oin despota ta pro	θεῷ. οὐ οἶν δὲ θεσποτα τὰ προ-
kimina pasin imin is aga	230 κείμενα ⁴⁾ πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγα-
thon exomalison cata	θον ἐξομάλισον κατὰ
tin ecastu idian chri	τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρει-
an tis pleusi simpleuson	αν. τοῖς πλέουσι σύμπλευσον,
tis odipurusin sinodepson	τοῖς ὀδοιποροῦσιν ⁵⁾ συνόδευσον,
tus nosuntas iase.	235 τοὺς νοσοῦντας ἴασαι.

Ποσειδίῳ λιετῆ verso ησαντῆ вдоль (recto чистѣ):

π. 10. plirothito to stoma imon ene	πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέ-
seos k[iri]e opos animnisomen tin	σεως, κ[ί]ριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν
doxan su oti yxiosas imas ton [agi]	δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν [ἀγί-
on su metaschiimastirion t[iri]	ων σου μετασχειμαστηρίων ⁶⁾ . τ[ῆ]ρη-
sonimas en to so agiasmo olin t[in] 240	σον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ, ὅλην τ[ὴν]
imeran meletontas tin dikeo[s]i	ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιο[s]ί-
nin su all[ilui]a);	νην σου ἀλλ[η]λούϊα);

¹⁾ τὸ πᾶσι παραγαγῶν.

²⁾ οὐ.

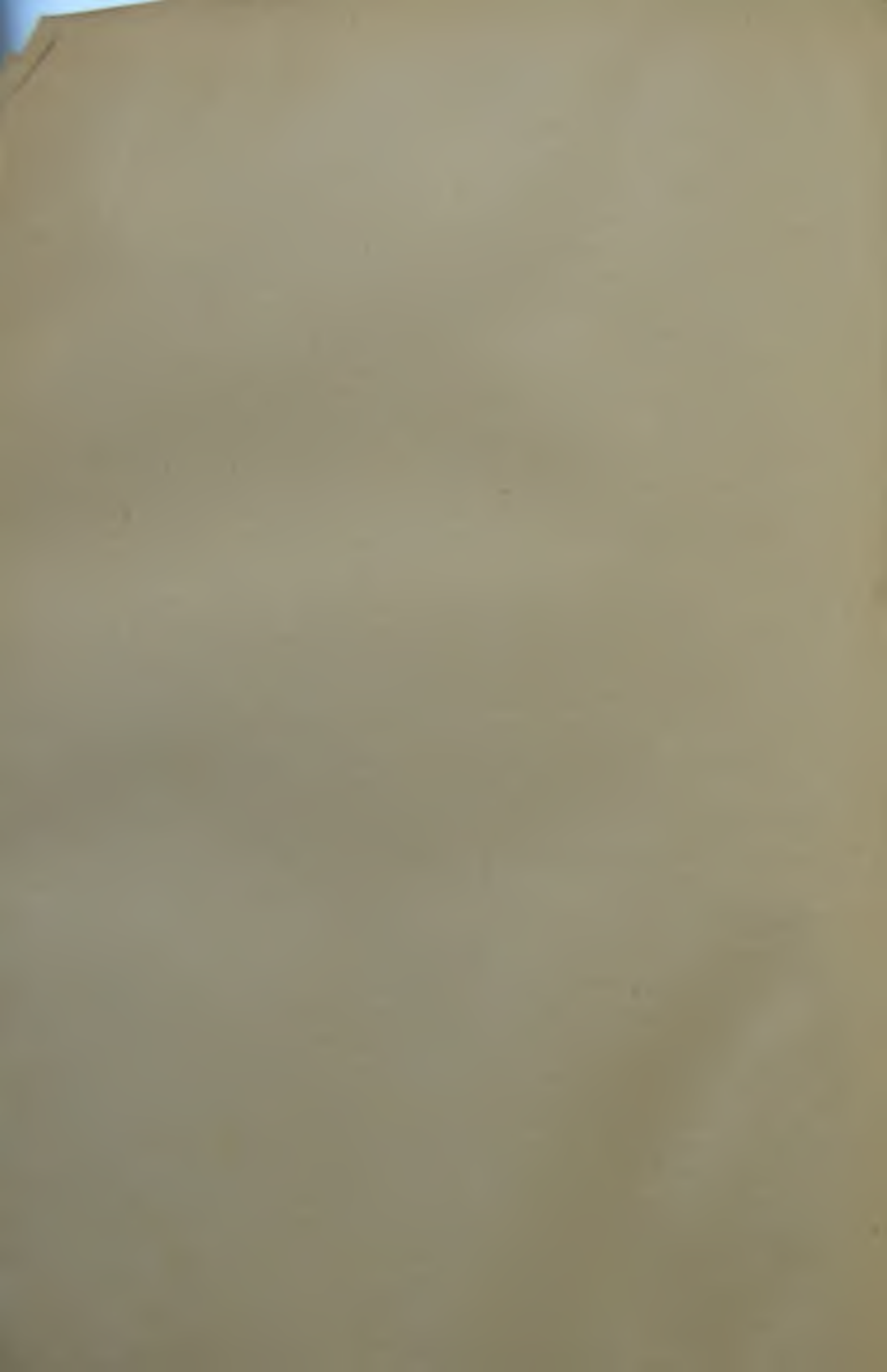
³⁾ οὐν.

⁴⁾ προκείμενα.

⁵⁾ ὀδοιποροῦσι

⁶⁾ μετασχεῖν μετασχεῖν.

ДОПОЛНЕНІЯ и ПОПРАВКИ.

Печатано по распоряженію Императорской Академіи наукъ.
Январь, 1917 года.

Императорскій Секретарь Академіи *Сергій Ольденбургъ*.

Состоящей при Императорской Академіи Наукъ,
Коммисіей для изданія трудовъ епископа Порфирія
(Успенскаго) напечатаны:

1) **Востокъ христіанскій. Аѳонъ.** Исторія Аѳона.
Часть III. Аѳонъ монашескій. I. Судьба его съ 911 по 1861 годъ.
Отдѣленіе второе.—II. Оправданія исторіи Аѳона (т. е. прило-
женія къ этому отдѣленію). Подъ редакціей П. А. Сырку.
Спб. 1896. Цѣна обѣихъ книгъ 5 рублей.

2) **Востокъ христіанскій.** Путешествіе въ Метеор-
скіе и Оссолимпійскіе монастыри въ Фессаліи архимандрита Пор-
фирія Успенскаго въ 1859 году. Подъ редакціей П. А. Сырку.
Спб. 1896. Цѣна 3 рубля.

3) **Востокъ христіанскій. Александрійская**
патріархія. Сборникъ матеріаловъ, изслѣдованій и записокъ,
относящихся до исторіи Александрійской патріархіи. Томъ I
составленъ архимандритомъ Порфиріемъ (Успенскимъ). Подъ ре-
дакціей Хр. М. Лопарева. Спб. 1898. Цѣна 5 рублей.

4) **Книга бытія моего.** Дневники и автобіографиче-
скія записки. Изд. подъ редакціей П. А. Сырку. Спб. 1894—
1902.—8- томовъ. Цѣна за каждый томъ 5 рублей.

5) **Иконы Синайской и Аѳонской коллекцій**
преосв. Порфирія, издаваемые въ лично имъ пзготовленныхъ
23 таблицахъ. Объяснительный текстъ Н. П. Кондакова.
Спб. 1902. Цѣна 1 рубль 50 коп.

6) **Матеріалы для біографіи епископа Пор-**
фирія (Успенскаго). Изд. подъ редакціей П. В. Безобразова.
Спб. 1910. 2 тома. Цѣна 9 руб.

7) **Описаніе греческихъ рукописей монастыря**
Святой Екатерины на Синаѣ. Томъ I. Замѣчательныя рукописи
въ библіотекѣ Синайскаго монастыря и Синаеджуванійскаго по-
дворья (въ Каирѣ), описанныя архимандритомъ Порфиріемъ
(Успенскимъ). Изданіе подъ редакціей п съ дополненіями
Н. Н. Бенешевича. Спб. 1911. Цѣна 3 рубля.

Изданія продаются въ Книжномъ Складѣ Академіи и у ея ком-
мисіонеровъ И. И. Глазунова и К. Л. Риккера въ Петроградѣ,
И. П. Карбасникова въ Петроградѣ, Москвѣ, Варшавѣ и Вильнѣ,
И. Я. Оглоблина въ Петроградѣ и Кіевѣ, Н. Книжеля въ Ригѣ, Люзака
(Luzac & Co) въ Лондонѣ.

